

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΞΒ'

Τετάρτη 24 Ιουνίου 2015

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Άδεια απουσίας των Βουλευτών κ.κ. Γ. Γαλέου και Θ. Θεοχάρη, σελ. 3716

2. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν σπουδαστές από τη Σχολή Υπαξιωματικών Διοικητικών Πολεμικής Αεροπορίας και φοιτητές από το Hellenic American University, σελ. 3704, 3709

3. Ανακοινώνεται ότι την συνεδρίαση παρακολουθεί ο Πρόεδρος της Βουλής των Αντιπροσώπων της Κυπριακής Δημοκρατίας, κ. Γιαννάκης Ομήρου, ο οποίος πραγματοποιεί επίσημη επίσκεψη στη χώρα μας, κατόπιν προσκλήσεως της Προέδρου της Βουλής κ. Ζωής Κωνσταντοπούλου και αντιπροσωπεία της Βουλής των Αντιπροσώπων της Κυπριακής Δημοκρατίας, σελ. 3717

4. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 3688, 3689, 3691, 3692, 3693, 3694, 3695, 3707, 3708, 3718, 3719, 3720, 3721, 3722, 3723, 3724, 3725, 3726, 3731, 3734, 3735, 3736, 3740, 3741, 3744, 3746, 3748, 3750, 3751, 3752, 3753

5. Ανακοινώνεται ότι με την υπ' αρ. 9103/5749/22.6.2015 απόφαση της Προέδρου της Βουλής συγκροτήθηκε η προβλεπόμενη στο άρθρο 34 παρ. 7 του Κανονισμού της Βουλής Υποεπιτροπή αρμόδια επί θεμάτων του Υπουργείου Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης της Διαρκούς Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης, σελ. 3711-3713

6. Ανακοινώνεται ότι ο Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων διαβίβασε στη Βουλή στις 10.06.2015, σύμφωνα με τα άρθρα 86 του Συντάγματος, 83 παρ. 1 του Κανονισμού της Βουλής και 1 και 4 του ν. 3126/2003 «Ποινική ευθύνη των Υπουργών», όπως ισχύει, ποινική δικογραφία που σχηματίστηκε και αφορά:

α) τον πρώην Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κлиматικής Αλλαγής Ιωάννη Μανιάτη και τον πρώην Υφυπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κлиматικής Αλλαγής Ασημάκη Παπαγεωργίου, σελ. 3715

β) τον πρώην Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κлиматικής Αλλαγής Γεώργιο Παπακωνσταντίνου και τον πρώην Υφυπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κлиматικής Αλλαγής Ασημάκη Παπαγεωργίου, σελ. 3715

γ) τον τέως Πρωθυπουργό κ. Αντώνιο Σαμαρά, τον τέως Αντιπρόεδρο της Κυβέρνησης κ. Ευάγγελο Βενιζέλο, τον τέως Υπουργό Δικαιοσύνης κ. Χαράλαμπο Αθανασίου και τα μέλη του τέως Υπουργικού Συμβουλίου, σελ. 3716

7. Ανακοινώνεται ότι στις 17 και 18 Ιουνίου του 2015 ανακοινώθηκαν τα προκαταρκτικά πορίσματα και κατατέθηκε η προκαταρκτική έκθεση της Επιτροπής Αλήθειας Δημοσίου Χρέους, η οποία έχει ήδη αναρτηθεί στην πρωτότυπη αγγλική μορφή της στην ιστοσελίδα της Βουλής και αύριο θα είναι διαθέσιμη και στην ελληνική μετάφραση, σελ. 3717

8. Ανακοινώνεται ότι έχει κατατεθεί αίτημα πενήντα πέντε Βουλευτών από την Κοινοβουλευτική Ομάδα του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς για τη συζήτηση της προκαταρκτικής αυτής έκθεσης στην Ολομέλεια της Βουλής, σελ. 3717

9. Επί προσωπικού θέματος, σελ. 3744, 3751, 3752

10. Ανακοινώνεται ότι η Αναπληρώτρια Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης κ. Α. Χριστοδουλοπούλου θα μεταβεί στις Βρυξέλλες για τα θέματα της μετα-

νάστευσης, σελ. 3753

Β. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

Ανακοίνωση του δελτίου επικαίρων ερωτήσεων και αναφορών-ερωτήσεων της Πέμπτης 25 Ιουνίου 2015, σελ. 3687-3688

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

1. Συζήτηση επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης: «Τροποποίηση διατάξεων Κώδικα Ελληνικής Ιθαγένειας-Τροποποίηση του ν. 4251/2014 για την προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας στις Οδηγίες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου 2011/98/ΕΕ, σχετικά με την ενιαία διαδικασία υποβολής αίτησης για τη χορήγηση στους πολίτες τρίτων χωρών ενιαίας άδειας διαμονής και εργασίας στην επικράτεια κράτους-μέλους και σχετικά με κοινό σύνολο δικαιωμάτων για τους εργαζομένους από τρίτες χώρες που διαμένουν νομίμως σε κράτος-μέλος και 2014/36/ΕΕ, σχετικά με τις προϋποθέσεις εισόδου και διαμονής πολιτών τρίτων χωρών με σκοπό την εποχιακή εργασία και άλλες διατάξεις», σελ. 3789-3753

2. Αίτηση ονομαστικής ψηφοφορίας από είκοσι πέντε Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης, σελ. 3753

ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ Ζ. , σελ. 3716-3721, 3752-3753

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Ν. , σελ. 3715-3716, 3721-3737

ΛΥΚΟΥΔΗΣ Σ. , σελ. 3737-3752

ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 3687-3699

ΜΠΑΛΑΦΑΣ Ι. , σελ. 3699-3715

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Χ. , σελ. 3691, 3719

ΒΟΥΤΣΗΣ Ν. , σελ. 3692, 3721, 3722, 3741

ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ Γ. , σελ. 3688, 3691

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Σ. , σελ. 3688, 3693, 3694, 3722, 3723, 3735, 3741, 3744, 3750

ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ Λ. , σελ. 3707, 3708, 3722

ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ Ε. , σελ. 3751

ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Ν. , σελ. 3721, 3722, 3723, 3724, 3725, 3726, 3731, 3734, 3735, 3736

ΚΑΝΕΛΛΗ Γ. , σελ. 3718

ΚΟΚΚΑΛΗΣ Β. , σελ. 3707, 3750

ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ Ζ. , σελ. 3719, 3720, 3753

ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π. , σελ. 3694

ΛΥΚΟΥΔΗΣ Σ. ,	σελ. 3740, 3741, 3744, 3746, 3748, 3750, 3751, 3752
ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ Α. ,	σελ. 3688, 3689, 3691, 3692, 3693, 3694, 3695
ΜΠΑΛΑΦΑΣ Ι. ,	σελ. 3694, 3707, 3708
ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ Η. ,	σελ. 3741,
ΠΑΠΠΑΣ Χ. ,	σελ. 3731, 3752
ΠΕΤΡΑΚΟΣ Α.,	σελ. 3694
ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ Α. ,	σελ. 3689, 3751

Β. Επί προσωπικού θέματος:

ΒΟΥΤΣΗΣ Ν. ,	σελ. 3744
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Σ. ,	σελ. 3744, 3751, 3752
ΛΥΚΟΥΔΗΣ Σ.,	σελ. 3744
ΠΑΠΠΑΣ Χ. ,	σελ. 3752
ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ Α. ,	σελ. 3752

Γ. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης:

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Χ. ,	σελ. 3691, 3723, 3728, 3734, 3735, 3736
ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ - ΑΒΡΑΜΗΣ Μ. ,	σελ. 3698
ΑΡΒΑΝΙΤΙΔΗΣ Γ. ,	σελ. 3706
ΒΟΥΤΣΗΣ Ν. ,	σελ. 3692, 3709, 3718, 3722, 3723, 3734, 3743, 3748
ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ Ό. ,	σελ. 3736, 3738
ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ Γ. ,	σελ. 3697, 3738, 3739
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Σ. ,	σελ. 3693, 3694, 3695, 3721, 3722, 3736, 3738, 3739, 3740, 3750
ΓΡΕΓΟΣ Α. ,	σελ. 3747
ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ Α. ,	σελ. 3721, 3722, 3723
ΔΑΜΑΒΟΛΙΤΗΣ Κ. ,	σελ. 3724
ΙΓΓΛΕΖΗ Α. ,	σελ. 3725
ΚΑΜΑΤΕΡΟΣ Η. ,	σελ. 3724, 3725
ΚΑΝΕΛΛΗ Γ. ,	σελ. 3716
ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ Ι. ,	σελ. 3708
ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Χ. ,	σελ. 3733
ΚΑΡΑΝΑΣΤΑΣΗΣ Α. ,	σελ. 3732
ΚΑΡΑΟΓΛΟΥ Θ. ,	σελ. 3708
ΚΑΡΚΑΤΣΟΥΛΗΣ Π. ,	σελ. 3748
ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ Β. ,	σελ. 3695, 3702, 3739
ΚΟΚΚΑΛΗΣ Β. ,	σελ. 3750
ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ Γ. ,	σελ. 3727, 3728
ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ Δ. ,	σελ. 3723, 3726
ΛΑΓΟΣ Ι. ,	σελ. 3714
ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ Γ. ,	σελ. 3702, 3704
ΛΑΠΠΑΣ Σ. ,	σελ. 3735, 3736
ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π. ,	σελ. 3693, 3694, 3695, 3709
ΜΑΡΚΟΥ Α. ,	σελ. 3700
ΜΑΥΡΑΓΑΝΗΣ Ν. ,	σελ. 3704
ΜΗΤΑΡΑΚΗΣ Π. ,	σελ. 3730, 3734, 3743, 3746
ΜΟΥΣΤΑΦΑ Μ. ,	σελ. 3752
ΜΠΑΛΑΦΑΣ Ι. ,	σελ. 3723
ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ Η. ,	σελ. 3744
ΠΑΠΠΑΣ Χ. ,	σελ. 3729, 3730, 3731
ΠΑΦΙΛΗΣ Α. ,	σελ. 3728, 3739, 3741, 3743
ΤΑΧΙΑΟΥ Χ. ,	σελ. 3715
ΧΑΪΚΑΛΗΣ Π. ,	σελ. 3720, 3721
ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Μ. ,	σελ. 3723, 3731
ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ Α. ,	σελ. 3689, 3691, 3692, 3752

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΣΤ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΞΒ'

Τετάρτη 24 Ιουνίου 2015

Αθήνα, σήμερα στις 24 Ιουνίου 2015, ημέρα Τετάρτη και ώρα 11.12' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Α' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΑΛΕΞΙΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το δελτίο επικαίρων ερωτήσεων της Πέμπτης 25 Ιουνίου 2015.

Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 357/16-6-2015 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Αρκαδίας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Κωνσταντίνου Ζαχαριά προς τον Υπουργό Υγείας, σχετικά με τα προβλήματα του Γενικού Παναρκαδικού Νοσοκομείου Τρίπολης.

2. Η με αριθμό 349/15-6-2015 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Λακωνίας της Νέας Δημοκρατίας κ. Αθανασίου Δαβάκη προς τον Υπουργό Υγείας, σχετικά με τις ελλείψεις στις Μονάδες Τεχνητού Νεφρού της Λακωνίας.

3. Η με αριθμό 343/12-6-2015 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Εύβοιας του Λαϊκού Συνδέσμου-Χρυσή Αυγή κ. Νικολάου Μίχου προς τους Υπουργούς Υγείας και Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με την καθυστέρηση στην έκδοση των αναπηρικών συντάξεων.

4. Η με αριθμό 337/10-6-2015 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Λάρισας του Ποταμιού κ. Κωνσταντίνου Μπαργιώτα προς τον Υπουργό Υγείας, σχετικά με τη λειτουργία των Πολυδύναμων Ψυχοδιαγνωστικών Κέντρων του ΚΕΘΕΑ.

5. Η με αριθμό 362/16-6-2015 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Β' Αθηνών του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Χρήστου Κατσώτη προς τον Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με την επαναπρόσληψη των συμβασιούχων του ΟΑΕΕ.

6. Η με αριθμό 342/12-6-2015 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Αχαΐας των Ανεξαρτήτων Ελλήνων κ. Νικολάου Νικολόπουλου προς τον Υπουργό Πολιτισμού, Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικά με τη δυνατότητα διορισμού των προσοντούχων πολυτέκνων ως εκπαιδευτικών στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση.

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δευτέρου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 350/15-6-2015 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Επικρατείας της Νέας Δημοκρατίας κ. Βασιλείου Οικονόμου προς τον Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με τη λήξη της Μετενέργειας.

2. Η με αριθμό 338/11-6-2015 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Δράμας του Ποταμιού κ. Κυριάκου Χαρακίδη προς τον Υπουργό Πολιτισμού, Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικά με τη λειτουργία

γία του Κέντρου Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης Παρανεαστίου.

3. Η με αριθμό 360/16-6-2015 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Α' Θεσσαλονίκης του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Αθανασίου Βαρδαλή προς τον Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με τη λήψη μέτρων για την επίλυση των προβλημάτων των εργαζομένων στα μεταλλεία Κασσάνδρας.

4. Η με αριθμό 240/19-5-2015 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Τρικάλων του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Χρήστου Σιμορέλη προς τους Υπουργούς Υγείας και Οικονομικών, σχετικά με τις προγραμματισμένες πληρωμές για τις δαπάνες φαρμάκων.

5. Η με αριθμό 328/9-6-2015 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Κιλκίς της Νέας Δημοκρατίας κ. Γεωργίου Γεωργαντά προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με την καθυστέρηση στην ρύθμιση για τα «κόκκινα δάνεια» των αγροτών στην πρώην Αγροτική Τράπεζα.

6. Η με αριθμό 309/2-6-2015 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού Καστοριάς της Νέας Δημοκρατίας κ. Μαρίας Αντωνίου προς τον Υπουργό Υγείας, σχετικά με τα προβλήματα λειτουργίας του Γενικού Νοσοκομείου Καστοριάς.

7. Η με αριθμό 348/15-6-2015 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Χίου της Νέας Δημοκρατίας κ. Παναγιώτη (Νότη) Μηταράκη προς τους Υπουργούς Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης και Οικονομικών, σχετικά με την έκδοση Κοινής Υπουργικής Απόφασης (ΚΥΑ) για τη ρύθμιση εκκρεμών θεμάτων της Δημοτικής Επιχείρησης Ύδρευσης Αποχέτευσης της Νήσου Χίου (ΔΕΥΑΝΧ).

8. Η με αριθμό 218/14-5-2015 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Κιλκίς του Λαϊκού Συνδέσμου-Χρυσή Αυγή κ. Χρήστου Χατζησάββα προς τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας, σχετικά με την υποβάθμιση και την απαξίωση του θεσμού της Εθνοφυλακής.

9. Η με αριθμό 320/8-6-2015 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Σερρών του Λαϊκού Συνδέσμου-Χρυσή Αυγή κ. Αρτέμιου Ματθαίουππουλος προς τους Υπουργούς Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης και Υγείας, σχετικά «με τα προβλήματα που δημιουργούνται από την απελευθέρωση λαθρομεταναστών από τα κέντρα κράτησης».

10. Η με αριθμό 318/8-6-2015 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Εύβοιας των Ανεξαρτήτων Ελλήνων κ. Νικολάου Μαυραγάνη προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με την αμοιβή και ανάληψη καθηκόντων εκκαθαριστή από την Τράπεζα της Ελλάδος για τη ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΤΙΚΗ ΕΥΒΟΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ.

11. Η με αριθμό 317/8-6-2015 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Αχαΐας των Ανεξαρτήτων Ελλήνων κ. Νικολάου Νικολόπουλου προς τον Υπουργό Υγείας, σχετικά με τη Συμφωνία Συνεισφοράς ύψους 9.890.500 ευρώ, η οποία αποτελείται από δέκα πυλώνες και αφορά στην εκπόνηση μελετών για την εφαρμογή του «Προ-

γράμματος Υποστήριξης των Μεταρρυθμίσεων στον Τομέα της Υγείας».

ΑΝΑΦΟΡΕΣ- ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ(Άρθρο 130 παράγραφος 5 του Κανονισμού της Βουλής)

Η με αριθμό 2689/19-5-2015 ερώτηση του Βουλευτή Α' Θεσσαλονίκης του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Αθανασίου Βαρδαλή προς τον Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με τα προβλήματα των εργαζομένων στην βιομηχανία πλαστικών σωλήνων και εξαρτημάτων «ΚΑΡΙΝΑ ΑΒΕΕ» στη Νέα Σάντα της Περιφερειακής Ενότητας Κιλκίς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της...

ΣΥΓΓΡΑΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Τι θέλετε, κύριε Γεωργιάδη;

ΣΥΓΓΡΑΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Θα ήθελα τον λόγο επί της διαδικασίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Ορίστε, κύριε Γεωργιάδη, έχετε τον λόγο.

ΣΥΓΓΡΑΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, η κυρία Πρόεδρος της Βουλής, που είναι τόσο υπέρ του Κανονισμού της Βουλής και του γράμματος των νόμων, απορώ πώς στο νομοσχέδιο για την ιθαγένεια που οι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ θεωρούν τόσο πολύ σπουδαίο και τόσο πολύ σημαντικό έχει παραβιάσει εντελώς όλους τους κανονισμούς.

Πρώτον, ενώ έχει αποφασίσει η Διάσκεψη των Προέδρων να συζητηθεί την περασμένη Τετάρτη και την περασμένη Πέμπτη, ξαφνικά η κυρία Πρόεδρος, με δική της απόφαση, το αναβάλλει γιατί θέλει -λέει- να παρουσιάσει το κανάλι της Βουλής την επιτροπή, που συνέστησε με κάποιους φίλους της.

Δεύτερον, πάμε στο σημερινό. Σας διαβάζω, κύριε Πρόεδρε, το άρθρο 50 του Κανονισμού της Βουλής, παράγραφος 4: «Η ημερήσια διάταξη διανέμεται στους Βουλευτές και αναρτάται στον πίνακα ανακοινώσεων της Βουλής τουλάχιστον δύο ημέρες πριν από την ημερομηνία της πρώτης συνεδρίασης που ορίζεται σε αυτήν». Τουλάχιστον δύο ημέρες!

Όπως όλοι ξέρουμε, η σχετική ημερήσια διάταξη αναρτήθηκε χθες το πρωί, κύριε Πρόεδρε. Στις 10.00' το πρωί χθες μάθαμε ότι σήμερα πρόκειται να γίνει η σχετική συζήτηση του νομοσχεδίου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Είχε αναρτηθεί τη Δευτέρα το βράδυ.

ΣΥΓΓΡΑΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Σας ερωτώ: Υπήρχε κάποιος λόγος, κύριε Πρόεδρε, για τον οποίο έπρεπε οι Βουλευτές να μάθουν, κατά παράβαση του Κανονισμού, στον μισό από τον ελάχιστο προβλεπόμενο χρόνο ότι πρέπει να γίνει η σχετική συζήτηση;

Δεν φτάνει, όμως, μόνο αυτό. Έχει και συνέχεια. Στην ημερήσια διάταξη που μας διανεμήθηκε, κύριε Πρόεδρε, συμβαίνει κάτι το οποίο εγώ τόσα χρόνια στη Βουλή δεν το έχω ξαναδεί. Η κυρία Πρόεδρος δεν ορίζει απλώς ότι θα γίνει συζήτηση, αλλά ορίζει και τη λήξη της συνεδρίασης.

Φαντάζομαι ότι καλώς γνωρίζουν όλοι οι συνάδελφοι πως, το πόσο θα διαρκέσει μια συνεδρίαση το αποφασίζει το Σώμα μας, δεδομένης της εγγραφής των ομιλητών και της διαθέσεως του χρόνου των Βουλευτών. Όμως, μέχρι σήμερα η Πρόεδρος της Βουλής να λέει ότι «θα μιλήσετε από τότε μέχρι τότε», δεν το έχει σκεφτεί άλλος Πρόεδρος! Είναι χαρακτηριστικό του χαρακτήρα της.

Βεβαίως, το κυριότερο από όλα, κύριε Πρόεδρε, είναι ότι εδώ

δεν ξέρουμε αν θα συνεχιστεί η συζήτηση. Ειλικρινά και πολύ καλόπιστα σας ρωτώ αν μπορείτε να μου δώσετε ένα παράδειγμα, όπου έχουμε μπει σε αυτή την Αίθουσα και δεν ξέρουμε αν θα συνεχιστεί η συζήτηση, ένα παράδειγμα αν έχει υπάρξει οποιoδήποτε άλλο νομοσχέδιο όπου ξεκινάει η συζήτηση και λέμε ότι «την ξεκινάμε τώρα και βλέπουμε». Μάλιστα, το «και βλέπουμε» θα γίνεται, όχι όπως θέλει η Βουλή, αλλά όπως λέει, κύριε Βούτση, θα αποφασίζουν οι συναρμόδιοι Υπουργοί.

Κύριε Πρόεδρε, το τι αποφασίζει η Βουλή είναι κυριαρχικό δικαίωμα της Βουλής, δεν είναι των Υπουργών. Η Διάσκεψη των Προέδρων αποφασίζει την ημερήσια διάταξη και καλεί τους Υπουργούς να έρθουν να μας τα πουν.

Εδώ, λοιπόν, έχουμε ένα νομοσχέδιο που το διαφημίζετε ως πάρα πολύ σπουδαίο ...

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Είναι, είναι!

ΣΥΓΓΡΑΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: ...το οποίο το αναβάλλετε ήδη επί μια εβδομάδα για την επιτροπή των φίλων της κυρίας Προέδρου, διότι φυσικά δεν είναι επιτροπή της Βουλής, όπως όλοι ξέρουμε, είναι επιτροπή προσωπική της κ. Ζωής. Δεν μας το δίνετε την κατάλληλη στιγμή για να το ξέρουμε, ώστε να συνεδριάσουμε, να μαζέψουμε τους Βουλευτές μας, γιατί παραβιάζετε τον Κανονισμό. Μας ορίζει και πώς θα μιλήσουμε και δεν μας λέει και πότε θα συνεχίσουμε.

Κύριε Πρόεδρε, συγγνώμη, θέλετε να καταργήσουμε την Ολομέλεια, να αποφασίζει μόνη της; Μην της χαλάμε και το χατίρι, ρε παιδιά! Να αποφασίζει μόνη της κ. Κωνσταντοπούλου, να πάμε όλοι σπίτια μας, να κάνουμε τις δουλειές μας.

Κύριε Πρόεδρε, αιτούμεθα την αναβολή της συνεδρίασης. Έχει παραβιαστεί ο Κανονισμός. Να πάμε για την άλλη εβδομάδα, να έχει ψηφιστεί και το μνημόνιο, να ξέρουμε τι κυβέρνηση έχουμε, να πάμε παρακάτω και να ψηφίσουμε το νόμο. Αλλιώς, καταλαβαίνετε ότι μπορεί να έχουμε και εξελίξεις το Σαββατοκύριακο, να μην περάσει το μνημόνιο, να τσακωθείτε μεταξύ σας. Άρα, δεν υπάρχει και λόγος περί του νομοσχεδίου. Εφόσον παραβιάστηκε ο Κανονισμός, πάμε για την άλλη εβδομάδα, για να ολοκληρωθεί σωστά η συνεδρίαση.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Σήμερα σας είδα ήπιο, όταν εισερχόσασταν στο Κοινοβούλιο. Με καλημερίσατε. Είστε υπερβαλλόντως αυστηρός με την Πρόεδρό μου. Ο Κανονισμός δεν παραβιάστηκε. Δεν ξέρω αν εσείς ήσασταν παρών. Η Διάσκεψη των Προέδρων αναρτήθηκε τη Δευτέρα το βράδυ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ: Όχι, κύριε Πρόεδρε. Οι συνεργάτες μου έμπαιναν ανά μία ώρα στην ιστοσελίδα της Βουλής και είδαν ότι αναρτήθηκε χθες στις 9.00' το πρωί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Μην είστε άδικοι τώρα.

ΣΥΓΓΡΑΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, Δευτέρα βράδυ με Τετάρτη πρωί δεν είναι σαράντα οκτώ ώρες. Και Δευτέρα βράδυ να ήταν, πάλι παραβιάζεται ο Κανονισμός.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Ναι, αλλά δεν είναι και μία ημέρα, όπως είπατε εσείς. Την ημερήσια διάταξη την έχω και εγώ ανά χείρας, την έχετε και εσείς. Μην με εγκαλείτε τώρα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ: Γράφει 22 Ιουνίου.

ΣΥΓΓΡΑΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, Δευτέρα βράδυ με Τετάρτη πρωί δεν είναι δύο μέρες!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Παραδεχθείτε ότι είστε υπερβαλλόντως αυστηροί με την Πρόεδρό μου.

Εντός της ημέρας θα σας πούμε. Ακουστήκατε. Σας άκουσα και νωρίτερα, είχατε άλλου είδους συζήτηση. Καλά το πολεμάτε.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Κύριοι συνάδελφοι, παρακαλώ ησυχία!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μόνη συζήτηση και ψήφιση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Τροποποίηση διατάξεων Κώδικα Ελληνικής Ιθαγένειας-Τροποποίηση του ν. 4251/2014 για την προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας στις Οδηγίες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου 2011/98/ΕΕ, σχετικά με την ενιαία διαδικασία υποβολής αίτησης για τη χορήγηση στους πολίτες τρίτων χωρών ενιαίας άδειας διαμονής και εργασίας στην επικράτεια κράτους-μέλους και σχετικά με κοινό σύνολο δικαιωμάτων για τους εργαζομένους από τρίτες χώρες που διαμένουν νομίμως σε κράτος-μέλος και 2014/36/ΕΕ, σχετικά με τις προϋποθέσεις εισόδου και διαμονής πολιτών τρίτων χωρών με σκοπό την εποχιακή εργασία και άλλες διατάξεις».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Διάσκεψη των Προέδρων αποφάσισε, στη συνεδρίαση της 19^{ης} Ιουνίου 2015, τη συζήτηση του νομοσχεδίου σε δύο έως τρεις συνεδριάσεις, μία συνεδρίαση επί της αρχής και μία έως δύο επί των άρθρων.

Από την αρμόδια Διάρκη Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης ανακοινώθηκε και αναρτήθηκε η έκθεση στις 15-6-2015. Στη σημερινή συνεδρίαση θα συζητηθεί το νομοσχέδιο επί της αρχής έως τις 16:00'.

Ο καθορισμός της συζήτησης επί των άρθρων θα γίνει σε συνεννόηση με τους συναρμόδιους Υπουργούς και συνεκτίμηση των λοιπών συνεδριάσεων των επιτροπών, της Διάσκεψης των Προέδρων και της Ολομέλειάς μας.

Υπενθυμίζω στο Σώμα ότι η επί της αρχής συζήτηση των νομοσχεδίων αναφέρεται αποκλειστικά στο σκοπό και το περιεχόμενό τους, κατ' άρθρον 95, παράγραφος 1, του Κανονισμού μας. Η κατ' αρχήν συζήτηση του νομοσχεδίου αρχίζει με την προφορική ανάπτυξη του από τον/την αρμόδιο Υπουργό.

Στη συνέχεια, μιλούν οι εισηγητές, οι ειδικοί αγορητές και τέλος οι Βουλευτές, που έχουν εγγραφεί στον κατάλογο των ομιλητών για την κατ' αρχήν συζήτηση, με την επιφύλαξη του άρθρου 64, παράγραφος 2, άρθρο 95, του Κανονισμού μας.

Η εγγραφή στον κατάλογο τον ομιλητών γίνεται από την έναρξη της συζήτησης και ως το τέλος της ομιλίας των εισηγητών, άρθρο 96, παράγραφος 1, του Κανονισμού μας.

Δικαίωμα δευτερολογίας έχουν οι εγγεγραμμένοι ομιλητές και εφόσον το ζητήσουν, έως το τέλος της κατ' αρχήν συζήτησης, άρθρο 96, παράγραφος 2, του Κανονισμού.

Οι αγορεύσεις στην κατ' αρχήν συζήτηση του νομοσχεδίου διέπονται κατ' ανάλογη εφαρμογή από τα άρθρα 64, 97, 98 του Κανονισμού.

Ως Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι έχουν οριστεί από τα κόμματα η κ. Όλγα Γεροβασίλη από τον ΣΥΡΙΖΑ, ο κ. Σπυρίδων-Άδωνις Γεωργιάδης από τη Νέα Δημοκρατία, ο κ. Χρήστος Παππάς από τη Χρυσή Αυγή, ο κ. Παναγιώτης Καρκατσούλης από το Ποτάμι, ο κ. Αθανάσιος Παφίλης από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, ο κ. Βασίλειος Κόκκαλης από τους ΑΝΕΛ και ο κ. Ιωάννης Κουτσούκος από το ΠΑΣΟΚ.

Τον λόγο έχει η Αναπληρώτρια Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης κ. Αναστασία Χριστοδουλοπούλου.

Κυρία Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ (Αναπληρώτρια Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Για πόσο χρόνο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Για δέκα οκτώ λεπτά, με τη γνωστή ανοχή του Προεδρείου.

Ορίστε, έχετε τον λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ (Αναπληρώτρια Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Καλημέρα σας, κυρίες και κύριοι Βουλευτές.

Θα προσπαθήσω σε αυτά τα δεκαοκτώ λεπτά να πω ό,τι μπορώ και άρα θα επικεντρωθώ, λόγω του περιορισμένου χρόνου, κυρίως στις διατάξεις για την ιθαγένεια.

Κατ' αρχάς, θέλω να δηλώσω ότι, όπως θα ξέρετε, είναι το πρώτο νομοσχέδιο που καταθέτει το Υπουργείο μας και αισθα-

νόμαστε μεγάλη ικανοποίηση γι' αυτό, δεδομένου ότι το νομοσχέδιο για την ιθαγένεια αποτελούσε μια νομική εκκρεμότητα για το κράτος, αποτελούσε υπόσχεση προς μια μεγάλη κοινωνική πλειοψηφία, που ζει στη χώρα μας, δηλώθηκε ως κεντρικός στόχος στις προγραμματικές δηλώσεις του Πρωθυπουργού.

Και σήμερα, με το παρόν νομοσχέδιο, υλοποιείται αυτή η υπόσχεση, δεδομένου ότι, όπως όλοι γνωρίζετε, από το 2013 δεν υπήρχε νόμος που να ρυθμίζει τα ζητήματα της ιθαγένειας των παιδιών δεύτερης γενιάς, διότι σύμφωνα με την υπ' αριθμ. 463/2013 απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας κηρύχθηκαν αντισυνταγματικές οι σχετικές διατάξεις, που είχαν περιληφθεί για τα παιδιά δεύτερης γενιάς στο ν. 3838/2010 και από τότε υπήρξε αυτό το νομικό κενό, με αποτέλεσμα κάποια παιδιά που πρόλαβαν, πήραν την ιθαγένεια, κάποιες άλλες αιτήσεις έμεναν εκκρεμείς έως τώρα και κάποια άλλα παιδιά δεν πρόλαβαν καν να κάνουν αιτήσεις.

Έτσι, υπήρχε μια ματαιωμένη κοινωνική προσδοκία και περιμέναν όλοι αυτήν την ρύθμιση, για να μπορέσουν να τακτοποιηθούν και να αποδείξουμε και ως Κυβέρνηση και ως κράτος και ως πολιτεία ότι ενδιαφερόμαστε γι' αυτήν την μεγάλη κοινωνική ομάδα.

Θέλω να πω κάτι σαν απολογισμό. Στις επιτροπές που συνεδριάσαμε, -όσοι τις παρακολούθησαν- νομίζω ότι έγινε ένας πολύ γόνιμος διάλογος, έγινε μια πλούσια αντιπαράθεση γύρω απ' όλες τις διατάξεις του νομοσχεδίου και ακόμα και οι διαφωνίες έμειναν σε ένα επίπεδο που -νομίζω- βοήθησε την κατανόηση των διατάξεων και τις θέσεις όλων των κομμάτων γύρω από τα ζητήματα που ρυθμίζονται από το νομοσχέδιο για την ιθαγένεια.

Κατ' αρχήν, θα ήθελα να πω τι λάβαμε εμείς υπόψη μας, ξεκινώντας να καταρτίσουμε αυτό το νομοσχέδιο. Λάβαμε πρώτα υπόψη την απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας, όχι γιατί θεωρούμε ότι πρέπει να υποταχθούμε στη δικαστική εξουσία είτε ως Κυβέρνηση, ως εκτελεστική εξουσία είτε να το προτείνουμε και αυτό στη νομοθετική εξουσία, αλλά γιατί θέλαμε να φτιάξουμε ένα νόμο που να αντέχει στο χρόνο. Θέλαμε να μην μπει ο νόμος που θα ψηφιστεί από την ελληνική Βουλή σε νέα δικαστική περιπέτεια. Θέλαμε οι διατάξεις αυτού του νόμου να ισχύσουν για χρόνια και να μπορούν αυτά τα παιδιά να αποκτήσουν την ιθαγένεια, να γίνουν Έλληνες πολίτες και να μπορούν να διαμορφώσουν το μέλλον τους στη χώρα μας. Με αυτή την έννοια, λοιπόν, και μόνο, υπολογίσαμε όλες τις ρυθμίσεις που αφορούσαν στην αντισυνταγματικότητα, όπως την όριζε η απόφαση υπ' αριθμ. 460/2013.

Το δεύτερο που λάβαμε υπόψη μας ήταν οι απόψεις που είχαν εκφράσει δημόσια τα κόμματα. Δεν θέλαμε να φτιάξουμε ένα νόμο που θα είναι και θα αποτυπώνει το ιδεολογικό στίγμα του ΣΥΡΙΖΑ, αλλά θέλαμε να φτιάξουμε ένα νόμο που να απηχεί τις ποικίλες απόψεις, που υπάρχουν γύρω απ' αυτό το ζήτημα, απ' όλα τα κόμματα της ελληνικής Βουλής.

Έτσι λάβαμε υπόψη μας και τις εκφρασμένες απόψεις των κομμάτων. Λάβαμε υπόψη μας ένα νομοσχέδιο, που είχε έτοιμο η προηγούμενη κυβέρνηση προς ψήφιση και πήραμε αυτούσιες κάποιες διατάξεις απ' αυτό. Λάβαμε φυσικά υπόψη μας τις ανεξάρτητες αρχές που έχουν μιλήσει από το 2010, από το 2013, αλλά και πρόσφατα, γύρω από την ανάγκη ρύθμισης των ζητημάτων αυτών για τα παιδιά δεύτερης γενιάς. Και τέλος λάβαμε υπόψη μας την Κοινωνία των Πολιτών, τις οργανώσεις για τα ανθρώπινα δικαιώματα, τις μεταναστευτικές οργανώσεις, τους ίδιους τους ανθρώπους που περιμένουν με αγωνία για τη ρύθμιση της ζωής τους.

Αυτό, προφανώς, μας πήρε χρόνο. Και όχι μόνο αυτό, αλλά κάναμε και συναντήσεις πριν καταθέσουμε το νομοσχέδιο με όλους τους εκπροσώπους των κομμάτων, ακριβώς για να λάβουμε υπόψη και τη δική τους γνώμη. Δηλαδή, αποφασίσαμε να προστούμε σε μία διαδικασία, ώστε αυτό το νομοσχέδιο να τύχει μιας ευρείας πλειοψηφίας, γιατί πιστεύουμε ότι το νομοσχέδιο δεν αφορά τον ΣΥΡΙΖΑ, δεν αφορά απλά τα παιδιά δεύτερης γενιάς, αλλά αφορά την ίδια τη δημοκρατία, την ίδια την κοινωνική συνοχή και θέλαμε να υπάρχει μια μεγάλη πολιτική συναίνεση μέσα στη Βουλή, όπως θέλουμε να υπάρχει και μια μεγάλη κοινωνική συναίνεση στην κοινωνία.

Αυτό θεωρήσα ότι είμαι υποχρεωμένη να σας το πω, ώστε να το λάβετε υπόψη σας και να το συνυπολογίσετε και στις θέσεις που θα εκφράσετε, αλλά κυρίως στην ψήφο που θα δώσετε.

Στη συνέχεια, θέλω να εξομολογηθώ ότι οι διατάξεις του νομοσχεδίου, όπως έχουν κατατεθεί, δεν απηχούν την ιδεολογική άποψη του ΣΥΡΙΖΑ, όπως θα έχετε καταλάβει. Έχουμε δεχτεί μεγάλη κριτική για τις ρυθμίσεις που έχουμε κάνει, διότι δεν θεωρούνται ότι είναι ούτε ριζοσπαστικές ούτε ικανοποιούν το σύνολο των ανθρώπων, των παιδιών που ζουν στη χώρα μας. Παρά ταύτα, εμείς επιμένουμε σε αυτή τη γραμμή -την ισορροπημένη, όπως τη λέμε- γιατί τη θεωρούμε ρεαλιστική, τη θεωρούμε βιώσιμη και τη θεωρούμε και ανθρώπινη. Με αυτήν την έννοια ακριβώς, κάναμε και αυτή την επιλογή.

Πιστεύουμε ότι σύμφωνα με τις ανάγκες πρέπει να νομοθετεί ένα κράτος και οι ανάγκες των παιδιών να ρυθμιστεί η ζωή τους είναι αυτές που μας καθοδηγούν στο να μπορέσουμε να ρυθμίσουμε την ιθαγένειά τους.

Όλες οι έννομες τάξεις της Ευρώπης, πολύ πριν από εμάς και ανεξαρτήτως ιδεολογίας, ψήφισαν διατάξεις για την ιθαγένεια των παιδιών πολύ πιο ανοικτές από τις δικές μας, χωρίς να έχουμε καμμία ιδεολογική συγγένεια με τις κυβερνήσεις που τις πρότειναν. Αντίθετα, θα έλεγα ότι οι κυβερνήσεις που θέσπισαν αυτές τις διατάξεις έχουν ιδεολογική συγγένεια με άλλες πτέρυγες της Βουλής, που ενδεχομένως αντιτάσσονται σήμερα, κατά ένα μέρος, στις διατάξεις του νομοσχεδίου μας.

Γιατί γίνεται αυτό; Γιατί, τελικά, μετά το μεγάλο μεταναστευτικό ρεύμα που ξεκίνησε από το 1990, όλες οι έννομες τάξεις του κόσμου υποχρεώθηκαν να ρυθμίσουν το ζήτημα της ιθαγένειας των παιδιών. Όταν διαμορφώνεται ένα κοινωνικό ζήτημα, όταν οι ομάδες που αναζητούν μια ρύθμιση γίνονται πλειοψηφικές, τότε ο νομοθέτης αποφασίζει να ρυθμίσει αυτά τα ζητήματα. Έτσι, υποχρεώθηκαν και χώρες, που ήταν πολύ φανατικές της θεωρίας της καταγωγής και της ιθαγένειας του αίματος, να μπουν σε ρυθμίσεις που αλλοίωναν αυτόν τον αρχικό χαρακτήρα και πριμοδοτούσαν το δικαίωμα του εδάφους.

Εμείς, όπως θα δείτε και στις διατάξεις, δεν παίρνουμε θέση πάνω σ' αυτά τα ζητήματα. Θεωρούμε ότι αυτός ο διάλογος που έγινε το 2010 ήταν άγονος, γιατί στην πραγματικότητα χώρισε σε στρατόπεδα πάνω σε ιδεολογικά ζητήματα, ποιος είναι με το δικαίωμα του αίματος και ποιος είναι με το δικαίωμα του εδάφους, τι εννοούμε με τη λέξη «έθνος» και τι εννοούμε με τη λέξη «λαός». Και εδώ έγιναν σεμινάρια επί σεμιναρίων, χωρίς να λάβουμε υπόψη την κοινωνική ανάγκη που προκύπτει για τη ρύθμιση της ζωής, της επιβίωσης και του μέλλοντος των παιδιών των μεταναστών της πρώτης γενιάς που ήρθαν στη χώρα μας και αναζητούν τη δική τους ζωή, το πώς θα τη ρυθμίσουν στο μέλλον.

Θα ήθελα, λοιπόν, γι' αυτά τα ζητήματα να ξεκινήσω, λέγοντας ότι για εμάς η ιθαγένεια δεν αποτελεί κάποιο δώρο ή κάποιο προνόμιο ή κάποιο έπαθλο που δίνουμε σε κάποιους, γιατί κάτι είναι, είναι παιδιά μεταναστών, αλλά αποτελεί μια ανάγκη και υποχρέωση του κράτους σε παιδιά που έχουν μεγαλώσει εδώ, που έχουν σπουδάσει εδώ, που έχουν γεννηθεί εδώ και που είμαστε υποχρεωμένοι να αποδώσουμε την ιθαγένεια, δεδομένου ότι απ' όλο το πλέγμα των νόμων, των διατάξεων που έχει ο Κώδικας Ελληνικής Ιθαγένειας, είμαστε υποχρεωμένοι να το κάνουμε.

Σας λέω, λοιπόν, συγκεκριμένα: Σύμφωνα με τον Κώδικα Ελληνικής Ιθαγένειας, σε επτά χρόνια ένας μετανάστης, δηλαδή ο μετανάστης πρώτης γενιάς, μπορεί να ζητήσει την πολιτογράφηση του και να γίνει Έλληνας πολίτης. Έχει, βέβαια, αυστηρές προϋποθέσεις, όπως να μένει νόμιμα στην Ελλάδα, να έχει αυτές τις γνωστές «βαριές» άδειες, όπως τις λέμε, την άδεια αορίστου χρόνου κ.λπ., να μην έχει διαπράξει αδικήματα, να έχει ενταχθεί στην κοινωνία, να γνωρίζει την ελληνική ιστορία κ.λπ.. Εν πάση περιπτώσει, όμως, έχει το δικαίωμα να υποβάλει αίτηση για πολιτογράφηση.

Σε αυτόν, λοιπόν, στον οποίο δίνει το ελληνικό κράτος το δικαίωμα σε επτά χρόνια να γίνει Έλληνας, δεν μπορεί το ελληνικό κράτος να μην δίνει το ίδιο δικαίωμα στα παιδιά του ή σε άλλα παιδιά που είτε γεννήθηκαν εδώ είτε ήρθαν μικρά εδώ και φοίτησαν στα ελληνικά σχολεία.

Δεύτερη διάταξη που υπάρχει μέσα στον Κώδικα Ιθαγένειας

είναι αυτή που ορίζει ότι τα εγγόνια της πρώτης γενιάς αποκτούν αυτόματα την ελληνική ιθαγένεια. Δηλαδή, ο νομοθέτης θεωρεί ότι μετά από δύο γενιές δεν χρειάζεται καμμία προϋπόθεση για να γίνουν τα παιδιά Έλληνες πολίτες. Αυτή είναι η δεύτερη διάταξη.

Τρίτη διάταξη, που συνδέεται με την προηγούμενη. Εκείνου που πολιτογραφείται Έλληνας, στα επτά χρόνια που έχει δικαίωμα, τα παιδιά του, εφόσον είναι ανήλικα, αποκτούν αυτόματα την ελληνική ιθαγένεια είτε έχουν σπουδάσει σε ελληνικά σχολεία είτε δεν έχουν σπουδάσει, είτε έχουν κάνει έξι τάξεις σχολείου είτε έχουν κάνει εννιά είτε έχουν τελειώσει όλο το λύκειο είτε έχουν πάει πανεπιστήμιο είτε οτιδήποτε.

Δεν είναι, λοιπόν, δυνατόν, όταν υπάρχουν αυτές οι διατάξεις μέσα στον Κώδικα Ιθαγένειας, που δεν τις θεωρήσε αντισυνταγματικές κανένα δικαστήριο, που ισχύουν όλα αυτά τα χρόνια και που διάφοροι μετανάστες έχουν κάνει χρήση αυτών των διατάξεων, να τα λέμε αυτά σήμερα, μετά από τόσα χρόνια που οι πραγματικότητες έχουν διαφοροποιηθεί, που οι μετανάστες αυτοί που απόμειναν τελικά στη χώρα μας και δεν σηκώθηκαν να φύγουν μέσα στην κρίση που ζούμε όλοι, έχουμε δει ότι έχουν αποδοεδειγμένο τεκμήριο ότι θέλουν να μείνουν στην Ελλάδα.

Και θέλουν να μείνουν στην Ελλάδα, κυρίως, γιατί θέλουν να μείνουν τα παιδιά τους. Γιατί τα παιδιά τους δεν έχουν καμμία πατρίδα για να γυρίσουν. Τα παιδιά τους γεννήθηκαν εδώ είτε ήρθαν μικρά εδώ. Τα παιδιά τους σπουδάσαν στα ελληνικά σχολεία, γνωρίζουν μόνο την ελληνική γλώσσα, δεν γνωρίζουν άλλη πατρίδα, δεν γνωρίζουν άλλη γλώσσα. Τα παιδιά κτίζουν τη ζωή τους με βάση τα πρότυπα που έχουν οι συνομήλικοί τους κι όχι με βάση τα πρότυπα που έχουν οι γονείς τους.

Κατά συνέπεια, αυτά τα παιδιά δεν μπορεί να τα πάρει κανείς μετανάστης να τα πάει πίσω στη χώρα του, γιατί αυτά τα παιδιά θα είναι δυστυχισμένα εκεί, θα είναι ξένα. Έτσι, ακόμα κι όταν δεν έχουν δουλειά, ακόμα κι όταν κινδύνευαν με την προηγούμενη κυβέρνηση, χωρίς ανανεωμένη άδεια, να πάνε σε κέντρα κράτησης, επέμεναν να μείνουν εδώ, για το καλό των παιδιών τους.

Εμείς, τι λέμε ακριβώς σ' αυτούς τους μετανάστες, που παρ' όλα τα εμπόδια, παρόλες τις αντιξοότητες, επιμένουν να μείνουν στην Ελλάδα και όχι μόνο να μείνουν στην Ελλάδα, αλλά να εκπράζουν όσο τα παιδιά τους είναι ανήλικα, τη βούλησή τους το παιδί τους να γίνει Έλληνας, να αποκτήσει ελληνική ιθαγένεια;

Όταν, λοιπόν, είναι αυτό το πλέγμα των νόμων, είναι αυτό το πλέγμα του Κώδικα Ιθαγένειας, δηλαδή ότι προβλέπει πως την ιθαγένεια την αποκτάμε είτε με γέννηση είτε με αίτηση είτε με πολιτογράφηση, θα πρέπει ως νομοθετικό σώμα, λαμβάνοντας υπόψη και το άρθρο 4 παράγραφος 3 του Συντάγματος, που λέει ότι νόμος ορίζει ποιος είναι Έλληνας, να δούμε αυτή τη μεγάλη δυνατότητα που μας δίνει το Σύνταγμα και να καθορίσουμε εμείς -και αυτός να είναι αποκλειστικά ο διάλογος- ποιους θεωρούμε ότι μπορούμε να περιλάβουμε μέσα στην έννοια του λαού και της λαϊκής κυριαρχίας.

Είναι αυτά τα παιδιά τμήμα του λαού μας; Ζουν, όπως ζουν τα δικά μας παιδιά; Έχουν τις ίδιες αγωνίες; Έχουν τις ίδιες, ίσως, λίγες χαρές; Έχουν το ίδιο μέλλον; Σχεδιάζουν τη ζωή τους, όπως σχεδιάζουν και τα δικά μας παιδιά, να τελειώσουν το σχολείο, να πάνε στο πανεπιστήμιο, να βρουν μια δουλειά, να κάνουν μεταπτυχιακά, μέσα σ' αυτές τις ιδιαίτερα δύσκολες συνθήκες;

Είναι ολόιδια η ζωή τους, δεν διαφέρουν σε τίποτα. Είναι τα παιδιά των μεταναστών, μετανάστες; Δεν είναι μετανάστες. Οι γονείς τους είναι μετανάστες. Τα παιδιά είτε γεννήθηκαν εδώ είτε ήρθαν, πολύ μικρά εδώ και δεν γνώρισαν άλλη πατρίδα. Δεν θυμούνται καν από πού ήρθαν αυτά που ήρθαν πολύ μικρά εδώ. Άρα, η μόνη πατρίδα είναι αυτή, η Ελλάδα. Εδώ που έζησαν, εδώ που γνώρισαν τον εαυτό τους, εδώ που γνώρισαν τον κόσμο. Μπορούμε να στερήσουμε σ' αυτά τα παιδιά την ιθαγένεια.

Και τι είναι η ιθαγένεια, άραγε; Γιατί, όπως είπαμε και στην επιτροπή, επειδή ήταν πολλά τα σχόλια που γράφτηκαν κατά τη διάρκεια της δημόσιας διαβούλευσης, υπάρχουν άνθρωποι που δεν γνωρίζουν νομικά και ούτε τους υποχρεώνουμε να γνωρίζουν, οι οποίοι συγχέουν την έννοια της υπηκοότητας με την ιθαγένεια.

Στο νομικό μας σύστημα, λοιπόν, ιθαγένεια και υπηκοότητα είναι το ίδιο πράγμα. Η υπηκοότητα είναι μια λέξη που έρχεται από το παρελθόν, όταν υπήρχε βασιλεία και υπήκοοι, οι οποίοι βρίσκονταν πάντα κάτω από τον βασιλιά και τον ηγεμόνα και υπάκουαν σε αυτόν.

Ο κώδικάς μας λέγεται Κώδικας Ελληνικής Ιθαγένειας. Δεν είναι Κώδικας Υπηκοότητας. Το ποια είναι η ετυμολογία, δεν μας ενδιαφέρει. Εμείς τώρα ρυθμίζουμε, με νομικό τρόπο, το πώς και με ποιους όρους μπορεί να γίνει κάποιος Έλληνας.

Η ιθαγένεια, λοιπόν, τι είναι; Είναι ο νομικός δεσμός που συνδέει έναν άνθρωπο με το κράτος στο λαό του οποίου επιθυμεί να ανήκει. Αυτό είναι στεγνά, με βάση τη νομική επιστήμη, αλλά και όλη την ιστορική διαδρομή και τη νομολογία των αποφάσεων, που έχουν εκδοθεί, ο όρος ιθαγένεια. Αυτό και μόνο.

Και ενώ μέχρι τώρα έχουμε ανθρώπους που έχουν μόνο υποχρεώσεις απέναντι στο κράτος –φορολογικές, υπακοής, ρύθμισης στους νόμους, να πηγαίνουν να ανανεώνουν τις άδειές τους, να κάνουν αυτό ή εκείνο– με την ιθαγένεια αποκτούν και δικαιώματα, όπως έχουν οι υπόλοιποι Έλληνες. Αυτό σημαίνει ιθαγένεια.

Κατά συνέπεια, νομίζω ότι πρέπει να ξεκαθαρίσουμε και να απομυθοποιήσουμε κάποια πράγματα, γιατί τα έχουμε μυθοποιήσει και μάλιστα με ιδεολογικό πρόσχημα και αυτό είναι το επικίνδυνο για την κοινωνική συνοχή. Εγώ καταλαβαίνω ότι έχουμε ιδεολογικές διαφορές όλοι μεταξύ μας. Και γι' αυτό δεν ερχόμαστε εδώ να κάνουμε ιδεολογική αντιπαράθεση.

Αυτό που πρέπει να απαντήσουμε είναι: Υπάρχει κοινωνική ανάγκη να ρυθμίσουμε το ζήτημα της ιθαγένειας των παιδιών; Ναι ή όχι; Ένα το κρατούμενο. Σε αυτό είμαι πολύ ευχαριστημένη, γιατί δεν υπάρχει ούτε ένα κόμμα, πλην της Χρυσής Αυγής, που να λέει ότι δεν πρέπει να ρυθμίσουμε την ιθαγένεια των παιδιών.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

Συγχαρητήρια. Αυτοθαυμαζόσαστε.

(Γέλωτες από την πτέρυγα της ΣΥΡΙΖΑ)

Λοιπόν, αυτό που μας χωρίζει είναι με ποιες προϋποθέσεις θα την αποκτήσουν, σε ποια ηλικία και με ποιους όρους. Εκεί, λοιπόν, πρέπει να αναπτυχθεί, κατά τη γνώμη μου, όλη η επιχειρηματολογία. Διότι, αν συμφωνούμε στο μείζον, είναι μεγάλη πρόοδος, κατά τη γνώμη μας.

Είναι μεγάλη πρόοδος το γεγονός ότι όλα τα κόμματα αποδέχονται πια ότι τα παιδιά πρέπει να αποκτήσουν ιθαγένεια. Αυτό νομίζω ότι είναι μια πρόοδος και της πολιτικής και της κοινωνίας και αυτό πρέπει να το κρατήσουμε ως ένα σημαντικό γεγονός, όλοι μας και όλες μας. Γιατί αυτό δείχνει και την πρόδοό μας και το νέο πολιτισμό που διαμορφώνεται και πώς ενσωματώνουμε τα νέα δεδομένα στην πολιτική μας, στη συνείδησή μας, στο πρόγραμμά μας και στο μέλλον μας.

Οπότε εκεί ανοίγεται το δεύτερο μεγάλο ζήτημα. Πότε πρέπει να πάρουν την ιθαγένεια τα παιδιά; Εδώ είμαι υποχρεωμένη να ανοίξω το δεύτερο μέρος της συζήτησής μας, ενώ έχω πάει στα εικοσιένα λεπτά. Όμως θα τα πω πολύ σύντομα, ώστε να αφήσω και χρόνο, μιας και έχουμε και ώρα λήξης της συνεδρίασης, για να μιλήσουν όλοι οι Βουλευτές και Βουλευτίνες μας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ: Δεν έχουμε ώρα λήξης.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ (Αναπληρώτρια Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Α, δεν έχουμε. Ωραία.

Το Συμβούλιο Επικρατείας, στην απόφασή του –την οποία αν διαβάσετε προσεκτικά, θα το δείτε– δεν αποφάνθηκε ποτέ ότι αυτά τα παιδιά που γεννιούνται στην Ελλάδα δεν αποτελούν μία ξεχωριστή κατηγορία για την οποία υπάρχει ανάγκη νομοθετικής ρύθμισης.

Αντίθετα, είπε ότι για τα παιδιά που γεννιούνται στην Ελλάδα και αποκτούν την ελληνική ιθαγένεια πρέπει να θέσουμε περισσότερες προϋποθέσεις από αυτές που έθετε ο ν. 3838 2010.

Έτσι, λοιπόν, εμείς, με βάση αυτήν την απόφαση, αφού θεωρήθηκε αντισυνταγματικό, και ένα παιδί που γεννιέται στην Ελλάδα από έναν γονέα που έχει πέντε χρόνια νόμιμης διαμονής στη χώρα δεν θεωρείται ότι έχει επαρκές κριτήριο για να πάρει την ιθαγένεια, οδηγήθηκαν στην εξής ρύθμιση: Να πούμε ότι ένας γονέας πρέπει να έχει πέντε χρόνια –τουλάχιστον ο ένας– νόμιμης διαμονής στη χώρα και το παιδί να έχει φτάσει έξι χρονών για να εγγραφεί

φεί στην Α' δημοτικού και κατά τον χρόνο της δήλωσης, για να αποκτήσει την ελληνική ιθαγένεια θα πρέπει, τουλάχιστον ο ένας γονέας να διαθέτει άδεια αορίστου χρόνου, επί μακρόν διαμένοντος, πρόσφυγα κ.λπ.. Λέω τις βασικές πρώτες άδειες.

Τι σημαίνει αυτό; Λέμε, λοιπόν, ότι για ένα παιδί, εάν όλα πάνε καλά, θα πρέπει ο γονιός του να ζει στην Ελλάδα τουλάχιστον έντεκα χρόνια για να πάρει το παιδί του ιθαγένεια. Εάν δεν υπάρχουν αυτές οι προϋποθέσεις, τότε αυτόματα η μεταφορά του δικαιώματος γίνεται μετά από δέκα χρόνια. Δηλαδή, αν κάποιος δεν έχει γεννήσει το παιδί του πριν τα πέντε χρόνια της νόμιμης παραμονής του στη χώρα, τότε το δικαίωμά του δεν θα ασκηθεί στα πέντε, αλλά στα δέκα χρόνια.

Νομίζω ότι αυτή η διάταξη είναι ιδιαίτερος αυστηρή. Έχουμε δεχθεί σοβαρότατη κριτική, γιατί κατά τη γνώμη και των ανεξάρτητων αρχών, θα αποκλείσουμε πολλούς ανθρώπους από το να αποκτήσουν τα παιδιά τους ιθαγένεια και, ταυτόχρονα, όπως σας εξήγησα πριν, ενώ μπορεί κάποιος να πολιτογραφηθεί στα επτά χρόνια και το παιδί του να πάρει αυτόματα ελληνική ιθαγένεια, εμείς με τη διάταξη αυτή το μεταφέρουμε στα έντεκα χρόνια.

Γιατί, λοιπόν, είναι ανάγκη, πρώτον, να ρυθμίσουμε σαν ιδιαίτερη κατηγορία τα παιδιά που γεννιούνται στην Ελλάδα; Γιατί θεωρούμε ότι τα παιδιά που γεννιούνται στην Ελλάδα είναι, πράγματι, μια κατηγορία που εκπροσωπείται από τους γονείς αναγκαστικά, γιατί είναι ανήλικα, όπως και όλα τα άλλα ανήλικα, εκτός από αυτούς που τελειώνουν το πανεπιστήμιο και τα ΤΕΙ, αλλά ο γονέας είναι ριζωμένος στην ελληνική κοινωνία και εκφράζει αυθεντική βούληση, ώστε το παιδί του και αυτό να μείνει και να ριζώσει την ελληνική κοινωνία.

Ποιες είναι οι πρώτες απαντήσεις; Έχουμε την έκθεση της ΚΕΝΕ. Είναι σημαντικό αυτό, γιατί θα πρέπει να θυμηθείτε και τι έγινε το 2010. Η έκθεση της ΚΕΝΕ λέει ότι οι διατάξεις που προτείνουμε είναι συμβατές με το Σύνταγμα και την απόφαση υπ' αριθμ. 460/2013. Χθες βγήκε και η έκθεση της Επιστημονικής Επιτροπής της Βουλής, η οποία, επίσης, λέει τα ίδια πράγματα.

Κατά συνέπεια, επειδή στην επιτροπή υπήρχαν διάφοροι συνάδελφοι που έλεγαν ότι και αυτός ο νόμος θα κληρυχθεί αντισυνταγματικός, ήθελα, εκτός από το να τους καλέσω να διαβάσουν την προηγούμενη απόφαση του Συμβουλίου Επικρατείας, να τους παραπέμψω να διαβάσουν προσεκτικά και την έκθεση της ΚΕΝΕ και την έκθεση της Επιστημονικής Επιτροπής.

Εμείς αισθανόμαστε ικανοποίηση και για τις δύο αυτές εκθέσεις, γιατί ο στόχος μας είναι να ψηφιστεί ένας νόμος που να αντέχει στον χρόνο –δεν θέλουμε να βάλουμε σε περιπέτεια ξανά τα παιδιά, δεν θέλουμε να δημιουργηθούν νέες ματαιωμένες κοινωνικές προσδοκίες– και αυτό μας χαροποιεί, αν και θεωρούμε πράγματι, ότι δεν έχουμε νομοθετήσει με βάση αυτό που θα θέλαμε.

Γιατί, λοιπόν, χρειάζεται ένα παιδί από νωρίς, δηλαδή από την ηλικία των έξι ετών –στην καλύτερη περίπτωση– να αποκτήσει την ιθαγένεια; Διότι ένα παιδί αποκτά συνείδηση του εαυτού του και του κόσμου σε πολύ μικρή ηλικία. Δεν υπάρχει κανένας επιστήμονας...

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Μπορεί να γραφτεί στο δημοτικό σχολείο και σε ένα μήνα να φύγει από την Ελλάδα.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ (Αναπληρώτρια Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Θα τα πούμε, κύριε Αθανασίου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Κύριε Αθανασίου, παρακαλώ να μη διακόπτετε την αγορήτρια Υπουργό.

Ορίστε, κυρία Υπουργέ, συνεχίστε.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ (Αναπληρώτρια Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Με διέκοψε ο κ. Αθανασίου.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Συγγνώμη, κυρία Υπουργέ.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ (Αναπληρώτρια Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Εντάξει, δεν πειράζει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Εσείς δεν διακόπτετε, είσατε ευγενής άνθρωπος, κύριε Αθανασίου.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Έχω συνηθίσει από την Πρόεδρό σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Ελάτε, κυρία Υπουργέ.

γέ, τελειώστε.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ (Αναπληρώτρια Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Για να τελειώσω, κύριε Πρόεδρε –πάω στα τριάντα λεπτά και έχω άγχος– σας λέω ότι δεν υπάρχει κανένας επιστήμονας που να ισχυρίζεται ότι τα παιδιά αποκτούν συνείδηση του εαυτού τους και των άλλων σε μεγαλύτερη ηλικία.

Η εθνική συνείδηση, η κοινωνική συνείδηση, δηλαδή οι ταυτότητες που αποκτούμε ως άνθρωποι –ότι είμαι Έλληνας, είμαι Βούλγαρος ή είμαι Γάλλος– αποκτάται από τα πρώτα βήματα της ζωής ενός ανθρώπου. Τότε, λοιπόν, έχει ανάγκη το παιδί που μπαίνει στην πρώτη ομαδική ζωή να έχει συνείδηση ότι είναι Έλληνας. Τότε πρέπει να έχει αυτήν την ιθαγένεια, για να μπορεί να μη διαφέρει από τα άλλα παιδιά –γιατί δεν διαφέρει από τα άλλα παιδιά– και για να μπορεί να ενταχθεί σε αυτήν την κοινότητα, χωρίς να δέχεται διαφοροποιήσεις, διαχωρισμούς, αποξένωση ή άλλου τύπου πιο ακραίες συμπεριφορές.

Άρα, επιστημονικά θεωρούμε ότι αυτή η ηλικία είναι που αρμόζει σε ένα παιδί να πάρει την ελληνική ιθαγένεια.

Είπε και ο κ. Αθανασίου –το λένε και άλλοι– ποιος μας εγγυάται ότι ένα παιδί που θα γραφτεί στην Α' δημοτικού δεν θα πάρει την ιθαγένεια και θα σηκωθεί να φύγει και με αυτό το προνόμιο της ελληνικής ιθαγένειας και αυτός και μετά τα παιδιά του και τα εγγόνια του θα είναι Έλληνας και θα μας έχει κοροϊδέσει.

Κατ' αρχάς, να πω μια γενική αρχή, ότι δεν νομοθετούμε με βάση μια εξαίρεση που μπορεί να υπάρχει. Και εγώ δεν μπορώ να σας βεβαιώσω ότι δεν μπορεί να υπάρξει μια τέτοια περίπτωση. Ο νομοθέτης ρυθμίζει γενικές κατηγορίες ανθρώπων, γενικές ανάγκες και απευθύνεται για να ρυθμίσει αυτά τα ζητήματα.

Εγώ δεν μπορώ να καταλάβω ότι μπορεί να υπάρχει μετανάστας, ο οποίος έχει έρθει στη χώρα μας, έχει υποστεί τόσα δεινά –προφανώς έχει έρθει πριν αποκτήσει νόμιμη παραμονή πέντε χρόνων, τουλάχιστον προ επτά ή δέκα χρόνων– ήρθε, λοιπόν, ένας μετανάστας στην Ελλάδα, έζησε παράνομα –με ό,τι σημαίνει αυτό– επτά με δέκα χρόνια στη χώρα μας, πήρε τελικά τη νομιμότητα, έζησε και πέντε χρόνια νόμιμος –πάμε στα δεκαπέντε χρόνια– έκανε και παιδί και το μεγάλωσε μέχρι τα έξι του χρόνια –δεκαπέντε συν έξι, είκοσι ένα χρόνια– και μετά από είκοσι ένα χρόνια, αφού έχει υποστεί τις μέγιστες ταλαιπωρίες, αφού το παιδί του έχει γίνει Ελληνάκι, ξαφνικά αυτός τρελάθηκε και είπε «τώρα που πήρα αυτήν τη μεγάλη ιθαγένεια, με την οποία θα γίνω Ευρωπαίος» –ή δεν ξέρω τι θα σκέφτεται– «θα σηκωθώ να φύγω, θα βγάλω το παιδί μου από το δημοτικό, δεν ξέρει άλλη γλώσσα, δεν ξέρω πού θα το πάω, γενικά θα φύγω και θα καταστρατηγήσω τον νόμο». Νομίζω ότι μιλάμε για απίθανες περιπτώσεις, τις οποίες ο νομοθέτης δεν μπορεί να ελέγξει.

Όμως, σε κάθε περίπτωση, είμαι ανοιχτή και αν μπορείτε να μου βρείτε ελεγκτικούς μηχανισμούς που θα προβλέπουν, θα ελέγχουν και θα παρακολουθούν ότι κάποιο παιδί μπορεί να τελειώσει ολόκληρο το δημοτικό και αφού θα έχει πάρει την ιθαγένεια, δεν θα κάνει κατάχρηση αυτού του δικαιώματος, είμαι πάρα πολύ πρόθυμη να τους περιλάβω στις διατάξεις, αρκεί να είναι νομικά εφαρμόσιμο το ποιος θα το ελέγχει, με ποια κριτήρια, ανά πόσα χρόνια και να λύνει όλα αυτά τα ζητήματα που απαιτούνται για μια νομική ρύθμιση και μια διοίκηση που θα την επιβαρύνουμε ακόμα και με κάτι άλλο.

Τέλος, επειδή έχω φτάσει στα τριάντα δύο λεπτά και αισθάνομαι άσχημα, θα ήθελα να σας πω ότι, αφού επιχειρηματολόγησα όσον αφορά το γιατί υπάρχει ανάγκη, τα ανήλικα παιδιά που γεννιούνται στην Ελλάδα να αποτελούν μια ιδιαίτερη κατηγορία –είπα την επιχειρηματολογία, υπάρχουν και πολλά άλλα να σας πω, αλλά τώρα δεν έχει σημασία– δεν θα μιλήσω για τις άλλες δύο κατηγορίες, δηλαδή για τα παιδιά που τελείωσαν την εννεαετή εκπαίδευση και το λύκειο στη χώρα μας ή για τα παιδιά που τελείωσαν το λύκειο και ΑΕΙ ή ΤΕΙ στη χώρα μας, γιατί όλες οι πτέρυγες της Βουλής, πλην της Χρυσής Αυγής, συμφωνούν σε αυτές τις ρυθμίσεις.

Αντίθετα, θα διευκολύνω, με κάποια νομοτεχνική ρύθμιση, να ψηφιστούν αυτές οι διατάξεις, διαχωρίζοντάς τες από τη διάταξη που προβλέπει την απόδοση ιθαγένειας με τη γέννηση, ώστε να μπορούν όσοι συμφωνούν με τις άλλες δύο διατάξεις...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ: Κυρία Υπουργέ, με συγχωρείτε, δεν

σας άκουσα. Σας παρακαλώ, μπορείτε να επαναλάβετε;

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ (Αναπληρώτρια Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Δεν ακούσατε.

Λέω ότι, επειδή όλες οι πτέρυγες της Βουλής συμφωνούν με την απόδοση ιθαγένειας μετά την εννεαετή εκπαίδευση και το λύκειο και μετά το πανεπιστήμιο ή τα ΤΕΙ, θα διαχωρίσω αυτές τις διατάξεις, ώστε να διευκολύνω κάποιες πτέρυγες της Βουλής να ψηφίσουν, τουλάχιστον τις δύο διατάξεις και να ψηφίσουν «όχι», αν δεν θέλουν, στην πρώτη διάταξη.

Τελειώνοντας, λοιπόν, θα ήθελα, παρά ταύτα να σας πιέσω, όσο μπορώ, ότι πρέπει να δώσουμε τη δυνατότητα σε αυτά τα μικρά παιδάκια που γεννιούνται στη χώρα μας να γίνουν από πολύ νωρίς ισότιμοι Έλληνες πολίτες. Μην συγχέετε –προκαταλαμβάνω ενδεχομένως ορισμένα επιχειρήματα– τους μετανάστες της πρώτης γενιάς, που είναι στη χώρα μας από 1990 και μέχρι το 2000, με το νέο κύμα εισόδου προσφύγων και μεταναστών στη χώρα μας.

Πρέπει να ξέρετε ότι τα χαρακτηριστικά του νέου προσφυγικού ρεύματος είναι τελείως διαφορετικά. Από αυτούς που εισέρχονται, κανείς δεν θέλει να μείνει στην Ελλάδα, όχι μόνο γιατί είναι η Ελλάδα της κρίσης, όχι μόνο γιατί δεν βλέπουν τη ζωή τους εδώ να βελτιώνεται, αλλά γιατί εν πάση περιπτώσει δεν υπάρχει και υποστήριξη ούτε στις διαδικασίες υποδοχής, φιλοξενίας, ασύλου κ.λπ. και όλοι σπεύδουν να φύγουν σε χώρες της Δυτικής Ευρώπης.

Κατά συνέπεια, και αυτό βοηθάει να καταλάβουμε την επιμονή των μεταναστών πρώτης γενιάς, σε σχέση με το νέο προσφυγικό ρεύμα, που έρχεται από εμπόλεμες περιοχές, αναζητά διέξοδο στη Δυτική Ευρώπη και δεν θέλει να ριζώσει στη χώρα μας.

Και μόνο, με αυτό θα έπρεπε να αποδώσουμε αυτή την ιθαγένεια στους ανθρώπους αυτούς, που με τόση επιμονή και μετά από τόσα δεινά επέλεξαν να μείνουν στη χώρα και να δηλώσουν τη βούλησή τους να γίνουν τα παιδιά τους Έλληνες.

Τώρα, κάποια επιχειρήματα ότι δεν υπάρχει αυτονομία βούλησης των παιδιών κ.λπ. νομίζω ότι δεν αντέχουν σε νομική κριτική και τα προσπερνώ. Επιφυλάσσομαι να παρέμβω σε όποιο σημείο κρίνω ότι θα βοηθήσω με την παρέμβασή μου σε μια πιο γόνιμη συζήτηση.

Αναγκαστικά, παραλείπω τις οδηγίες, τις αλλαγές στον Μεταναστευτικό Κώδικα, για να μπορέσω να δώσω χώρο και χρόνο σε εσάς.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Ευχαριστούμε πάρα πολύ, κυρία Υπουργέ.

Τον λόγο έχει ζητήσει επ' ολίγον ο κύριος Υπουργός Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας.

Κύριε Υπουργέ, πόσο χρόνο θέλετε;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Κύριε Μητρόπουλε, με συγχωρείτε, μέχρι να έρθει ο κ. Λαφαζάνης στο Βήμα, μπορώ να έχω τον λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Βεβαίως. Έχετε τον λόγο.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Κύριοι συνάδελφοι, σας παρακαλώ να ακούσουμε τον κύριο Υπουργό.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Υπάρχει ένα επουσιώδες θέμα, αλλά είναι ζήτημα των Υπηρεσιών για να το τακτοποιήσετε και να μην έχουμε κανένα πρόβλημα. Στο σχέδιο νόμου που έχει μοιραστεί και στο τέλος, που επισυνάπτεται η έκθεση του άρθρου 75 του Συντάγματος, υπάρχει η υπογραφή του κ. Βρούτση αντί του κ. Βούτση.

Ως εκ τούτου, θα παρακαλούσα τις Υπηρεσίες να επιληφθούν, για να μην έχουμε κανένα τυπικό ζήτημα.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Οι κυρίες πάραυτα επελήφθησαν και έλυσαν το θέμα, απ' ό,τι μου είπαν.

Κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ (Υπουργός Παραγωγικής Ανα-

συγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Καλημέρα σας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

Παίρνω τον λόγο γιατί υπάρχει το άρθρο 13 στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο, το οποίο αφορά την ίδρυση μιας νέας εταιρείας του δημοσίου, μιας εταιρείας δημόσιων ενεργειακών επενδύσεων.

Αυτή η εταιρεία είναι 100% δημόσια και παρεμβάλλεται στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο, διότι πρέπει να ψηφιστεί από τη Βουλή, προκειμένου να αξιοποιηθεί αυτή η εταιρεία για να διαμορφωθεί μία κοινοπραξία, που θα κατασκευάσει και στη συνέχεια θα λειτουργήσει έναν αγωγό, που θα περνάει από το ελληνικό έδαφος με ρωσικό φυσικό αέριο.

Όπως ξέρετε, η Ελληνική Κυβέρνηση αποδέχθηκε την πρόσκληση να κατασκευαστεί στο ελληνικό έδαφος ένας αγωγός φυσικού αερίου που θα ξεκινάει από τη Ρωσία, θα συνεχίζει υποθαλάσσια στη Μαύρη Θάλασσα, θα προχωρά στην ευρωπαϊκή Τουρκία και από τα ελληνοτουρκικά σύνορα μέσω του ελληνικού εδάφους θα κατευθύνεται προς την Ευρώπη.

Αποδεχθήκαμε αυτήν την πρόσκληση να στηρίξουμε έναν τέτοιο αγωγό, διότι το θεωρούμε επωφελές για τη χώρα μας και για τον ελληνικό λαό. Αυτό το έργο το θεωρούμε χρήσιμο και επωφελές για όλη την περιοχή μας και την Ευρώπη.

Ξέρετε ότι πρόσφατα στην Πετρούπολη -για να μην πω και το διαζευκτικό και προκαλέσω σχόλια- η Ελληνική Κυβέρνηση υπέγραψε ένα μνημόνιο συνεργασίας με τη Ρωσική Κυβέρνηση για τη στήριξη αυτού του αγωγού. Το μνημόνιο αυτό υπέγραψαν οι Υπουργοί Ενέργειας της Ελλάδας και της Ρωσικής Ομοσπονδίας.

Ταυτόχρονα με αυτό το μνημόνιο υπέγραψα ως Υπουργός Ενέργειας, μαζί με τον διοικητή της Τράπεζας Ανάπτυξης και Διεθνών Οικονομικών Σχέσεων της Ρωσίας Βλαντιμίρ Ντιμιντρίεφ, μία κοινή δήλωση με την οποία ιδρύουμε μια νέα εταιρεία που θα κατασκευάσει και θα λειτουργήσει αυτόν τον αγωγό.

Αυτή η νέα εταιρεία θα έχει συμμετοχή της ΔΕΠΕΝΕ, αυτής της εταιρείας που συγκροτούμε με το άρθρο 13, κατά 50%. Θα συμμετάσχει επίσης κατά 50% σε αυτήν την εταιρεία μία θυγατρική της Τράπεζας Ανάπτυξης και Διεθνών Οικονομικών Σχέσεων της Ρωσίας, μιας από τις μεγαλύτερες -ίσως η μεγαλύτερη- τράπεζες της Ρωσίας.

Έτσι, με έναν πρωτότυπο, αλλά πολύ ουσιαστικό και εθνικά συμφέροντα τρόπο, η Ελλάδα διαμέσου του ελληνικού δημοσίου θα προχωρήσει σε μία απολύτως ισότιμη συνεργασία, 50%-50%, κάτι πρωτοφανές, εάν δούμε τα προηγούμενα που υπάρχουν στη χώρα μας, στα οποία δεν θέλω να επεκταθώ, γιατί δεν είναι του παρόντος.

Θα είναι μία απολύτως ισότιμη συνεργασία, λοιπόν, με ισότιμους όρους και με ισότιμα οφέλη. Αυτό είναι πάρα πολύ σημαντικό, διότι η Ελλάδα αναδεικνύεται σε εταίρο με ουσιαστικά δικαιώματα απέναντι σε μία μεγάλη χώρα, παραγωγό ενεργειακών αγαθών και ιδιαίτερα κύριο τροφοδότη της Ευρώπης σε φυσικό αέριο.

Η ΔΕΠΕΝΕ με αυτό το έργο, θα παίξει έναν σημαντικό ρόλο στην αναπτυξιακή προσπάθεια της χώρας μας. Αυτό το έργο θα κοστίσει περίπου 2 δισεκατομμύρια ευρώ.

Θα απασχοληθούν, κατά την κατασκευή του, περίπου είκοσι χιλιάδες εργαζόμενοι, πράγμα σημαντικό για τη χώρα μας στην περίοδο που διανύουμε, μια περίοδο όπου λόγω της κρίσης υπάρχει σημαντική ανεργία.

Επίσης, να σημειώσω ότι από τη συμμετοχή της ΔΕΠΕΝΕ σε αυτό το έργο, η Ελλάδα θα αποκομίσει ιδιαίτερα οφέλη, οφέλη όσον αφορά τις εμπορικές τιμές φυσικού αερίου και επομένως ενέργειας, οφέλη δημοσιονομικά από τα έσοδα που θα έχει ο αγωγός αυτός κάθε χρόνο, τα οποία θα είναι σημαντικά και πιθανότατα θα ανέρχονται σε εκατοντάδες εκατομμύρια ευρώ, αφού από τον αγωγό αυτό θα περνάνε κατ' έτος σαράντα επτά δισεκατομμύρια κυβικά μέτρα φυσικού αερίου. Μιλάμε για έναν από τους μεγαλύτερους αγωγούς στην Ευρώπη και βεβαίως, λόγω της θέσης αυτής, και στον κόσμο.

Βλέπετε ότι μ' αυτόν τον τρόπο, η Ελλάδα αναδεικνύεται ταυτόχρονα σε έναν πλουραλιστικό, θα έλεγα, ενεργειακό κόμβο για όλη την περιοχή μας και αναβαθμίζεται πολιτικά και γεωστратηγικά. Από την Ελλάδα διέρχεται ο TAP, με αζέρικο φυσικό αέριο,

κατασκευάζεται δηλαδή για να διέλθει, τον οποίο στηρίζουμε. Θα έχουμε τώρα κι έναν νέο αγωγό -ευελπιστούμε από το 2019 να αρχίσει η λειτουργία του- με ρωσικό φυσικό αέριο.

Είναι προφανές ότι η Ελλάδα αναδεικνύεται σε χώρα διαφοροποίησης των πηγών και δρόμων του φυσικού αερίου για την Ευρώπη και σε χώρα που διασφαλίζει ενεργειακή επάρκεια, ασφάλεια και σταθερότητα σε όλον τον ευρωπαϊκό χώρο. Νομίζω ότι αυτό είναι κάτι πολύ σημαντικό που πρέπει να το συγκρατήσουμε, διότι έχει μεγάλη σημασία για την προοπτική μας.

Βεβαίως, θα μου πείτε ότι αυτά τα έργα συναντούν αντιδράσεις κάποιων τρίτων. Όμως, εδώ και από αυτό το Βήμα, θέλουμε να διαβεβαιώσουμε ότι ο αγωγός αυτός δεν στρέφεται εναντίον κάποιας τρίτης χώρας, δεν στρέφεται εναντίον τρίτων μερών. Ο αγωγός αυτός ωφελεί τη συνεργασία, την ειρήνη, τη σταθερότητα στην περιοχή. Διασφαλίζει, όπως σας είπα, ενεργειακή επάρκεια και σταθερότητα. Οι αγωγοί αυτοί δεν επιβάλλουν σε καταναλωτές να πάρουν το φυσικό αέριο, που διέρχεται μέσα από αυτούς. Οι καταναλωτές επιλέγουν το φυσικό αέριο και πρέπει να έχουν πολλαπλές πηγές και δυνατότητες επιλογής.

Επομένως, αυτός ο αγωγός, στο βαθμό που καλύπτει υπαρκτές ανάγκες και προτιμάται από τους καταναλωτές, διασφαλίζει μείζονα αγαθά για την λειτουργία των οικονομιών της Ευρώπης. Άρα είναι ένας αγωγός, όπως σας είπα, ειρήνης, σταθερότητας και ασφάλειας, που δεν στρέφεται εναντίον κανενός τρίτου μέρους και δεν δικαιολογούνται, με κανέναν τρόπο, αντιδράσεις τρίτων για αποφάσεις που μπορεί να λαμβάνει κάθε κυρίαρχη χώρα, και πρέπει να λαμβάνει, με βάση το εθνικό της συμφέρον, με βάση το συμφέρον του ελληνικού λαού και φυσικά, χωρίς να παραβιάζει ή να αντιστρατεύεται συμφέροντα άλλων χωρών, ιδιαίτερα γειτονικών και ευρωπαϊκών χωρών.

Αυτό κάνουμε εμείς και γι' αυτό ανοίγουμε δρόμους. Και αυτό το καταφέρνουμε και μπορούμε να το πετύχουμε, διότι η Ελλάδα και η Κυβέρνησή μας, παρά τις αντιδράσεις και τις όποιες πιέσεις, είναι αποφασισμένη να ακολουθήσει και ακολουθεί μια ανεξάρτητη και πολυδιάστατη ενεργειακή πολιτική και συνακόλουθα μια ανεξάρτητη και πολυδιάστατη εξωτερική οικονομική πολιτική, πολιτική διεθνών οικονομικών σχέσεων. Αυτός είναι ο δρόμος, για να μπορέσει η Ελλάδα να ανοίξει θετικές προοπτικές για την ίδια, για την ευρύτερη προοπτική και της χώρας μας, αλλά και της περιοχής μας.

Θέλω να σημειώσω, κλείνοντας, ότι η Ελλάδα με αυτήν την κίνησή της συνδέεται με όλον τον ευρωπαϊκό και βαλκανικό χώρο με δεσμούς συνεργασίας και φιλίας. Ταυτόχρονα, η Ελλάδα, με αυτού του είδους τις επενδύσεις, προσθέτει κάτι θετικό στις ενεργειακές επενδύσεις, που γίνονται αυτή την περίοδο στη χώρα μας.

Η Ελλάδα είναι μια χώρα που, με μοχλό τις ενεργειακές επενδύσεις, οι οποίες είναι αξιοσημείωτες στη χώρα μας παρά τις δυσκολίες της περιόδου, και μέσω μιας νέας αναπτυξιακής και ανεξάρτητης ενεργειακής πολιτικής μπορεί να αποκτήσει έναν μοχλό διεξόδου από την κρίση. Και είναι πάρα πολύ σημαντικό αυτό, διότι η ενέργεια διαρκώς αναβαθμίζεται και αυξάνεται ο ρόλος της στις σύγχρονες οικονομίες.

Κεντρικός στόχος μας είναι να μειώσουμε το κόστος της ενέργειας για τα νοικοκυριά και τις επιχειρήσεις, ιδιαίτερα για τις ενεργοβόρες επιχειρήσεις, και νομίζουμε ότι με αυτό το βήμα που κάνουμε με το άρθρο 13 ανοίγουμε έναν θετικό τέτοιο δρόμο, δύσκολο βέβαια, αλλά αναγκαίο για να μπορέσουμε να κάνουμε ένα μεγάλο βήμα μπροστά.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

ΣΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, ζητώ τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Ορίστε, κύριε Γεωργιάδη, τι θέλετε να πείτε;

ΣΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Να απαντήσω στον Υπουργό για το συγκεκριμένο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Ορίστε, έχετε τον λόγο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κατ' αρχάς, κύριε Υπουργέ, εμείς είμαστε εξαιρετικά ευτυχείς, που υπογράψατε το μνημόνιο...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Κύριε Υπουργέ, θέλει να μιλήσει ένα λεπτό επ' αυτών που είπατε. Παρακαλώ πολύ να μην αποχωρήσετε.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Είμαστε εξαιρετικά ευτυχείς που υπογράψατε το μνημόνιο συνεργασίας με τη Ρωσική Ομοσπονδία. Είναι καλό να μπαίνετε σιγά σιγά και στα μνημόνια και το Σαββατοκύριακο να υπογράψετε και το καλό, το μεγάλο!

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΜΠΑΛΑΟΥΡΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, είναι δυνατόν; **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ (Υπουργός Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας):** Αυτό είναι για τη συζήτηση;

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Μην ενοχλείστε. Θέλω να σας κάνω μια ερώτηση επί αυτών που είπατε. Μην ενοχλείστε τόσο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ (Υπουργός Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας): Δεν ενοχλούμαι, αλλά δεν είναι η διαδικασία...

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Θέλω να σας ρωτήσω, για να ξεκαθαρίσουμε ορισμένα πράγματα, το εξής: Ο ημερήσιος Τύπος, κατά τη διάρκεια των διαπραγματεύσεων για τον αγωγό στον οποίο αναφερθήκατε, διέδιδε πληροφορίες ότι πρόκειται να μας δώσουν οι Ρώσοι προκαταβολή 5 δισεκατομμυρίων ευρώ. Και μάλιστα, οι δημοσιογράφοι απέδιδαν τις συγκεκριμένες πληροφορίες, κύριε Πρόεδρε, περίπου στον ίδιο τον κ. Λαφαζάνη.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Ησυχία, παρακαλώ. **ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ:** Θα ήθελα να ρωτήσω αν πρόκειται να πάρουμε 5 δισεκατομμύρια ευρώ προκαταβολή και αν ναι, τότε ή αν όλο αυτό αποτελούσε μια λανθασμένη πληροφορία, με την οποία ο κύριος Υπουργός δεν είχε απολύτως καμμία σχέση. Καλό είναι να ξεκαθαριστεί.

(Θόρυβος-Διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Μην φωνάζετε, κύριοι συνάδελφοι. Αυτό γράφτηκε στον Τύπο και το διακινούσαν Βουλευτές σας στα κανάλια. Μαζί ήμασταν.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Κύριε Γεωργιάδη! **ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ:** Αν δεν εκνευρίζετε που δεν πήραμε τα 5 δισεκατομμύρια, να εκνευρίζετε με αυτούς που έλεγαν ότι θα τα παίρναμε.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Κύριε Γεωργιάδη, τελειώσαμε!

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ως προς την τροπολογία και τη στάση της Νέας Δημοκρατίας,...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ (Υπουργός Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας): Κύριε Μητρόπουλε, είναι ντροπή αυτό που κάνετε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Δεν θέλω παρατηρήσεις από κανέναν. Σας παρακαλώ πολύ. Του έδωσα τον λόγο, θα τελειώσει, θα πάρει τον λόγο και ο κ. Πετράκος και αν θέλετε, θα απαντήσετε.

Συνεχίστε και τελειώνετε.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Γιατί είναι ντροπή, κύριε Υπουργέ; Συγγνώμη, γιατί είναι ντροπή αυτό που κάνει ο κύριος Πρόεδρος;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ (Υπουργός Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας): Διότι κάνετε εισήγηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Παρακαλώ πολύ.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Εδώ είναι Βουλή, κύριε. Εσείς ως Βουλευτής από κάτω σε κάθε νομοσχέδιο φωνάζατε για να πάρετε τον λόγο και τώρα λέτε «ντροπή» στον κ. Μητρόπουλο;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ (Υπουργός Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας): Παρεμβαίνετε στη διαδικασία των εισηγήσεων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Σας παρακαλώ πολύ.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Πολύ εκνευρισμένο σάς βλέπω. Όσο πλησιάζει το μνημόνιο εκνευρίζετε, κύριε Υπουργέ!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Τελειώσαμε.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Αφήστε μην ανοίξω και την κουβέντα για τον ΟΛΠ τώρα και την υπογραφή Λαφαζάνη από κάτω.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ (Υπουργός Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας): Το Προεδρείο φταίει.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Όχι θέατρο!

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Μόνο μια παρατήρηση θα κάνω. Να μας ξεκαθαρίσει ο κύριος Υπουργός αν θα πάρουμε την προκαταβολή των 5 δισεκατομμυρίων ευρώ ή όχι -όπως διακινούσατε στους δημοσιογράφους που το έγραψαν και ορισμένοι από αυτούς έπρεπε μετά να απολογούνται γιατί το έγραψαν- εάν, εν πάση περιπτώσει, προβλέπεται κάποιου είδους προκαταβολή μέσα στις επόμενες ημέρες από τους Ρώσους για όλο αυτό το οποίο κάνετε ή αν οι Ρώσοι δεν θα μας δώσουν προκαταβολή ή θα μας δώσουν, όταν θα ολοκληρωθεί η διαδικασία του αγωγού.

Αυτό είναι πάρα πολύ κρίσιμο, κύριε Πρόεδρε, πέραν των ωραίων λόγων που ακούσαμε εδώ, για να καταλάβουμε τι επί της ουσίας συμβαίνει.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΜΠΑΛΑΟΥΡΑΣ: Ελάτε τώρα!

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Και τέλος, συγχάρω τον κ. Λαφαζάνη. Μπορεί την Αγία Πετρούπολη να την είπε μισή, δηλαδή σκέτο «Πετρούπολη», αλλά είναι ένα βήμα εμπρός από το «Λένινγκραντ», που την έλεγε μέχρι χθες.

Όσο πλησιάζει το μνημόνιο, θα φύγει από το «Λένινγκραντ». Είναι σήμερα στην «Πετρούπολη» και θα καταλήξει την Κυριακή στην «Αγία Πετρούπολη» και στο κανονικό μνημόνιο!

Ευχαριστώ πολύ.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ (Υπουργός Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Κύριοι, ησυχία!

Κύριε Πετράκο, έχετε ζητήσει τον λόγο ή παραιτείστε;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΕΤΡΑΚΟΣ: Πρώτα να μιλήσει ο Υπουργός, κύριε Πρόεδρε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ (Υπουργός Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας): Κύριε Πρόεδρε, δεν είναι διαδικασία αυτή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Σας παρακαλώ, μη μου λέτε αν είναι διαδικασία αυτή. Σας παρακαλώ, απαντήστε τώρα.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ (Υπουργός Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας): Διαθέτουμε κάποια κοινοβουλευτική πείρα και πρέπει κανείς να διατηρεί στοιχειωδώς μια κοινοβουλευτική τάξη πραγμάτων.

Οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι δικαιούνται να ομιλούν και να κάνουν ερωτήσεις και να παρεμβαίνουν, αλλά όταν ξεκινάει η διαδικασία συζήτησης νομοσχεδίων, εισηγείται ο Υπουργός, ακολουθούν οι εισηγητές των κομμάτων, τελειώνει αυτή η διαδικασία και αρχίζουν οι παρεμβάσεις Βουλευτών και αν υπάρχει κάτι το ιδιαίτερο, παρεμβαίνουν οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι.

Τώρα, όπως καταλαβαίνετε, μπαίνουμε σε μια άλλη διαδικασία, διότι δίνετε τον λόγο επί της ουσίας στον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο. Θα αρχίσουμε να απαντούμε εμείς και οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι και η διαδικασία έχει χαθεί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Εισηγήθηκατε ένα άρθρο και ενδεχομένως να αποχωρήσετε και οι Κοινοβουλευτικοί για ένα λεπτό θα ήθελαν...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ (Υπουργός Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας): Δεν αποχωρώ. Αλίμονο! Γιατί να αποχωρήσω; Το «ενδεχομένως» τι θα πει;

Κύριε Πρόεδρε, με συγχωρείτε, αλλά δικαιούμαι να κάνω και εγώ τις παρατηρήσεις μου επί της διαδικασίας, διότι θεωρώ ότι είναι χρήσιμες για την εποικοδομητική συζήτηση σε αυτήν την Αίθουσα. Δεν ενοχλούμαι καθόλου από τις παρεμβάσεις, αλλά είναι άλλο πράγμα αυτό και άλλο η διαδικασία.

Βλέπω όμως, ότι, ενώ εγώ δεν ενοχλούμαι από τις παρεμβάσεις, κάποιοι ενοχλούνται από τις προσπάθειες τις οποίες κατα-

βάλλει η Ελληνική Κυβέρνηση και έχουν ένα πολύ θετικό αποτέλεσμα,...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ: Σας συγχαρήκαμε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ (Υπουργός Παραγωγικής Αναστροφής, Περιβάλλοντος και Ενέργειας):...το οποίο θα περιμένα να χαιρετιστεί απλόχερα και καλόκαρδα από όλες τις πτέρυγες...

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Σας είπαμε συγχαρητήρια!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ (Υπουργός Παραγωγικής Αναστροφής, Περιβάλλοντος και Ενέργειας): ...και από όλες τις πλευρές, διότι αυτή η προσπάθεια της Ελληνικής Κυβέρνησης -που ήταν επίμονη και έχει αντιδράσεις και έχει κόστος και όμως, η Κυβέρνηση προχωρά σταθερά σε αυτήν και με συνέπεια- είναι σε όφελος της χώρας και σε όφελος του ελληνικού λαού. Διότι, αν φτιαχτεί ο αγωγός, δεν θα κερδίσει ο Λαφαζάνης ή η Κυβέρνηση, αλλά θα κερδίσει η χώρα μας και οι Έλληνες πολίτες και το όφελος θα είναι πάρα πολύ σημαντικό.

Μας λέτε για τα 5 δισεκατομμύρια. Καλά, είναι δυνατόν αυτή τη στιγμή να κάνετε αυτές τις αιτιάσεις;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Ερωτήσεις κάνει.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ (Υπουργός Παραγωγικής Αναστροφής, Περιβάλλοντος και Ενέργειας): Είναι δυνατόν να κάνετε αυτές τις αιτιάσεις; Διότι λέει...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ: Ερωτήματα θέτει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Μη διακόπτετε τον Υπουργό.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ (Υπουργός Παραγωγικής Αναστροφής, Περιβάλλοντος και Ενέργειας): Με συγχωρείτε, αλλά βλέπω να μοιάζουν αυτά με αυτές τις αναφορές σε κάποια μερίδα του Τύπου, που λένε ότι γίνεται ο αγωγός, αλλά δεν παίρνουμε λεφτά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έλεος! Πρέπει να δούμε την αλήθεια και την πραγματικότητα: Μια Ελλάδα η οποία δεν μπορεί να χρηματοδοτήσει αυτή τη στιγμή ένα τέτοιο έργο. Με χρηματοδότηση τρίτων εξ ολοκλήρου θα βρεθεί να κατέχει το 50% ενός τεράστιου αγωγού, δυσανάλογου προς τα μέτρα της χώρας μας, μέσω του οποίου θα μεταφέρεται ένα γιγάντιο ποσό φυσικού αερίου, σαράντα επτά δισεκατομμυρίων κυβικών μέτρων ετησίως.

Το 50%, λοιπόν, αυτού του αγωγού θα κατέχει η χώρα, χωρίς να μπορεί να καταβάλει έστω και ένα ευρώ, και θα έχει από αυτήν τη λειτουργία του αγωγού σημαντικότερα δημοσιονομικά οφέλη, θα έχει οφέλη όσον αφορά την ανάπτυξη και την απασχόληση στη διάρκεια της κατασκευής και θα έχει κι οφέλη όσον αφορά τις τιμές του φυσικού αερίου.

Λέτε τώρα: Θα πάρουμε 5 δισεκατομμύρια;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Και τα 4 δισεκατομμύρια καλά είναι!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ (Υπουργός Παραγωγικής Αναστροφής, Περιβάλλοντος και Ενέργειας): Δηλαδή, με συγχωρείτε, αλλά βρήκατε καμμία αγγελάδα την οποία να μπορούμε να αρμέγουμε και να μας προσφέρει δισεκατομμύρια;

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Πάλι τα ίδια!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Κύριοι, σας παρακαλώ!

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Εσείς λέγατε για προκαταβολή των κερδών!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ (Υπουργός Παραγωγικής Αναστροφής, Περιβάλλοντος και Ενέργειας): Αυτά τα οποία λέτε εγράφησαν, αλλά δεν ελέγχθησαν από εμάς.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Τώρα το είπατε σωστά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ (Υπουργός Παραγωγικής Αναστροφής, Περιβάλλοντος και Ενέργειας): Βεβαίως, πέραν αυτών των ωφελημάτων, θέλω να πω εδώ ότι ίσως να μιλάμε, εφ' όσον ολοκληρωθεί, για το πιο επωφελές έργο για την οικονομία και για τον ελληνικό λαό. Θα είναι ένα από τα μεγαλύτερα έργα της Μεταπολίτευσης και εφ' όσον λειτουργήσει κανονικά, θα είναι από τα πιο επωφελή και προσοδοφόρα για το ελληνικό δημόσιο.

Μιλάμε, επίσης -για να συνεννοηθούμε- και για ένα καθαρό έργο, δηλαδή ένα έργο στο οποίο δεν εμπλέκονται ιδιωτικά συμ-

φέροντα. Δεν υπάρχουν μίζες. Δεν υπάρχουν «δωράκια». Δεν υπάρχουν συναλλαγές κάτω από το τραπέζι. Πρόκειται για ένα έργο στο οποίο συμμετέχει το ελληνικό δημόσιο 100% καθαρά και 100% μία ρωσική κρατική τράπεζα.

Από εκεί και πέρα -να το υπογραμμίσω αυτό και συγκρατείστε το- η ΔΕΠΕΝΕ, την οποία ιδρύουμε μ' αυτό το νομοσχέδιο και η οποία κατά 50% θα συμμετέχει στην εταιρεία για τον αγωγό, θα μπορεί, βεβαίως, να κάνει αίτηση σε κοινοπραξίες ρωσικών τραπεζών, ακόμα και στην ίδια την Τράπεζα Ανάπτυξης και Διεθνών Οικονομικών Σχέσεων, για να λάβει χρηματοδότηση έναντι των κερδών που θα έχει αυτή η ΔΕΠΕΝΕ από τη λειτουργία του έργου.

Αυτό μπορεί να επιτευχθεί στο επόμενο διάστημα. Δηλαδή, αμέσως μετά τη συγκρότηση της εταιρείας, η οποία θα κατασκευάσει τον αγωγό, η ΔΕΠΕΝΕ μπορεί να υποβάλει τέτοιο αίτημα σε ρωσικές τράπεζες και ιδιαίτερα στη ρωσική Τράπεζα Ανάπτυξης. Είναι δυνατόν αυτό το αίτημα να βρει ανταπόκριση και πράγματι έναντι των ωφελημάτων και των κερδών, η ΔΕΠΕΝΕ να μπορέσει να έχει πιθανόν χρηματοδότηση το αμέσως επόμενο διάστημα, προκειμένου να ανταποκριθεί στους στόχους της, που είναι επενδύσεις αναπτυξιακού χαρακτήρα, πρώτα απ' όλα στον χώρο της ενέργειας.

Αυτή είναι η κατάσταση. Νομίζω ότι είναι μία θετική προοπτική για την Ελλάδα και για τον ελληνικό λαό και ανοίγει πολύπλευρους δρόμους για πολύπλευρες οικονομικές σχέσεις, που θα εκτείνονται σε όλα τα μήκη και πλάτη του πλανήτη. Η Ελλάδα δεν θα βλέπει οικονομικά και από την άποψη των διεθνών οικονομικών σχέσεων μόνο προς Βορρά και δυτικά. Θα βλέπει προς όλες τις κατευθύνσεις και θα αναπτύσσει σχέσεις προς όλες τις κατευθύνσεις. Αυτός είναι ο δρόμος για μία κυρίαρχη και ανεξάρτητη χώρα, που θέλει να σταθεί στα πόδια της και να φύγει από την κρίση.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Ορίστε, προκληθήκατε και αποσαφηνίσατε δημιουργικά ζητήματα αυτού του πολύ ενδιαφέροντος εγχειρήματος που κάνετε.

Παρακαλώ, καλείται στο Βήμα η κ. Βασιλική Κατριβάνου, εισηγήτρια του ΣΥΡΙΖΑ.

Ορίστε, κυρία Κατριβάνου, έχετε τον λόγο για δεκαπέντε λεπτά.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Καλημέρα σε όλες και όλους.

Κύριοι Υπουργοί, κατ' αρχάς πρέπει να πω ότι η τοποθέτηση της κυρίας Υπουργού ήταν μία εξαιρετική τοποθέτηση -πραγματικά το εννοώ- που τα κάλυψε όλα με κάθε τρόπο και σε όλα τα επίπεδα.

Επίσης, θέλω να πω ότι κι εγώ είμαι ιδιαίτερα χαρούμενη, που αυτήν τη στιγμή φέρνουμε το νομοσχέδιο για την ιθαγένεια. Είναι μία πολύ κρίσιμη στιγμή για τις διαπραγματεύσεις και κάποιος θα μπορούσε να πει ότι δεν είναι επίκαιρο ή και ότι είναι άκαιρο. Όμως, θεωρώ ότι είναι ιδιαίτερα επίκαιρο να έρθει αυτή τη στιγμή το νομοσχέδιο για την ιθαγένεια, γιατί τα δικαιώματα, η αξιοπρέπεια και η ισονομία δεν είναι πολυτέλειες. Είναι αδιαπραγμάτευτα αγαθά και ειδικά σε τέτοιες στιγμές δεν μπαίνουν σε δεύτερη μοίρα, αλλά αποκτούν ακόμα παραπάνω αξία και μας κάνουν ακόμα παραπάνω περήφανες και περήφανους που το φέρνουμε.

Ανοίξαμε την ΕΡΤ. Φέρνουμε το σύμφωνο συμβίωσης το επόμενο διάστημα. Είναι όλα ψηφίδες της ίδιας εικόνας, γιατί εμείς δεν θέλουμε να υπάρχουν δύο κατηγορίες ανθρώπων, δύο κατηγορίες παιδιών, τα δικά μας και τα άλλα. Δεν υπάρχουν άνθρωποι στο περιθώριο, όταν ειδικά υπάρχουν οι προϋποθέσεις να είναι νόμιμοι, να είναι πλούτος για τη χώρα και την ελληνική κοινωνία.

Έχετε συναντήσει -πιθανότατα έχετε- μαύρα παιδάκια να σας μιλάνε άπταιστα ελληνικά, να σας λένε για τον Παρθενώνα, τον Κολοκοτρώνη και τις γειτονιές που μεγάλωσαν; Εγώ έχω συναντήσει.

Όταν κάναμε ακρόαση φορέων, εντυπωσιαστήκαμε όλοι από

τον συγκροτημένο λόγο και την παρουσία τους. Μας έκαναν να νιώσουμε περήφανοι και περήφανες, γιατί αυτά τα παιδιά είναι οι συμμαθητές και οι συμμαθήτριες των δικών μας παιδιών, είναι οι φίλοι και οι φίλες τους, είναι τα δικά μας παιδιά.

Στην ακρόαση φορέων είχε έρθει από την Κοινότητα των Αφγανών Μεταναστών και Προσφύγων ο κ. Αλιζαντέ και τον ακούσαμε να λέει: «Όταν εγώ λέω στο δικό μου παιδί ότι είμαι Αφγανός, μου λέει ότι εσύ είσαι Αφγανός, εγώ είμαι Έλληνας» και «όταν παίζει μπάλα το Αφγανιστάν, δεν ενδιαφέρεται όσο όταν παίζει η Ελλάδα, γιατί είναι η ομάδα μας.».

Στο παρελθόν ήμουν ψυχολόγος και δούλευα με παιδιά δεύτερης γενιάς και έχω βιώσει την πίκρα, τη στενοχώρια, την αίσθηση της περιθωριοποίησης, την αίσθηση της αδικίας, τον θυμό που δημιουργεί αυτός ο αποκλεισμός, κάτι που όχι μόνο είναι άδικο, αλλά και δεν χρειάζεται. Αυτό μπορούμε να το αλλάξουμε.

Αυτά τα παιδιά είναι πλούτος. Γι' αυτό το συγκεκριμένο νομοσχέδιο είναι απαραίτητο, επείγον και ρεαλιστικό. Και γι' αυτούς τους λόγους συγκεντρώνει ευρύτερη συναίνεση.

Είναι απαραίτητο, γιατί ρυθμίζει αυτή την πραγματικότητα που βιώνουμε με νομικό τρόπο, κάτι που θα έπρεπε ήδη να έχει ρυθμιστεί. Επίσης, σε ομόλογη λογική ένταξης και κοινωνικής συνοχής προχωράει και σε βελτιώσεις στον Μεταναστευτικό Κώδικα.

Είναι κατεπείγον -και δεν το εννοώ τυπικά, το εννοώ ουσιαστικά- γιατί από το 2012, τότε που διέρρευσε στον Τύπο η απόφαση της ολομέλειας του ΣτΕ που έκρινε αντισυνταγματικές τις διατάξεις του ν. 3838/2010, η προηγούμενη κυβέρνηση πάγωσε παράτυπα όλες τις σχετικές διαδικασίες, πριν καν δημοσιευθεί η απόφαση, και για δύο ολόκληρα χρόνια απέφυγε να νομοθετήσει. Έτσι, χιλιάδες παιδιά έχουν μείνει στο κενό, χωρίς καμία διαδικασία απόκτησης ιθαγένειας. Εμείς ερχόμαστε να θεραπεύσουμε αυτό το πράγμα.

Είναι ρεαλιστικό, γιατί παίρνουμε υπ' όψιν μας την απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας, με την οποία διαφωνούμε, αλλά θεωρούμε ότι πρέπει να τη σεβαστούμε και να θωρακίσουμε απέναντί της το νέο νομοσχέδιο.

Το νομοσχέδιο αυτό έχει μεγάλη συναίνεση -πλην την Χρυσής Αυγής φυσικά- στον κορμό του, δηλαδή στο ότι τα παιδιά της δεύτερης γενιάς πρέπει να πάρουν την ελληνική ιθαγένεια. Υπάρχουν και διαφοροποιήσεις για το πότε, αλλά κανείς, πέρα της Χρυσής Αυγής, δεν λέει «όχι» σε αυτό το γεγονός. Κάποια στιγμή θα πάρουν την ελληνική ιθαγένεια.

Χαιρετίζουμε αυτή τη συναίνεση, γιατί είναι προϊόν ωρίμανσης. Είναι προϊόν ωρίμανσης το ότι δεν υπάρχουν οι κραυγές περί «λαθρομεταναστών», περί «νομοσχεδίου-μαγνήτη», όπως έχει ακουστεί προηγουμένα από τη Νέα Δημοκρατία. Ο κ. Σαμαράς να πηγαίνει να φωτογραφίζεται στον Έβρο και να λέει ότι ο ΣΥΡΙΖΑ θα μοιράζει ιθαγένειες κ.λπ..

Είναι στιγμή γενικής συναίνεσης, αλλά χρειαζόταν και η Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ να έρθει στα πράγματα, για να γίνει αυτό το νομοσχέδιο πραγματικότητα. Και δεν το λέμε ως περιαυτολογία, το λέμε ως δίκαιο και κομμάτι της πολιτικής αξιολόγησης. Γιατί τα πράγματα είναι υπερώριμα αυτή τη στιγμή, υπάρχει η συναίνεση, αλλά δεν υλοποιούνται από μόνα τους, χρειάζεται η πολιτική βούληση. Όπως αντίστοιχα χρειάζεται η πολιτική βούληση για το υπερώριμο αίτημα να υπάρχει σύμφωνο συμβίωσης διευρυμένο και για τα ομόφυλα ζευγάρια. Εμείς θα το υλοποιήσουμε.

Τώρα έχουν ασκηθεί σοβαρές κριτικές -δεν θα πάω στην προπαγάνδα περί λαθρομεταναστευσης- εκ δεξιών και αριστερών. Και θα πω δυο λόγια για την κάθε πλευρά.

Λοιπόν, ένα σημαντικό σημείο της κριτικής είναι ότι δεν πρέπει να απονέμεται η ιθαγένεια με τη γέννηση, αλλά είτε στην έκτη δημοτικού, όπως υποστηρίζει το Ποτάμι, οι ΑΝΕΛ και η Νέα Δημοκρατία -που μάλιστα λέει για εννιάχρονη εκπαίδευση- ή με την ενηλικίωση, που με έκπληξή μας, υποστηρίζει το ΚΚΕ.

Ας δούμε γιατί εμείς επιμένουμε στην Α' δημοτικού. Διότι θεωρούμε ότι η ιθαγένεια δεν είναι έπαθλο και δώρο, όπως είπε και η κυρία Υπουργός. Δεν είναι το τέλος μιας μακράς πορείας και διαδρομής, αλλά δικαίωμα για τα παιδιά που μεγαλώνουν σαν τα παιδιά μας. Ειδικότερα, όταν η ελληνική πολιτεία στα επτά χρόνια δίνει το δικαίωμα σε έναν άνθρωπο μετανάστη με νόμιμη παρα-

μονή να μπορεί να πολιτογραφηθεί σαν Έλληνας, δεν μπορεί για τα παιδιά να περνούν δώδεκα και δεκαοκτώ χρόνια, για να γίνει αυτό.

Εμείς θέλουμε να πάρουν την ιθαγένεια στην αρχή, όταν γραφτούν στο σχολείο, στα χρόνια, δηλαδή, που είναι πολύ κρίσιμα για τη διαμόρφωση της κοινωνικής και εθνικής τους συνείδησης και πρέπει να αισθανθούν παιδιά ισότιμα, παιδιά που δεν διαφέρουν, παιδιά που δεν νιώθουν ότι είναι οι ξένοι, ότι δεν είναι στο περιθώριο.

Επίσης, θεωρώ ότι η αντίληψη για την ΣΤ' δημοτικού είναι ταίγ-γουνική και φοβική, κατά βάθος. Εμείς θέλουμε τα παιδιά από τη πρώτη στιγμή που έχουν συνείδηση -και γύρω στα έξι που μπαίνουν στο σχολείο είναι στιγμή συνείδησης- να αισθανθούν ότι είναι κομμάτι της ελληνικής κοινωνίας και του ελληνικού έθνους.

Επανερχομαι, λοιπόν, στους φορείς και αναφέρωμαι πάλι στον ίδιο Αφγανό, τον κ. Αλιζαντέ από την κοινότητα των Αφγανών μεταναστών και προσφύγων που λέει ότι όταν ένα παιδί βρίσκεται σε μικρή ηλικία και του πεις ότι είσαι μετανάστης και όχι Έλληνας, είναι σαν να το σκοτώνεις με έναν τρόπο. Εμείς δεν θέλουμε να το κάνουμε αυτό.

Από τα Αριστερά υπάρχει μια κριτική, την οποία θεωρώ ιδεολογικά και αξιακά βάσιμη. Προσωπικά, θα ήθελα ένα πιο τολμηρό νομοσχέδιο. Για παράδειγμα, δεν συμφωνώ με τον όρο της επιτυχούς φοίτησης, γιατί θεωρώ ότι υπάρχουν άλλοι όροι με τους οποίους μπορείς να ορίσεις την ένταξη, όπως είναι, για παράδειγμα, οι κοινωνικές δεξιότητες που έχει ο άνθρωπος, ανεξάρτητα από το πόσο καλός μαθητής είναι.

Επίσης, προβληματίζομαι με την εξάρτηση χορήγησης της ιθαγένειας στα παιδιά από τη νομιμότητα των γονέων. Διότι, εφόσον ένα παιδί ζει και μεγαλώνει εδώ, δεν χρωστάει τίποτα να πληρώνει τις αμαρτίες των γονιών του -δηλαδή αν είναι νόμιμοι ή όχι- και ουσιαστικά τις αμαρτίες του ελληνικού κράτους, που δεν έχει φροντίσει να έχει διαδικασίες νομιμότητας ή που οι γονείς έχουν εκπέσει από τη νομιμότητα, λόγω της κατάστασης και της κρίσης.

Θα ήθελα ένα νομοσχέδιο -όπως, πιστεύω, και το μεγαλύτερο μέρος του ΣΥΡΙΖΑ και πιθανόν η κυρία Υπουργός, απ' όσο γνωρίζω- που η ιθαγένεια να ξεκινά από τη γέννηση του παιδιού. Όμως, πρόκειται για μια συγκεκριμένη πολιτική επιλογή αυτήν τη στιγμή, που έγκειται στο να υπάρχει ο αναγκαίος συγκερασμός, δηλαδή να μην αγνοούμε τις αποφάσεις των Ανώτατων Ακυρωτικών Δικαστηρίων, παρ' όλο που διαφωνούμε μαζί τους, ώστε να μη μπορεί στο μέλλον να ακυρωθεί από το Συμβούλιο της Επικρατείας.

Κάτι τέτοιο θα είχε τραυματική επίπτωση στα ίδια τα παιδιά, αλλά θα αποτελούσε και ακύρωση όλου του έργου μας. Δεν θα φτιάχναμε έναν νόμο αντοχής, τον οποίο θέλουμε να κάνουμε.

Η έκθεση της ΚΕΝΕ και η έκθεση της Επιστημονικής Επιτροπής της Βουλής δείχνει ότι αυτή τη στιγμή αυτός ο νόμος είναι στα πλαίσια συνταγματικής θωράκισης και στέκει για το μέλλον.

Πριν τελειώσω, θα ήθελα να πω ότι σ' αυτό το νομοσχέδιο δεν ρυθμίζεται μόνο το θέμα της ιθαγένειας, αλλά εισάγονται και δύο σημαντικές κοινοτικές οδηγίες, όπως επίσης και αλλαγές στον Μεταναστευτικό Κώδικα, όπως είναι, για παράδειγμα, η μείωση από τα δέκα στα επτά χρόνια της αποδεδειγμένης παραμονής για την υποβολή αίτησης άδειας διαμονής, για εξαιρετικούς λόγους και η χορήγηση άδειας για ανθρωπιστικούς λόγους σε θύματα trafficking, εργασιακής εκμετάλλευσης, ρατσιστικών εγκλημάτων, ενδοοικογενειακής βίας, σοβαρά πασχόντων κλπ. Πρόκειται για τη διάταξη που, αν θυμάστε, με την παρέμβαση του κ. Μπαλτάκου είχε αποσυρθεί από τον Μεταναστευτικό Κώδικα και είχε εκδοθεί ως κοινή υπουργική απόφαση. Εμείς, λοιπόν, την ενσωματώνουμε ξανά στο σώμα του κώδικα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτό το νομοσχέδιο έπρεπε να έχει ψηφιστεί από χτες. Κι όμως, είναι ένα νομοσχέδιο που δεν κοιτάζει το χτες, αλλά το αύριο, γιατί οραματίζεται ένα έθνος που απαρτίζεται από ανθρώπους που ζουν μαζί, που θέλουν να ζουν μαζί, ανεξάρτητα από την καταγωγή τους. Δεν βλέπει το έθνος ως μια κοινότητα, που θεμελιώνεται αποκλειστικά στην κοινή καταγωγή και το παρελθόν. Δεν βλέπει μόνο το παρελθόν, αλλά το παρόν και το μέλλον.

Θεωρούμε ότι μόνο από μια τέτοια ανοιχτή αντίληψη έχουμε μόνο να κερδίσουμε συνολικά σε αυτή την κοινωνία όλες και όλοι μας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Ευχαριστούμε, κυρία Κατριβάνου.

Ο κ. Γεώργιος Γεωργαντάς, εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας, καλείται στο Βήμα.

Ορίστε, κύριε Γεωργαντά, έχετε τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Σήμερα, όσο κι αν ακούγεται ίσως βαρετό, οφείλω να πω ότι είναι μια ιστορική συνεδρίαση για την Ολομέλεια. Είναι μία συνεδρίαση, στην οποία το νομοθέτημα που έρχεται προς έγκριση δεν είναι ένα απλό νομοθέτημα που έχει να κάνει με τη ρύθμιση κάποιων πτυχών της οικονομικής ή κοινωνικής ή άλλης δραστηριότητας εντός της χώρας μας. Σήμερα, αυτό το οποίο καλούμαστε να κρίνουμε και να αξιολογήσουμε έχει σχέση με το ύψιστο χρέος κάθε Έλληνα Βουλευτή: με το χρέος, μέσα από τη δικαιοδοσία που του δίνει ο νόμος, να κρίνει ποια πρέπει να είναι τα στοιχεία εκείνα που πρέπει να έχει αυτός, που θα του απονεμηθεί η ελληνική ιθαγένεια, αυτός που θα ονομάζεται, θα λέγεται «Έλληνας» και θα αντιμετωπίζεται ως Έλληνας.

Αυτό το νομοθέτημα είναι πολύ σημαντικό, ακριβώς επειδή η κρίση μας αυτή τη στιγμή είναι αμετάκλητη. Δεν θα είναι ίσως σήμερα η επιλογή μας ένα ατυχές νομοθετικό αποτέλεσμα, το οποίο μπορούμε αύριο να το βελτιώσουμε ή αύριο να το ανακαλέσουμε. Σήμερα η κρίση μας είναι αμετάκλητη!

Τι σημαίνει αυτό; Σημαίνει ότι με βάση αυτό που σήμερα εμείς θα ψηφίσουμε, οι εν δυνάμει δικαιούχοι, μέσα από διατάξεις του συγκεκριμένου νομοθετήματος, θα μπορούσαν από αύριο να ζητήσουν την ελληνική ιθαγένεια. Ακόμη και αν το Συμβούλιο της Επικρατείας κρίνει, όπως εμείς πιστεύουμε, τουλάχιστον τη διάταξη περί απονομής ιθαγένειας σε όσους γεννήθηκαν στη χώρα αντισυνταγματική, αυτό θα πάρει χρόνο. Και αυτό σημαίνει ότι πολλοί μπορεί να πάρουν ιθαγένεια, ενώ δεν νομίζουμε ότι οι δικλίδες που θέτει το παρόν σχέδιο νόμου είναι αυτές οι οποίες συνάδουν και με το Σύνταγμά μας και με την ηθική μας και με την υπεύθυνη πολιτική μας στάση, την οποία πρέπει σήμερα να δείξουμε όλοι εδώ.

Η Νέα Δημοκρατία ουδέποτε κρύφτηκε από το να διατυπώσει μια ευθεία θέση, μια ξεκάθαρη θέση επί του συγκεκριμένου ζητήματος. Με ρεαλισμό, με ισορροπημένη στάση ανάμεσα στην ανάγκη σε όσους έχουν ενσωματωθεί στην ελληνική κοινωνία, σε όσους και θέλουν και μπορούν να λειτουργήσουν ως Έλληνες, πράγματι να τους δοθεί η ιθαγένεια. Αλλά, παράλληλα, να διαφυλάξει το γεγονός ότι αυτοί στους οποίους θα απονεμηθεί η ελληνική ιθαγένεια θα έχουν αποκτήσει αυτό τον ουσιαστικό δεσμό με τον ελληνικό λαό, με την ελληνική πραγματικότητα, έτσι ώστε να μην γίνουμε απλώς ένας λαός μέσα στον οποίο οι συνειδητοί δεσμοί ανάμεσα σε αυτούς που τον αποτελούν να εξαλειφθούν.

Αυτή, λοιπόν, την υπεύθυνη στάση την επιδείξαμε και στο νομοσχέδιο, το οποίο με πρωτοβουλία του κ. Χαράλαμπου Αθανασίου είχε δοθεί στη δημοσιότητα, κατά τη διάρκεια της προηγούμενης κυβερνητικής περιόδου και στο οποίο βασικός κορμός ήταν ένας: Πέρα από τις όποιες τυπικές προϋποθέσεις που πρέπει να πληρούνται, πρέπει να αποδεικνύεται ο ουσιαστικός δεσμός του προς πολιτογράφηση αλλοδαπού τέκνου με την ελληνική κοινωνία.

Ένα ασφαλές κριτήριο, μια δικλίδα η οποία έχει εχέγγυα μεγάλης ασφάλειας ως προς αυτό το γεγονός, είναι η εκπαίδευση. Η εννεαετής υποχρεωτική εκπαίδευση, αυτή που υπάρχει για κάθε ελληνόπουλο, είναι ένα στοιχείο το οποίο πράγματι μπορεί να δώσει στον αιτούντα αλλοδαπό -σε μια ηλικία που έχει συνειδηση και της αίτησής του- εκείνα τα στοιχεία που θέλουμε, για να πειστούμε ότι πράγματι αυτός επιχείρησε και πέτυχε να ενσωματωθεί στην ελληνική κοινωνία.

Η απλή εγγραφή στην Α' δημοτικού είναι ουσιαστικά ένα τυπικό κριτήριο, ένα κριτήριο με το οποίο τον ουσιαστικό δεσμό, ο οποίος αποτέλεσε τον κύριο λόγο για τον οποίο το Συμβούλιο

της Επικρατείας έκρινε αντισυνταγματικό τον προηγούμενο νόμο, δεν μπορούμε έτσι εύκολα να τον ξεπεράσουμε.

Η Νέα Δημοκρατία δεν είναι αντίθετη στο να δοθεί η ελληνική ιθαγένεια σε αυτούς που είτε τελείωσαν τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση είτε πήραν πανεπιστημιακό τίτλο, πτυχίο τριτοβάθμιας εκπαίδευσης της Ελλάδος πράγματι έχουν μάθει την ελληνική γλώσσα, σε αυτούς που πράγματι μέσα από την εκπαιδευτική κοινότητα έχουν ενσωματωθεί στην ελληνική κοινωνία κι έχουν γεννηθεί στη χώρα. Ναι, σε αυτούς να δοθεί η ελληνική ιθαγένεια.

Δεν μπορούμε, όμως -κι αυτό είναι το λάθος που κάνουμε- να συνδέσουμε τη μέγιστη αυτή δυνατότητα με κριτήρια, τα οποία ουσιαστικά δεν αξιολογούνται στο πρόσωπο του ανήλικου, αλλά στο πρόσωπο των γονέων του.

Άκουσα την κυρία Υπουργό να λέει ότι για έντεκα χρόνια, σύμφωνα με το σχέδιο νόμου, είναι απαραίτητη προϋπόθεση να είναι νόμιμα στη χώρα ο ένας από τους δύο γονείς. Σωστά. Εμείς, όμως, δεν εξετάζουμε τα στοιχεία στο πρόσωπο του γονέα αλλά στο πρόσωπο του τέκνου. Εάν πράγματι θέλουμε να δούμε τα στοιχεία στο πρόσωπο του γονέα, αν είναι ικανός για την πολιτογράφηση, τότε, με βάση τη δυνατότητα που ο νόμος δίνει, δηλαδή μετά την παρέλευση της επταετίας, ας πάει ο πατέρας να περάσει από τη διαδικασία της πολιτογράφησης. Περνάει δηλαδή από επιτροπή, η οποία αξιολογεί και την επιθυμία του να διαμείνει στη χώρα και τη γνώση της ελληνικής πραγματικότητας και τη γνώση των ιστορικών στοιχείων για τη χώρα και τότε του αποδίδει την ελληνική ιθαγένεια. Κι αν την αποδώσει δια πολιτογραφήσεως στον πατέρα, την παίρνει αυτομάτως και το ανήλικο τέκνο. Ή αξιολογούμε τα κριτήρια με βάση το τέκνο ή τα αξιολογούμε με βάση τους γονείς.

Εν προκειμένω, τα αξιολογεί ο νομοθέτης με βάση το τέκνο. Και ποια είναι τελικώς εκείνα τα σημαντικά στοιχεία, τα οποία θέτει ως προαπαιτούμενα; Δύο, τα οποία είναι -και τα δύο- και τυχαία και τυπικά: Το ένα είναι η γέννηση στη χώρα και το άλλο είναι η απλή εγγραφή στην Α' δημοτικού.

Είναι αυτά στοιχεία επαρκή, για να μπορέσουμε να πούμε ότι αυτό το παιδί έχει την επιθυμία, την πρόθεση και τελικά τη δυνατότητα ενσωμάτωσης στην ελληνική κοινωνία, για να του αποδοθεί η ελληνική ιθαγένεια; Θα γίνει η απονομή της ελληνικής ιθαγένειας το μέσο για την ενσωμάτωσή του ή θα αποτελεί την κλιμάκωση, την κορύφωση στην προσπάθειά της ενσωμάτωσής του;

Έγινε αναφορά σε άλλα νομικά καθεστώτα σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες, στις οποίες σε πολύ μικρότερες ηλικίες και με λιγότερα ίσως στοιχεία δίδεται η ιθαγένεια. Συγκρίνουμε διαφορετικά πράγματα. Πολλές από τις χώρες αυτές είχαν αποικίες. Έχουν ένα διαφορετικό καθεστώς αντιμετώπισης των αλλοδαπών. Πολλές από τις χώρες αυτές έχουν γλώσσες διεθνείς και είναι πολύ πιο εύκολη η ενσωμάτωση κάποιου που παραμένει στο έδαφος τους ως αλλοδαπός, γιατί έρχεται γνωρίζοντας τη γλώσσα της χώρας στην οποία πηγαίνει. Στην Ελλάδα αν κάποιος σταματήσει την Α' δημοτικού και γκετοποιηθεί, θα μάθει ποτέ την ελληνική γλώσσα και την ελληνική πραγματικότητα; Να λέμε τα πράγματα με το όνομά τους.

Οι μουσουλμάνοι που βρίσκονται στη χώρα αποφεύγουν να πάνε στα ελληνικά σχολεία, συνειδητά. Το αποφεύγουν συνειδητά. Μη δίνοντας εμείς τη δυνατότητα και την υποχρέωση να τελειώσουν την εννεαετή υποχρεωτική εκπαίδευση, ουσιαστικά υποβοηθούμε στην γκετοποίησή τους, η οποία είναι συνειδητή επιλογή των γονέων τους. Είναι αντίθετο στον δυτικοευρωπαϊκό τρόπο ζωής, αντίθετο στον δυτικοευρωπαϊκό πολιτισμό και στα κεκτημένα του και είναι συνειδητή επιλογή σε πολλές απ' αυτές τις περιπτώσεις. Νομίζω ότι αυτή τη στιγμή παραβιάζω θύρες ανοικτές. Είναι επιλογή να μην πηγαίνουν στα ελληνικά σχολεία. Δεν συμβαίνει με αλλοδαπούς από άλλες χώρες. Αναφέρομαι για τους συγκεκριμένους αλλοδαπούς.

Εμείς πώς θα βοηθήσουμε αυτό το αλλοδαπό τέκνο, που ο πατέρας του δεν επιθυμεί να τελειώσει το ελληνικό σχολείο; Δεν επιθυμεί, μάλλον, να ενσωματωθεί στην ελληνική κοινωνία ουσιαστικά. Δεν πρέπει να υποχρεώσουμε τον πατέρα να το στείλει και να τελειώσει την εννεαετή υποχρεωτική εκπαίδευση;

Επίσης, πώς θα αποκλείσουμε την περίπτωση κατά την οποία πράγματι κάποιος, παίρνοντας την ελληνική ιθαγένεια των τέκνων του στα επτά χρόνια, στη συνέχεια αποχωρεί από τη χώρα για να πάει σε άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης; Ακούστηκε το επιχείρημα: «Πού να πάει; Δεν έχει πατρίδα πια αυτός ο αλλοδαπός, ο οποίος είναι έντεκα χρόνια στη χώρα κι έχει γεννησει το παιδί του εδώ.»

Μέχρι ενός σημείου, θα συμφωνήσω. Έχει, όμως, άλλη δυνατότητα. Να πάει σε άλλες χώρες, στις οποίες τού δίνεται το δικαίωμα και η δυνατότητα -και ίσως σκοπίμως να το κάνει αυτό- απόκτησης της ιθαγένειας από το τέκνο. Διότι, μπορεί, πλέον, ως Ελληνόπουλο το παιδί αυτό να πάει στη Γερμανία, στην Αγγλία, στη Γαλλία, στο Βέλγιο και να μείνει εκεί, να παντρευτεί εκεί, να γεννήσει ένα παιδί, το οποίο θα είναι Ελληνόπουλο κατά τα χαρτιά και κατά τον τύπο, όμως να μην έχει καμμία σχέση με την Ελλάδα και να μην ξέρει καν πού βρίσκεται η χώρα.

Η απόφαση του Συμβουλίου Επικρατείας δεν έθεσε τυχαία ως πρωταρχικό στοιχείο το κριτήριο του ουσιαστικού, του γνήσιου δεσμού του προς απόκτηση ιθαγένειας αλλοδαπού τέκνου με την ελληνική κοινωνία. Βεβαίως, είναι κυριαρχικό δικαίωμα του νομοθέτη να την απονείμει, αλλά το πλαίσιο μέσα στο οποίο κινείται ο νομοθέτης είναι συγκεκριμένο και αυτό προβλέπεται και από τις γενικές αρχές μας και από τις αρχές του Συντάγματος.

Θα μου επιτρέψετε εδώ, με βάση αυτό το επιχείρημα, να σας διαβάσω από την πρόταση νόμου -την οποία έκαναν προς τη Βουλή των Ελλήνων όλοι οι Βουλευτές των Ανεξάρτητων Ελλήνων στην προηγούμενη κοινοβουλευτική περίοδο για την κατάργηση του νόμου Ραγκούση- την αιτιολόγησή τους. Στην αιτιολογική έκθεση, λοιπόν, αναφέρονται σε κάποια άρθρα του Συντάγματος λέγοντας: «Οι δύο κύριοι εθνικοί πυλώνες καθοδήγησης των οικονομικών σχεδίων τροποποίησης του δικαίου ιθαγένειας πρέπει να είναι οι εξής: Πρώτον, η συνέχεια του έθνους ανά τους αιώνες, με παράλληλη καλλιέργεια της εθνικής συνείδησης και, δεύτερον, η διατήρηση της κοινωνικής συνοχής του έθνους μας, με ταυτόχρονη διαφύλαξη του βασικού θεσμού της οικογένειας, ο οποίος αποτελεί θεμέλιο λίθο του έθνους μας και της κοινωνίας μας, η οποία συνίσταται σε κοινωνία Ελλήνων με εθνική συνείδηση και με σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και όχι σε μια απλή κοινωνία πολιτών.». Ποιοι υπογράφουν σε αυτήν την αιτιολογική έκθεση; Καμμένος Πάνος, Μακρή Ραχήλ, Κουντουρά Έλενα, Ξουλίδου Σταυρούλα, Κουίκ Τέρενς-Νικόλαος, Κόλλια-Τσαρουχά Μαρία.

Δεν αρκεί για το κόμμα των Ανεξάρτητων Ελλήνων σήμερα να μην υπερψηφίσουν, απλώς, το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου, το οποίο φέρνει η Κυβέρνηση. Όταν επί του ιδίου σχεδίου νόμου, επί των ιδίων ζητημάτων υπήρχε διαφωνία ανάμεσα στη Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ, η Νέα Δημοκρατία δεν έφερε ποτέ το νομοσχέδιο αυτό για ψήφιση στη Βουλή. Δεν το έφερε. Πρέπει κάτι ανάλογο και παρόμοιο, όταν μιλάμε για ένα τόσο σημαντικό σχέδιο νόμου, να το πράξει και η κοινοβουλευτική δύναμη των Ανεξάρτητων Ελλήνων. Δεν μπορεί να στηρίζεις την Κυβέρνηση και ένα τόσο σημαντικό, ένα τόσο πρωταρχικό νομοσχέδιο, που έχει να κάνει με την ίδια τη λειτουργία του Συντάγματος -κατά τη δική τους άποψη, στην αιτιολογική τους έκθεση- να το παραβλέπεις και απλά να λες «δεν το υπερψηφίζω». Να φρόντιζε και να φροντίσει, αν μπορεί να το κάνει, να μην έλθει για ψήφιση στη Βουλή. Δεν μπορείς από τη μια να λες «στηρίζω την Κυβέρνηση» και από την άλλη να παραβλέπεις ένα τέτοιο νομοσχέδιο και να το αφήνεις ουσιαστικά στην τύχη του. Γιατί πάνω σε αυτό το άρθρο, σε αυτήν την επιχειρηματολογία, επένδυσαν οι Ανεξάρτητοι Έλληνες κατά την προηγούμενη περίοδο.

Πρέπει να αναφέρω και δύο ζητήματα, σχετικά με αυτό που αναφέραμε νωρίτερα, ότι δηλαδή πολλοί αλλοδαποί θα κάνουν χρήση της διάταξης αυτής και υπάρχει το ενδεχόμενο, είτε σκοπίμως είτε όχι, να αποχωρήσουν από τη χώρα.

Με βάση τα στοιχεία του Υπουργείου Παιδείας, ενώ το 2010-2011 ήταν εγγεγραμμένοι στις έξι τάξεις της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης ενενήντα οκτώ χιλιάδες αλλοδαποί μαθητές, σήμερα είναι εγγεγραμμένοι εβδομήντα πέντε χιλιάδες, δηλαδή είκοσι χιλιάδες λιγότεροι, ενώ όλα τα προηγούμενα χρόνια υπήρχε μια σταθεροποίηση του αριθμού αυτού. Αυτές οι είκοσι χιλιάδες λι-

γότεροι είναι είκοσι χιλιάδες που λείπουν από τα ελληνικά σχολεία για δύο λόγους: είτε επειδή, λόγω της κρίσης, έφυγαν από τη χώρα οι οικογένειές τους, είτε επειδή σταμάτησαν να πηγαίνουν στο σχολείο, έχοντας πάει μόνο στην Α' ή Β' δημοτικού, γιατί υπάρχει πραγματικά μια φθίνουσα πορεία στον αριθμό των φοιτούντων από την Α' προς την ΣΤ' δημοτικού.

Αυτοί, λοιπόν, οι δέκα ή είκοσι χιλιάδες στα έξι χρόνια, μπορούσαν να έχουν αποκτήσει την ελληνική ιθαγένεια και σήμερα να μη βρίσκονται στη χώρα.

Θέλει κανείς από μας να δώσουμε την ελληνική ιθαγένεια σε κάποιον ο οποίος μπορεί οποτεδήποτε, πριν προλάβει να ενσωματωθεί πραγματικά, πριν προλάβει να μάθει την ελληνική κοινωνία, πριν προλάβει να βιώσει μέσα απ' αυτήν την ιστορία, τον πολιτισμό, τα ήθη μας, να απομακρυνθεί από τη χώρα έχοντας την ελληνική ταυτότητα στην τσέπη του; Το θέλει κανείς από μας;

Βεβαίως, οι οργανώσεις των μεταναστών, διεκδικώντας, όπως αυτές νομίζουν, τα συμφέροντά τους, ζητούν και απαιτούν να αποκτούν την ελληνική ιθαγένεια ουσιαστικά αυτομάτως. Εμείς, όμως, ως Έλληνες Βουλευτές είμαστε υποχρεωμένοι να ισορροπήσουμε ανάμεσα στα ανθρώπινα δικαιώματα, ανάμεσα στην ανάγκη να δοθεί η ελληνική ιθαγένεια και σ' αυτούς που επιθυμούν να ενσωματωθούν και αποδεικνύουν ότι ενσωματώθηκαν, αλλά συγχρόνως να μεριμνήσουμε έτσι ώστε ο λαός μας να μη γίνει απλά μια μάζα ανθρώπων, χωρίς συνεκτικούς δεσμούς μεταξύ τους.

Είναι ιστορική η συνεδρίαση, γιατί η κρίση μας, όπως είπα στην αρχή, είναι αμετάκλητη. Πρέπει με υπευθυνότητα να σταθούμε και να επιμενουμε. Η Νέα Δημοκρατία επιμένει μέχρι τελευταία στιγμή ότι πρέπει τουλάχιστον η εννεαετής υποχρεωτική εκπαίδευση να είναι το βασικό προαπαιτούμενο, έτσι ώστε να υπάρχει ο ουσιαστικός και γνήσιος δεσμός του αλλοδαπού τέκνου με την ελληνική κοινωνία.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Σας ευχαριστούμε, κύριε Γεωργαντά.

Τον λόγο έχει ο κ. Μιχαήλ Αρβανίτης-Αβραμής, ειδικός αγορητής της Χρυσής Αυγής.

ΜΙΧΑΗΛ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ-ΑΒΡΑΜΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Στην επιτροπή ακούσαμε την Υπουργό Μεταναστεύσεως με μείλιχο ύφος, με αφηγηματικό ύφος -σχεδόν ξεπέρασε τη μία ώρα- να μας λέγει κάτι το φυσικό γι' αυτήν, ότι πρέπει οπωσδήποτε τα παιδιά της δευτέρας γενιάς να πάρουν την ελληνική ιθαγένεια. Τις προϋποθέσεις θα τις αναλύσουμε στη δευτερολογία, όσον αφορά τα έτη παραμονής των γονέων, του ενός, των δύο και όλα τα υπόλοιπα. Η Υπουργός μου θύμισε και σήμερα με τα τριάντα έξι λεπτά που μίλησε την εκπομπή της θείας Λένας -οι παλαιότεροι θα τη θυμούνται-, στην οποία η θεία Λένα αφηγείτο με μείλιχο ύφος ωραία παραμυθάκια, με ηθικά διδάγματα.

Εδώ ήλθε η Υπουργός με μείλιχο ύφος και αφηγηματικό να μας αφηγηθεί τι; Μάλλον να διαβάσει την προσυναχθείσα ληξιαρχική πράξη θανάτου της Ελλάδος, του ελληνικού γένους. Ήλθε και ένα εμβόλιμο νομοσχέδιο σήμερα, ασφαλώς μείζονος αξίας, αλλά δεν νομίζω ότι θα έπρεπε να υπάρχει εμβόλιμο νομοσχέδιο τώρα σ' αυτό το νομοσχέδιο, το οποίο να κρίνει την τύχη της επιβιώσεως αυτής καθαυτής της υπάρξεως της ελληνικής φυλής. Πρόκειται για προσπάθεια και συστηματική επιχείρηση γενοκτονίας των Ελλήνων. Μας μίλησε επί τριάντα έξι λεπτά και μας είπε: «Όλοι κατανοείτε την αναγκαιότητα της ψηφίσεως αυτού του νόμου. Οι άνθρωποι περιμένουν με αγωνία», εννοεί τους αλλοφύλους, οι οποίοι έχουν εισβάλει στην πατρίδα μας-, «για να ρυθμίσουν τη ζωή τους εδώ», σ' αυτήν την ταλαιπωρημένη, τη βασανισμένη πατρίδα με τους βασανισμένους Έλληνες.

Αντί να εισαχθεί ένα νομοσχέδιο που να ρυθμίζει το δημογραφικό πρόβλημα το οποίο μάς μαστίζει, εισάγεται ένα νομοσχέδιο με προσχήματα και κλαψουρίσματα -θα τα πούμε αυτά στα άρθρα- περί φιλευσπλαχνίας, φιλανθρωπίας, δημοκρατίας και κοινωνικής συνοχής. Τι ανάγκη έχουμε; Είναι δυνατόν να υπάρξει κοινωνική συνοχή μ' αυτήν την εισβολή ανθρώπων, οι οποίοι δεν έχουν καμμία σχέση με μας από πλευράς ιδιοσυγκρασίας, ιδιο-

συστασίας; Απόδειξις ο πολιτισμός, ο οποίος πολιτισμός, έχουν δημιουργήσει οι πατέρες τους και που είναι στα γονιδια τους. Εδώ θα έλθουν να κάνουν τι;

Θα μπορέσουν να αφομοιώσουν τον ελληνικό πολιτισμό, τα ήθη, τα έθιμα τις παραδόσεις; Αυτό είναι αδιανόητο.

Αλλά η κυρία Υπουργός και οιοσδήποτε κήρυξ αυτού του αργού θανάτου, αυτής της αργής γενοκτονίας της ελληνικής φυλής, έκανε κάποια βόλτα στην περιφέρεια, στις πόλεις, στα χωριά μας, να ρωτήσει στα καφενεία: «Θέλετε να έρχονται ξένοι; Πώς νιώθετε εσείς, οι νησιώτες, το να αποκλείεστε από την εισβολή των αλλοφύλων; Θέλετε πληθυσμιακή αλλοίωση;»

Αλήθεια, όταν αναφερόμεθα στο Ισραήλ και ειδικότερα στους σιωνιστές, υπάρχει κάποια αντίδραση, υπάρχει ένα ταμπού. Εγώ θα αναφερθώ σήμερα στο Ισραήλ, που τολμήσατε να κατηγορήσετε για άσκηση ρατσιστικής πολιτικής. Ο ίδιος ο Νετανιάχου, όταν ελέγχθη από κάποιους αντιπάλους του ή ξένους δημοσιογράφους για ποιον λόγο δημιούργησε εκείνο το συρματοπλέγμα των χιλιομέτρων στην έρημο της Νεγκέβ, είπε: «Δεν είναι δυνατόν να επιτρέψω πληθυσμιακή αλλοίωση του λαού μου και να διαταράξω την κοινωνική συνοχή.»

Η θεία Λένα έφυγε, δεν θέλει να ακούσει.

Ρατσισμός είναι αυτό; Όχι! Τον συγχαίρω για αυτό. Προστάτευσε τη φυλή του, ό,τι ιερότερο υπάρχει! Η φυλή γεννά τον πολιτισμό.

Θα φέρουμε εδώ ποιους; Αυτούς οι οποίοι σφάζουν και υπερήφανοι επιδεικνύουν τη σφαγή εν τω γεννάσθαι; Αυτούς οι οποίοι εκτελούν διά λιθοβολισμού τις γυναίκες τους, όταν τυχόν τολμήσουν να πεταχτούν απέναντι από το σπίτι τους στον μπακάλη με παντούφλες να πάρουν κάτι για τα παιδιά τους; Αυτοί οι οποίοι δίνουν γεύμα στη μητέρα ένα κομμάτι από το παιδί τους, το οποίο οι ίδιοι έχουν εκτελέσει; Αυτοί οι οποίοι κουβαλιούνται, εισβάλλουν εδώ, έχουν αυτήν τη νοοτροπία, η οποία παράγεται από την ίδια τους τη φύση. Αυτό το έχουν δείξει αιώνες. Ξαφνικά θα τους ενσωματώσουμε εδώ και θα γίνουν καλοί Έλληνες και κήρυκες του ελληνικού πολιτισμού! Ποιος μπορεί να πιστέψει αυτές τις ανοησίες;

Δεν μπορώ να καταλάβω τι θα συμβάλουν στη δημοκρατία. Τι θα συμβάλουν στη δημοκρατία; Πρέπει να είναι και αυτοί ιθαγενείς, ώστε να συμβάλουν στη δημοκρατία;

Θέλω να πω κάτι άλλο, ειδικότερο. Γνωρίζετε εσείς οι νομοτεχνικοί και η κυρία Υπουργός, τι σημαίνει ιθαγένεια; Παράγεται από τις λέξεις «ιθύς» και «γένος». «ιθύς» τι σημαίνει; Σημαίνει «συνέχεια», σημαίνει «πέρασμα». Συν το γένος: «συνέχεια, πέρασμα του γένους». Αυτό σημαίνει ιθαγένεια. Και η υπηκοότητα είναι μια αναγκαστική νομική συνέπεια της ιθαγενείας. Αυτό είναι η υπηκοότητα.

Αν έφυγε για μερικά χρόνια ένας Γάλλος ιθαγενής να δουλέψει εδώ, αυτομάτως γίνεται υπήκοος όσο κάθεται, γιατί είναι υποχρεωμένος να τηρήσει και να σεβαστεί τους νόμους του ελληνικού κράτους. Αυτό είναι η πολύ μεγάλη διαφορά. Και έρχεται εδώ η θεία Λένα να μας λέει ότι είναι ένα και το αυτό. Ισοπέδωση των πάντων! Είναι σχέδιο!

Από αυτό εδώ το Βήμα καλώ τον Πρωθυπουργό της Ελλάδος και όχι τον αρχηγό του ΣΥΡΙΖΑ να αποσύρει αμέσως αυτό το επαισχυντο, ανθελληνικό και εθνοκτόνο νομοσχέδιο. Λυπούμε που η Βουλή είναι άδεια αυτήν τη στιγμή.

Επίσης, κάνω έκκληση και επικαλούμαι τον πατριωτισμό σας, Έλληνες Βουλευτές, να καταψηφίσετε αυτό το εθνοκτόνο νομοσχέδιο. Δεν έχουμε ανάγκη ξένων εδώ. Μόνο οι ολιγάρχες έχουν, για τα μεροκάματα του τρόμου τα οποία τούς δίνουν.

Εδώ δεν έχουμε δουλειές να δώσουμε στα παιδιά μας. Έχουν φύγει στο εξωτερικό πάνω από διακόσιες χιλιάδες στο εξωτερικό Έλληνες επιστήμονες.

Και ποια η διαφορά; Έχουμε πολλούς Αφγανούς να κοσμούν ερευνητικά κέντρα των Ηνωμένων Πολιτειών, της Γερμανίας, της Σουηδίας, της Αυστραλίας; Έχουμε πολλούς Πακιστανούς; Έχουμε πολλούς Αφρικανούς; Έχουμε Έλληνες όμως. Και είναι εγκέφαλοι. Κι αυτή είναι η φυσική διαφορά, που ο ίδιος ο πλάστης έκανε και δεν την έκανε για να περάσει την ώρα του. Και τώρα κάποιες δυνάμεις, για να μας έχουν υπηκόους, υποτελείς και ραγιαδες, θέλουν την πολτοποίηση της Ευρώπης.

Η Ευρώπη δεν έχει ηγέτες. Έχει μόνο ένα φόβητρο, τους Γερμανούς, το οποίο φόβητρο δεν κάνει τίποτα άλλο παρά να υλοποιεί, να πραγματώνει τα σχέδια αυτών. Θα χτυπήσουν το κεφάλι τους σε λίγο. Αλλά αυτό πολύ λίγο με νοιάζει εμένα, τον Έλληνα. Με νοιάζει η πατρίδα μου η βασανισμένη, αυτά τα εδάφη τα αιματοβαμμένα από άνδρες πραγματικούς, για να κρατήσουν ελεύθερη αυτήν την πατρίδα.

Κοιτάζω την ώρα. Θα αναφερθώ για λίγο στην απόφαση της ολομελείας του Συμβουλίου της Επικρατείας. Είναι μια απόφασις απολύτως σύννομος. Δεν λαμβάνει υπ' όψιν βεβαίως το νομοσχέδιο αυτό, ούτε το δεδικασμένο -γιατί είναι δεδικασμένο, αν δεν απατώμαι, του ανωτάτου ακυρωτικού εν ολομελεία- ούτε το Σύνταγμα. Ο λαός αποτελεί ένα από τα στοιχεία του κράτους. Και το κύριο όργανο και ο καθορισμός των προσώπων που εντάσσονται σ' αυτόν ανήκει ως κυριαρχική αρμοδιότητα στον εθνικό νομοθέτη.

Δεν είστε, κυρία Υπουργέ, εθνικός νομοθέτης. Είστε κοινός νομοθέτης και οφείλετε να σέβεστε το Σύνταγμα και να μην κάνετε επιλεκτικές ερμηνείες και παρερμηνείες ορισμένων διατάξεων με το προπέτασμα καπνού, αυτό το φρικτό προπέτασμα καπνού, περί δήθεν ανθρωπιστικών αισθημάτων. «Βόθηθα με, φτωχέ, να μη σου μοιάσω.». Υποφέρει η πατρίδα μας. Το προπέτασμα καπνού της δημοκρατίας δόθηκε και το προπέτασμα καπνού, άκουσον, άκουσον, της φιλευσπλαχνίας. Ποια φιλευσπλαχνία; Για τους Έλληνες, οι οποίοι υποφέρουν αυτή τη στιγμή, δεν έχετε καμμία φιλευσπλαχνία. Αντί τα ασφαλιστικά ταμεία να τα ενισχύουν οι νέοι εργαζόμενοι, τα ενισχύουν οι παππούδες και ενισχύονται οι νέοι από τον οβολό που θα πάρουν, για να ζήσουν. Έχουμε αυτό το κατάντημα και εμείς καιγόμαστε και πονάει η ψυχή μας για τα παιδιά που έρχονται από την Αφρική, από την Ασία, από οπουδήποτε αλλού. Οι Έλληνες; Όχι, δεν μας ενδιαφέρουν οι Έλληνες. Ε, όχι! Να ξέρετε, εμείς δεν θα το επιτρέψουμε αυτό.

Ο κοινός νομοθέτης δε σημαίνει ότι είναι ανεξέλεγκτος. Αυτά θα έπρεπε να τα ξέρετε οι νομοτεχνικοί σας, οι οποίοι σάς συμβούλευσαν να συντάξετε αυτό το έκτρωμα. Ισχύουν περιορισμοί με ιδιαίτερη σημασία. Ισχύουν συνταγματικές διατάξεις οι οποίες συνδέουν τη νομική έννοια του πολίτη με πλείστες όσες συνέπειες. Θα σας πω μερικές απ' αυτές.

Το δικαίωμα του εκλέγειν και εκλέγεσθαι. Αυτό, βέβαια, σας ενδιαφέρει πρώτα απ' όλα.

Την υποχρέωση στρατεύσεως αλλά και το καθήκον της εθνικής αλληλεγγύης. Ερωτώ το Σώμα: Σε στιγμές εθνικής κρίσεως ή επιθέσεως από τους εξ Ανατολών βαρβάρους, οι οποίοι λίγους, λίγους μάς τους διοχετεύουν εδώ -ενώ τον Τούρκο- αυτοί θα επιδείξουν εθνική αλληλεγγύη; Ξέρετε τι σημαίνει εθνική αλληλεγγύη; Σημαίνει αλληλεγγύη μεταξύ των ομογενών. Αυτό σημαίνει. Τι εθνική; Θα βγάλουν τα μαχαίρια και θα κάνουν τη δουλειά που έκαναν και οι προπάτορές τους, γιατί είναι τα γονιδια τους τέτοια και καμμία παιδεία δεν τους κάνει πολιτισμένους. Καμμία παιδεία. Και δεν έχουμε καμμία υποχρέωση να το δεχόμαστε εδώ.

Εισέβαλαν με δικές σας ενέργειες, που δεν είναι τίποτα άλλο παρά υπακοή στις εντολές τις οποίες έχετε πάρει από τους εβραιο-σιωνιστές τραπεζίτες, οι οποίοι έχουν τώρα την παγκόσμια κυβέρνηση και κοιτάνε να διαλύσουν την Ευρώπη.

Και είπα ότι πολύ λίγο με ενδιαφέρει η Ευρώπη. Με ενδιαφέρει η πατρίδα μου. Γι' αυτό κάνω έκκληση και επικαλούμαι τον πατριωτισμό του Σώματος -για τον οποίο δεν μπορώ να αμφιβάλλω, όχι βεβαίως- να καταψηφίσετε αυτό το νομοσχέδιο.

Δεν μπορεί ο κοινός νομοθέτης να παραγνωρίζει το γεγονός ότι το ελληνικό κράτος ιδρύθηκε και υπάρχει ως εθνικό κράτος με συγκεκριμένη ιστορία και ότι ο χαρακτήρας αυτός είναι εγγυημένος τουλάχιστον από τους ορισμούς του άρθρου 1, παράγραφοι 2 και 3 του Συντάγματος.

Το ερώτημα είναι: Γιατί ισχύουν ή δεν ισχύουν ή εσείς αυθαίρετως παρερμηνεύετε ή καταργείτε με απλό νόμο ως κοινός νομοθέτης;

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΑΛΑΦΑΣ**)

Πρέπει να υπάρχει γνήσιος δεσμός του αλλοδαπού με τον Έλ-

ληνα, με την ελληνική κοινωνία, το ελληνικό κράτος, ώστε να του απονεμηθεί η ιθαγένεια, κάτι το οποίο, στο κάτω - κάτω της γραφής, δεν είναι αναγκαίο για την Ελλάδα. Ίσως είναι για κάποιους ολιγάρχες, το είπα και προηγουμένως. Λοιπόν, πρέπει δηλαδή να έχει ένα ορισμένο πολιτιστικό υπόβαθρο, κοινότητα με σταθερά ήθη και έθιμα, κοινή γλώσσα, μακρά παράδοση, στοιχεία τα οποία μεταβιβάζονται από γενιά σε γενιά, από γένος σε γένος και αφορά αυτό εις τους Έλληνες.

Ο συνταγματικός νομοθέτης, ο εθνικός νομοθέτης έχει υπ' όψιν του τον Έλληνα. Γι' αυτό και στο άρθρο 16, παράγραφος 2 λέει ότι: «Κυρία αποστολή του κράτους είναι, παρ' εκτός των άλλων, η ενίσχυση της εθνικής και θρησκευτικής συνειδήσεως των Ελλήνων». Στα ελληνικά είναι γραμμένο το Σύνταγμα.

Και μιας και είπα της θρησκευτικής, όλοι αυτοί θα γίνουν ορθόδοξοι; Όχι. Είναι πάνω από δύο εκατομμύρια και τώρα, σιγά σιγά, σύμφωνα με το σχέδιο του Τουργκούτ Οζάλ -που, αν ήταν τώρα εν ζωή, θα ερχόταν να σας αγκαλιάσει- θα καταλάβουνε την Ελλάδα χωρίς πόλεμο. Αυτό γίνεται τώρα! Δεν το ανεχόμεθα οι Έλληνες!

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, θα παρακαλούσα την ανοχή σας για ένα - δύο λεπτά. Είναι τόσα εξάλλου που θα μπορούσε να πει κανείς ή τόσα να μην πει.

Και εγώ απορώ πώς ομιλώ αυτήν τη στιγμή για τα αυτονόητα. Πεθαίνει η πατρίς μας. Έχουμε σταδιακή γενοκτονία αυτήν τη στιγμή. Δεν θα το επιτρέψουμε πάση θυσία!

Επικαλούμαι το άρθρο 120. Κύριοι Βουλευτές, τι λέει το άρθρο 120, παράγραφος 4; Λέει ότι κάθε Έλλην πολίτης έχει πατριωτικό καθήκον. Τι πατριωτικό καθήκον; Σε περίπτωση που διαπιστώσει ότι κάποιος επιχειρεί να καταλύσει το Σύνταγμα να στραφεί εναντίον του με οποιοδήποτε μέσο. Έτσι λέει το άρθρο 120, παράγραφος 4.

Εκ του ελάχιστον, χωρίς να χαρακτηρίσω ελάχιστον σημασίας τας διατάξεις του Συντάγματος, αγόμεθα υποχρεωτικά εις το μείζον. Εάν, λοιπόν, Έλληνας πατριώτης βλέπει ότι επιχειρούν κάποιοι να κάνουν γενοκτονία σταδιακή στον λαό του, θα πρέπει, σύμφωνα με τη διατύπωση αυτής της διατάξεως, με οποιοδήποτε μέσο να επιχειρήσει να στραφεί εναντίον του αποπειρωμένου ή του επιχειρούντος.

Θα τελειώσω μόνο με μια ανάγνωση -θα συμπληρώσω στη δευτερολογία μου, αξιότιμε κύριε Πρόεδρε- από έναν λόγο, η οποία, παρακαλώ πολύ, έχει μεγάλη σημασία. Έχει μεγάλη σημασία.

«Κάποτε, η γωνιά αυτή της γης που πατάμε και λέγεται Ελλάδα ήταν δοξασμένη και ευτυχημένη και είχε έναν πολιτισμό όπου επί δύομισι χιλιάδες χρόνια συνεχίζει να παραμένει και να θαυμάζεται από όλο τον κόσμο. Κανένας σοφός ή άσοφος δεν μπορεί μέχρι σήμερα να γράψει ούτε μια λέξη, αν δεν αναφερθεί στα έργα που άφησαν οι δημιουργοί αυτού του πολιτισμού που λέγεται αρχαίος ελληνικός πολιτισμός.

Κάποτε, λοιπόν, η χώρα μας ήταν δοξασμένη, μα αργότερα την υποδούλωσαν και έχασε την παλιά της αυτή δόξα και τώρα υποδουλώνεται η χώρα μας σταδιακά. Μα, ύστερα από κάμποσα χρόνια η χώρα μας σηκώθηκε στο πόδι και ύστερα από σκληρούς αγώνες ενάντια στη σκλαβιά, πάλι λευτερώθηκε.

Στην εποχή της σκλαβιάς πέρασε σκληρά μαύρα χρόνια και πολλοί «έξυπνοι», ανάμεσα στους οποίους και κάποιος Φαλμεράγιερ, ισχυρίστηκαν πως η ελληνική φυλή έσβησε και ότι αυτό που πάτε να κάνετε τώρα εσείς δεν θα το πετύχετε. Τώρα αυτή διασταυρώθηκε με όλες τις φυλές που δεν έχουν τίποτα το κοινό με την αρχαία ελληνική φυλή. Μα ό,τι και να πουν, αυτό δεν έχει καμμία αξία. Την ελληνικότητά μας την αποδείξαμε. Γεγονός είναι ότι η χώρα μας ξεσηκώθηκε, ξαναγεννήθηκε και είναι ελεύθερη».

Τάδε έφη ο Άρης Βελουχιώτης τον Οκτώβριο 1944 στην Πλατεία Λαού στη Λαμία από εξώστη.

Αν τινές εξ υμών πιστεύετε στα λόγια αυτά του Άρη Βελουχιώτη, τότε καταψηφίστε αυτό το αισχρό νομοσχέδιο. Αν δεν τα πιστεύετε, να κατεβάσετε τα πορτρέτα του, τα οποία έχετε αναρτήσει στα γραφεία σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Μπαλάφας): Τον λόγο έχει η κ. Μάρκου από το Ποτάμι ως ειδική αγορήτρια για δεκαπέντε λεπτά.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΜΑΡΚΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Με αφορμή το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, πολλοί βιάστηκαν, με μια ένταση που πραγματικά προκαλεί αλγινή εντύπωση, να συκοφαντήσουν το Ποτάμι. Βιάστηκαν να προεξοφλήσουν τη στάση μας, επειδή την πρώτη μέρα που συζητήσαμε το νομοσχέδιο στις επιτροπές θέσαμε τις απόψεις μας και τους προβληματισμούς μας, όχι μόνο για το θέμα της ιθαγένειας, αλλά και για τις υπόλοιπες ρυθμίσεις του νομοσχεδίου.

Τελικά, μέσα σε δύο μόνο μέρες φάνηκε ποιος πραγματικά προσπαθεί να συμβάλει με ειλικρινή διάθεση και εποικοδομητικά και ποιος επιστρέφει στις ακροδεξιές καταβολές του. Βέβαια, η επικοινωνιακή επίθεση εναντίον του Ποταμιού συνεχίζεται από τους ίδιους ανθρώπους που δεν έχουν πρόβλημα να συνυπάρχουν στην Κυβέρνηση και στα έδρανα με Βουλευτές που το 2012 υπέγραψαν πρόταση νόμου για να μην πηγαίνουν τα παιδιά των αλλοδαπών στο σχολείο, αν δεν χωράνε, και τώρα ζητούν με τροπολογία να μη δίνονται προνομιακά επιδόματα στους μετανάστες, αν δεν φτάνουν τα λεφτά για τους Έλληνες. Παρ' όλα αυτά, το πρόβλημα του ΣΥΡΙΖΑ είναι το Ποτάμι.

Να σας καθησυχάσω, λοιπόν, ξεκαθαρίζοντας ότι το Ποτάμι υπερψήφισε το νομοσχέδιο επί της αρχής. Όλη η παραφιλολογία που αναπτύχθηκε τις τελευταίες ημέρες αδικεί σε τελική ανάλυση όλα τα παιδιά και τους νέους μεταναστευτικής καταγωγής. Περιμένουν με αγωνία μία λύση.

Μετά την απόφαση της ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας, που κήρυξε τον ν. 3838/2010 αντισυνταγματικό, η οποιαδήποτε ρεαλιστική απόπειρα ρύθμισης του θέματος αναγκαστικά έπρεπε να κινηθεί σε ένα συγκεκριμένο πλαίσιο. Για παράδειγμα, τα επιλεγέντα τότε κριτήρια, η νομιμότητα και η διάρκεια της διαμονής των γονέων και η φοίτηση σε σχολείο θεωρήθηκαν επισφαλή από το δικαστήριο, διότι δεν τεκμηριώνουν -κατά την άποψη της πλειοψηφίας, αλλά σε αντίθεση με την ισχυρή μειοψηφία- την ουσιαστική ένταξη στην ελληνική κοινωνία.

Το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα ταυτίζεται σε μεγάλο βαθμό με αυτό που ετοίμασε η προηγούμενη κυβέρνηση, το οποίο δεν άγγιξε καθόλου το θέμα των ανηλίκων. Επεκτείνοντας, λοιπόν, τις ρυθμίσεις της προηγούμενης κυβέρνησης, το νομοσχέδιο προσπαθεί να προσπεράσει τις αντιρρήσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας, κυρίως αυξάνοντας τον αριθμό των ετών διαμονής, απαιτώντας συγκεκριμένο τύπο άδειας διαμονής για τους γονείς, αυξάνοντας τα έτη εκπαίδευσης, κριτήρια που σύμφωνα με την αιτιολογική έκθεση θεωρείται ότι τεκμηριώνουν την ουσιαστική ένταξη των γονέων και του παιδιού στην ελληνική κοινωνία.

Η διαδικασία του άρθρου 1Α ορθώς τοποθετείται ανάμεσα στην αυτόματη κτήση ιθαγένειας και τη γέννηση, βάσει του δικαίου του αίματος και της διαδικασίας πολιτογράφησης, που αφορά ενηλίκους μεγαλύτερης ηλικίας, που κατά τεκμήριο συνδέονται βιωματικά με άλλη χώρα. Αυτή, άλλωστε, είναι και η πρακτική που ακολουθείται σε όλη την Ευρώπη.

Βέβαια, η πολιτική ιθαγένειας της κάθε χώρας διαμορφώνεται με βάση τις ιδιαίτερες κοινωνικές, ιστορικές και οικονομικές συνθήκες, αλλά και τις μεταναστευτικές πιέσεις. Ενδεικτικά, όμως, θα αναφέρω ότι η Ιταλία, η Γαλλία, η Γερμανία, η Ζουηδία, όλες διαθέτουν μια ημιαυτόματη απλοποιημένη διαδικασία κτήσης της ιθαγένειας για παιδιά και νέους που έχουν γεννηθεί ή ζήσει εκεί, χωρίς ωστόσο καμμία χώρα να ακολουθεί το απόλυτο δίκαιο του εδάφους.

Παράλληλα, βέβαια, με την όποια αλλαγή στο δίκαιο της ιθαγένειας χρειάζεται και μια ουσιαστική πολιτική ένταξης. Πρέπει να δούμε και τη δουλειά που κάνει το κράτος για να διασφαλίσει τις ευκαιρίες ένταξης, όπως την πλήρη λειτουργία των Συμβουλίων Ένταξης στους δήμους, την ύπαρξη δημοσίων μονάδων για την εκμάθηση της ελληνικής γλώσσας και ιστορίας κ.ά..

Πώς διαπιστώνεται, όμως, τελικά η ένταξη; Με ερωτήσεις για τις εθνικές γιορτές και τεστ ελληνικής γραφής και ανάγνωσης ή

μήπως με κάτι που διαπιστώνεται μέσα από την καθημερινότητα, τις βιοτικές σχέσεις που αναπτύσσονται, σχέσεις φιλίας, γειτονίας και εργασίας; Αυτήν την ουσιαστική ένταξη, πρωτίστως, πρέπει να πετύχουμε στα σχολεία μας, τον κατ' εξοχήν χώρο που δεν χωράει καμμία διάκριση.

Στην επιτροπή ήρθαν παιδιά και νέοι μεταναστευτικής καταγωγής και μας μίλησαν για την αγάπη τους για τη χώρα. Παιδιά που έχουν μετάρσει της ελληνικής παιδείας, έχουν μεγαλώσει εδώ, έχουν κτίσει τον βιοτικό τους κύκλο στην Ελλάδα από μικρή ηλικία, είτε γεννήθηκαν εδώ είτε όχι. Αυτό που μας είπαν είναι ότι το να πάρουν την ιθαγένεια της χώρας όπου ζουν, μεγαλώσαν και αγαπούν, χωρίς να περάσουν τη διαδικασία ενός εξετασμένου τεστ ελληνικότητας, είναι πρωτίστως θέμα ηθικό.

Πέρα, όμως, από την ηθική διάσταση, η έλλειψη ιθαγένειας έχει κάποιες άλλες πρακτικές συνέπειες. Αλλοδαπός με άδεια διαμονής, αντί για ιθαγένεια, δεν μπορεί να εργαστεί στο δημόσιο, δεν έχει πλήρη πρόσβαση στην αγορά εργασίας, δεν έχει πολιτικά δικαιώματα.

Ακόμα, υπάρχουν διάσπαρτες άλλες ρυθμίσεις. Για παράδειγμα, αλλοδαπός γιατρός υποχρεούται να εγγραφεί στον ιατρικό σύλλογο, αλλά δεν έχει δικαίωμα του εκλέγειν και του εκλέγεσθαι στα όργανα του συλλόγου. Αλλοδαπός απόφοιτος νομικής ελληνικού πανεπιστημίου δεν μπορεί να εγγραφεί ως δικηγόρος στον δικαστικό σύλλογο. Ακόμα και με πολιτογράφηση, ένας νέος δεν μπορεί, για παράδειγμα, να εργαστεί στο δημόσιο, αν δεν περάσει ένα έτος από την κτήση της ιθαγένειας, ενώ πάλι πρέπει να αποδείξει ότι γνωρίζει την ελληνική γλώσσα. Εδώ έχω την πρόσφατη προκήρυξη του ΑΣΕΠ, για να το δείτε.

Δεν μπορούμε να απαιτούμε από τα παιδιά που έχουν μπει στο πανεπιστήμιο να δίνουν τεστ για να διαπιστώσουμε, δήθεν, αν ξέρουν να γράφουν. Αν μη τι άλλο, η κοινωνία μας πρέπει να είναι ανοιχτή στα παιδιά. Παιδιά που γεννήθηκαν εδώ και δεν έχουν γνωρίσει άλλη πατρίδα. Παιδιά που φοιτούν στα ελληνικά σχολεία. Παιδιά που μεθαύριο θα ενισχύσουν την ελληνική κοινωνία και οικονομία με την εργασία και τις ικανότητές τους.

Θεωρούμε, λοιπόν, ότι το νομοσχέδιο κινείται σε θετική κατεύθυνση. Στο θέμα, όμως, της απόδοσης ιθαγένειας στους ανήλικους που γεννιούνται εδώ, έχουμε μία διαφορετική προσέγγιση, που πιστεύουμε ότι είναι πιο δίκαιη και πιο αποτελεσματική. Με τη δική μας πρόταση θα πάρουν ιθαγένεια πολλά περισσότερα παιδιά, τα οποία είναι ήδη στα ελληνικά σχολεία και μαθαίνουν την ελληνική γλώσσα.

Πολύ απλά, τι λέει ο ΣΥΡΙΖΑ; Λέει ότι χρειάζεται ο γονιός επί πέντε χρόνια πριν από τη γέννηση να βρίσκεται συνεχώς νόμιμα στη χώρα. Όταν γίνει αίτηση, αφού το παιδί εγγραφεί στην Α' δημοτικού, να έχει μία από τις άδειες που αναφέρονται στο νομοσχέδιο. Αν δεν έχει τα πέντε χρόνια πριν από τη γέννηση, πρέπει να έχει δέκα χρόνια πάλι συνεχούς και νόμιμης διαμονής.

Τι λέει το Ποτάμι; Λέει ότι ο γονιός πρέπει να είναι νόμιμα εδώ τη στιγμή της γέννησης. Δεν ζητάμε την πενταετή νόμιμη και συνεχή –το τονίζω αυτό- διαμονή πριν. Με την πρότασή μας καλύπτονται οι πολίτες τρίτων χωρών που, για κάποιον λόγο, έχασαν τη νομιμότητα αυτά τα χρόνια λόγω της κρίσης.

Είναι υποκριτικό οι φίλοι του ΣΥΡΙΖΑ να θεωρούν ότι είναι εύκολο κάποιος μετανάστης να έχει σήμερα δέκα χρόνια συνεχούς εργασίας, άρα και άδεια παραμονής, για να διεκδικήσει ιθαγένεια για το παιδί του. Ήδη, λόγω της κρίσης, πολλοί δεν μπόρεσαν να ανανεώσουν τις άδειές τους. Όλοι αυτοί, τα παιδιά τους, αποκλείονται από αυτήν τη διαδικασία.

Πυρήνας της πρότασής μας είναι η αντίληψη ότι ένα σύγχρονο σύστημα απόδοσης της ιθαγένειας σε ανήλικους οφείλει να θέτει στο επίκεντρο το παιδί και την ουσιαστική ένταξή του. Να μην εξαρτά, δηλαδή, την ιθαγένεια του παιδιού από τις επιλογές που έκαναν οι γονείς του πριν γεννηθεί, αλλά από την ουσιαστική συμμετοχή του παιδιού στην κοινωνία και το εκπαιδευτικό σύστημα.

Γιατί είναι σημαντική η εκπαίδευση και μάλιστα η ολοκλήρωση της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης; Αφ' ενός γιατί σημαίνει ότι το παιδί μέσα από την παρακολούθηση έξι χρόνων στο ελληνικό σχολείο έχει εισέλθει στο εκπαιδευτικό σύστημα ουσιαστικά και όχι ευκαιριακά. Έχει έρθει σε ικανή επαφή με την ελληνική παι-

δεία, έχει ήδη κτίσει κοινωνικούς δεσμούς το ίδιο με άλλα παιδιά της ηλικίας του και έχει ήδη ενταχθεί σε ένα πρώτο στάδιο στην ελληνική σχολική κοινότητα, την κοινωνία των παιδιών. Με τον τρόπο αυτό, τεκμηριώνεται πολύ πιο ουσιαστικά η ανάπτυξη ενός δεσμού με την ελληνική κοινωνία.

Αφ' ετέρου το γεγονός ότι οι γονείς εγγράφουν το παιδί τους και επιτρέπουν τη φοίτησή του στο σχολείο αποτυπώνει και τη δική τους βούληση μετά τη γέννηση του τέκνου τους να δημιουργήσουν στη χώρα μας το βιοτικό κέντρο της οικογένειάς τους.

Η απλή εγγραφή στην Α' δημοτικού δεν επαρκεί, για δύο λόγους. Πρώτον, γιατί το παιδί κάνει τις πρώτες απόπειρες κοινωνικοποίησης έξω από το οικογενειακό του περιβάλλον φοιτώντας στο σχολείο. Μέσα από τη σχολική διαδικασία, τις επαφές, τις κοινές δραστηριότητες αναπτύσσεται και το ίδιο το παιδί κοινωνική συνείδηση πια.

Και, δεύτερον -ας μην κρυβόμαστε πίσω από το δάχτυλό μας-, γνωρίζουμε πως σε πολλά σχολεία της δυτικής Αθήνας, στα προάστια του Πειραιά υπάρχουν μετανάστες που εγγράφουν τα παιδιά τους στην Α' δημοτικού, αλλά μετά, επικαλούμενοι τις θρησκευτικές τους πεποιθήσεις, τα απομακρύνουν από την εκπαίδευση. Είμαστε υποχρεωμένοι να λαμβάνουμε υπ' όψιν μας την πραγματικότητα και όχι μόνο τη θεωρία.

Με την πρότασή μας δίνεται και ένα κίνητρο για τους γονείς να αφήσουν το παιδί τους στο σχολείο. Αυτό γιατί είναι κακό; Γιατί είναι οπισθοδρομικό; Δεν οφείλουμε να διασφαλίσουμε πρόσβαση στη βασική εκπαίδευση για όλα τα παιδιά, είτε είναι ελληνικής είτε μεταναστευτικής καταγωγής;

Το νομοσχέδιο εστιάζει αποκλειστικά στην ένταξη των γονέων. Το λέει άλλωστε και η αιτιολογική έκθεση. Η ένταξη του παιδιού είναι κάτι που θα έρθει μετά την ιθαγένεια –λέτε- και που διευκολύνεται απ' αυτήν. Το Ποτάμι θεωρεί ότι η καλύτερη τεκμηρίωση για την ένταξη του γονιού δεν είναι η νόμιμη και συνεχής διαμονή πριν από τη γέννηση, αλλά η απόφαση του γονιού να εντάξει το παιδί στο ελληνικό σχολικό σύστημα. Εσείς εξετάζετε τη διάρκεια της νομιμότητας. Εμείς εξετάζουμε τη νομιμότητα του γονιού σε δύο στιγμές, τη στιγμή της γέννησης και τη στιγμή που τελειώνει το παιδί το δημοτικό.

Γι' αυτούς τους λόγους θεωρούμε ότι η πρότασή μας είναι πιο σωστή, πιο δίκαιη και πιο αποτελεσματική, θα καλύψει περισσότερα παιδιά και σας καλούμε να τη δεχτείτε.

Σε κάθε περίπτωση, αυτό δεν σημαίνει ότι δεν αντιλαμβανόμαστε ότι υπάρχει μία εκκρεμότητα για χιλιάδες παιδιά που, έστω κάποια, θα καλυφθούν από τη δική σας διάταξη. Δεν σημαίνει ότι θα καταψηφίσουμε το άρθρο. Δεν είμαι, βέβαια, τόσο σίγουρη για το κόμμα με το οποίο συγκυβερνάτε. Το Ποτάμι συμπεριλαμβάνει το συγκεκριμένο ζήτημα διαχρονικά στις επίσημες προτάσεις του από την αρχή. Δεν πρόκειται να αλλάξουμε τώρα.

Η άλλη όψη της κουβέντας που κάνουμε είναι το μεταναστευτικό. Το Ποτάμι έχει καταθέσει συγκεκριμένες προτάσεις, τονίζοντας την ανάγκη μιας εθνικής μεταναστευτικής πολιτικής, που θα είναι αποτέλεσμα διαβούλευσης, όχι μόνο των πολιτικών και των κομμάτων, αλλά των φορέων που αντιμετωπίζουν καθημερινά το φαινόμενο, τους αυτοδιοικητικούς φορείς των συνόρων, το Λιμενικό και άλλους.

Η συγκυρία είναι καλή σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Υπάρχει πια η συνειδητοποίηση ότι το πρόβλημα δεν είναι κάθε χώρας ξεχωριστά, αλλά θέλει συνολική αντιμετώπιση. Η Ελλάδα πρέπει να είναι έτοιμη να παρουσιάσει τη δική της πολιτική, να διεκδικήσει δυναμικά τη συμμετοχή όλης της ευρωπαϊκής οικογένειας και να αξιοποιήσει τους διαθέσιμους πόρους, για να μπορέσει πραγματικά και ανθρώπινα να διαχειριστεί τη μεταναστευτική ροή.

Όσον αφορά τις υπόλοιπες ρυθμίσεις του νομοσχεδίου, θεωρούμε ότι γενικά κινούνται στη σωστή κατεύθυνση, αλλά διατηρούμε κάποιες επιφυλάξεις που θα τις ανακοινώσω στην επί των άρθρων συζήτηση.

Για παράδειγμα, όσον αφορά την οδηγία για την εποχική εργασία, είμαστε θετικοί, αλλά μας ενδιαφέρει να συζητήσουμε την ύπαρξη και την αποτελεσματικότητα των ελεγκτικών μηχανισμών για την εφαρμογή της εργατικής νομοθεσίας στις γεωργικές και αγροτικές δραστηριότητες.

Δυστυχώς, ακολουθώντας τη γνωστή τακτική των προκατόχων σας, εισάγετε εντελώς άσχετο άρθρο, το άρθρο 13, που αφορά την ίδρυση δημόσιας ανώνυμης εταιρείας για την κατασκευή έργων φυσικού αερίου. Ο Υπουργός υπέγραψε τελικά το μνημόνιο, έστω και χωρίς την ύπαρξη της εταιρείας. Δεν μας είπε όμως τους λόγους για τους οποίους θέλει τη δημιουργία της νέας εταιρείας. Καταλαβαίνουμε τη σημαντικότητα του έργου, αλλά δεν δώσατε εξηγήσεις.

Τελειώνω με αυτό, κυρία Υπουργέ. Στο θέμα της ιθαγένειας μπορείτε να αμφισβητείτε την ορθότητα της πρότασής μας. Γι' αυτό άλλωστε τη συζητήσαμε στην επιτροπή και εδώ. Δεν μπορείτε όμως να αμφισβητείτε την πρόθεσή μας να γίνει αυτό το νομοσχέδιο όσο το δυνατόν πιο περιεκτικό, δίκαιο και ανθεκτικό στον χρόνο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Ποταμιού)

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Αικατερίνη Μάρκου καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Μπαλάφας): Ευχαριστούμε την κ. Μάρκου.

Τον λόγο έχει εκ μέρους του ΚΚΕ ο ειδικός αγορητής κ. Γεώργιος Λαμπρούλης για δεκαπέντε λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ (Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Επιτρέψτε μου, πριν ξεκινήσω την τοποθέτηση του κόμματός μας σε ό,τι αφορά το νομοσχέδιο που συζητούμε, να πούμε το εξής, με βάση βεβαίως και τις εξελίξεις που υπάρχουν στο φόντο της διαφαινόμενης συμφωνίας Κυβέρνησης και δανειστών, η οποία οδηγεί σε μέτρα-λαϊμπτόμο για τους εργαζόμενους και συνταξιούχους, για τη λαϊκή οικογένεια στη χώρα μας. Καλούμε τον λαό και απ' αυτό το Βήμα να πει το μεγάλο όχι στη συμφωνία, να την αντιπαλέψει στον δρόμο, στους χώρους δουλειάς, να μη λοκάρει τα αντιλαϊκά μέτρα, να μη δείξει καμμία ανοχή, καμμία αναμονή, να μη φοβηθεί τη ρήξη με την Ευρωπαϊκή Ένωση, το κεφάλαιο και την εξουσία του, αλλά να μπει μπροστά στον αγώνα, ώστε να πάρει την υπόθεση στα χέρια του. Σε αυτή την κατεύθυνση τον καλούμε να μη χάσει ούτε μία μέρα ούτε μία ώρα.

Σε ό,τι αφορά το νομοσχέδιο που συζητούμε σήμερα, εμείς θεωρούμε ότι δεν αποτελεί ξεχωριστό τμήμα το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, αλλά είναι στενά συνδεδεμένο με τη συνολικότερη πολιτική της Κυβέρνησης απέναντι στο μεταναστευτικό ζήτημα. Έτσι, ενώ μέσω του νομοσχεδίου παραχωρεί -στο πρώτο μέρος του που γίνεται η αναφορά- την ελληνική ιθαγένεια σε ένα μικρό τμήμα παιδιών μεταναστών, την ίδια στιγμή, με την ενεργή συμμετοχή της χώρας και κατ' επέκταση της ελληνικής Κυβέρνησης, συμβάλλει στους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς, που προκαλούν τα μεγάλα μεταναστευτικά και προσφυγικά τμήματα.

Η συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, θεωρώντας τις αποφάσεις, τις κατευθύνσεις και τους σχεδιασμούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης αλλά και των λοιπών ιμπεριαλιστικών οργανισμών ως ιερούς και απαραβίαστους, συνεχίζει την πολιτική καταστολής και εγκλωβισμού του προσφυγικού και μεταναστευτικού προβλήματος. Γι' αυτό ψήφισε τις αποφάσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης για δημιουργία νέας ναυτικής δύναμης, με στόχο την καταστολή της μετανάστευσης, ακόμα και για νέες επεμβάσεις, για την καταστροφή δήθεν των δουλεμπορικών κυκλωμάτων. Γι' αυτό ετοιμάζεται να δώσει νέα στρατιωτική βάση του ΝΑΤΟ στο Αιγαίο, συμβάλλοντας στην κλιμάκωση των ιμπεριαλιστικών επεμβάσεων με διάφορα προσχήματα, που θα προκαλέσουν ακόμα μεγαλύτερα προσφυγικά και μεταναστευτικά κύματα, ακόμα περισσότερους νεκρούς πρόσφυγες και μετανάστες στα σύνορα, προκειμένου όμως τι; Προκειμένου να εξυπηρετηθούν οι μονοπωλιακοί ανταγωνισμοί για τον έλεγχο των πλουτοπαραγωγικών πηγών, ιδίως των ενεργειακών, αλλά και των δρόμων μεταφοράς τους στην ευρύτερη περιοχή μας.

Είναι η ίδια η Κυβέρνηση που καλλιεργεί επικίνδυνες αυταπάτες περί δήθεν αλληλεγγύης της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το προσφυγικό-μεταναστευτικό ζήτημα, καλώντας μάλιστα τις Ευ-

ρωπαϊκές Υπηρεσίες Ασύλου ή μάλλον την Task Force μέσω της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Ασύλου στη Λέσβο, περιμένοντας τα ευρωπαϊκά κονδύλια που θα δοθούν σε ΜΚΟ για τη στέγαση ενός πολύ μικρού στην ουσία αριθμού προσφύγων και αιτούντων άσυλο. Είναι η ίδια Κυβέρνηση, που με το ένα χέρι αδειάζει την Αμυγδαλέζα και με το άλλο την ξαναγεμίζει, αφού, όπως υποστηρίζει, δεν πρέπει να χαθούν τα κονδύλια της Ευρωπαϊκής Ένωσης που έχουν δοθεί για τη φυλάκιση των προσφύγων και των μεταναστών.

Παράλληλα, δρα αποπροσανατολιστικά η επίκληση της δήθεν αλληλεγγύης των εταίρων στην Ευρωπαϊκή Ένωση, η οποία επιτείνει το αδιέξοδο, αφού είναι ακριβώς η αντιμεταναστευτική πολιτική και το νομοθετικό πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης που δημιουργούν, αναπαράγουν και ανακυκλώνουν το προσφυγικό και το μεταναστευτικό πρόβλημα, όπως εξάλλου αποδεικνύεται και από την εφαρμογή των κανονισμών του Κανονισμού «Δουβλίνο III», του EURODAC, της Συνθήκης Σένγκεν, της FRONTEX, το πρόγραμμα «TRITON», τα λεγόμενα «έξυπνα σύνορα» της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η περιβόητη οδηγία 2008/115 που προβλέπει και τη δεκαοκτάμηνη φυλάκιση για όσους επιχειρούν να ξεφύγουν από τι; Από τη φτώχεια, την πείνα και το θάνατο στις χώρες τους, που δημιουργούν ποιοι; Οι ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης, των ΗΠΑ και του ΝΑΤΟ, όπου εμείς ως Ελλάδα, διά των έως τώρα κυβερνήσεων και της σημερινής Κυβέρνησης, βάζουμε φαρδιά-πλατιά την υπογραφή μας.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα κατ' επανάληψη έχει πει καθαρά στην εργατική τάξη και στον λαό στη χώρα μας ότι το μεταναστευτικό ζήτημα δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί έξω από τις αιτίες που το προκαλούν, χωρίς σύγκρουση με την Ευρωπαϊκή Ένωση, με τον ίδιο δηλαδή δρόμο της καπιταλιστικής ανάπτυξης, ειδικά σε ό,τι αφορά τον εγκλωβισμό χιλιάδων προσφύγων και μεταναστών στην Ελλάδα, που έχουν αυξηθεί κατακόρυφα το τελευταίο διάστημα. Βεβαίως, δεν μπορεί να υπάρξει ούτε στοιχειώδης ανακούφιση του προβλήματος χωρίς σύγκρουση με τη Συνθήκη Σένγκεν, τον Κανονισμό του ΔΟΥΒΛΙΝΟ, τις επιχειρήσεις της FRONTEX κ.α..

Ειδικά για την ιθαγένεια το κόμμα μας έχει τελειώς διαφορετική προσέγγιση και αυτό είναι μια απάντηση και ας την ακούσει καλά η κ. Κατριβάνου, που κάνει ότι δεν το κατάλαβε και από την Επιτροπή που τοποθετήθηκε ο σύντροφος Κατσώτης. Σε ό,τι αφορά δηλαδή τη θέση του κόμματος, γιατί κάνατε μία νύξη στην τοποθέτησή σας προηγουμένως.

Έτσι, λοιπόν, εμείς έχουμε τελειώς διαφορετική προσέγγιση και το ξέρετε.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Χαίρómαστε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ (Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Εφόσον το χαίρεστε, να το παραδέχεστε και να μην πετάτε μπηχτές.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Πείτε κι άλλα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ (Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Έτσι, λοιπόν, η διαφορετική μας προσέγγιση απορρέει από τη θέση μας να μην υπάρχουν διακρίσεις στα δικαιώματα κανενός παιδιού. Γι' αυτό έχουμε προτείνει εδώ και πολλά χρόνια και σε αυτή την κατεύθυνση παλεύουμε για πλήρη δικαιώματα σε όλα τα παιδιά των μεταναστών που γεννιούνται ή μεγαλώνουν στην Ελλάδα, χωρίς κανένα διαχωρισμό, ανάλογα με το καθεστώς νομιμότητας των γονιών τους. Πρώτον αυτό.

Δεν συνδέουμε τα δικαιώματα με την ιθαγένεια. Εσείς προτάσατε την ιθαγένεια για να έχουν δικαιώματα. Εμείς λέμε «δικαιώματα» και η ιθαγένεια...

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Πότε;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ (Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Θα σας πω παρακάτω.

Δεύτερον, εγγραφή σε ειδικά δημοτολόγια των δήμων που κατοικούν τα παιδιά. Αυτοδικαιη κτήση της ελληνικής ιθαγένειας μετά την ενηλικίωσή τους, εφόσον βεβαίως το επιθυμούν. Συνολικά για το νομοσχέδιο το κόμμα μας τοποθετείται -και αυτό ήταν και μια κοινή, να το πω έτσι, άποψη και της Νέας Δημοκρατίας- με γνώμονα την υπεράσπιση των συμφερόντων των εργαζόμενων μεταναστών και των παιδιών τους, την ανάγκη να αντιμετωπιστούν έστω και ορισμένα από τα επιμέρους προβλήματα που

αντιμετωπίζουν, ενώ παράλληλα αποκαλύπτει, αντιμάχεται και καταγγέλλει τις φιλεργοδοτικές, αντεργατικές ρυθμίσεις του ίδιου του νομοσχεδίου που συζητούμε σήμερα, εν προκειμένω μέσω της ενσωμάτωσης των οδηγιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Έτσι, λοιπόν, στο κομμάτι της ιθαγένειας που αφορά το νομοσχέδιο καταργείται η δυνατότητα κτήσης ιθαγένειας με μόνη προϋπόθεση τη γέννηση στην Ελλάδα και προβλέπονται οι τρεις περιπτώσεις που είναι αποτυπωμένες στο νομοσχέδιο και εισηγητικά αναφέρθηκε και η Υπουργός.

Εμείς βάζουμε ένα ζήτημα -σε ό,τι αφορά όχι μόνο το πρώτο κομμάτι, δηλαδή την απόκτηση ιθαγένειας λόγω γέννησης και φοίτησης- για την άδεια διαμονής των γονιών, που είναι προϋπόθεση και που δεν υπήρχε βεβαίως και στον προηγούμενο νόμο. Εδώ καταθέτουμε -και το ξέρετε πολύ καλά- ότι οι άδειες αυτές είναι δύσκολο να αποκτηθούν. Υπάρχουν πολλές περιπτώσεις μεταναστών, που, μολοντί μένουν πάρα πολλά χρόνια στην Ελλάδα, ακόμα και νόμιμα, δεν μπορούν να αποκτήσουν τις συγκεκριμένες άδειες διαμονής, είτε λόγω των πολύ υψηλών παραβόλων είτε λόγω των αυστηρών προϋποθέσεων που απαιτούνται για τη χορήγησή τους. Για παράδειγμα, για την άδεια επί μακρόν διαμένοντος χρειάζονται ετήσιο εισόδημα τουλάχιστον 8.500 ευρώ, προσαυξημένο ανάλογα για το κάθε μέλος της οικογένειας, πέντε χρόνια συνεχούς νόμιμης διαμονής και, στις περισσότερες περιπτώσεις και πιστοποιητικό γνώσης της ελληνικής γλώσσας, για την απόκτηση όμως του οποίου απαιτείται η παρακολούθηση μαθημάτων με δίδακτρα, η συμμετοχή σε εξετάσεις με καταβολή παραβόλου. Γι' αυτό και τέτοιου είδους άδειες διαθέτουν μόνο οι μισοί από τους λεγόμενους νόμιμους μετανάστες.

Έτσι, λοιπόν, τα παιδιά δεκάδων χιλιάδων μεταναστών με χαρτιά μένουν εκτός, πολύ περισσότερο τα παιδιά άλλων τόσων δεκάδων χιλιάδων χωρίς χαρτιά, παρ' όλο που οι γονείς τους ζουν και εργάζονται για πολλά χρόνια στην Ελλάδα. Ακριβώς για το ίδιο θέμα, για να μην επαναλαμβάνουμε, τοποθετούμαστε σε ό,τι αφορά το δεύτερο και τρίτο σκέλος των προϋποθέσεων, δηλαδή την απόκτηση ιθαγένειας λόγω φοίτησης, αλλά και την απόκτηση ιθαγένειας λόγω αποφοίτησης από ΑΕΙ ή ΤΕΙ, που θεωρούμε ότι τα χαρτιά νόμιμης παραμονής των γονιών είναι ένα τεράστιο πρόβλημα.

Ένα, επίσης, αρνητικό στοιχείο του νομοσχεδίου είναι ότι διατηρεί τη ρύθμιση του νόμου Ραγκούση για τον έλεγχο της επικινδυνότητας για τη δημόσια τάξη και ασφάλεια καθώς και τα ποινικά κωλύματα που ισχύουν για την πολιτογράφηση, στην περίπτωση που η αίτηση για ιθαγένεια γίνει από το ίδιο το παιδί μετά την ενηλικίωσή του και είναι χαρακτηριστικό ότι σε αυτά τα ποινικά κωλύματα, ανάμεσα στα πραγματικά, σοβαρά -συμφωνούμε- αδικήματα συμπεριλαμβάνονται και αδικήματα όπως η αντίσταση κατά της αρχής και η συκοφαντική δυσφήμιση. Και δείτε τώρα: Συκοφαντική δυσφήμιση είναι κατ' εξοχήν αδικήμα που η εργοδοσία φορτώνει στις πλάτες των εργαζομένων το τελευταίο δίχρονο, αν θέλετε, με αφορμή κινητοποιήσεις των εργαζομένων και όχι μόνο στη Λάρισα, όταν οι εργαζόμενοι οργάνωσαν την πάλη τους και τις διεκδικήσεις τους και απεργήσανε και οι εργοδότες τούς κατήγγειλαν και τους έσυραν στα δικαστήρια για συκοφαντική δυσφήμιση του ίδιου του εργοδότη κ.λπ.. Τέτοια παραδείγματα είναι πάμπολλα στην επικράτεια.

Όπως επίσης ποινικό αδικήμα θεωρείται ακόμη και η έμπρακτη αλληλεγγύη απέναντι σε μετανάστες χωρίς χαρτιά, όπως η παροχή στέγης.

Επίσης, διατηρούμε επιφυλάξεις για τη νέα διάταξη του νομοσχεδίου, σύμφωνα με την οποία δίνεται η δυνατότητα στον μετανάστη να ζητήσει εξελληνισμό στο ονοματεπώνυμό του με μία υπεύθυνη δήλωση μετά την ενηλικίωσή του.

Το νομοσχέδιο δεν κάνει καμία αλλαγή στις διατάξεις για την πολιτογράφηση που περιλαμβάνονται στον Κώδικα Ιθαγένειας, τις οποίες το κόμμα μας είχε καταγγείλει και καταψήφισε. Γιατί εκτός από τα τσουχερά παράβολα, στην ουσία απαιτούσαν αποδείξεις οικονομικής αποκατάστασης και ενσωμάτωσης και όχι απλώς ένταξης του μετανάστη -πολλοί μέσα στην Αίθουσα μίλησαν προηγούμενως για ένταξη του μετανάστη στην κοινωνική ζωή-, φτάνοντας βεβαίως μέχρι την απαίτηση να δηλώσει ο μετανάστης, που θέλει να πολιτογραφηθεί Έλληνας,

τη συμφωνία του με το συγκεκριμένο κοινωνικοοικονομικό σύστημα, δηλαδή λειτουργεί εν είδει ενός -να το πω έτσι- πιστοποιητικού κοινωνικών φρονημάτων.

Το νομοσχέδιο προβλέπει μόνο τη σύσταση της επιτροπής η οποία θα συντάξει ολοκληρωμένο Κώδικα Ιθαγένειας, χωρίς όμως συγκεκριμένη αναφορά για το ποιες αλλαγές θα κάνει ούτε πότε θα συγκροτηθεί.

Τέλος, σε ό,τι αφορά το κομμάτι της ιθαγένειας, θεωρούμε αρνητικό το γεγονός ότι το νομοσχέδιο, υπακούοντας στην απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας, δεν επαναφέρει τις διατάξεις για συμμετοχή των μεταναστών στις δημοτικές εκλογές, ούτε έστω και με τις μακρόχρονες και δύσκολες διαδικασίες για να αποκτηθούν άδειες παραμονής, όπως προέβλεπε ο ν. 3838/2010.

Σε ό,τι αφορά την ενσωμάτωση των δύο οδηγιών, που στην κατ' άρθρο συζήτηση θα αναπτύξουμε περισσότερο, εμείς θεωρούμε ότι και τα δύο αυτά νομοθετικά κείμενα έρχονται να συμπληρώσουν και να προστεθούν στον κορμό της αντιμεταναστευτικής πολιτικής, να δέσουν δηλαδή και με την αντιμεταναστευτική πολιτική, η οποία είναι προσαρμοσμένη στην κατεύθυνση εξασφάλισης φθηνού και ελεγχόμενου εργατικού δυναμικού για τους επιχειρηματίες και τα μονοπώλια.

Και αυτά τα σχέδια αποκτούν ακόμα μεγαλύτερη σημασία στις μέρες μας, τώρα, αφού αξιοποιούνται και με πρόσχημα την οικονομική κρίση, εντείνοντας παράλληλα την εκμετάλλευση, αλλά και συμπιέζοντας τους μισθούς και τα δικαιώματα όλων των εργαζομένων.

Θα ήθελα μόνο να αναφερθώ στο κομμάτι της πρώτης οδηγίας, δηλαδή της 2011/98, που λέει το εξής: Η βασική αλλαγή, που αναφέρεται και στην αιτιολογική έκθεση, είναι η ίση μεταχείριση εργαζομένων κατόχων ενιαίας άδειας. Ενσωματώνει δηλαδή αντίστοιχες ρυθμίσεις της οδηγίας. Έτσι, διακηρύσσεται η ίση μεταχείριση των κατόχων ενιαίας άδειας με τους ημεδαπούς, με τους εργαζόμενους στη χώρα μας, σε μία σειρά τομείς, όπως, για παράδειγμα, τους όρους απασχόλησης, τα όρια ηλικίας, τις συνθήκες εργασίας κ.λπ. -να μη χάνουμε χρόνο. Τους αναγνωρίζει επίσης το δικαίωμα στην απεργία, τη συνδικαλιστική δράση, την εκπαίδευση, την κατάρτιση, την κοινωνική ασφάλιση, τις συντάξεις γήρατος και, με την επιφύλαξη βεβαίως των διμερών συμφωνιών, δίνει και φορολογικά πλεονεκτήματα, εφόσον υπάρχει ή έχει φορολογική κατοικία ο μετανάστης στην Ελλάδα.

Στην πραγματικότητα όμως όταν μιλάμε για ίση μεταχείριση, για ποια μεταχείριση λέμε; Τι μεταχείριση έχει ο Έλληνας εργαζόμενος σήμερα, για να έχει την ίση αυτή μεταχείριση ο μετανάστης με όλα αυτά στα οποία προαναφέρθηκε; Θα έχουν δηλαδή ίση μεταχείριση στα ίδια τσακισμένα δικαιώματα των Ελλήνων εργαζομένων -να το θάσω έτσι- και οι μελλοντικοί ενσωματωμένοι μετανάστες στη χώρα μας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, θα μου δώσετε λίγο χρόνο. Είναι, νομίζω, σημαντικό το νομοσχέδιο, με την έννοια ότι έχει και τμήματα, κομμάτια, που είναι σημαντικά κατά τη γνώμη μας και έχουν βαρύ πολιτικό χαρακτήρα.

Νομίζω ότι στην επιτροπή καταθέσαμε κάποιες προτάσεις. Δεν ξέρω αν τις λάβατε υπ' όψιν σας. Αναφέρομαι και στην κυρία Υπουργό αλλά και στους Βουλευτές που τοποθετούνται. Εμείς, όπως είπα και στην αρχή, ανεξαρτήτως της θέσης μας για την ιθαγένεια αλλά και για τα υπόλοιπα ζητήματα που αφορούν το νομοσχέδιο, θεωρούμε αναγκαίο να κάνουμε μία σειρά από προτάσεις -τις κάνουμε και θα τις καταθέσουμε και τώρα-, που προτείνουν αλλαγές στο νομοσχέδιο, ώστε να διευκολύνουν κατά τη περισσότερο προς την κατεύθυνση αυτή που βάζει το νομοσχέδιο.

Πρώτον, στο ζήτημα της ιθαγένειας, παρά -όπως είπαμε- τη διαφορετική άποψη που έχουμε ως κόμμα με τη λογική μας, εμείς θεωρούμε ότι χρειάζεται να καταργηθεί η προϋπόθεση της κατοχής συγκεκριμένων αδειών διαμονής από τους γονείς, που είναι και πολύ δύσκολο να αποκτηθούν και που ούτε οι μισοί από τους λεγόμενους νόμιμους μετανάστες δεν διαθέτουν. Υπενθυ-

μίζω το παράδειγμα που σας είπα για τους όρους, για το εισόδημα, τις προσαυξήσεις κ.λπ..

Δεύτερον, να καταργηθούν και για την απόδοση ιθαγένειας αλλά και για όλες τις άδειες παραμονής μεταναστών τα παράβολα, που είναι άδικα και ειδικά στις σημερινές συνθήκες της φτώχειας των εργαζομένων Ελλήνων και μεταναστών είναι δυσβάσταχτα.

Τρίτον, στο ζήτημα των εποχικά εργαζόμενων που έχει να κάνει και με την ενσωμάτωση των οδηγίων, κατά τη γνώμη μας πρέπει να απαλειφθούν ή να αλλάξουν τουλάχιστον οι διατάξεις που ευνοούν ιδιαίτερα τους εργοδότες σε βάρος των δικαιωμάτων των μεταναστών εργατών γης αλλά και των ασφαλιστικών ταμείων, όπως οι διατάξεις που αναιρούν ουσιαστικά την υποχρέωση παροχής καταλύματος από τον εργοδότη, τη μείωση του ελάχιστου χρόνου μετάκλησης στους δύο μήνες -τα αναφέρω επιγραμματικά-, τη μείωση της προκαταβολής των ασφαλιστικών εισφορών στον έναν μήνα -δηλαδή, εμείς λέμε να προκαταβάλλεται το σύνολο των εισφορών για όλο τον χρόνο της μετάκλησης ή στη χειρότερη περίπτωση ας μείνει το δίμηνο-, την πρόβλεψη, επίσης, της άμεσης και αβέβαιης είσπραξης της καταβολής των εισφορών από την παρακράτηση των επιδοτήσεων, τη σύνδεση, δηλαδή, με τις επιδοτήσεις μέσω ΟΠΕΚΕΠΕ.

Με την ευκαιρία θα θέλαμε να θέσουμε κι ένα ζήτημα σε ό,τι αφορά την ασφάλιση όλων των εργατών γης, Ελλήνων και ξένων, στο ΙΚΑ αντί για τον ΟΓΑ. Δεν υπάρχει κανένας ουσιαστικός, θεωρούμε, αλλά ούτε και νομικός λόγος γι' αυτή τη διάκριση, αφού ούτως ή άλλως εξαρτημένη εργασία παρέχουν. Απλά με το τέχνασμα της ασφάλισης στον ΟΓΑ γλιτώνουν οι εργοδότες τις εισφορές, επειδή είναι φθηνότερη η ασφάλιση στον ΟΓΑ, σε βάρος συνολικά της κοινωνικής ασφάλισης.

Τέλος, το νομοσχέδιο αναφέρεται σε μελλοντικούς εποχικούς εργάτες που θα έρθουν και αγνοεί τους μετανάστες εργάτες γης που βρίσκονται ήδη στην Ελλάδα. Με αυτούς τι θα γίνει; Πρέπει να εξασφαλιστούν με συγκεκριμένη διάταξη τα δικαιώματά τους, γιατί αλλιώς, κυρία Υπουργέ, θα έχουμε «Μανωλάδες» συνέχεια και στο μέλλον.

Και, τέταρτον, με την ενσωμάτωση των δύο οδηγιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που εμείς λέμε ότι διαφωνούμε με τη λογική τους, γιατί συνδέουν τα δικαιώματα των μεταναστών με τις ανάγκες της αγοράς εργασίας- μπαίνουν στο νομοσχέδιο απαράδεκτες εξαιρέσεις στην ισότητα των δικαιωμάτων των μεταναστών που δεν είναι καν υποχρεωτικές, αλλά ως δυνητικές περιγράφονται. Εδώ είναι πρωτοβουλία της Κυβέρνησης να τις βάλει και τις έβαλε μέσα στο νομοσχέδιο.

Πρέπει να καταργηθούν, κατά τη γνώμη μας, αυτές οι εξαιρέσεις. Έστω διακηρυκτικά πρέπει να μην υπάρχει καμμία εξαίρεση στη λεγόμενη «ίση μεταχείριση», δηλαδή στην ουσία στα κοινοποιημένα εργατικά και κοινωνικά δικαιώματα. Διαφορετικά οι εργοδότες αποθρασύνονται, όπως έχουν αποθρασυνθεί, εντελώς, καταπατώντας κάθε δικαίωμα, ειδικά των μεταναστών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Μπαλάφας): Κύριε Λαμπρούλη, ολοκληρώνετε, παρακαλώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ (Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Καταθέτω αυτό για τα Πρακτικά, κύριε Πρόεδρε, και κλείνω σε μισό λεπτό μόνο.

(Στο σημείο αυτό ο Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. Γεώργιος Λαμπρούλης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Το Κομμουνιστικό Κόμμα έχει καταθέσει και μία τροπολογία, που αφορά τη ρύθμιση των οφειλών για ασφαλιστικές εισφορές του ΟΓΑ και αφορά ένα μεγάλο τμήμα μικρομεσαίων αγροτών, υπολογίζεται σε ένα νούμερο περίπου διακόσιες σαράντα πέντε χιλιάδες, που, λόγω οικονομικής αδυναμίας, έχουν οφειλές στον ασφαλιστικό τους φορέα, όμως για να ενταχθούν στον νόμο που πρόσφατα ψηφίστηκε των εκατό δόσεων, θα πρέπει να προκαταβάλουν το δεύτερο εξάμηνο του 2014 συν τις τρέχουσες εισφορές του τριμήνου, τετραμήνου, κ.λπ., πράγμα αδύνατον.

Εμείς, λοιπόν, με την συγκεκριμένη τροπολογία ζητούμε την αντιμετώπιση του πιο πάνω προβλήματος, με στόχο να δοθεί η δυνατότητα στους μικρομεσαίους αγρότες να μπορέσουν να

εντάξουν τις ασφαλιστικές τους οφειλές προς τον ΟΓΑ στη ρύθμιση των εκατό δόσεων. Και σ' αυτήν την κατεύθυνση καλούμε την Κυβέρνηση να κάνει δεκτή την τροπολογία.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Μπαλάφας): Ευχαριστούμε τον κ. Λαμπρούλη.

Πριν προχωρήσουμε στον επόμενο ειδικό αγορητή, να σας κάνω γνωστό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι υπάρχει σήμερα μια, θα έλεγα, ξεχωριστή παρουσία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, είκοσι οκτώ σπουδαστές και σπουδάστριες και τέσσερις συνοδοί από τη Σχολή Υπαξιωματικών Διοικητικών Πολεμικής Αεροπορίας.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Συνεχίζουμε με τον κ. Νικόλαο Μαυραγάνη εκ μέρους των Ανεξαρτήτων Ελλήνων, ειδικό αγορητή του κόμματος.

Έχετε τον λόγο για δεκαπέντε λεπτά, κύριε Μαυραγάνη.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΥΡΑΓΑΝΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κυρία Υπουργέ, κύριε Υπουργέ, όπως είπαμε και στην επιτροπή, αυτό εδώ το νομοσχέδιο, υπό τη θεώρησή του ανθρωπισμού, είναι ένα νομοσχέδιο, το οποίο κατ' αρχάς ήταν απαραίτητο. Προφανώς και το πεδίο των μεταναστευτικών πεδίων ή των προσφυγικών πεδίων θέλει επαναρύθμιση, θέλει προσαρμογή, προσαρμογή και στις γεωπολιτικές στιγμές και στις γεωστρατηγικές συνθήκες, αλλά και στις ιδιαίτερες της οικονομικής πραγματικότητας της Ελλάδας και της κοινωνικής, πάραυτα, που δημιουργείται.

Δεν χωρά αμφιβολία ότι το πρώτο άρθρο είναι καίριο και δίνει το στίγμα του νομοθετήματος αυτού. Είναι ο κεντρικός πυρήνας, που ή θα προσδώσει περαιτέρω αξία στο υπόλοιπο νομοθέτημα ή θα μειώσει την αξία αυτού.

Η ιθαγένεια είναι ένα ζήτημα, το οποίο όλους μας μας κινεί εσωτερικά και προκαλεί φιλοσοφικά τον καθένα από εμάς, που πρέπει να παντρέψει την προσωπική του φιλοσοφία με την κοινωνική ανάγκη και, βεβαίως, με τον απαραίτητο ανθρωπισμό.

Όμως, είναι γεγονός ότι αυτό το τελευταίο, η πανανθρώπινη αξία, δεν μπορεί να προσαρμόζεται αναλόγως των συνθηκών ή των ανθρώπων και της φυλετικής τους προέλευσης, αλλά θα πρέπει οπωσδήποτε να έχει μία ισάξια αντιμετώπιση απέναντι σε όλους τους ανθρώπους.

Η ισάξια, όμως, αντιμετώπιση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν γίνεται μέσα από διαδικασίες κενές περιεχομένου, δεν γίνεται μέσα από διαδικασίες που, ενώ από τη μία πλευρά είναι κενές περιεχομένου, από την άλλη δημιουργούν ή μπορεί να δημιουργήσουν εν δυνάμει προβλήματα σε μία ήδη προβληματική στιγμή για την Ελλάδα.

Η απόδοση ιθαγένειας στα τέκνα μεταναστών προφανώς και είναι μία αναγκαιότητα, αλλά οι προϋποθέσεις με τις οποίες δίνεται είναι ακριβώς το στίγμα της σοβαρότητας της αντιμετώπισης αυτού του καίριου ζητήματος και καίριου δικαιώματος της ελληνικής πολιτείας για την εκχώρησή του.

Ο ανθρωπισμός αποτελεί πράγματι την αιτία, αλλά ο ανθρωπισμός πρέπει να φτάνει μέχρι τέλους, γιατί, αν δεν φτάνει μέχρι τέλους, μπορεί να κατακρηθεί ως υποκριτικός.

Όταν αποδίδουμε, λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ιθαγένεια σ' ένα παιδί έξι ετών, την αποδίδουμε για να του δώσουμε κάποια δικαιώματα και να του ευκολύνουμε τη ζωή. Από την άλλη πλευρά, όμως, τα δικαιώματα αυτά ή μέρος αυτών, όπως, ας πούμε, η εγγραφή στα δημοτολόγια, που είναι πράγματι μια αναγκαιότητα και απάδει προς μία προηγμένη κοινωνικά και ανθρωπιστικά κοινωνία και δεν την έχει περιλάβει ως τώρα, μπορεί να συμβούν και έξω από την ιθαγένεια.

Γιατί, άραγε, τα δικαιώματα αυτά δεν τα δίνουμε ανεξαρτήτως ιθαγένειας, ενώ μπορούμε να τα δώσουμε; Γιατί πρέπει να συνοδεύσουμε την ιθαγένεια με τα δικαιώματα αυτά από τα έξι χρόνια ενός παιδιού, που ακόμα δεν έχει αρχίσει να συνειδητοποιεί ούτε

καν τον κοινωνικό του περίγυρο; Άραγε, το παιδί αυτό θα απολαύσει τίποτα από τα δικαιώματα της ιθαγένειας στα έξι του χρόνια, αν παράλληλα -υποθετικά μιλώντας- δώσουμε ένα «μπουκέτο» δικαιωμάτων στο παιδί αυτό που θα του ευκολύνει τη σχολική του και κοινωνική του ζωή σ' αυτά του τα χρόνια; Θα απολαύσει τίποτα περισσότερο;

Από την άλλη πλευρά, ερωτά κάποιος: «Μα, γιατί να μην τη δώσεις, αφού θα τη δώσεις ίσως λίγο αργότερα, αν παραμείνει στην Ελλάδα και αν ακολουθήσει όλη τη σχολική πορεία της υποχρεωτικής εκπαίδευσης; Γιατί να μην τη δώσεις λίγο νωρίτερα;».

Διότι η ιθαγένεια θα πρέπει να συνοδεύεται με τη διαμορφούμενη εθνική συνείδηση.

Η ιθαγένεια δεν είναι ένας μοχλός πίεσης ή «καταπίεσης», για να διαμορφώσουμε την εθνική συνείδηση. Η εθνική συνείδηση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να δημιουργείται με ελευθεριότητα. Ποιος σάς είπε εσάς ότι πρέπει να θέσουμε εκποδών την εσωτερική ψυχή, τον εσωτερικό ψυχισμό του ανθρώπου προς την κατεύθυνση του βάνουσου εξελληνισμού, δίνοντας, εκβιάζοντας με την ιθαγένεια τον νομικό πολιτισμό που θα συνοδεύσει αυτήν και το νομικό οπλοστάσιο; Ποιος σάς είπε ότι μπορεί με αυτό τον τρόπο να δημιουργούμε ένα νέο ανθρωπιστικό πνεύμα στην Ελλάδα, με το οποίο θα εξαίρουμε και τους εαυτούς μας;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ας μην υποκρινόμαστε. Όταν ένα παιδί χαμηλής κοινωνικής και οικονομικής βαθμίδας -γιατί απ' αυτές τις τάξεις προέρχονται αυτά τα παιδιά- αφεθεί, χωρίς την υποχρεωτικότητα που προκύπτει μέσα από την απόδοση ιθαγένειας στο τέλος της υποχρεωτικής εκπαίδευσης, να εκπληρώσει -εάν το επιθυμούν οι γονείς του- την υποχρεωτική αυτή εκπαίδευση, είναι σημαντικά πιθανό να μην την εκπληρώσει, λόγω οικονομικών και κοινωνικών προβλημάτων.

Εφόσον το προτείνουν Υπουργείο έχει την αίσθηση ή τη βεβαιότητα, όπως φάνηκε, ότι πράγματι η μεγάλη πλειονότητα των παιδιών αυτών και των οικογενειών τους θα παραμείνουν στην Ελλάδα μέχρι τέλους και θα εκπληρώσουν τις σχολικές υποχρεώσεις, για ποιον λόγο σπεύδει άραγε να τη δώσει από τα έξι έτη και δεν περιμένει στο τέλος; Τι θα προσδώσει άραγε, εάν -επαναλαμβάνω- παράλληλα η ελληνική πολιτεία μεριμνήσει, χωρίς να εκβιάσει μέσα από την υποχρεωτικότητα της ιθαγένειας, να δώσει το νομικό οπλοστάσιο εκείνο των νομικών δικαιωμάτων στο παιδί, για να νιώθει ανθρωπιστικά και κοινωνικά ίσο με τα υπόλοιπα μέχρι να εκπληρώσει την όλη εκπαίδευση; Τι διαφορετικό θα αποκομίσει άραγε με την ιθαγένεια; Γιατί σπεύδουμε να το κάνουμε, εφόσον είμαστε τόσο βέβαιοι ότι δεν θα υπάρξει σχολική διαρροή;

Η αίσθησή μου είναι ότι μέσα απ' αυτή τη σπουδή, που κατά τη γνώμη μου είναι σπουδή που θα δημιουργήσει πολλά προβλήματα, θα δημιουργηθεί ένα ακόμα: γκετοποίηση αμαθών και απαίδευτων ανθρώπων. Αυτοί οι άνθρωποι στην πλειονότητά τους θα έχουν, λόγω των οικονομικών και κοινωνικών προβλημάτων, αφήσει τα σχολεία τους για να εργαστούν, μπορεί όχι φυσικά στην ηλικία των έξι, των επτά ή των οκτώ χρόνων, αλλά μπορεί στα εννιά τους. Και τότε τι θα έχουμε; Μια γκετοποίηση απαίδευτων και αμαθών ανθρώπων, τους οποίους θα έχουμε δημιουργήσει εμείς οι ίδιοι, με την αιτιολογία του ανθρωπισμού. Γι' αυτό μίλησα εξ αρχής για υποκριτικότητα, για σπουδή και προχειρότητα.

Η ιθαγένεια, επαναλαμβάνω, δεν μπορεί να συνδέεται με το νομικό οπλοστάσιο, με το οποίο μπορεί να εξοπλιστεί ο οποιοσδήποτε συνάνθρωπός μας για να νιώθει ίσος και με ίσα δικαιώματα -και υποχρεώσεις όμως- μέσα στο σχολικό και κοινωνικό πλέγμα κατά τη διάρκεια της παιδικής ηλικίας. Δεν μπορούμε σε καμία περίπτωση να εκβιάσουμε την αίτηση ιθαγένειας από τις οικογένειες αυτών των τέκνων, όταν μάλιστα αυτά βρίσκονται σε μια τόσο ασυνείδητη ηλικία, με αντάλλαγμα ένα νομικό οπλοστάσιο. Μπορούμε να τα διακρίνουμε. Κι αυτό πράγματι είναι υπεύθυνη στάση της ελληνικής πολιτείας.

Για να μη μονοπωλήσω, όμως, τη συζήτηση γύρω από το άρθρο 1Α -αν κι αυτό, όπως σας είπα, έχει προεξάρχουσα σημασία για εμάς-, θα σας πω ότι στο ίδιο άρθρο υπάρχει και μια άλλη διάταξη που εμάς μας δημιουργεί μεγάλη απειρόσκεια, που τη θεωρούμε ιδιαίτερος επικίνδυνος. Είναι η παράγραφος 1.γ'

και η παράγραφος 1.9.

Δίνει νομοθετική εξουσιοδότηση στον εκάστοτε Υπουργό, ούτως ώστε εκείνος να διαφοροποιεί τα απαιτούμενα έγγραφα για όλες αυτές τις διαδικασίες.

Καταλαβαίνετε ότι αυτό δεν μπορεί να αποτελέσει ένα μέρος από την εξουσία που θα εκχωρήσει η Βουλή προς την εκτελεστική εξουσία και τον εκάστοτε Υπουργό. Είναι εξαιρετικά επικίνδυνο και πολύ σοβαρό αυτό το θέμα και πρέπει να το ξαναδούν αυτοί που πρέπει.

Επίσης, τίθεται ως όριο το εικοστό τρίτο έτος της ηλικίας για τις υπόλοιπες κατηγορίες των παιδιών ή των νέων, που θέλουν να ολοκληρώσουν τις σπουδές τους στην Ελλάδα, είτε στα ΑΕΙ είτε στα ΤΕΙ είτε στη μέση εκπαίδευση κ.λπ.. Στη διαβούλευση είχε τεθεί ως όριο το εικοστό πέμπτο έτος και κατέβηκε στο εικοστό τρίτο.

Θεωρούμε, για να μην υπάρχει καμμία αντίφαση με το παρελθόν, ότι θα πρέπει, για λόγους ολοκλήρωσης της διαμόρφωσης της βασικής συνείδησης του κάθε ανθρώπου, να φτάσει αυτό το όριο στα είκοσι ένα έτη, όπως προβλέπεται άλλωστε στο άρθρο 108 του ν. 4251/2014.

Σχετικά με τα άρθρα 7 και 8, έχουν και αυτά ιδιαίτερη σημασία, που περιστρέφεται γύρω από τα δικαιώματα εκείνα των εργαζομένων είτε εποχικά στην Ελλάδα είτε μόνιμα, δηλαδή είτε αυτών που κατέχουν μια άδεια εργασίας είτε αυτών που έχουν μια άδεια εποχικής εργασίας.

Η αιτιολογική βάση αυτών των άρθρων είναι κυρίως η προσαρμογή με τις οδηγίες 2011 και 2014 και συγκεκριμένα την 2011/1998 και την 2014/36.

Ωστόσο, εάν αναγνώσουμε με προσοχή αυτές τις οδηγίες, στο κεφάλαιο «Εξαιρέσεις» επιτρέπουν στο κράτος-μέλος -και πώς άλλωστε όχι- από το πεδίο της επιδοματικής πολιτικής εν γένει να εξαιρεθούν εκείνοι οι μετανάστες εποχικής ή μόνιμης εργασίας. Προφανώς διότι θεωρούν ότι εντάσσονται μέσα στο πλέγμα του *imperium* του κάθε κράτους, ανάλογα με την οικονομική δυνατότητα που έχει να διαμορφώσει και την επιδοματική του πολιτική, με προτεραιότητα βέβαια πάντοτε τους πολίτες του, τους Έλληνες πολίτες εν προκειμένω.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να υπενθυμίσω ειδικά σε εσάς τους προερχόμενους και εντασσόμενους στην Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ ότι ο ΟΗΕ, στις 17-3-2014 πήρε μια απόφαση, από την οποία δυστυχώς απουσίαζε ο εκπρόσωπος της Ελλάδας.

Ήταν η Επιτροπή Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων που είπε ότι όλα τα ανθρώπινα δικαιώματα στην Ελλάδα, τα θεμελιώδη τουλάχιστον, έχουν παραβιαστεί κατά τη διάρκεια της δημοσιονομικής προσαρμογής που έκαναν βάνουσα οι προηγούμενες κυβερνήσεις.

Είπε επίσης ότι απαγορεύεται η καταπάτηση αυτών των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, ακόμα και εάν γίνεται προς τον σκοπό της εξυπηρέτησης δημοσιονομικών στόχων ή της εξυπηρέτησης του εξωτερικού χρέους.

Αυτή όμως η τόσο καίρια για εμάς απόφαση, η τόσο καίρια για τον ανθρωπινό πολιτισμό και για τον νομικό πολιτισμό πανανθρώπινα απόφαση, πρέπει να ληφθεί υπ' όψιν και στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο. Γιατί είναι προφανές ότι όλοι μέσα στην ψυχή μας προσεγγίζουμε με συναισθήματα αγάπης τους συνανθρώπους μας, ειδικά αυτούς που κατέληξαν στην Ελλάδα λόγω του ότι οι απάνθρωπες συνθήκες στα κράτη τους τους έδιωξαν από εκεί. Δεν το ήθελαν. Έφυγαν γιατί αναγκάστηκαν να φύγουν και το κατανούσαμε. Και αυτούς πρέπει να τους αγκαλιάσουμε με όλη τη δυνατή αγάπη.

Όμως, όταν έρχεται η ώρα της πράξης, απαρσάλευτα και άφευκτα πρέπει να κάνεις μια επιλογή: Εάν δεν φτάνουν οι οικονομικοί πόροι -και εδώ προκύπτει ότι δεν φτάνουν και κανείς δεν μπορεί να επιχειρηματολογήσει για το αντίθετο- και εάν πράγματι έχει πιστοποιηθεί από το ανώτατο διεθνές φόρουμ, όπως ο ΟΗΕ, ότι αυτοί οι οικονομικοί πόροι, όχι μόνο δεν φτάνουν, αλλά έχουν ελαχιστοποιηθεί σε αυτό τον βαθμό που έχουν καταπατήσει τα ανθρώπινα δικαιώματα των Ελλήνων πολιτών, τότε προκύπτει μια επιλογή: Να προτιμήσεις τους Έλληνες πολίτες από τους μεταναστες για την επιδοματική πολιτική.

Άρα και το άρθρο 7 και το 8 θα πρέπει, εφόσον δεν υπάρχει καμμία απολύτως επιβολή από το Κοινοτικό Δίκαιο, από το Ενωσιακό Δίκαιο, να αλλάζουν προς αυτήν την κατεύθυνση.

Κατά τούτο, αξιότιμες και αξιότιμοι κύριοι συνάδελφοι, και δεδομένου πως για εμάς αυτά τα θέματα έχουν κυρίαρχη εθνική, κοινωνική και οικονομική σημασία, οι Ανεξάρτητοι Έλληνες δηλώνουν ότι καταψηφίζουν επί της αρχής το νομοσχέδιο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των ANEΛ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Μπαλάφας): Ευχαριστούμε τον κ. Μαυραγάνη.

Τον λόγο έχει ο ειδικός αγορητής εκ μέρους του ΠΑΣΟΚ κ. Γεώργιος Αρβανιτίδης για δεκαπέντε λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΙΔΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μετά την τοποθέτηση των Ανεξαρτήτων Ελλήνων νομίζω ότι στη δευτερολογία πρέπει να απαντήσουν αν σε ένα τέτοιο σημαντικό θέμα, που έχει να κάνει με τη σύσταση δομικά του ελληνικού κράτους και με το ποιοι είναι Έλληνες και ποιοι παίρνουν την ιθαγένεια, συνεχίζουν να στηρίζουν μια Κυβέρνηση, η οποία φέρνει αυτό το νομοσχέδιο. Νομίζω ότι είναι χρήσιμο να το ακούσουμε στη δευτερολογία από τους Ανεξάρτητους Έλληνες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν θα μπορούσα να ξεκινήσω την εισήγησή μου χωρίς να αναφερθώ στην παρούσα συγκυρία, την οποία παραδόξως βλέπω σήμερα ότι κανείς δεν θέλει να αγιάξει.

Η χώρα παρακολουθεί την τελευταία πράξη μιας πεντάμηνης παράτασης παράστασης με βασικό κοινό τις συνιστώσες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ, μιας παράστασης η οποία πλησιάζει να μετατραπεί από φαρσοκωμωδία σε πραγματική τραγωδία, καθώς ο λογαριασμός που θα βαρύνει όλους τους Έλληνες είναι η ανάσχεση της ανάπτυξης, το πάγωμα της αγοράς, η τεράστια εκροή καταθέσεων αλλά και η δέσμη μέτρων της τάξης των 8 δισεκατομμυρίων –που μάλλον τα μέτρα των προηγούμενων περιοριστικών πολιτικών φαντάζουν γλυκά-, τα οποία είναι μέτρα που παρουσιάζει ο Πρωθυπουργός και με δική μας πρόταση.

Ο Πρωθυπουργός ως σκηνοθέτης της παράστασης δεν κατάφερε έως σήμερα να συντονίσει τους μέχρι τώρα συντελεστές του. Ο βοηθός σκηνοθέτης ήθελε οπωσδήποτε να τη μετατρέψει σε δράμα, με θέμα τις ηρωικές σελίδες που γράφτηκαν στο Κούγκι. Ο βασικός πρωταγωνιστής υποβιβάστηκε σε δεύτερο ρόλο, όταν τα φώτα της δημοσιότητας τον τύφλωσαν τόσο, ώστε να οδηγήσει τις διαπραγματεύσεις σε αδιέξοδο, εφαρμόζοντας τις δημιουργικές ασάφειες, τη θεωρία των παιγνίων, στην οποία έχει και εξαιρετικές σπουδές. Τα πρώτα ονόματα της μαρκίζας παίζουν τον δικό τους θεσμικό ρόλο πάνω στο δικό τους ξεχωριστό σενάριο και ο υπόλοιπος θίασος έχει χωριστεί σε ομάδες που συναγωνίζονται σε ζογκλερικά με φωτιά δίπλα στην πυριτιδαποθήκη της ρήξης.

Αν δεν τα κατάφερε έως σήμερα να συντονίσει, έστω και στοιχειωδώς, τους συντελεστές της παράστασης αυτής, αμφιβάλλω πολύ αν θα τα καταφέρει τις επόμενες μέρες, που όλοι μαζί θα κληθούν να επιβάλουν τον λογαριασμό στον ελληνικό λαό, έναν λογαριασμό που αποδεικνύεται ότι είναι ο ορισμός του επονειδιστού και του επαχθούς –και αυτοί είναι όροι που ακούμε κάθε μέρα σε άλλες επιτροπές, – καθώς επιβαρύνθηκε υπέρμετρα από τους ασυντονιστούς και χρονοβόρους τακτικισμούς της Κυβέρνησης. Διότι όταν ροκανίζεις τον πολιτικό χρόνο, προφασιζόμενος τη διαπραγμάτευση, εξανεμίζεις ταυτόχρονα τις καταθέσεις στην τράπεζα, τα ρευστά διαθέσιμα του δημοσίου, το δημοσιονομικό πλεόνασμα, την αναπτυξιακή προοπτική της χώρας αλλά και το πολιτικό μήνυμα των εκλογών, που ήταν αυτό που υποτίθεται πως θα πρόσθετε στην ελληνική φαρέτρα η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ.

Έτσι, με τα όπλα απαξιωμένα, οδηγήθηκε η χώρα με την πλάτη στον τοίχο και στα εξαιρετικά επώδυνα μέτρα που πρότεινε η Κυβέρνηση στους πιστωτές μας τη Δευτέρα, μέτρα που επιτρέπουν στις προτάσεις της προηγούμενης κυβέρνησης να φαντάζουν ως μακρινή όαση και στο e-mail Χαρδούβελη ως «παιδική χαρά», με τον προσφιλή όρο που τελευταία αναπτύσσεται.

Ξερνόμαστε, λοιπόν, σε μια νέα, επώδυνη παράσταση-παράσταση της δανειακής σύμβασης, τη στιγμή που σήμερα θα μπο-

ρούσαμε να κλείνουμε τη σύμβαση αυτή. Το θλιβερό είναι ότι για το μείζον εθνικό ζήτημα, που είναι το δημόσιο χρέος, δεν μάθαμε τίποτα καινούργιο.

Όλα αυτά, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, μας προκαλούν θλίψη και απογοήτευση. Ως ΠΑΣΟΚ επαναλαμβάνουμε με επίταση τη βασική μας θέση, ότι τα υπεσχημένα μέτρα για την ελάφρυνση του χρέους από τους εταίρους μας πρέπει επιτέλους να υλοποιηθούν.

Ο Πρωθυπουργός έπρεπε να έχει αναλάβει πρωτοβουλία, ώστε να σχηματίσει μια μεγάλη διαπραγματευτική εθνική ομάδα, που θα θέσει με συνεκτικό τρόπο τη διαπραγμάτευση σε νέα βάση. Επενδύσατε, όμως, στη στείρα αντιμνημονιακή ρητορεία, στον λαϊκισμό και στο κυνήγι μαγισσών. Ελπίζουμε να μην είναι πλέον πολύ αργά για την απαραίτητη εθνική συνεννόηση. Τώρα, όμως, απαιτείται και η δική σας αυτοκριτική.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα κόμματα που συμμετέχουν στην Κυβέρνηση δεν κατάφεραν να συνεννοηθούν στο θέμα της ιθαγένειας. Γνωρίζαμε όλοι την τοποθέτηση των ΑΝΕΛ για το θέμα. Εμείς το ΠΑΣΟΚ θυμόμαστε ότι το 2012 πρότειναν τον αποκλεισμό των παιδιών των μεταναστών από την εκπαίδευση. Η συνεργασία σας φέρει και αυτό το στίγμα, κυρία Υπουργέ.

Εμείς δεν κάνουμε πολιτικά παζάρια. Δεν διαπραγματευόμαστε αν θα ψηφίσουμε το άρθρο 1. Δικό μας μέλημα ήταν και παραμένει να βρεθεί μια λύση για τα παιδιά που να είναι βιώσιμη. Είπα και στην επιτροπή ότι η δική μας άποψη είναι ότι ο ν. 3838/2010 είχε στέρεες ηθικές, πολιτικές και νομικές βάσεις. Σε αυτήν την άποψη επιμένουμε από την πρώτη ημέρα που, όλως περιέργως, διέρρευσε η απόφαση του ΣτΕ, τρεις-τέσσερις μήνες πριν δημοσιευθεί επίσημα.

Ήταν δύσκολη απόφαση για εμάς να συζητήσουμε με τον τότε κυβερνητικό εταίρο και να καταλήξουμε σε συμφωνία, ώστε να διαμορφωθεί κοινή πρόταση προς όφελος των μεταναστών δεύτερης γενιάς. Θυμίζω πως οι πρώτες αντιδράσεις της Νέας Δημοκρατίας μετά τη διαρροή της απόφασης αλλά και του αρμοδίου Υπουργού δεν προοίδιαζαν για το κλίμα συναίνεσης που θα ακολουθούσε. Υπήρχε μάλιστα ενθουσιασμός στις τάξεις του κόμματος της Νέας Δημοκρατίας. Υπήρχε αίσθημα χαράς και δικαίωσης για την απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας. Υπήρχε και η λογική της γρήγορης και πανηγυρικής κατάργησης του ν. 3838/2010 συνολικά αλλά και της αυστηροποίησης των διατάξεων της προγενέστερης νομοθεσίας. Τίποτα από αυτά δεν έγινε.

Το ΠΑΣΟΚ στάθηκε σθεναρά και τότε απέναντι σε αυτήν την πολιτική λογική και ξεκίνησε μια διαδικασία ενδοκυβερνητικού διαλόγου, για να βρεθεί κοινός τόπος. Η αλήθεια είναι ότι ο διάλογος συνάντησε εμπόδια, όμως τα αποτελέσματά του ήταν ότι αποφασίσαμε να πάμε βήμα βήμα, να μεταρρυθμίσουμε τη μεταναστευτική νομοθεσία και μετά να προχωρήσουμε στις αναγκαίες τροποποιήσεις του Κώδικα Ιθαγένειας.

Αγαπητοί συνάδελφοι, δεν μπορεί να λειτουργήσει αποτελεσματικά οποιοδήποτε σύστημα για την απόδοση ιθαγένειας, αν δεν στηρίζεται σε μια λειτουργική νομοθεσία για τη μετανάστευση. Άρα ήταν προαπαιτούμενο για κάθε νέα ρύθμιση για την ιθαγένεια η διόρθωση των ατελειών του τρόπου που η διοίκηση αντιμετωπίζει τους μετανάστες. Λόγω της συγκυρίας, θα έπρεπε να δούμε πόσοι μετανάστες θα διασφαλίσουν τη νομιμότητά τους ζώντας σε μια χώρα σε οικονομική κρίση.

Το κάναμε, λοιπόν, αυτό και σήμερα τα πράγματα πάνε καλύτερα. Αντιμετωπίσαμε με ευαισθησία το θέμα των μεταναστών δεύτερης γενιάς αλλά και της μεταναστευτικής οικογένειας. Τα νέα παιδιά, αυτά που σήμερα είναι αντικείμενο της συζήτησής μας, προστατεύονται πολύ πιο αποτελεσματικά και έχει ελαχιστοποιηθεί, σε σχέση με το παρελθόν, ο κίνδυνος της απονομιμοποίησης.

Δεν προλάβαινε η προηγούμενη κυβέρνηση να καταθέσει το δικό της σχέδιο νόμου, που περιλάμβανε διατάξεις για την ιθαγένεια και τη μετανάστευση. Γνωρίζουμε βέβαια όλοι για ποιους λόγους.

Η νέα Κυβέρνηση αξιοποίησε τις διατάξεις που βρήκε για την ιθαγένεια της δεύτερης γενιάς και πρόσθεσε τις γνωστές διατάξεις που αφορούν τα παιδιά που γεννιούνται στην Ελλάδα.

Αγαπητοί συνάδελφοι, είναι μεγάλη κατάκτηση ότι σήμερα δεν συζητάμε εάν τα παιδιά και οι νέοι της δεύτερης γενιάς πρέπει να αποκτήσουν ελληνική ιθαγένεια. Συζητούμε ουσιαστικά μόνο για το πότε θα την αποκτήσουν. Στην κοινωνία δεν έχει σημάνει συναγερμός. Δεν ακούγονται οι ακραίες φωνές του 2010. Όλο και περισσότεροι αποδέχονται την πραγματικότητα της δεύτερης γενιάς.

Το ΠΑΣΟΚ έχει αναλάβει με τον πιο επίσημο τρόπο το μέρος της ευθύνης που του αναλογεί. Στηρίζει πολιτικά και αξιακά τη διάταξη για την ιθαγένεια που φέρνει το Υπουργείο Εσωτερικών.

Υπάρχει μια διαφωνία που αφορά τη γέννηση. Δεν ξέρω αν είναι προσχηματική. Καλούμε -και χαιρόμαστε σήμερα για τη θέση της κυρίας Υπουργού- την κυρία Υπουργό να χωρίσει σε δύο άρθρα τις ρυθμίσεις -κάτι που ανακοίνωσε στην αρχή της συζήτησης-, για να δούμε στην πράξη εάν είναι προσχηματική και η συμφωνία για τις διατάξεις περί φοίτησης.

Θα συζητήσουμε αναλυτικότερα τα άρθρα του νόμου στη συνέχεια. Σήμερα θέλω να επιμείνω σε μία πιο γενική θεώρηση των θεμάτων που θέτετε στην κρίση μας.

Είπε πρόσφατα ο κ. Πανούσης ότι η χώρα δεν χωράει άλλους μετανάστες. Το είπε με αφορμή την είσοδο χιλιάδων ανθρώπων κατά βάση από τα νησιά του Αιγαίου. Είναι μεγάλη η πίεση που δέχεται η χώρα μας, αλλά και ο πανικός δεν είναι και ο καλύτερος σύμβουλος. Οδηγεί σε λανθασμένες αποφάσεις, που δεν λύνουν προβλήματα. Υπάρχει μία σύγχυση στην ελληνική κοινωνία. Υπάρχει ένας λαϊκισμός και μια ευκολία που ισοπεδώνει διαφορετικές καταστάσεις.

Η ξενόφοβη λογική τού να απελάσουμε τους πάντες ή η αντίστοιχη άλλη, δήθεν αλληλέγγυα, που λέει να τους νομιμοποιήσουμε όλους παραγνωρίζει ότι άλλο είναι οι μετανάστες που έχουν άδεια διαμονής, άλλο είναι οι πρόσφυγες που έρχονται από εμπόλεμες περιοχές και άλλο είναι οι άνθρωποι που εισέρχονται παράτυπα στην Ελλάδα σήμερα για αναζήτηση εργασίας. Δεν πρέπει να ξεχνάμε, επίσης, ότι η μεγάλη πλειονότητα που εισέρχεται παράτυπα πλέον στη χώρα μας έχει άλλον τελικό προορισμό, δυστυχώς γι' αυτούς.

Λίγα λόγια για την κάθε κατηγορία. Οι εξακόσιες χιλιάδες περίπου μετανάστες που κατέχουν σήμερα άδεια διαμονής στη χώρα είναι άνθρωποι που ζουν πολλά χρόνια νόμιμα στη χώρα. Μεταξύ αυτών έχουμε και τα παιδιά των μεταναστών, για τα οποία συζητάμε σήμερα. Έχουμε γυναίκες και άντρες παντρεμένους με Έλληνες και Ελληνίδες. Η μεγάλη πλειονότητά τους βρίσκεται στη χώρα πάνω από δέκα χρόνια. Είναι αυτονόητο ότι μιλάμε για ενταγμένους στην κοινωνία και στην αγορά εργασίας συμπολίτες μας. Δεν μπορεί να μην μπορούμε σε συζήτηση περί χωρητικότητας της πατρίδας μας.

Οι πρόσφυγες που εισέρχονται σε ευρωπαϊκό έδαφος μέσω της χώρας μας αναζητούν ασφάλεια. Εμείς, αλλά και η Ευρωπαϊκή Ένωση, έχουμε νομική και ηθική υποχρέωση να τους παρέχουμε προστασία και να τους αναγνωρίζουμε ως δικαιούχους διεθνούς προστασίας.

Με δεδομένο ότι δεν μπορούμε να ορίσουμε εκ των προτέρων πόσοι είναι αυτοί οι άνθρωποι, έχουμε υποχρέωση να είμαστε σε εγρήγορση, ώστε να μπορούμε με αποτελεσματικότητα να τους υποδεχθούμε, αλλά και να επιμερίσουμε το βάρος της φιλοξενίας και της εγκατάστασής τους αναλογικά σε όλα τα κράτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Οι μετανάστες που εισέρχονται στη χώρα μας, χωρίς να δικαιούνται προστασίας, πρέπει να επιστρέφουν στη χώρα προέλευσής τους. Σκληρή αλήθεια, αλλά δεν υπάρχει άλλος τρόπος για τη διατήρηση της κοινωνικής συνοχής.

Αυτή είναι με λίγα λόγια η πραγματικότητα που ζούμε. Όμως σε κάθε περίπτωση, από αυτές που προανέφερα, η ευθύνη της Κυβέρνησης είναι μεγάλη. Όλο αυτό το διάστημα ακούσαμε διαφορετικές φωνές και προσεγγίσεις από μέλη της Κυβέρνησης που έκαναν παρεμβάσεις για το μεταναστευτικό. Η σύσταση θέσης Αναπληρωτή Υπουργού Μετανάστευσης δεν συνέβαλε μέχρι σήμερα στον συντονισμό της Κυβέρνησης.

Ακούμε διαφορετικές προσεγγίσεις από τον Υπουργό Προστασίας του Πολίτη, τον Υπουργό Εξωτερικών αλλά και τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας. Την ίδια ώρα η Υπουργός άργησε να αναλάβει

καθήκοντα και το ίδιο άργησε και η ανάθεση αρμοδιοτήτων της. Χάσατε πολύτιμο χρόνο, την ώρα που έπρεπε να οργανώσετε τις Υπηρεσίες, για να υποδεχθούν τον αυξημένο φόρτο των προσφυγικών ροών.

Βλέπουμε την τροπολογία που καταθέσατε για τη σύσταση ειδικής γραμματείας που θα διαχειριστεί τους ευρωπαϊκούς πόρους. Έχετε ήδη καθυστερήσει πολύ. Το καλοκαίρι θα έχει τελειώσει και δεν θα έχετε κάνει τίποτε ουσιαστικό για να αντιμετωπίσετε την κατάσταση έκτακτης ανάγκης που ζουν οι πρόσφυγες και τα νησιά που τους υποδέχονται.

Ζητάτε από την τοπική αυτοδιοίκηση να συμβάλει στη λύση των προβλημάτων, την ίδια ώρα που τους ζητήσατε και το τελευταίο διαθέσιμο ευρώ από τα ταμεία τους. Μία ακόμη ειδική γραμματεία θα λύσει το πρόβλημα; Πότε συνειδητοποιήσατε την ανάγκη της σύστασής της;

Μέχρι σήμερα και για πολλούς μήνες η Κυβέρνησή σας πληρώνει μόνο μισθούς και συντάξεις. Επαίρεται μάλιστα για το κατόρθωμά της. Αυτή ήταν η εντολή που πήρατε; Απλώς χάσατε πολύτιμο χρόνο. Δημιουργήσατε θέση Αναπληρωτή Γραμματέα στο Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη, για να αναλάβει τον συντονισμό του μεταναστευτικού. Χρειάζοταν για κάποιον ειδικό λόγο, που δεν μπορούμε να καταλάβουμε, ή απλώς έπρεπε να διαμορφωθεί το αντίπαλο δέος στην Υπουργό τοποθετώντας απέναντί της ένα κομματικό μέλος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων;

Όλα αυτά, κυρίες και κύριοι, κοστίζουν χρήματα. Να περιμένουμε και άλλον γραμματέα στον χώρο της μεταναστευτικής πολιτικής, για να ξεκαθαρίσουμε με ποιον τρόπο θα αντιμετωπίσουμε το κορυφαίο αυτό πρόβλημα;

Παραδέχεστε ότι το θεσμικό πλαίσιο που βρήκατε, ο ν. 3907/2011, που ψήφισε το ΠΑΣΟΚ, αλλά δεν ψήφισε ο ΣΥΡΙΖΑ, είναι καλός νόμος και εξαγγέλλετε την πλήρη εφαρμογή του. Καλή είναι η επιστροφή στην πραγματικότητα -καλή αρχή, λοιπόν!- αλλά χρειάζεται κάποια στιγμή και η αυτοκριτική για την προηγούμενη στάση σας.

Αξιότιμοι συνάδελφοι, αυτό το σχέδιο νόμου επαναφέρει ένα κομμάτι της ευρύτερης μεταναστευτικής πολιτικής που βάνουσα ανακόπηκε από αυτή με την απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας.

Συμπληρώνεται, λοιπόν, ο καμβάς του θεσμικού πλαισίου που με κόπο προώθησαν οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ: ένα σύγχρονο δημοκρατικό πλαίσιο, που χρειάζεται μια προοδευτική, συντονισμένη, αποτελεσματική και ικανή Κυβέρνηση για να το εφαρμόσει.

Για το αν θα είστε αποτελεσματικοί θα κριθείτε και όχι από τα μεγάλα λόγια. Θα ψηφίσουμε το νομοσχέδιο επί της αρχής, καλώντας σας να κάνετε δεκτές τις αλλαγές και τις προσθήκες που σας προτείναμε στην επιτροπή.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Μπαλάφας): Ευχαριστούμε.

Ολοκληρώθηκε ο κύκλος των ειδικών αγορητών. Κανονικά θα ήταν τώρα σκόπιμο, επειδή υπάρχουν και πολλοί ομιλητές και επιτέλους πρέπει να μιλήσουν κι αυτοί, να ξεκινούσαμε τον κατάλογο των ομιλητών.

Αν τώρα ο κ. Κόκκαλης θέλει τον λόγο ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος να τον πάρει.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΚΚΑΛΗΣ: Ας προηγηθούν κάποιοι άλλοι, κύριε Πρόεδρε.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Μπαλάφας): Ένα λεπτό.

Η παράκλησή μου είναι να αρχίσουμε τον κατάλογο των ομιλητών. Σας παρακαλώ, κύριε Κόκκαλη. Σύντομα θα σας δώσω τον λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΚΚΑΛΗΣ: Ναι, βεβαίως. Ας προηγηθούν κάποιοι άλλοι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Μπαλάφας): Βρίσκουμε λύσεις πάντα, όταν υπάρχει καλή θέληση.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Και καλός Πρόεδρος, έτσι; Δεν είναι και λίγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Μπαλάφας): Η πρώτη, λοιπόν, ομάδα ομιλητών επί της αρχής, για επτά λεπτά ομιλίας, είναι οι

κ.κ. Καραγιάννης, Καραόγλου, Λαγός, Ταχιάου, Κανέλλη, Χαϊκάλης, Γρηγοράκος και τους αναφέρω σύμφωνα με τη σειρά της κοινοβουλευτικής δύναμης του κάθε κόμματος.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Γι' άλλη μια φορά καλός Πρόεδρος!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Μπαλάφας): Ο κ. Καραγιάννης, Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ, έχει τον λόγο για επτά λεπτά.

Παρακαλώ δε να τηρούμε τον χρόνο, γιατί έτσι θα δοθεί η δυνατότητα σε μεγαλύτερο αριθμό συναδέλφων να μιλήσουν. Είμαι σίγουρος ότι ο κ. Καραγιάννης θα ακούσει την έκκλησή μου.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το παρόν νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα στη Βουλή δεν αποκαθιστά μόνο μια μεγάλη αδικία, αλλά δείχνει τις ειλικρινείς προθέσεις αυτής της Κυβέρνησης, με το αξιακό φορτίο της Αριστεράς, να κάνει πράξη κοινωνικές διεκδικήσεις και δίκαια αιτήματα πολλών ετών, που θωρακίζουν και διευρύνουν τη δημοκρατία, γιατί η ιθαγένεια, πάνω απ' όλα, είναι θέμα δημοκρατίας και όχι ένα απλό δικαίωμα.

Με την ψήφιση του εν λόγω νόμου η ελληνική Βουλή στέλνει μήνυμα κοινωνικής αποδοχής και κοινωνικής ενσωμάτωσης στα παιδιά μεταναστών δεύτερης γενιάς που γεννήθηκαν ή μεγάλωσαν στη χώρα μας, απέκτησαν ελληνική παιδεία και αποτελούν αναπόσπαστο κομμάτι της εθνικής μας συλλογικότητας.

Το παρόν νομοσχέδιο πράττει το αυτονόητο μιας χώρας, η οποία αποτελεί μέλος της σύγχρονης πολυπολιτισμικής Ευρώπης, θέτοντας τα ηθικά και πολιτικά θεμέλια για την αποτελεσματική διεύρυνση της δημοκρατίας. Άλλωστε, ο νομικός δεσμός του κράτους με τον πολίτη, που είναι η ιθαγένεια, δεν αποτελεί προνόμιο, αλλά δικαίωμα μιας διαπολιτισμικής κοινωνίας, ένα αναφαίρετο δικαίωμα σε όλα τα παιδιά που γεννήθηκαν από αλλοδαπούς γονείς και μεγάλωσαν σε έναν τόπο, τον μόνο τόπο που αναγνωρίζουν συνειδητά ως πατρίδα τους.

Εξάλλου, οι άνθρωποι νιώθουν πιο ασφαλείς και ενταγμένοι σε ένα πλαίσιο στη χώρα που τους παραχωρεί την ιθαγένεια. Δεν θα πρέπει ακόμη να παραβλέπουμε τη συμβολή αυτών των ομάδων στην αντιμετώπιση του μεγάλου προβλήματος της υπογεννητικότητας των γερασμένων μας δυτικών κοινωνιών.

Βέβαια, από την ευρωπαϊκή εμπειρία βλέπουμε ότι η κτήση ιθαγένειας δεν αποτελεί αναγκαία και ικανή συνθήκη για την επίτευξη της κοινωνικής ενσωμάτωσης. Για να επιτευχθεί η κοινωνική ενσωμάτωση, θα πρέπει ο φιλοξενώ πληθυσμός να είναι δεκτικός και θετικά διακείμενος προς τους μετανάστες, όπως και οι μετανάστες να θέλουν πραγματικά την πλήρη ενσωμάτωσή τους στην κοινωνία υποδοχής. Η εξεύρεση του ιδανικού σημείου ισορροπίας αυτής της σχέσης είναι καθοριστικό ζητούμενο κοινωνικής συνοχής και ολοκλήρωσης.

Με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο γίνεται ένα πολύ σημαντικό βήμα στην παραπάνω κατεύθυνση, που ενισχύεται σημαντικά με την κτήση ιθαγένειας πριν από την ενηλικίωση του παιδιού. Παράλληλα, ως χώρα υποδοχής, οφείλουμε να κάνουμε ό,τι είναι δυνατόν για την πλήρη αποκατάσταση αυτής της ιδιαίτερα λεπτής και ευαίσθητης σχέσης.

Νομίζω ότι η μακρόχρονη εμπειρία της ελληνικής διασποράς μπορεί να μας φανεί πολύ χρήσιμη στη διαμόρφωση όλων εκείνων των πολιτικών ενσωμάτωσης.

Ο καθηγητής Νεοελληνικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Μπέρμιγχαμ κ. Δημήτρης Τζιόβας, στο εξαιρετικό αγγλόφωνο πόνημά του «Greek Diaspora and Migration since 1700», απαντά στους παραπάνω προβληματισμούς, κάνοντας χρήση μιας σειράς διπολικών και αντιθετικών ή συμπληρωματικών όρων, όπως πατρίδα-ξενιτιά, εθνική ταυτότητα και ταυτότητα μετανάστη, αναπτύσσοντας δημιουργικά τη σχέση ανάμεσα στην εμπειρία και τη μνήμη.

Με τη σχετική αναφορά στην ελληνική διασπορά, επιτρέψτε μου να σημειώσω στο σημείο αυτό ότι το εν λόγω νομοσχέδιο αποκτά μεγαλύτερη αξία, γιατί έρχεται ετεροχρονισμένα να αποκαταστήσει έμμεσα όλες τις αδικίες, τον πόνο, την ταπείνωση και τον εξευτελισμό που υπέστησαν οι Έλληνες μετανάστες, οι παππούδες μας, από τα πολύ παλιά χρόνια μέχρι σήμερα, σε όλα τα μήκη και πλάτη της γης.

Ως λαός μεταναστών, δεν πρέπει να ξεχνάμε ποτέ τις πινακίδες

«ΕΚΤΟΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΚΑΙ ΣΚΥΛΙΩΝ» έξω από τα εστιατόρια της Αμερικής του 1920, τα γκέτο των Ελλήνων γκασταρμπάιτερ στη Γερμανία το 1960 και την πρόσφατη κρίση, που οδήγησε χιλιάδες νέα μας παιδιά στο εξωτερικό.

Κλείνοντας, θέλω να θυμίσω στους διαφωνούντες αυτού του νομοσχεδίου το δημοτικό μας τραγούδι «Ξενιτεμένο μου, πουλί» από την Ήπειρο, από την Ήπειρο της φτώχειας, της ξενιτιάς, του ξεριζωμού και της μετανάστευσης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ευχαριστώ για την προσοχή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Μπαλάφας): Ευχαριστούμε τον κ. Καραγιάννη.

Ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Καραόγλου έχει τον λόγο.

Παρακαλώ να τηρήσουμε, όπως έκανε ο κ. Καραγιάννης, τον χρόνο των επτά λεπτών.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΡΑΟΓΛΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήταν οξύμωρο να συζητάμε για το παρόν νομοσχέδιο, ένα νομοσχέδιο που, κατά την άποψή μου, είναι δευτερεύουσας ή τριτεύουσας, αν θέλετε, προτεραιότητας, αγνοώντας το σημερινό πολιτικό, κοινωνικό, οικονομικό περιβάλλον και ειδικά όπως έχει διαμορφωθεί τις τελευταίες μέρες.

Είναι αλήθεια ότι η χώρα μας ζει σε ένα πρωτόγνωρο κλίμα πλήρους ανασφάλειας, έντονης αβεβαιότητας και τρομακτικής σύγχυσης. Βιώνουμε όλοι μας μια δραματική κατάσταση, μια κατάσταση που κλιμακώνεται εδώ και πέντε μήνες, έχει γονατίσει την οικονομία, έχει πληγώσει την κοινωνία και δυστυχώς, κινδυνεύει να διχάσει την Ελλάδα. Όλα αυτά εξαιτίας της Κυβέρνησής σας, της Κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ, η οποία, υποσχόμενη λαγούς με πετραχήλια, δεν διστάζει να μας οδηγήσει στην κυριολεξία καθημερινά στα βράχια, αρκεί και μόνο να είναι ικανοποιημένο το κομματικό της ακροατήριο, οι δικές της συνιστώσες, τα δικά της παιδιά.

Από την πρώτη στιγμή που ανέλαβε την εξουσία η για πρώτη φορά αριστερή Κυβέρνηση, είχε ένα και μόνο στόχο, να εφαρμόσει στην πράξη τις αριστερές της ιδεοληψίες.

Υποσχεθήκατε την παραμονή της χώρας στο ευρώ και σήμερα, η πατρίδα μας απειλείται με επιστροφή στη δραχμή. Ελπίζουμε, βέβαια, σήμερα ή αύριο να οριστικοποιηθεί η συμφωνία και να εκλείψει αυτός ο ορατός κίνδυνος. Υποσχεθήκατε σκληρές διαπραγματεύσεις και σήμερα, πέντε μήνες μετά από αυτές τις -βάζω σε εισαγωγικά τις λέξεις- «σκληρές διαπραγματεύσεις» το e-mail Χαρδούβελι είναι στην κυριολεξία παιδική εκδρομή μπροστά στα μέτρα που αναμένεται να έρθουν.

Τι έγινε αυτούς τους πέντε μήνες; Η αβεβαιότητα επιδείνωσε την ύφεση, εξαντλήσατε τα πρωτογενή πλεονάσματα, οδηγώντας μας πάλι σε ελλείμματα, ματαιώσατε όλες τις επενδύσεις, δεσμεύσατε τα ταμειακά διαθέσιμα όλων των κρατικών και μη φορέων -βλέπε τοπική αυτοδιοίκηση- φέρατε πρόσθετα λουκέτα και πρόσθετη ανεργία και τώρα μας οδηγείτε σε ένα πολύ σκληρότερο από τα προηγούμενα μνημόνια.

Αυτό είναι το κόστος της πολιτικής Τσίπρα: εξαπάτηση του λαού, πρόσθετη λιτότητα, νέα σκληρά και επώδυνα μέτρα, ρήξη με τη λογική, με δραματικές συνέπειες για τους Έλληνες πολίτες.

Στους πέντε μήνες της Κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ έχετε συνηθίσει μονίμως να αναζητάτε συνενόχους. Συζητάτε για ανάπτυξη ερήμην της πραγματικής οικονομίας, συντηρείτε άλλοθι αποτυχίας, εφευρίσκετε δικαιολογίες, ανακαλύπτετε εχθρούς και βρίσκεστε μονίμως στον ρόλο του θύματος, λες και δεν είστε εσείς που οδηγήσατε εκβιαστικά τη χώρα στις κόλπες με τη γνωστή συνταγματική εκτροπή με αφορμή την εκλογή Προέδρου της Δημοκρατίας, λες και δεν είστε εσείς που μας οδηγείτε καθημερινά στο σημερινό καταστροφικό αδιέξοδο.

Το χειρότερο είναι ότι πρωτοκλασάτοι Υπουργοί και στελέχη σας, ακόμα και τώρα, την ύστατη ώρα λίγο πριν τη συμφωνία -που ελπίζουμε να γίνει πραγματικότητα-, συζητούν και πάλι για δημοψηφίσματα και εκλογές σε μια ασφυκτική οικονομία και σε έναν ταλαιπωρημένο από το άγχος, την ανασφάλεια και την αβεβαιότητα ελληνικό λαό.

Εξατίας της αδιέξοδης πολιτικής σας τέθηκε ξανά στο τραπέζι των δήθεν διαπραγματεύσεων που κάνετε το ενδεχόμενο Grexit,

όταν, αν θυμηθούμε μόλις πέντε μήνες πριν, η δική μας κυβέρνηση, η κυβέρνηση εθνικής συνεργασίας του Αντώνη Σαμαρά είχε εγγυηθεί και είχε πετύχει την επάνοδο της χώρας σε δρόμο ανάπτυξης –το 2014 έκλεισε με ανάπτυξη μετά από έξι χρόνια συνεχούς ύφεσης- και είχε αποκαταστήσει την αξιοπιστία της χώρας διεθνώς. Είχε εγγυηθεί και είχε πετύχει την παραμονή της χώρας στο ευρώ. Είχε πετύχει την επιστροφή στη σταθερότητα και στην ομαλότητα στην καθημερινότητα των Ελλήνων πολιτών.

Θέσαμε τα θεμέλια για την ανάκαμψη της οικονομίας. Εδραιώσαμε την παρουσία μας στην Ευρώπη. Επαναφέραμε την αισιοδοξία στους Έλληνες πολίτες και εσείς πετύχατε μέσα σε πέντε μήνες να τα καταστρέψετε όλα αυτά.

Όσα υποσχεθήκατε, κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, πριν από πέντε μήνες, προεκλογικά, στο περίφημο «πρόγραμμα της Θεσσαλονίκης», αποδείχθηκαν όλα ένα πολύ μεγάλο ψέμα. Εξαπατήσατε τους Έλληνες πολίτες τάζοντάς τους όλα όσα δεν μπορούσαν τη δεδομένη στιγμή να πραγματοποιηθούν. Στήνεται ένα πελατειακό κράτος, στέλνοντας τον λογαριασμό στους πολίτες. Μετατρέψατε την ΕΡΤ σε «ΑΥΓΗ CHANNEL». Διογκώνετε το κράτος με αθρόες προσλήψεις ημετέρων. Βολεύετε σε κυβερνητικές θέσεις και σε άλλες θέσεις ευθύνης συντρόφους, ξαδέλφια, ανίψια. Καταργείτε την αριστεία. Καταργείτε τις φυλακές υψίστης ασφαλείας. Απελευθερώνετε επικίνδυνους ποινικούς και πολιτικούς εγκληματίες. Ακυρώνετε σημαντικές επενδύσεις που θα τονώσουν την ανάπτυξη και την αγορά. Κάνετε ξέφραγο αμπέλι την ίδια τη χώρα, επιτρέποντας την είσοδο σε λαθρομετανάστες.

Τώρα, με το παρόν νομοθέτημα δίνετε ιθαγένειες σε τέκνα αλλοδαπών με ελάχιστες, στην ουσία ανύπαρκτες προϋποθέσεις, χωρίς να αντιλαμβάνεστε τις ανάγκες της κοινωνίας και στέλνοντας λανθασμένα μηνύματα σε αυτούς τους λαθρομετανάστες, όταν τους πρώτους πέντε μήνες το ποσοστό των παρανόμως εισελθόντων μεταναστών άγγιξε το 600%.

Σε όλα αυτά, το οξύμωρο είναι ότι κάνετε στην πράξη αυτά για τα οποία καταγγέλλατε την Αντιπολίτευση. Είναι χαρακτηριστικό ότι μέσα σε πέντε μήνες διακυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, μέσα σε εκατόν πενήντα μέρες, έχουν ψηφιστεί δέκα νομοσχέδια, από τα οποία δύο κυρώσεις πράξεων νομοθετικού περιεχομένου –θυμηθείτε τι λέγατε στο παρελθόν για τις πράξεις νομοθετικού περιεχομένου, δηλαδή «κοινοβουλευτικά πραξικοπήματα», «αντιδημοκρατικές ενέργειες», κ.λπ.- και επτά με τη μορφή του κατεπειγόντος. Βέβαια, σε αυτά πρέπει να προσθέσουμε και τριάντα τροπολογίες άσχετες με τα κυρίως νομοθετήματα, που εσείς φέρατε ως Κυβέρνηση. Κάνετε, δηλαδή, ακριβώς το αντίθετο από αυτά που μέχρι πριν από πέντε μήνες καταγγέλλατε. Νέα ήθη από την πρώτη φορά αριστερή κυβέρνηση!

Τώρα, με το συγκεκριμένο νομοθέτημα, με το νομοθέτημα που σήμερα συζητούμε, εισάγετε θέματα ιδιαίτερης ευαισθησίας με πρόχειρο και αποσπασματικό τρόπο, αποκλειστικά και μόνο για να ικανοποιήσετε ακόμα μία φορά τους συντρόφους σας και το κομματικό σας ακροατήριο.

Βάζετε ως προτεραιότητα την αντικατάσταση του Κώδικα Ελληνικής Ιθαγένειας, τη στιγμή που παρατηρείται έξαρση του μεταναστευτικού προβλήματος, προσελκύοντας με αυτόν τον τρόπο παράνομους μετανάστες, πλήττοντας την εικόνα της χώρας και δημιουργώντας τεράστιο πρόβλημα στον τουρισμό της πατρίδας μας. Δίνετε ως δώρο την ιθαγένεια σε κάποιους, χωρίς αυστηρές προϋποθέσεις, απλώς και μόνο με την εγγραφή του τέκνου τους στην πρώτη τάξη ελληνικού σχολείου της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το παρόν νομοσχέδιο αποτελεί ανοικτή πρόσκληση στους λαθρομετανάστες να εγγραφούν το παιδί τους στην Α' δημοτικού και αυτόματα να πάρουν άδεια παραμονής για τους ίδιους και για την οικογένειά τους. Με αυτόν τον τρόπο, η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ πλήττει την κοινωνική συνοχή, διαλύει τον κοινωνικό ιστό της χώρας, όταν εκατοντάδες χιλιάδες λαθρομετανάστες περιμένουν να περάσουν τα ελληνικά σύνορα.

Κλείνοντας, θα έλεγα ότι οι προτεραιότητες που θέτουν οι κύριοι της Κυβέρνησης είναι δευτερεύουσας και τριτεύουσας –για να μην πω και κάτι περισσότερο- σημασίας, με ολέθριες επιπτώσεις για την κοινωνία και τους πολίτες. Είπαμε –και το επαναλαμβάνουμε- ότι θα στηρίξουμε κάθε πρωτοβουλία που θα βοηθήσει

στην ανάπτυξη και την πρόοδο της πατρίδας μας. Όμως, συνένοχοι στη διάρρηξη της κοινωνικής συνοχής και του κοινωνικού ιστού δεν θα γίνουμε. Δυστυχώς αυτό το νομοσχέδιο αποτελεί βαρύτατο πλήγμα για τον κοινωνικό ιστό και γι' αυτό επί της αρχής το καταψηφίζουμε.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Μπαλάφας): Ευχαριστούμε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο για μισό λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Μπαλάφας): Ένα λεπτό, κύριε Υπουργέ.

Πριν δώσω τον λόγο στον κύριο Υπουργό, να κάνω γνωστό στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, δέκα φοιτητές και καθηγητές από το Hellenic American University.

Η Βουλή σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Έχει ζητήσει για ένα λεπτό τον λόγο ο κ. Βούτσης.

Κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Μισό λεπτό θα χρειαστώ. Θα αναφερθώ στην ομιλία του αγαπητού συναδέλφου κ. Καράογλου.

Θα ήθελα να υπομνήσω –δεν μπορώ να σιωπήσω, διότι τα είπαμε και στις επιτροπές και εντός της Αιθούσας- ότι εδώ και αρκετό καιρό δεν επιτρέπεται να μιλάμε για «λαθρομετανάστες», αλλά για παράτυπους μετανάστες, για μετανάστες χωρίς χαρτιά, που εισέρχονται στη χώρα εκτός νόμου ή οτιδήποτε. Όμως, η έκφραση «λαθρομετανάστες» με διεθνείς συνθήκες και με συζητήσεις που έχουν γίνει και στην Ευρώπη και τα λοιπά, εν πάση περιπτώσει, έχει τεθεί εκποδών της δημόσιας συζήτησης.

Προφανώς, καθένas παίρνει την ευθύνη ακόμα και να λέει ό,τι θέλει. Προς Θεού! Όμως, ήθελα να του το υπομνήσω. Και αν θέλει ο κ. Καράογλου να κάνει μια διόρθωση επ' αυτού, μπορεί να το κάνει.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Μπαλάφας): Ευχαριστούμε.

Ο κ. Λαφαζάνης έχει ζητήσει τον λόγο.

Κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο για ένα λεπτό.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ (Υπουργός Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας): Κύριε Πρόεδρε, επιτρέψτε μου να καταθέσω νομοτεχνικές βελτιώσεις στο άρθρο 13 και να τις θέσω υπ' όψιν των συναδέλφων, προκειμένου να τις αξιοποιήσουν για την τοποθέτησή τους.

Στην παράγραφο 4 οι λέξεις: «γνώμη της Επιτροπής Θεσμών και Διαφάνειας της Βουλής και πράξη του Υπουργικού Συμβουλίου» αντικαθίστανται από τις λέξεις: «και γνώμη της Επιτροπής Δημοσίων Επιχειρήσεων, Τραπεζών, Οργανισμών Κοινής Ωφέλειας και Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης της Βουλής». Δηλαδή από την Επιτροπή Θεσμών πάμε στην Επιτροπή Δημοσίων Επιχειρήσεων, προκειμένου να εκφραστεί γνώμη.

Στην παράγραφο 5 οι λέξεις «προεδρικό διάταγμα που εκδίδεται με πρόταση» αντικαθίσταται από τις λέξεις «κοινή υπουργική απόφαση». Δηλαδή αντί να έχουμε προεδρικό διάταγμα που θα εγκρίνει το καταστατικό της νέας εταιρείας, θα έχουμε κοινή υπουργική απόφαση.

Μετά τη λέξη «Οικονομικών» προστίθενται οι λέξεις «που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως». Είναι καθαρά φραστική αυτή.

Μετά τη λέξη «καταρτίζεται» προστίθενται οι λέξεις «και εγκρίνεται». Και αυτό είναι τυπικό, εντελώς νομοτεχνικό, ως προσθήκη.

Θα τη διανέιμουμε τώρα στα έδρανά σας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας κ. Παναγιώτης Λαφαζάνης καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες νομοτεχνικές βελτιώσεις οι οποίες έχουν ως εξής:

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

«Τροποποίηση διατάξεων Κώδικα Ελληνικής ιθαγένειας - Τροποποίηση του ν. 4251/2014 για την προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας στις οδηγίες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου 2011/98/ΕΕ σχετικά με ενιαία διαδικασία υποβολής αίτησης για τη χορήγηση στους πολίτες τρίτων χωρών ενιαίας άδειας διαμονής και εργασίας στην επικράτεια κράτους - μέλους και σχετικά με κοινό σύνολο δικαιωμάτων για τους εργαζομένους από τρίτες χώρες που διαμένουν νομίμως σε κράτος - μέλος και 2014/36/ΕΕ σχετικά με τις προϋποθέσεις εισόδου και διαμονής πολιτών τρίτων χωρών με σκοπό την εποχιακή εργασία και άλλες διατάξεις»

Νομοτεχνικές βελτιώσεις άρθρου 13

1. Στην παράγραφο 4 οι λέξεις «γνώμη της Επιτροπής Θεσμών και Διαφάνειας της Βουλής και πράξη του Υπουργικού Συμβουλίου» αντικαθίστανται από τις λέξεις «και γνώμη της Επιτροπής Δημοσίων Επιχειρήσεων, Τραπεζών, Οργανισμών Κοινής Ωφέλειας και Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης της Βουλής»

2. Στην παράγραφο 5:

α. Οι λέξεις «προεδρικό διάταγμα που εκδίδεται με πρόταση» αντικαθίστανται από τις λέξεις «κοινή υπουργική απόφαση»

β. Μετά τη λέξη «Οικονομικών» προστίθενται οι λέξεις «που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως»

γ. Μετά τη λέξη «καταρτίζεται» προστίθενται οι λέξεις «και εγκρίνεται»

Αθήνα, 24 Ιουνίου 2015

Ο Υπουργός Παραγωγικής
Ανασυγκρότησης,
Περιβάλλοντος και Ενέργειας

Παναγιώτης Λαφαζάνης

Ο Υπουργός Εσωτερικών
και Διοικητικής
Ανασυγκρότησης

Νικόλαος Βούτσας

Η Αναπληρωτής Υπουργός
Εσωτερικών
και Διοικητικής Ανασυγκρότησης

Αναστασία Χριστοδουλοπούλου

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Μπαλάφας): Ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει εκ μέρους του Λαϊκού Συνδέσμου – Χρυσή Αυγή ο κ. Λαγός, για επτά λεπτά παρακαλώ.

Μέχρι να πάρει τον λόγο ο κύριος Βουλευτής, να ανακοινώσω ότι με την υπ' αρ. 9103/5749/22-6-2015 απόφαση της Προέδρου της Βουλής συγκροτήθηκε η προβλεπόμενη στο άρθρο 34 παράγραφος 7 του Κανονισμού της Βουλής Υποεπιτροπή αρμόδια

επί θεμάτων του Υπουργείου Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης της Διαρκούς Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης.

Η σχετική απόφαση έχει ήδη αναρτηθεί στην Κοινοβουλευτική Διαφάνεια, θα καταχωριστεί στα Πρακτικά της σημερινής συνεδρίασης.

(Η προαναφερθείσα απόφαση έχει ως εξής:

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΑΔΑ: ΟΕ-03Β7

ΠΡΟΣ ΑΝΑΡΤΗΣΗ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ

Πρωτ: 9103
Αριθμ.
Διεκπ: 5749

ΑΠΟΦΑΣΗ

ΘΕΜΑ: Σύσταση και Συγκρότηση Υποεπιτροπής αρμόδιας επί θεμάτων του Υπουργείου Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης της Διαρκούς Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Έχοντας υπ' όψιν:

1. τις διατάξεις του άρθρου 34 παρ.7 σε συνδυασμό με τις διατάξεις των άρθρων 31 παρ. 3 και 5 και 29 παρ. 5, του Κανονισμού της Βουλής (Μέρος Κοινοβουλευτικό),
2. την υπ'αρ. 2427/1522/20.2.2015 απόφασή μας για τη σύσταση των Διαρκών Επιτροπών της Βουλής και Καθορισμό των Αρμοδιοτήτων τους,
3. την υπ' αρ. 2428/1523/21.2.2015 απόφασή μας για τη συγκρότηση των Διαρκών Επιτροπών της Ολομέλειας της Βουλής για την Α' Σύνοδο της ΙΣΤ' Βουλευτικής Περιόδου,
4. τις υπ'αρ. 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364 και 2365 από 5 Ιουνίου 2015 επιστολές μας προς τους Προέδρους των Κοινοβουλευτικών Ομάδων,
5. το υπ' αρ. πρωτ.2400/10.6.2015 έγγραφο της Κ.Ο. του ΣΥ.ΡΙΖ.Α., το υπ' αρ. πρωτ. 2398/10.6.2015 έγγραφο της Κ.Ο. της Ν.Δ, το υπ' αρ. πρωτ. 2413/11.6.2015 έγγραφο της Κ.Ο. «Λαϊκός Σύνδεσμος – Χρυσή Αυγή», το υπ' αρ. πρωτ. 2379/8.6.2015 έγγραφο της Κ.Ο. του «Ποταμιού», το υπ' αρ. πρωτ. 2402/10.6.2015 έγγραφο της Κ.Ο. του Κ.Κ.Ε., το υπ' αρ. πρωτ. 2429/12.6.2015 έγγραφο της Κ.Ο. των Ανεξάρτητων Ελλήνων και το υπ' αρ. πρωτ. 2405/10.6.2015 έγγραφο της Κ.Ο. του ΠΑ.ΣΟ.Κ.

αποφασίζουμε

1. Τη σύσταση της προβλεπόμενης στο άρθρο 34 παρ. 7 του Κανονισμού της Βουλής Υποεπιτροπής αρμόδιας επί θεμάτων του Υπουργείου Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης της Διαρκούς Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης για την Α' Σύνοδο της ΙΣΤ' Βουλευτικής Περιόδου.
2. Τη συγκρότηση της ως άνω Υποεπιτροπής ως εξής:

ΥΠΟΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΡΜΟΔΙΑ ΕΠΙ ΘΕΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΚΑΙ
ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗΣ ΤΗΣ ΔΙΑΡΚΟΥΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ
ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ, ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ.

1. Κριτσωτάκης Μιχάλης
2. Γεροβασίλη Όλγα
3. Θελερίτη Μαρία
4. Κυρίτση Αγλαΐα
5. Μπαλλής Συμεών
6. Σκούμας Θανάσης
7. Σταματάκη Ελένη
8. Φάμελλος Σωκράτης
9. Αθανασίου Χαράλαμπος
10. Γεωργαντάς Γεώργιος
11. Γκιουλέκας Κωνσταντίνος
12. Δαβάκης Αθανάσιος
13. Λαγός Ιωάννης
14. Καρκατσούλης Παναγιώτης
15. Συντυχάκης Εμμανουήλ
16. Μαυραγάνης Νικόλαος
17. Αρβανιτίδης Γεώργιος

Αθήνα, 22 Ιουνίου 2015

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΖΩΗ Ν. ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ

Κοινοποίηση:

- Γραφείο Προέδρου Βουλής
- Γραφείο Γενικού Γραμματέως της Βουλής
- Γραφείο Ειδικού Γραμματέως της Βουλής
- Γραφεία Κοινοβουλευτικών Ομάδων
- Αναφερόμενους και αναφερόμενες κ.κ. Βουλευτές
- Διεύθυνση Νομοθετικού Έργου
- Διεύθυνση Κοινοβουλευτικού Ελέγχου
- Διεύθυνση Διαρκών Επιτροπών
- Διεύθυνση Ειδικών Μόνιμων Επιτροπών
- Διεύθυνση Πληροφορικής και Νέων Τεχνολογιών
- Τμήμα Διοικητικών και Οικονομικών Εφαρμογών και
- Τμήμα Διαδικτυακών Εφαρμογών

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
ΠΡΟΣΤΑΜΕΝΗ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΣ

ΦΩΤΕΙΝΗ Δ. ΣΦΕΤΣΙΟΥ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Μπαλάφας): Κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο για επτά λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΓΟΣ: Ευχαριστώ.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, προηγουμένως άκουσα από την Υπουργό που ήταν εδώ να λέει ότι «λάβαμε υπ' όψιν μας για το παρόν νομοσχέδιο το προηγούμενο νομοσχέδιο, που δεν είχε περάσει από το Συμβούλιο της Επικρατείας», διάφορες οργανώσεις, διάφορους λαθρομετανάστες που βρίσκονται εδώ.

Εν ολίγοις, τους ακούσαμε όλους. Ακούσαμε τις απόψεις τους, εκτός από την ελληνική κοινωνία. Εκτός και αν εσείς όλοι που ήσαστε εδώ πέρα και θα ψηφίσετε υπέρ του νομοσχεδίου αυτού έχετε την ψευδαίσθηση ότι οι Έλληνες συμπολίτες μας που είναι έξω δέχονται αυτό που θα γίνει σήμερα εδώ.

Άκουσα από κάποιους άλλους να λένε ότι το σημαντικότερο σήμερα είναι η διαπραγμάτευση που γίνεται και δεν είναι το παρόν νομοσχέδιο. Κάνετε μεγάλο λάθος, αν δεν είναι ηθελημένο αυτό το οποίο είπατε.

Το σημαντικότερο που συζητάμε σήμερα, το σημαντικότερο που συζητάμε γενικά σε αυτήν τη Βουλή μέχρι σήμερα είναι το παρόν νομοσχέδιο, γιατί οικονομικά η Ελλάδα, όσο δύσκολα και να περάσει, δεν πρόκειται να πεθάνει, θα επιβιώσουμε.

Όμως, αυτό γίνεται αυτήν τη στιγμή και το συγκεκριμένο χρονικό διάστημα, όταν όλα τα βλήματα έχουν πέσει πάνω στη διαπραγμάτευση, ακριβώς γι' αυτό τον λόγο, όταν ο ελληνικός λαός έχει ισοπεδωθεί και ο κάθε συνταξιούχος κοιτάει –και δικαιολογημένα από την πλευρά του– πώς θα πάρει ένα πενηντάρικο παραπάνω στη σύνταξη του και δεν τον ενδιαφέρει όχι αν οι λαθρομετανάστες περάσουν μέσα, αλλά αν ο κακός χαμός γίνει στην πατρίδα μας.

Αυτή, λοιπόν, τη χρονική συγκυρία επιλέξατε –τυχαία; Δεν το πιστεύω καθόλου– συγκεκριμένα για να περάσει αυτό το λαθρονομοσχέδιο, το οποίο θα δίνει, λέει, ελληνική ιθαγένεια στα παιδιά δεύτερης, τρίτης ή οποιασδήποτε γενιάς. Μα, η ιθαγένεια –για να το ξεκαθαρίσουμε– δεν είναι κάποιο μετάλλιο. Δεν είναι η σοκολάτα που πρόκειται να πάρει ένας μαθητής επειδή ήρθε εδώ. Και την ιθαγένεια –καλώς ή κακώς για όλους εσάς– δεν μπορείτε να τη δώσετε ούτε με χαρτιά ούτε με έγγραφα ούτε με σφραγίδες ούτε με φιρμάνια. Την ιθαγένεια τη δίνει ο παντοδύναμος Θεός και η μητέρα φύση. Κανείς άλλος!

Δεν μπορεί, λοιπόν, να δώσουμε ιθαγένεια στο παιδάκι που ήρθε εδώ και να γίνει Έλληνας πολίτης. Δεν κατάλαβα! Πού γίνεται αυτό το πράγμα; Γιατί να γίνει αυτό το πράγμα; Αν θέλετε, να του δώσετε τα απαραίτητα έγγραφα και την υπηκοότητα που χρειάζεται. Και επειδή μάλιστα στην Ελλάδα περνάμε ανθρωπιστική κρίση –και το ξέρετε όλοι σας πολύ καλά– και δεν θέλουμε και εμείς να στενοχωρηθούν οι άνθρωποι και να περάσουν δύσκολα, να κάνουμε ό,τι είναι δυνατόν για να φύγουν μια ώρα αρχύτερα και να πάνε εκεί που θέλουν να πάνε. Στη Γερμανία, στη Γαλλία, στη Σουηδία; Πού θέλουν να πάνε οι άνθρωποι; Να τους διευκολύνουμε και εμείς σε αυτό! Όχι, όμως, να τους κρατήσουμε εδώ πέρα. Αφού περνάμε άσχημα σαν Ελλάδα! Δεν τους λυπάστε τους ανθρώπους, εσείς που είστε τόσο ανθρωπιστές; Να τους κρατήσουμε εδώ, να ταλαιπωρηθούν και αυτοί μαζί μας; Να φύγουν οι άνθρωποι.

Επαναλαμβάνω ότι η ιθαγένεια δεν είναι κανένα μετάλλιο που μπορεί να πάρει ο οποιοσδήποτε. Μπορεί να είναι καλός μαθητής, μπορεί να σέβεται, μπορεί να κάνει οτιδήποτε θέλει, αλλά δεν μπορεί να πάρει την ιθαγένεια.

Επίσης, άκουσα πριν από λίγο –το ακούσαμε από την Υπουργό– στην κουβέντα που κάναμε, να συζητάμε και να λέμε ότι δεν ικανοποιεί τους μετανάστες και την ίδια την Κυβέρνηση το νομοσχέδιο το οποίο φέρνουμε προς ψήφιση. Ερώτηση απλή που κάνουμε σαν Χρυσή Αυγή: Γιατί τότε δεν το φέρατε αλλιώς αυτό το νομοσχέδιο; Γιατί δεν το φέρατε με άλλο τρόπο που θα σας κάλυπτε και εσάς, αλλά και τους μετανάστες που θέλετε να ικανοποιήσετε; Γιατί; Μήπως γιατί ξέρετε ότι η σταγόνα που θα ξεχειλίσει το ποτήρι είναι πάρα πολύ κοντά; Μήπως γιατί ξέρετε ότι ο ελληνικός λαός δεν πρόκειται ποτέ να δεχθεί αυτό το πράγμα;

Και εσείς, λοιπόν, που είστε οι κύριοι της Αριστεράς και είστε

τόσο δημοκράτες, ας κάνετε ένα δημοψήφισμα, από αυτά που τόσο πολύ φοβάται τελικά το ελληνικό Κοινοβούλιο. Διότι το ελληνικό Κοινοβούλιο μιλάει για δημοκρατία και για όλους αυτούς τους δημοκρατικούς θεσμούς, αλλά όταν πρόκειται να απευθυνθεί στον ελληνικό λαό για να πάρει αποφάσεις ο ίδιος ο ελληνικός λαός, εκεί δεν τον ακούμε. Εκεί δεν ξέρει να κρίνει ο ελληνικός λαός. Όσο μας έφερε μέσα στη Βουλή και μας τοποθέτησε, είναι καλός. Από εκεί και πέρα, αναλαμβάνουμε εμείς τα πάντα γι' αυτόν.

Κάντε, λοιπόν, ένα δημοψήφισμα και εμείς σαν Χρυσή Αυγή θα το σεβαστούμε. Αν η πλειοψηφία του ελληνικού λαού θέλει ο οποιοσδήποτε έρχεται από το Κογκό, από τη Γη του Πυρός, από τη Ζουαζλάνδη και δεν ξέρω και εγώ από πού, να γίνεται Έλληνας, αν έχει φτάσει σε αυτά τα χάλια ο ελληνικός λαός, θα το ανεχτούμε και εμείς.

Πάντως, να ξέρετε ότι σαν Χρυσή Αυγή δεν θα το ανεχτούμε με τίποτα. Θα κάνουμε ό,τι μπορούμε με οποιοδήποτε νόμιμο μέσο, εντός και εκτός Κοινοβουλίου, ώστε να σταματήσουμε αυτό το απαράδεκτο νομοσχέδιο.

Ακούσαμε, επίσης, από την εισηγήτρια του ΣΥΡΙΖΑ πριν από λίγο, αλλά και από την Υπουργό να μιλάνε για εθνική συνείδηση και για τα παιδάκια, τα οποία πρέπει να μπουκ στην ελληνική κοινωνία, για το έθνος που πρέπει να είναι καλύτερο. Από πού κι ως πού; Εσείς οι Αριστεροί, οι εναντίον των συνόρων, οι εναντίον της θρησκείας και της πατρίδας, μιλάτε για έθνος; Μιλάτε για εθνική συνείδηση; Ποιους προσπαθείτε να κοροϊδέψετε τώρα εδώ; Προσπαθείτε να χαϊδέψετε κάποια αυτιά Ελλήνων πολιτών που σας ακούνε και τα λέτε όλα αυτά; Εσείς δεν πιστεύετε σε όλα αυτά τα πράγματα. Πώς, λοιπόν, κόπτεστε για την εθνική συνείδηση των λαθρομεταναστών; Αυτό δεν γίνεται. Είναι σχήμα οξύμωρο.

Ακούσαμε, επίσης, από τον εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας να λέει ότι είναι πολύ σημαντικό το νομοσχέδιο –πράγμα στο οποίο συμφωνώ και εγώ– και ότι δεν μπορούμε να το ανακαλέσουμε ή να το διορθώσουμε αύριο φεύγοντας από εδώ.

Να τονίσουμε, λοιπόν, προς όλους ότι η Χρυσή Αυγή έχει και τη θέληση και τη δύναμη, αλλά και την αποφασιστικότητα, όταν της δοθεί η δυνατότητα από τον ελληνικό λαό, αυτά τα πράγματα που συμβαίνουν στην ελληνική Βουλή να ανακληθούν. Έχουμε τη δύναμη και τη διάθεση και μπορούμε να το κάνουμε, φτάνει να μας δώσει τη δύναμη ο ελληνικός λαός. Γιατί κανείς όσο καιρό είχατε τη δύναμη, τα ίδια κάνατε.

Επίσης, είπατε κάτι προηγουμένως, στο οποίο συμφωνώ απόλυτα, ότι οι μουσουλμάνοι αποφεύγουν να πάνε στα ελληνικά σχολεία. Ναι, έτσι είναι. Όμως, θα ήθελα να σας τονίσω εδώ πέρα ότι οι κυβερνήσεις τόσων ετών, της δικιάς σας, της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ, τους Πομάκους, οι οποίοι έχουν ελληνικό αίμα, πάνω στα πομακοχώρια, τους ωθούσε και τους εξαναγκάζει ουσιαστικά να πηγαίνουν σε τουρκικά σχολεία, να μαθαίνουν την τουρκική γλώσσα και να μην μαθαίνουν τα ελληνικά, που οι ίδιοι επιδιώκουν. Εμείς οι ίδιοι έχουμε χαρίσει αυτό το κομμάτι του ελληνικού λαού στους Τούρκους. Γιατί άραγε; Κι αυτό να είναι τυχαίο;

Επίσης, ένα μεγάλο ερωτηματικό που έχω –κι εδώ το αποδεικνύετε πεντακάθαρα– είναι το εξής: Οι κυβερνήσεις της Αριστεράς και σαν ιδεολογία είναι καθαρά υπέρ της παγκοσμιοποίησης. Να μην πουλάνε, λοιπόν, αυτό το παραμύθι που μας λένε τόσα χρόνια.

Επαναλαμβάνω και πάλι ότι όταν κάποιος δεν έχει εθνική συνείδηση, δεν πιστεύει στην πατρίδα του, δεν πιστεύει σε θρησκείες, τότε υπάρχει μια πολτοποίηση και υπάρχει μια μαζοποίηση, αυτό που κάνει η παγκοσμιοποίηση, αυτό που προσπαθείτε εσείς με οποιονδήποτε τρόπο να το εφαρμόσετε και στην Ελλάδα. Γι' αυτό η Χρυσή Αυγή δεν πρόκειται να υποκύψει ποτέ και δεχόμαστε όλες τις συνέπειες αυτές που μας έχουν συμβεί.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα.

Ένα τελευταίο θα ήθελα να προσθέσω. Είναι πολλά αυτά που θα ήθελα να πω, αλλά δεν προλαβαίνω. Θα ήθελα να πω ότι το

ελληνικό κράτος, το ελληνικό έθνος για μας, είναι ίσως το μοναδικό μέσα σε όλη την Ευρώπη και στα Βαλκάνια που αποτελείται από εθνικά συμπαγή πληθυσμό. Όλοι οι Έλληνες είναι συνειδητοποιημένοι, χαίρονται που είναι Έλληνες, δεν υπάρχουν αποσχιστικές τάσεις στην Ελλάδα και επίσης, όλοι στη συντριπτική πλειοψηφία είμαστε χριστιανοί ορθόδοξοι.

Αυτό, λοιπόν, που κάνετε εσείς σήμερα είναι να βάλετε την ταφόπλακα. Αφού δεν καταφέρατε με άλλους τρόπους, άλλες κυβερνήσεις, να μας κάνετε σαν άλλα κράτη τα οποία βλέπουμε ότι μεταξύ τους σπαράζονται από δεινούς πολέμους με αποσχιστικές τάσεις, φέρνεται στην Ελλάδα εκατομμύρια λαθρομεταναστών, οι οποίοι τυχαία κι αυτοί είναι όλοι μουσουλμάνοι κι όλοι αυτοί θα δημιουργήσουν θέματα μες την πατρίδα μας. Το ξέρετε, πιστεύω, πολύ καλά όλοι, απλά κάποιοι δεν θέλετε να το δείτε και να το παραδεχτείτε.

Επαναλαμβάνω ότι φυσικά δεν πρόκειται να ψηφίσουμε με τίποτα το νομοσχέδιο αυτό και σαν Χρυσή Αυγή θα κάνουμε ό,τι περνάει από το χέρι μας, με οποιοδήποτε κόστος πάλι στον εαυτό μας, για να σταματήσουμε αυτήν την καταστροφική πολιτική εις βάρος της Ελλάδας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Μπαλάφας): Ευχαριστούμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι ο Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων διαβίβασε στη Βουλή στις 10-06-2015, σύμφωνα με τα άρθρα 86 του Συντάγματος, 83 παράγραφος 1 του Κανονισμού της Βουλής και 1 και 4 του ν. 3126/2003 «Ποινική ευθύνη των Υπουργών», όπως ισχύει, ποινική δικογραφία που σχηματίστηκε:

α) κατόπιν της από 28-3-2014 αναφοράς-καταγγελίας του Πανελληνίου Συνδέσμου Φωτοβολταϊκών και αφορά τον πρώην Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής Ιωάννη Μανιάτη και τον πρώην Υφυπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής Ασημάκη Παπαγεωργίου για το φερόμενο ως τελεσθέν αδίκημα της παράβασης καθήκοντος (259ΠΚ), σχετικά με τον τρόπο υπολογισμού της Οριακής Τιμής Συστήματος που φέρεται να οδηγεί στην αύξηση του συσσωρευμένου ελλείμματος του ειδικού διαχειριστικού λογαριασμού ΑΠΕ και

β) κατόπιν της από 10-1-2015 μηνυτήριας αναφοράς του Σωματείου με την επωνυμία «Πανελλήνιος Σύλλογος Φωτοβολταϊκών Στέγης και αφορά τον πρώην Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής Γεώργιο Παπακωνσταντίνου και τον πρώην Υφυπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής Ασημάκη Παπαγεωργίου για τα φερόμενα ως τελεσθέντα αδικήματα της απιστίας στην Υπηρεσία (256ΠΚ), της παράβασης καθήκοντος (259ΠΚ), της απιστίας (390ΠΚ), της παρακώλυσης της λειτουργίας άλλων κοινωφελών εγκαταστάσεων (259ΠΚ) και μάλιστα διακρινόμενης εκ του αποτελέσματος (295ΠΚ), σχετικά με τη φερόμενη μη διαφύλαξη της ομαλής λειτουργίας του ειδικού λογαριασμού ΑΠΕ και μέσω αυτού και της αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας, ως όφειλαν, στο πλαίσιο των καθηκόντων τους.

Τον λόγο έχει εκ μέρους του Ποταμιού η κ. Ταχιάου.

Έχετε τον λόγο για επτά λεπτά, κυρία Ταχιάου.

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΤΑΧΙΑΟΥ: Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, αξιότιμοι συνάδελφοι, επιτρέψτε μου να μην επαναλάβω όσα έχουν ήδη αναφερθεί για τις θέσεις μας. Η εισήγητρά μας, η Κατερίνα Μάρκου, τα ανέφερε. Είναι ήδη γνωστές οι θέσεις μας.

Θα ήθελα, όμως, επ' ευκαιρία του κατατεθέντος νομοσχεδίου περί ιθαγένειας, να αδράξω την ευκαιρία και να εστιάσω την τοποθέτησή μου σε ένα γενικότερο ζήτημα, το οποίο αφορά ολόκληρη την κοινωνία κι όχι μόνο τον νομοθέτη ή τους νομοθέτες. Κι αυτό δεν είναι άλλο από την ενσωμάτωση των μεταναστών στον κοινωνικό ιστό της χώρας μας.

Είναι απαραίτητο ο Έλληνας πολίτης να διαμορφώσει μια πολιτισμική στάση που να διακρίνεται από αμοιβαιότητα, αλληλοαναγνώριση και σεβασμό στα ανθρώπινα δικαιώματα.

Ουσιαστικά, δηλαδή, θα πρέπει να δημιουργηθεί και να καλ-

λυεργηθεί μια νέα συνείδηση του πολίτη, απαλλαγμένη από ρατσιστικές επιρροές, μια συνείδηση που δεν βλέπει τους μετανάστες ως πρόσωπα προς οικονομική εκμετάλλευση –γιατί φυσικά συμβαίνει και αυτό, ας μην γελοιάσμε- ούτε ως διαφορετικούς που θα πρέπει να τους ανεχόμαστε και να τους υπομένουμε, αλλά θα πρέπει να τους βλέπει ως μια επένδυση για το μέλλον.

Η ιστορία και η εμπειρία έχουν δείξει ότι σε κάποιες κοινωνίες και χώρες αυτό γίνεται πιο εύκολα. Σε άλλες γίνεται δυσκολότερα. Θέλω να αναφέρω το παράδειγμα ενός Έλληνα. Ζήλεψα, ακούγοντας κάποτε τον αείμνηστο γλύπτη, τον Φιλόλαο Τλούπα, ο οποίος πήγε στο Παρίσι το 1955 και περιέγραφε σε ένα ντοκιμαντέρ το πώς η Γαλλία την εποχή εκείνη είχε την ικανότητα –πιθανόν να έχει ακόμα αυτήν την ικανότητα- να ενσωματώνει τους καλλιτέχνες, τους πνευματικούς ανθρώπους, τον οποιονδήποτε θέλει να ζήσει, να δημιουργήσει, να δράσει στο έδαφός της. Και θυμάμαι ότι έλεγε πώς έχει τη δυνατότητα η Γαλλία να βγάλει το καλύτερο από μέσα σου. Αυτό είναι κάτι το οποίο εμένα μου έχει μείνει και θα ήθελα πάρα πολύ κάποια στιγμή και στη χώρα μου να μπορέσουμε να βγάλουμε το καλύτερο από τους ανθρώπους που έρχονται για να ζήσουν εδώ.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΝΙΚΗΤΑΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ**)

Προφανώς, πρέπει να συνυπολογιστούν πάρα πολλοί παράγοντες γι' αυτά τα θέματα. Είναι πολυάριθμοι, περιλαμβάνουν πολιτικές, κοινωνικές και ιστορικές πτυχές. Σε κάθε περίπτωση, όμως, εκτιμώ ότι ο στόχος μας δεν θα πρέπει να είναι η απλή νομική κατοχύρωση των δικαιωμάτων, αλλά η ευρύτερη ενσωμάτωση, έτσι ώστε όποιος λαμβάνει την ελληνική ιθαγένεια να μην αισθάνεται ξένος στον τόπο αυτό.

Η Ελλάδα έχει ανάγκη από λαμπρά μυαλά, έχει ανάγκη από εργατικά χέρια, από νέους ανθρώπους με όραμα, από επιστήμονες, από γυναίκες και άνδρες που θα οδηγήσουν τη χώρα μπροστά, δίχως προκαταλήψεις και δίχως φοβίες. Αυτή η συνειδητοποίηση, φυσικά, έχει να κάνει με την παιδεία μας, με το εκπαιδευτικό σύστημα, με τις αξίες και τα πρότυπα που δίνουμε στα παιδιά μας.

Η ελληνική ιστορία δείχνει ότι όταν το έθνος μας ενσωμάτωσε στοιχεία από άλλους πολιτισμούς, μεγαλούργησε. Αντίθετα, σε περιόδους όπου επικράτησαν η ξеноφοβία, ο ρατσισμός και η εσωστρέφεια, τα αποτελέσματα ήταν τραγικά. Αυτό πρέπει να γίνει συνείδηση όλων μας και πολύ περισσότερο των νέων γενεών.

Η πολυπολιτισμικότητα μιας χώρας δεν είναι αδυναμία, αλλά ακριβώς το αντίθετο. Είναι δύναμη και συγκριτικό πλεονέκτημα, αν βεβαίως, μπορέσει να αξιοποιηθεί. Υπάρχουν κράτη που φτιάχτηκαν και μεγαλούργησαν χάρη στους μετανάστες. Μάλιστα, σε κάποια από αυτά τα κράτη αναζήτησαν μια καλύτερη μοίρα και πολλοί Έλληνες.

Προκειμένου να επιτευχθούν αυτοί οι στόχοι, θα πρέπει να γίνουν τα εξής: Να υπάρχει ένα νομοθετικό πλαίσιο, το οποίο να διασφαλίζει φυσικά την ισότιμη μεταχείριση των μεταναστών, να καταπολεμηθούν οι διακρίσεις και ο ρατσισμός, να διασφαλιστεί η πρόσβαση των νόμιμων μεταναστών στην αγορά εργασίας, να μειωθεί η γραφειοκρατία, να διασφαλιστεί η πρόσβαση των νόμιμων μεταναστών στην εκπαίδευση.

Όπως προκύπτει από πολλές έρευνες, ως βασικά εμπόδια στην ένταξη των μεταναστών, θεωρούνται αφ' ενός από το ευρύ κοινό η έλλειψη επιθυμίας εκ μέρους των μεταναστών να ενταχθούν και η συνεπαγόμενη απομόνωσή τους στα όρια των εθνικών γκέτο που δημιουργούνται σε συνδυασμό με την έλλειψη της γνώσης της γλώσσας της χώρας υποδοχής, αφ' ετέρου από τους μετανάστες η έλλειψη γλωσσικών δεξιοτήτων, οι πολιτισμικές και θρησκευτικές διαφορές, τα στερεότυπα, η αρνητική στάση και η έλλειψη κατανόησης εκ μέρους του γηγενούς πληθυσμού.

Για τον λόγο αυτό και στο Ποτάμι, υποστηρίζουμε ότι η έμφαση των προϋποθέσεων για την απόκτηση ιθαγένειας θα πρέπει να βρίσκεται στα ίδια τα παιδιά. Η πρόταση του σχεδίου νόμου εστιάζει στην παραμονή των γονέων σε πρότερο της γεννήσεως χρόνο. Ωστόσο για εμάς η παρουσία του γονιού τη στιγμή της γέννησης είναι πιο σημαντική και, βεβαίως, το να τελειώσει το παιδί το σχολείο.

Ο Διεθνής Οργανισμός Μετανάστευσης, ορίζοντας την ένταξη δίνει ιδιαίτερη βαρύτητα στο μετανάστη ως άνθρωπο και όχι ως αριθμό, συμφωνώντας ότι η ένταξη απαιτεί διαδικασία που χρειάζεται χρόνο, περιλαμβάνοντας όλες τις πλευρές της ζωής, ώστε τα νέα άτομα να γίνουν αποδεκτά από την κοινωνία, να αποκτήσουν σεβασμό των πολιτισμικών τους αξιών και να αισθανθούν ότι ανήκουν στο νέο κοινωνικό σύνολο.

Τα τρία αυτά διαβήματα αποτελούν αμφίπλευρη διαδικασία. Δηλαδή, η προσπάθεια αλληλογνωριμίας, κατανόησης, αποδοχής και σεβασμού γίνεται τόσο από πλευράς του κοινωνικού συνόλου που υποδέχεται τα άτομα, όσο και από πλευράς των μεταναστών ή των προσφύγων.

Η εμπειρία, επίσης, δείχνει ότι η παραχώρηση της ιθαγένειας δεν συνεπάγεται την ενσωμάτωση. Αν συμφωνήσουμε ότι οι μετανάστες δεν αποτελούν εφήμερο και παροδικό φαινόμενο, αλλά είναι οργανικό κομμάτι της ελληνικής κοινωνίας και ιστορίας, θα πρέπει να επεξεργαστούμε ένα συνολικό σχέδιο μεταναστευτικής πολιτικής.

Αυτό σημαίνει ένα όραμα για το μέλλον, για το τι είδους κοινωνία θέλουμε να συνδιαμορφώσουμε με τους μετανάστες, καθώς και ένα σύνολο μέτρων, αποφάσεων και νόμων κοινών με τους άλλους Ευρωπαίους, αλλά και προσαρμοσμένο σε εθνικές ιδιαιτερότητες, ώστε να είμαστε ρεαλιστές αλλά και ανθρωπιστές.

Στοιχεία μιας πολιτικής που αντιμετωπίζει τη μετανάστευση όχι ως αρνητική απειλή, αλλά ως θετική πρόκληση, θα πρέπει να είναι η νομιμοποίηση, η κοινωνική ένταξη, η ελληνική υπηκοότητα στα παιδιά των μεταναστών με τους όρους που είπαμε προηγουμένως, ο αποτελεσματικός έλεγχος των συνόρων και της αδήλωσης και ανασφάλιστης εργασίας και τα κοινωνικά και εργασιακά δικαιώματα. Σκοπός αυτών των δράσεων και των πολιτικών είναι να βγάλουμε τους μετανάστες από ένα καθεστώς ημιπαρανομίας και να διευρύνουμε συνεχώς την ιδιότητα του πολίτη με ένα πνεύμα ισοπολιτείας, δημιουργώντας έναν χάρτη δικαιωμάτων του μετανάστη τον οποίο θα σέβονται και θα τηρούν όλοι.

Επιτρέψτε μου να κλείσω σημειώνοντας τον κίνδυνο εξάρσεως της ρατσιστικής βίας ως αποτέλεσμα λανθασμένων πολιτικών. Οι πολίτες πρέπει να συνειδητοποιήσουν ότι ένας μετανάστης δεν ξύπνησε ένα πρωί και αποφάσισε να εισέλθει παράνομα στη χώρα μας. Οι ανθρώπινες τραγωδίες και οι ιστορίες φρίκης που έχουν βιώσει τούς αναγκάζουν να ρισκάρουν την ίδια τους τη ζωή προκειμένου να ξεφύγουν και να αναζητήσουν ένα καλύτερο αύριο και μία καλύτερη ζωή. Πρόκειται και για νέους ανθρώπους οι οποίοι προσπαθούν να ξεφύγουν από την απελπιστική και πολλές φορές επικίνδυνη κατάσταση στις χώρες τους.

Είναι ευθύνη όλων μας να δείξουμε ότι οι Έλληνες, ένας λαός που γνωρίζει πολύ καλά τι σημαίνει προσφυγιά και μετανάστευση, δεν είναι και δεν προτίθενται να γίνουν ποτέ ρατσιστές. Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Ποταμιού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κι εγώ σας ευχαριστώ.

Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι ο Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων διαβίβασε στη Βουλή στις 18-6-2015, σύμφωνα με τα άρθρα 86 του Συντάγματος, 83 παρ. 1 του Κανονισμού της Βουλής και 1 και 4 του ν. 3126/2003 «Ποινική ευθύνη των Υπουργών», όπως ισχύει, ποινική δικογραφία που σχηματίστηκε κατόπιν της από 13-10-2014 μηνυτήριας αναφοράς του κ. Νικολάου Κανακόπουλου και αφορά τον τώως Πρωθυπουργό κ. Αντώνιο Σαμαρά, τον τώως Αντιπρόεδρο της Κυβέρνησης κ. Ευάγγελο Βενιζέλο, τον τώως Υπουργό Δικαιοσύνης κ. Χαράλαμπο Αθανασίου και τα μέλη του τώως Υπουργικού Συμβουλίου, για το φερόμενο ως τελεσθέν αδίκημα της ηθικής αυτοπυγίας σε εσχάτη προδοσία (άρθρο 134 ΠΚ), σχετικά με την υπογραφή πρότασης προς τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας για την έκδοση πράξεων νομοθετικού περιεχομένου.

Επίσης, ανακοινώνονται δύο αιτήσεις Βουλευτών για άδειες απουσίας, με επιστολές τους προς την Πρόεδρο της Βουλής.

«Σας ενημερώνω ότι κατά το διάστημα 29 Ιουνίου έως 16 Ιουλίου θα απουσιάσω στο εξωτερικό για οικογενειακούς λόγους

και ζητώ άδεια, σύμφωνα με το άρθρο 76 παράγραφοι 3 και 4 του Κανονισμού. Γεώργιος Γαλέος, Βουλευτής Αργολίδος».

Επίσης, έχουμε παρόμοια αίτηση αδειάς προς την Πρόεδρο της Βουλής από τον Βουλευτή κ. Θεοχάρη Θεοχάρη, Βουλευτή Β' Αθήνας του Ποταμιού, για απουσία του κατά το χρονικό διάστημα από 23 έως 26 Ιουνίου του 2015.

Η Βουλή εγκρίνει:

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Συνεπώς, η Βουλή ενέκρινε τις ζητηθείσες άδειες.

Τον λόγο έχει η κ. Κανέλλη για επτά λεπτά.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η επί της αρχής συζήτηση δίνει τη δυνατότητα να διευρύνει κανένας το πολιτικό πεδίο κάτω από το οποίο μπορεί να αναλύσει το σκεπτικό ενός νομοσχεδίου.

Θα έλεγε κάποιος ότι αυτό το νομοσχέδιο, με βάση την ευρωπαϊκή πολιτική, με βάση την πίστη στην ευρωπαϊκή πολιτική, την ενσωμάτωση οδηγιών και την εφαρμογή οδηγιών, θεωρητικά και πρακτικά δεν είναι εναντίον των μεταναστών και θέλει να θεραπεύσει δράματα και τραγωδίες, μαζικά ή ατομικά, που από αδράνεια, από υπέρβαρα ρατσισμό, από οικονομική αδυναμία σε καιρούς κρίσης και πολέμων εντείνονται και τα ζούμε κάθε μέρα πασπαλισμένα -είναι η αλήθεια- με πάρα, πάρα πολύ βολικό και εμπορεύσιμο μελό.

Η θέση μας εξηγήθηκε από τους συναδέλφους συντρόφους και στην επιτροπή και στη συζήτηση επί της αρχής από τον ειδικό αγορητή μας. Θα ήθελα εδώ να προσθέσω ένα-δυο πράγματα σε ό,τι αφορά τη γενική μεταναστευτική πολιτική.

Όσο κι αν θέλει η Κυβέρνηση, όσο κι αν προσπάθησαν οι συντάκτες αυτού του νομοσχεδίου, δεν μπορούν να αποφύγουν την αντιμετώπιση του μεταναστευτικού ζητήματος επιδερμικά, βολικά, πολύ μακριά από την αιτία που γεννάει τη μετανάστευση.

Σε ορισμένα σημεία, ενώ σας άφηναν περιθώρια οι οδηγίες, θα μπορούσατε να έχετε κάνει ένα βήμα μπροστά και κάνατε βήματα πίσω. Σε άλλα σημεία κάνατε μικρά βήματα μπροστά, χωρίς αυτό να αποτελεί καινοτόμο δράση ή, αν θέλετε, μια πρόταση ουσιαστική και διαφορετική πολιτικά. Πώς θα ήταν δυνατόν άλλωστε;

Μιλάνε πάρα πολύ εύκολα: Πατριωτισμοί ακούστηκαν πριν από λίγο από τους χρυσαιγίτες. Ο ένας έλεγε ότι είμαστε όλοι πατριώτες εδώ, ο άλλος γύρισε και είπε ότι η Αριστερά είναι εναντίον της πατρίδας. Αυτά είναι συνηθισμένα πράγματα στην Ελλάδα και δυστυχώς εμπορευματοποιημένα κάργα.

Υπάρχει, όμως, μια πολύ μεγάλη αλήθεια: Για ποια Ευρώπη μιλάμε; Για την Ευρώπη που συναίνεσε στον βομβαρδισμό και στη διάλυση της Γιουγκοσλαβίας, μιας κατ' εξοχήν πολυπολιτισμικής κοινωνίας; Μπορεί να μου πει κάποιος -και να κοιταχτούμε μεταξύ μας εδώ μέσα, όταν μιλάμε για ευρωπαϊκή πολιτική- τι εθνικότητα έχει σήμερα ένας Κοσοβάρος και με τι ταξιδιωτικά έγγραφα κινείται;

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ**)

Διότι, για να μην κοροϊδεύαμε μεταξύ μας, ένας Κοσοβάρος κινείται με ταξιδιωτικά έγγραφα εκδιδόμενα από το ΝΑΤΟ και τις εκεί δυνάμεις. Δηλαδή, το ΝΑΤΟ είναι ούτως ή άλλως κράτος εν κράτει, παρέχον ταξιδιωτικά έγγραφα ειδικής ιθαγένειας και ειδικής υπηκοότητας που λέγεται Κόσοβο. Και έχουμε συντελέσει σε αυτό! Είναι το πιο χαρακτηριστικό παράδειγμα, γιατί είναι μέσα στο ευρωπαϊκό έδαφος. Δεν είναι απλώς το κομμάτι της κοινής ευρωπαϊκής εξωτερικής και αμυντικής πολιτικής που οδήγησε τους Ευρωπαίους και τους ευρωπαϊκούς λαούς να χρηματοδοτούν, να συμμετέχουν σε εξαγωγές αυτής της αθλιότητας της πολιτικής ως δημοκρατία, από το Αφγανιστάν ως το Νταρφούρ και από τη Μέση Ανατολή ως κάποτε στο Φρίουλι. Αυτή είναι η μεγάλη αλήθεια.

Στην Ευρώπη η ευρωπαϊκή πολιτική είναι να παράγει μετανάστες. Παράγει πρόσφυγες. Μα, γιατί τους παράγει; Τους παράγει με ποιο δίκαιο; Το δίκαιο του αίματος; Το δίκαιο της γέννησης; Το δίκαιο της μόρφωσης; Το δίκαιο της φτώχειας; Το δίκαιο της αποφοίτησης; Δεν θα σας φέρει κανείς αντίρρηση στη διευκόλυνση και στην τακτοποίηση αυτών των ζητημάτων. Είναι

ελάχιστα εκείνα στα οποία κάποιος μπορεί να σταθεί και να πει «όχι, θα το καταψηφίσω», ενώ ξέρει ότι σε κάποιες περιπτώσεις κυριολεκτικά σώζει ζωές και καταστάσεις. Δεν είναι εκεί το ζητούμενο. Γι' αυτό άλλωστε ψηφίζουμε και «παρών» επί της αρχής.

Όμως να πάμε στην ουσία του. Όταν επιτρέπεται και γίνεται επιλεκτική εναλλασσόμενη μετανάστευση σε όλο της το μεγαλείο, έρχεται ένα νομοσχέδιο το οποίο τυπικά την κατοχυρώνει. Την κατοχυρώνει όχι μόνο επειδή θα διευκολύνεται ο εργοδότης -γιατί θα έπρεπε να πάει στο ΙΚΑ ως εισφέρων και όχι στον ΟΓΑ για να του έρχεται φθηνότερα- ούτε μόνο επειδή οι δύο μήνες γίνονται ένας.

Την κατοχυρώνει διότι υπάρχει η φιλοσοφία ότι μπορώ να εισάγω και να εξάγω φθηνά εργατικά χέρια, τα οποία συμπιέζουν το ντόπιο εργατικό δυναμικό -συνολικά στην Ευρώπη- να έχει μονίμως όχι απλώς κατεβασμένο τον πήχη αξιώσεων εργατικών δικαιωμάτων, αλλά να κατεβάξει και τον πήχη των απαιτήσεων της καθημερινότητας.

Γι' αυτό και έχετε εξαιρέσεις. Δηλαδή, έχετε εξαιρέσεις σε κάποια σημεία στο επίπεδο της απόλαυσης ακόμα και υποτροφιών ή άλλων πραγμάτων, ακριβώς επειδή η ιθαγένεια είναι κάτι το οποίο χορηγείται με πρόσχημα τους ανθρωπιστικούς λόγους -δεν το αποδίδω προσωπικά στην Κυβέρνηση, μιλάω για την Ευρώπη, πολύ μακριά από εμένα άλλωστε η δίκη προθέσεων- αλλά όχι επί της ουσίας.

Φέρνω ένα παράδειγμα. Εάν ο εργοδότης δεν είναι εντάξει προς τις υποχρεώσεις του -ασφάλιση, φορολογία και μισθούς- ή παραβιάζει τη σύμβαση εργασίας ανακαλείται η θέωρηση εισόδου. Βέβαια πληρώνει τα σπασμένα ο μετανάστης. Πληρώνει τα σπασμένα ο μετανάστης; Τον παίρνεις, τον προσλαμβάνεις, τον φέρνεις, δεν τον πληρώνεις και τον αφήνεις «ξεκάβαλο»; Δηλαδή, σε τι διαφέρει αυτό από την εργασία των Ελλήνων αυτήν τη στιγμή; Αυτήν τη στιγμή είναι ένα εκατομμύριο που δεν πληρώνονται, είναι οι ναυτεργάτες του Νεωρίου που είναι έξι μήνες απλήρωτοι μέσα στο 2015, είναι η νεολαία που δουλεύει υποχρεωτικά με μαύρα, γιατί άλλος τρόπος δεν υπάρχει για να επιζήσει, με 250 ευρώ και 300 ευρώ, από ντελιβεράς μέχρι και εγώ δεν ξέρω τι άλλο.

Ερχόμαστε τώρα αυτό με αφορμή το μεταναστευτικό και το κάνουμε, στο επίπεδο των εργασιακών σχέσεων, τακτοποίηση, όχι απλώς υπέρ του εργοδότη. Γίνεται *res* με αυτήν τη διάταξη. Πού είναι η ευρωπαϊκή φιλοδοξία ανθρωπισμού ξαφνικά; *Res* γίνεται. Σε παίρνει ο εργοδότης, δεν σε πληρώνει, σου χρωστάει μισθούς, δεν βάζει εισφορές, πλήρως τα εσύ τα σπασμένα, μετανάστη, και γύρω εξόδους σου πίσω.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Τι είναι αυτό το πράγμα; Αυτή είναι η λάθος φιλοσοφία. Αυτή είναι η Ευρωπαϊκή Ένωση και το κοινό ευρωπαϊκό μας σπίτι, πάση θυσία στο ευρώ να μείνουμε ακόμα κι αν φαγούμε εμείς, οι αλλοδαποί, νυν, επόμενοι και δεν ξέρω πότε θα ξαναγεννηθούν εδώ.

Αν δεν τα δούμε αυτά, οι караbiές θα πηγαίνουν και θα έρχονται με βάση το ποσό του μαύρου, χυδαίου, επονειδιστου, απεχθούς κεφαλαίου το οποίο επενδύεται στη μαύρη εργασία. Αυτές είναι οι σύγχρονες μορφές δουλείας. Αυτό είναι το πραγματικά επονειδιστικό και ειδεχθές: να συναινείς σε μια πολιτική που χορηγεί στα αφεντικά το δικαίωμα να μετακινούν πληθυσμούς, ανθρώπους, να καταστρέφουν υποδομές, να βομβαρδίζουν, να εξαγουν δημοκρατία και μετά να παράγουν ένα εργατικό δυναμικό το οποίο από ανάγκη μπορεί να βρεθεί εδώ, να γεννηθεί και δύο παιδιά και να υπάρχει η ανάγκη της ιθαγένειας.

Αυτό προσπάθησε να εξηγήσει και στην επιτροπή και εδώ και παντού το ΚΚΕ: Να προηγηθούν τα δικαιώματα. Όμως αυτό απαιτεί εντελώς διαφορετική πολιτική. Δεν μπορεί να είναι η πολιτική του Μάαστριχτ και της Λισαβόνας εξ ορισμού φιλελεύθερη. Πώς να το διορθώσεις, δηλαδή; Θα φτιάξεις τη μαρκίζα; Θα γυαλίσεις τα κεραμίδια; Δεν πρόκειται να γίνει ποτέ ούτε φιλόδοξη ούτε σοσιαλιστική, πολλώ δε μάλλον κομμουνιστική. Κατά αυτήν την έννοια θα παίζει. Το παιδί μπορεί να είναι άριστο, να είναι εδώ, να έχει και ιθαγένεια ή άδεια παραμονής, αλλά σιγά

μην πάρει υποτροφία. Δεν πά' να' να' διάνοια στα ελληνικά, δεν πά' να' να' κατ' επιλογήν του οι σπουδές; Σιγά μην πάρει υποτροφία. Σιγά μην του δώσουν χώρο στη φοιτητική εστία. Με το πρόσημα της κρίσης που είναι η φτώχεια, καλλιεργώντας και δίνοντας τροφή στα ναζιστικά μορφώματα πάσης φύσεως και μορφής.

Σε αυτήν τη φιλοσοφία φτιάχτηκε και το Δουβλίνο I και το Δουβλίνο II και το Δουβλίνο III και η Σένγκεν και η FRONTEX και η καινούρια αυτή μορφή, στην οποία η πρώτη φορά Αριστερά και ΑΝΕΛ μαζί Κυβέρνηση δεν έφερε αντίρρηση, δηλαδή ο στρατιωτικός σχηματισμός για να μαζέψει τους πνιγμένους πειρατές της Μεσογείου από παντού. Μέσα σε αυτό το σκεπτικό ποιος θα έρθει να μιλήσει τώρα για ιδεώδη ανθρωπισμού; Ναι, μπορεί να κάνετε ό,τι μπορείτε για υπαρκτές καταστάσεις εδώ.

Αν δε φοβόταν κανείς τους μετανάστες, θα τους έδινε δικαιώματα να ψηφίζουν στις δημοτικές εκλογές. Αλλά εκεί το *res* γίνεται και αντικείμενο πολιτικής εκμετάλλευσης, επίσης κατά βούληση. Εξαιρετική προσοχή σε αυτήν την πολιτική γιατί αυτή γεννάει τους φασίστες. Αυτή γεννάει τους τάχα μου δήθεν εθνικιστές και πατριώτες σαν τους Ούγγρους που σήμερα ανέστησαν μονομερώς το Δουβλίνο II. Ανέστησαν σήμερα μονομερώς το Δουβλίνο III. Ανάστα ο Κύριος είναι η Κομισιόν και οι διάφοροι άλλοι -αλλά όχι για τους λόγους που φαντάζεται κανείς- έτσι ώστε να μην τολμήσει κάποιος να ζητάει ουσιαστική κατάργηση του Δουβλίνου II και ουσιαστική ελευθερία μετακίνησης πληθυσμών που αναγκάστηκαν και δεν τους πήρε ο πόνος να έρχονται εδώ ως καθαρά, ωραία, υψηλά, λευκά μεγάλα κεφάλαια προς επένδυση. Γιατί δεν χαρακτήρισε κανένας μετανάστη τον Έλληνα που πάει στη Γερμανία να δουλέψει στο νοσοκομείο δεκαεξάωρο με 1600 ευρώ τάχα μου δήθεν καλοπληρωμένος, για να γυρίσει μετά από έξι μήνες με την εμπειρία και του γκασταρμπάιτερ συν τοις άλλοις.

Θέλει εξαιρετική προσοχή όταν μιλάμε για την Ευρώπη και για τις αρχές της. Να εξηγούμαστε τουλάχιστον μεταξύ μας για τίνος την Ευρώπη μιλάμε, για ποιες αρχές ευρωπαϊκές μιλάμε πριν φτάσουμε να βγάσουμε νομισματικό τιμολόγιο για την ηθική, τον ανθρωπισμό, την αλληλεγγύη και τη δημοκρατία.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Σας ευχαριστούμε.

Έχω την τιμή να σας κάνω γνωστό ότι η Ολομέλεια συνεδριάζει σε αυτό το πολύ σημαντικό νομοσχέδιο με την παρουσία του Προέδρου της Βουλής των Αντιπροσώπων της Κυπριακής Δημοκρατίας, του κ. Γιαννάκη Ομήρου, ο οποίος πραγματοποιεί επίσημη επίσκεψη στη χώρα μας, κατόπιν προσκλήσεώς μου και παρακολουθεί τη συνεδρίαση από κοινού με την αντιπροσωπεία της Βουλής των Αντιπροσώπων της Κυπριακής Δημοκρατίας.

Διερμηνεύοντας τα αισθήματα του Σώματος θα ήθελα να τον καλωσορίσω, να τον ευχαριστήσω για την παρουσία του, αλλά και για την έμπρακτη συμπαράσταση και αλληλεγγύη, η οποία αποτελεί ένα πολύ ισχυρό δείγμα της αδιαπραγμάτευτης αλληλεγγύης μεταξύ των χωρών και των λαών μας.

Θέλω, επίσης, να ευχαριστήσω τον κ. Ομήρου για όλες τις παρεμβάσεις και τις δηλώσεις του, οι οποίες υποστηρίζουν ανεπιφύλακτα τις πρωτοβουλίες εκείνες που έχουν αναληφθεί και από πλευράς της ελληνικής Βουλής προς υπεράσπιση της δημοκρατίας, των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και ελευθεριών και της λαϊκής κυριαρχίας, συμπεριλαμβανομένων των δικαίων αιτημάτων που αφορούν τον λογιστικό έλεγχο και την αποκάλυψη της αλήθειας για το δημόσιο χρέος.

Ταυτόχρονα, θέλω να σας ανακοινώσω, με δεδομένο ότι είναι η πρώτη συνεδρίαση της Ολομέλειας της Βουλής από την προηγούμενη εβδομάδα σε νομοθετική εργασία, ότι στις 17 και 18 Ιουνίου του 2015 ανακοινώθηκαν τα προκαταρκτικά πορίσματα και κατατέθηκε η προκαταρκτική έκθεση της Επιτροπής Αλήθειας Δημοσίου Χρέους. Έχει ήδη αναρτηθεί η προκαταρκτική έκθεση στην πρωτότυπη αγγλική μορφή της στην ιστοσελίδα της Βουλής και αύριο θα είναι διαθέσιμη και στην ελληνική μετάφραση.

Σας ανακοινώνω, επίσης, ότι έχει κατατεθεί αίτημα πενήντα πέντε Βουλευτών από την Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ για τη συζήτηση της προκαταρκτικής αυτής έκθεσης στην Ολο-

μέλεια της Βουλής. Με το αίτημα αυτό θα ασχοληθεί η Διάσκεψη των Προέδρων αύριο.

(Το προαναφερθέν έγγραφο, που περιλαμβάνει το αίτημα των πενήντα πέντε Βουλευτών του ΣΥΡΙΖΑ για συζήτηση της προκαταρκτικής έκθεσης της Επιτροπής Αλήθειας Δημοσίου Χρέους στην Ολομέλεια της Βουλής, βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Καλωσορίζουμε, λοιπόν, τον κύριο Ομήρου.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Θα δώσω τον λόγο τώρα στον Υπουργό Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης, τον κ. Νίκο Βούτση.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Κυρία Πρόεδρε, με συγχωρείτε επί της διαδικασίας θα ήθελα να ρωτήσω κάτι. Αυτό το νομοσχέδιο που συζητάμε τώρα επί της αρχής, επί των άρθρων τότε θα μπει;

Γιατί όλα τα άλλα ξέρουμε τότε θα μπουν, για αυτό όμως δεν ξέρουμε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Θα το συζητήσουμε μετά.

Ορίστε, κύριε Βούτση, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι πράγματι πάρα πολύ σημαντική η σημερινή μέρα που συζητάμε ένα τέτοιο νομοσχέδιο. Και αυτό γιατί πριν από πολύ λίγα χρόνια, μεσοσύνης της κρίσης -και ενώ συνεχίζεται η κρίση- οι συζητήσεις που γινόντουσαν σε αυτήν την Αίθουσα ήταν σε ένα εντελώς διαφορετικό επίπεδο. Γινόταν μια ιδεολογική σύγκρουση πάνω στο δίκαιο του αίματος ή το δίκαιο του χώρου, της γέννησης, της πατρίδας και ταυτόχρονα αυτή η συζήτηση έφτανε σε σημεία -και δεν ήταν τυχαία, βουρλιζόταν, ντοπαριζόταν να γίνει αυτή η συζήτηση, ήταν στο πλαίσιο τότε της λογικής των δύο άκρων και της επανόδου των μετεμφυλιακών διχαστικών συγκρούσεων στην πατρίδα μας- και ερχόντουσαν στην επιφάνεια σε συχνά διαστήματα θέματα, τα οποία εμφοχωρούσαν και ταυτόχρονα οξύναν μια τέτοια συζήτηση.

Σας θυμίζω μία τροπολογία, η οποία είχε μάλιστα ευρύτατο φάσμα υπογραφών -αν δεν κάνω λάθος, είχαν φτάσει στις ογδόντα πέντε- με την οποία ζητείτο επιτακτικά να μην έχουν δικαίωμα αλλογενείς να μπαίνουν στις στρατιωτικές σχολές στη χώρα μας και να τελειώνουν και να γυρνάνε στις πατρίδες τους. Διότι ήταν στοιχείο έπαρσης και υπερηφάνειας κατά τις προηγούμενες δεκαετίες όταν παρέδιδαν τα ξίφη και σε παιδιά από την Αφρική, από άλλες χώρες ή ηπειρούς, που ερχόντουσαν εδώ.

Και, όμως, είχε έρθει το ζήτημα και είχε γίνει επί μία εβδομάδα πολύ σκληρή συζήτηση και στον δημόσιο χώρο γι' αυτά τα πράγματα.

Είναι, λοιπόν, στοιχείο ωρίμανσης, είναι προχώρημα το ότι σχεδόν σε όλο το φάσμα των πολιτικών κομμάτων στη σημερινή Βουλή, σε μια κοινωνία, η οποία δοκιμάζεται είτε έτσι είτε αλλιώς, πολλαπλά και έχει τα συντηρητικά και τα άλλα ανταντακλαστικά της, υπάρχει αυτή η προσέγγιση, αυτή η σύγκλιση πάνω σε αυτό το κρίσιμο ζήτημα -το οποίο βεβαίως έρχεται μετά από πολλές δεκαετίες στη χώρα μας- δηλαδή, σε ένα πολύ απλό πράγμα, ότι οι άνθρωποι που γεννήθηκαν εδώ, με κάποιους τρόπους, με κάποιες προϋποθέσεις, και που δεν είναι μετανάστες -δεν ήρθαν από κάπου αλλού, από την κοιλιά της μαμάς τους στην Ελλάδα ήρθαν- θα έχουν την ελληνική ιθαγένεια.

Θυμάμαι ότι όταν το 1979 ένα ανισάκι μου γεννήθηκε στο Βέλγιο τούς έδωσαν αυτόματα την ιθαγένεια τότε, πριν από τριάντα πέντε -σαράντα χρόνια. Ύστερα προτίμησε την ελληνική ιθαγένεια, ήρθε, έκανε τον στρατό. Αυτά ήταν πολύ απλά πράγματα για μια Ευρώπη πριν να γίνουμε μάλιστα μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Και έρχονται τώρα, το 2015, και ακόμη τα συζητάμε.

Θα σας θυμίσω τη δημόσια συζήτηση, τη σκληρή αντιπαράθεση που είχε υπάρξει για μήνες για τον Τσενάι, το παιδί που καταγόταν από την Αλβανία, τον σημαιοφόρο, που τώρα είναι καθηγητής κάπου στο Κολούμπια και τον οποίο τον είχαν κάνει «φέτες» όλοι οι εθνικιστές, που και σήμερα θεωρούν ότι κινδυνεύει η πατρίδα μας, που έχει μόνο 93% συμπαγές ομογενοποιημένο πράγμα -τόσο σφικτό που θα έλεγα ότι είναι

προβληματικό- και λένε πως υπάρχει πρόβλημα από πολυπολιτισμικές αντιλήψεις. Θυμηθείτε όλοι τη συζήτηση που έγινε για τον Τσενάι, τι έγινε μέσα στα σχολεία, τι έγινε στους δασκάλους, στους καθηγητές, στις πολιτικές δυνάμεις.

Δεν φτάσαμε στην κρίση, λοιπόν, μόνο από τις διαπλοκές, τα σκάνδαλα και από την ποιότητα του χρέους, που είπατε, κυρία Πρόεδρε. Φτάσαμε και από τέτοια φαινόμενα, από μια κοινωνία η οποία βομβαρδιζόταν από τέτοια στοιχεία. Και είμαι υπερήφανος διότι ο σημερινός Πρωθυπουργός ως νεαρότατος Πρόεδρος του Κόμματός μας πριν από επτά χρόνια -αν δεν κάνω λάθος- είχε συνοδευτεί στην πρώτη του παρουσία στα σαλόνια του Μαξίμου, όταν γινόταν η επέτειος για την αποκατάσταση της δημοκρατίας, από μια κοπέλα στην οποία δεν έδιναν την ιθαγένεια, παρ' ότι ήταν απόφοιτος του ελληνικού λυκείου.

Μέσα από αυτές τις διαδρομές, λοιπόν, και τιμώντας κάθε παράδοση πολιτική που εκφράζεται εδώ από τα πολιτικά κόμματα, φτάσαμε σήμερα σε μια ουσιαστική σύγκλιση, όχι ταύτιση, και η συζήτηση που έγινε και στις επιτροπές, αλλά και εδώ θα βοηθήσει στο τέλος να υπάρχει η ευρύτατη δυνατή συναίνεση.

Θέλω να αναφερθώ σε ένα γενικότερο, πάρα πολύ κρίσιμο ζήτημα, με αφορμή και τις διαπραγματεύσεις, στη συζήτηση, τη σκληρή αντιπαράθεση -για να μην τη χαρακτηρίσω αλλιώς- που εξελίσσεται σήμερα σε σχέση με το ελληνικό ζήτημα στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Φαίνεται ότι κάποιοι ηγετικοί κύκλοι -αναφερόμενος πάντα στα θέματα του σημερινού νομοσχεδίου, δηλαδή θα μιλήσω σε σχέση με το μεταναστευτικό, δεν θα κάνω την ευρύτερη συζήτηση- αυτό που ονομάζουμε «ελίτ» στις νεοφιλελεύθερες παραδόσεις και πολιτικές της σημερινής Ευρωπαϊκής Ένωσης έχουν χάσει πια κάθε επαφή με την πραγματικότητα, σε σχέση με τις μεγάλες προκλήσεις, τα μεγάλα προβλήματα που υπάρχουν εν όψει και γύρω-γύρω από αυτό το φρούριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Δεν εξηγείται διαφορετικά.

Ακούσατε προηγουμένως τι ειπώθηκε σε σχέση με τους Ούγγρους από την κ. Κανέλλη. Να ήταν μόνο έτσι! Ξέρει η Υπουργός, η κ. Χριστοδουλοπούλου, το πόσο οπισθοδρομικά συμπεριφέρονται ως προς το μείζον ζήτημα, το οποίο είναι κατ' ελάχιστον να αναλάβουν ένα μερίδιο ευθύνης όλες οι χώρες, με μια πολιτική την οποία εμείς είχαμε εισηγηθεί από χρόνια, που πέρασε έστω κατ' ελάχιστον στη Σύνοδο Κορυφής προ τετραμήνου και που ο κ. Αβραμόπουλος, ο «κομισάριος» των μεταναστευτικών, την εισηγήθηκε.

Δεν την αποδέχονται! Θέλουν «εθελοντικά» -λέει- οι χώρες του Βορρά. Η Αυστρία, η Ουγγαρία, εντάξει. Έχει και τη συγκεκριμένη πολιτική ηγεσία και έχει και ιδεολογικούς λόγους που κάνει ό,τι κάνει, απ' ό,τι φαίνεται. Μιλάμε, όμως, για τις βόρειες χώρες. Δεν την αποδέχονται.

Θέλουν να γίνει φράγμα: Ιταλία, Μάλτα, Ελλάδα και αλλού. Ανθρωποφύλακες. Ετοιμάζουν στρατιωτικές επεμβάσεις για τα φουσκωτά ή τα μη φουσκωτά -λέει- για τους δουλέμπορους. Μαζί με τους δουλέμπορους θα φεύγουν και τίποτα αποθήκες, όπου θα είναι στοιβαγμένοι καμιά τετρακοσαριά άνθρωποι με τα μωρά τους. Τρεισήμισι χιλιάδες νεκροί πέρυσι και στις αρχές του χρόνου στη Μεσόγειο. Τρομακτικά προβλήματα!

Άκουσα προηγουμένως τους εισηγητές της Νέας Δημοκρατίας να λένε ότι με το νομοσχέδιο αυτό που φέρνουμε προκαλούμε τις μεταναστευτικές ροές προς τη χώρα μας. Δηλαδή είναι να σταυροκοπιέται κανείς.

Αυτήν τη στιγμή στην Τουρκία, που στα σύνορά της διαλύονται δυόμισι χώρες, και στην Ιορδανία βρίσκονται τριάντισι εκατομμύρια μετανάστες, εκ των οποίων οι ογδόντα με το στάτους του πρόσφυγα, σε προσφυγικά στρατόπεδα. Και η τούρκικη ηγεσία ξοδεύει -έτσι λέει- 6,5 δισεκατομμύρια ευρώ για την περιθάλψη αυτών των ανθρώπων ή για να πηγαίνουν με τα αποτυπώματά τους -μας έχουν δώσει ένα συγκεκριμένο manual για το πώς κάνουν εκεί τη δουλειά- για να μπορούν να παίρνουν τα τρόφιμά τους κ.λπ.. Και η Ευρωπαϊκή Ένωση έδωσε στην Τουρκία 180 εκατομμύρια ευρώ πριν από μερικούς μήνες.

Εάν δεν υπάρχει μια στρατηγική, η οποία ταυτόχρονα, πρώτον, να σταματάει τις επεμβάσεις, τους πολέμους, τους διαμελισμούς των χωρών κ.λπ. -αυτό είναι ένα και στο χέρι, διότι κανείς δεν φεύγει από την πατρίδα του, από το Ιράκ, τη Συρία, εν προκει-

μένων, την πρώην Λιβύη, για να πάει κάπου αλλού, εάν δεν είναι αφόρητη η κατάσταση εκεί- εάν, δεύτερον, δεν υπάρξει μια ουσιαστική -και χρηματική αλλά και αναπτυξιακή- βοήθεια για τις γειτονεύουσες άμεσα χώρες ή και για τις ίδιες τις χώρες, για να μπορέσει ο κόσμος να μείνει εκεί, να συγκρατηθεί εκεί, τότε τι μένει; Η καταστολή μένει. Αυτό μένει.

Αυτό αφήνουν να μένει, όταν μάλιστα αρνούνται το ελάχιστο. Διότι η πρόβλεψη, η οποία κατατέθηκε προ μίας εβδομάδας ήταν -είκοσι τέσσερις συν δεκαεπτά χιλιάδες- για σαράντα μία χιλιάδες πρόσφυγες στη διετία από Ελλάδα και Ιταλία, από τους οποίους θα υποδέχονταν άλλοι οκτακόσιους, άλλοι δύο χιλιάδες, άλλοι τρεις χιλιάδες, ως απαρχή μιας άλλης αντίληψης, για να πηγαίνουν αυτές οι μεταναστευτικές ροές στους τόπους όπου θα μπορούσαν να εργαστούν, να βρουν κατοικία κ.λπ.. Δεν το αποδέχονται. Δεν το εφαρμόζουν.

Τι μένει; Εξοπλισμοί, πόλεμοι, Ευρώπη-φρούριο κ.λπ.. Είναι ένα πρόβλημα που έρχεται από το μέλλον -το έχουμε πει εκατό φορές και από αυτό το Βήμα- δεν είναι του παρελθόντος. Ευτυχώς, συμφωνούν κι άλλες πολιτικές δυνάμεις στο πώς προσεγγίζουμε αυτά τα ζητήματα. Δεν είναι κάτι που μπορεί να λυθεί. Δεν λύνεται αυτό το ζήτημα με αυτές τις πολιτικές και τις στρατηγικές. Δεν λύνεται. Είναι σαφές.

Τα προβλήματα αυτά είναι τρομακτικά, πρώτα απ' όλα για τους ίδιους τους ανθρώπους. Δεν μπαίνω σε λεπτομέρειες επιχειρησιακές, με τις οποίες ασχολούμαστε καθημερινά, έξω από τα φώτα της δημοσιότητας -και καλά κάνουν- και διυπουργικές γίνονται και πολλά πράγματα γίνονται, για να αντιμετωπίσουμε ένα πρόβλημα που κινδυνεύει να είναι εκτός ελέγχου και στα δικά μας νησιά, όπως του βορείου Αιγαίου. Δεν μπορώ να πω κάτι περισσότερο και ούτε λέω. Σας λέω, όμως, τώρα ότι δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί με αυτές τις στρατηγικές από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Την ίδια, λοιπόν, τυφλότητα που δείχνουν για την στρατηγική της λιτότητας, για τη στρατηγική της απομείωσης και συρρίκνωσης του κοινωνικού κράτους, του δημόσιου χώρου -όλη δηλαδή αυτή η σύγκρουση που έχει έρθει στην επιφάνεια με αφορμή το ελληνικό ζήτημα και τη σκληρή αντιπαράθεση που γίνεται για τις πολιτικές που θα ακολουθηθούν, για να ξεπεράσουμε, επιτέλους, την κρίση με ανάπτυξη και υπέρ των εργαζομένων- την ίδια τυφλότητα δείχνουν να έχουν και για το μεταναστευτικό, όπως και για το σύνολο των ζητημάτων από τα οποία θα κριθεί όχι μόνο το μέλλον, αλλά και η αρχιτεκτονική, το εύρος, η θέση της ίδιας της Ευρωπαϊκής Ένωσης στον διεθνή περίγυρο. Μην κοροϊδεύμαστε.

Αντ' αυτών, κάνουν μια πολιτική «τσούκου-τσούκου» αναμεταξύ τους. Μαλώνουν ατελείωτα. Κάθε μέρα μάς θέτουν ζητήματα, τα οποία υποτίθεται πως έχουν λυθεί ή τα οποία επαναφέρουν πάνω στο τραπέζι. Έχουν πάει πια σε μία κατάσταση η οποία δεν είναι απλώς κατώτερη των περιστάσεων, κατώτερη της ιστορικής συγκυρίας την οποία βιώνουμε όλοι μας, αλλά πηγαίνει πάρα πολύ πίσω, σε μεσαιωνικές καταστάσεις, σε απομονωτισμούς, σε αυταρχισμούς και εκ των πραγμάτων και σε πολιτικές αναδιπλώσεις, σε πολιτικά ακροδεξιά και φασιστικά φαινόμενα, τα οποία μέσα σε ένα τέτοιο θερμοκήπιο, που τα ζητήματα δεν ανοίγουν και δεν επιλύονται με βάση τις αρχές της προόδου και τις αξίες του ανθρωπισμού, θα αναβιώσουν τέτοιες καταστάσεις.

Αυτή, λοιπόν, η απαράδεκτη κατάσταση πρέπει να σταματήσει. Και αυτήν τη μάχη δίνουμε και ως χώρα και ως Κυβέρνηση με αφορμή μία συμφωνία που θεωρούμε ότι θα πρέπει να έχει άλλα χαρακτηριστικά, χαρακτηριστικά οικονομικής βιωσιμότητας, πολιτικής και προοδευτικής προοπτικής, αναπτυξιακής λογικής και που να φέρνει μαζί της έναν άλλο αέρα σε όλη την Ευρώπη.

Ταυτόχρονα, όμως, μιας πολιτικής ανοικτών οριζόντων για όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση, για όλες τις χώρες, έτσι ώστε ζητήματα, τα οποία εμείς τώρα πολύ καθυστερημένα συζητάμε εδώ πέρα μέσα και επιλύουμε νομοθετικά -καλό είναι και αυτό το βήμα που γίνεται- να μπορέσουν να αποτελέσουν στοιχεία ενός μόνιμου, νέου αξιακού φορτίου και μιας νέας σχέσης με όλο τον υπόλοιπο κόσμο της ίδιας της Ευρώπης, σε κατεύθυνση φιλεργητική, άρσης των πολεμικών εστιών και των συγκρούσεων, βαθιά αν-

θρωπιστική σε σχέση με την αντιμετώπιση αυτών των ζητημάτων. Και σίγουρα -αν θέλετε- να μπει στην πρώτη σειρά η υπόθεση της αλληλεγγύης με ανθρώπους ανεξαρτήτως χρώματος, προέλευσης, θρησκείας για την αντιμετώπιση πραγματικών προβλημάτων, τα οποία σήμερα κληιδώνουν και διαπερνούν όλον τον κόσμο.

Το βήμα που γίνεται, το βήμα που θα γίνει από αυτήν τη Βουλή, από αυτήν την Κυβέρνηση θα είναι ένα σήμα μέσα στην ίδια την κοινωνία μας ότι σε συνθήκες κρίσης δεν πρέπει να αναδιπλωνόμαστε, δεν πρέπει τα φοβικά σύνδρομα να τα περνάμε σε μοναχικές πορείες, δεν πρέπει να είμαστε -και να είναι όλη η κοινωνία- σε ομηρία, σε φοβικές μιντιακές κατασκευές για την υπέρβαση της κρίσης κατά μόνας, δηλαδή, πατώντας ο ένας πάνω στον άλλο. Αλλά, αντίθετα μακριά από τις λογικές του κοινωνικού αυτοματισμού, από τα εργασιακά και κοινωνικά ζητήματα μέχρι την αντιμετώπιση των θεμάτων των προσφύγων και του μεταναστευτικού να πορευτούμε μια αλληλέγγυα, κοινή συλλογική πορεία για την πρόοδο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό.

Ευχαριστούμε και τον κύριο Ομήρου για την παρουσία του και τη συμπαράστασή του.

(Χειροκροτήματα)

Για την οργάνωση της συζήτησης θα ήθελα να προτείνω στο Σώμα τα εξής: Είχαμε ανακοινώσει ότι η σημερινή συνεδρίαση θα ολοκληρωνόταν στις 16.00'. Υπάρχουν πολλοί εγγεγραμμένοι συνάδελφοι. Και αυτό που προτείνω -ζητώντας από τους κυρίους Αντιπροέδρους να συνδράμουν, προκειμένου να διευκολυνθούν οι Βουλευτές- είναι να ολοκληρώσουμε τη συζήτηση στις 19.00' αντί για τις 16.00'. Σας ενημερώνω ότι είναι ήδη εγγεγραμμένοι εξήντα εννέα συνάδελφοι και έχουν μιλήσει πέντε. Επίσης, οι εισηγητές είναι άλλοι επτά.

Προτείνω, λοιπόν, για να μην είναι εντελώς δειγματοληπτική η τοποθέτηση των Βουλευτών και επειδή η ώρα είναι ήδη 14.30', να παρατείνουμε τη συζήτηση μέχρι τις 19.00', να πραγματοποιήσουμε τη ψηφοφορία επί της αρχής στις 19.00'.

Αύριο η Διάσκεψη των Προέδρων θα αποφασίσει για τη συζήτηση επί των άρθρων. Θυμίζω ότι έχουμε δύο ακόμη συνεδριάσεις επί των άρθρων. Η κυρία Υπουργός, απ' ό,τι με ενημερώνει, θα απουσιάζει αύριο και μεθαύριο στις Βρυξέλλες για τη Σύνοδο για τη μετανάστευση.

Επομένως συμφωνείτε γι' αυτήν την παράταση της συνεδρίασης, προκειμένου να δοθεί ο λόγος σε περισσότερους συναδέλφους επί της αρχής και με τη συμφωνία ότι όσοι από τον κατάλογο των επί της αρχής ομιλητών δεν θα μιλήσουν στην επί της αρχής συζήτηση θα προταχθούν και θα τους δοθεί η δυνατότητα ομιλίας στην επί των άρθρων συζήτηση που θα προγραμματιστεί για την ερχόμενη εβδομάδα αύριο από τη Διάσκεψη των Προέδρων;

Συμφωνεί το Σώμα;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Ναι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Συμφωνεί ομοφώνως ή υπάρχει κάποια αντίρρηση;

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Κυρία Πρόεδρε, παρακαλώ τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Κύριε Αθανασίου, με ποια ιδιότητα; Του μοναδικού παρισταμένου Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Είναι απασχολημένος ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπός μας και θα τον αναπληρώσω για λίγο έστω και άτυπα.

Κυρία Πρόεδρε, το νομοσχέδιο είναι πολύ σοβαρό. Έχω την αίσθηση ότι πρέπει να εξαντληθεί ο κατάλογος των ομιλητών σήμερα επί της αρχής και όσοι μιλήσουν σήμερα...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Υπάρχει περίπτωση και να εξαντληθεί. Θα το δούμε.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: ...ας περιοριστούν επί των άρθρων μετά. Όμως, σήμερα είναι σωστό να εξαντληθεί ο κατάλογος.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Υπάρχει περίπτωση και να εξαντληθεί, αν και δεν το βλέπω πολύ πιθανό. Εσείς, πάντως, είστε ο υπ' αριθμόν δεκαοκτώ ομιλητής, οπότε θα μιλήσετε σή-μερα.

Επομένως με την εξαίρεση του κ. Αθανασίου, υπάρχει άλλη δια-φωνία; Συμφωνεί το Σώμα με την προαναφερθείσα πρόταση;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Ναι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Επομένως κατά πλει-οψηφία το Σώμα συμφωνεί γι' αυτήν την παράταση και για την ψή-φισι επί της αρχής του νομοσχεδίου στις 7 το απόγευμα.

Επόμενος ομιλητής, ο οποίος περίμενε υπομονετικά, είναι ο κ. Παύλος Χαϊκάλης από τους Ανεξάρτητους Έλληνες.

ΠΑΥΛΟΣ ΧΑΪΚΑΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, ευχή όλων είναι κάθε νομοσχέδιο που έρ-χεται σε αυτό το Κοινοβούλιο να δημιουργεί μια ηθική αποτύπωση στην κοινωνία.

Εμείς δεν νομίζουμε ότι το σημερινό νομοσχέδιο εκφράζει αυτήν την ηθική αποτύπωση που θα έπρεπε να υπάρχει. Αγνοείται πλήρως η κοινωνία. Έχει γραφτεί στα παλαιότερα των υποδημά-των σας.

Και ερωτώ, κυρία Υπουργέ: Γιατί τώρα αυτό το νομοσχέδιο; Ήταν ανάγκη; Σε μία κατακερματισμένη χώρα, σε μία χώρα η οποία είναι μπερδεμένη, διχασμένη, μπορώ να πω, φέρνεται ένα νομοσχέδιο για να ελληνοποιήσουμε μετανάστες και να δημιουρ-γήσουμε την ιθαγένεια, να κάνουμε αλλοδαπούς Έλληνες πολίτες; Αυτό είναι το συμφέρον της χώρας;

Και αν είναι αυτό, θα ήθελα να σας υπενθυμίσω ότι παραγνωρί-ζετε κάτι άλλο, ότι πρωταρχικό πρόβλημα σε αυτήν τη χώρα είναι το δημογραφικό. Γιατί δεν φέρατε ένα νομοσχέδιο, για να λυθεί το δημογραφικό; Γιατί δεν φέρατε ένα νομοσχέδιο για τη στήριξη των πολιτών, οι οποίοι ξέρουμε πόση ανάγκη την έχουν και θα έπρεπε να είναι το μέλημα αυτής της Κυβέρνησης, για να προχω-ρήσουμε ουσιαστικά και να δημιουργήσουμε τέτοιου είδους θέ-ματα;

Επειδή σας άκουσα να μιλάτε για την ιθαγένεια, θα ήθελα να υπενθυμίσω ότι σε αυτήν την Αίθουσα μία νύχτα του 1982 η ελλη-νική γλώσσα υπέστη μια βαριά ήττα ως στοιχείο του πολιτισμού μας.

Μη με κοιτάτε, κύριε Κουτσούκο. Δυστυχώς, τότε έγινε βαριά ήττα.

Η λέξη ιθαγένεια προέρχεται από τις λέξεις «ιθύς» και «γένος». Το λέω, γιατί το ετυμολογικό το έχουμε ξεχάσει. Ιθύς και γένος, λοιπόν. Είναι κατευθείαν από το γένος. Σηματοδοτεί το αίμα. Δεν μπορούμε να παραβλέψουμε, λοιπόν, την ιθαγένεια του Έλληνα. Δεν μπορούμε να παραβλέψουμε το δικαίωμα της ιθαγένειας, το δι-καίωμα του αίματος, όσα και να κάνουμε.

Όσον αφορά τη λέξη υπηκοότητα, είναι τελείως διαφορετικές έννοιες. Η λέξη προέρχεται από το «υπό» και το «ακούω». Έχει βάση στη μοναρχία και από εκεί έχει πάρει τα κακά χαρακτηρι-στικά της, ότι είναι μία υποταγή, αλλά σήμερα βρίσκει βάση η υπα-κοή σε ένα Σύνταγμα και στους νόμους ενός κράτους.

Άρα, λοιπόν, πρέπει να τη δούμε και από αυτήν την πλευρά της. Και το πιο σημαντικό, αυτό που έχουμε να δούμε στις δύο έννοιες, είναι ότι είναι άλλο πράγμα η ιθαγένεια και άλλο η υπηκοότητα, είτε μας αρέσει είτε δεν μας αρέσει.

Θα μου πείτε: Μα, τώρα, ξέρετε, η Ευρωπαϊκή Ένωση και οι ευ-ρωπαϊκοί κανονισμοί και η ευρωπαϊκή νομοθεσία κ.λπ.. Ποσώς με ενδιαφέρει η ευρωπαϊκή νομοθεσία!

Αν είναι να υιοθετούμε κάθε φορά που έρχεται κάτι και συνάδει με την ευρωπαϊκή νομοθεσία και τις ευρωπαϊκές οδηγίες, να το κλείσουμε το Κοινοβούλιο και να πάμε να εφαρμόσουμε τις ευρω-παϊκές νομοθεσίες, εάν αυτό είναι το πιστεύω μας, εάν αυτό είναι το ζητούμενο.

Μήπως, όμως, είναι και ευρωπαϊκή επιταγή να λύσουμε το δη-μογραφικό πρόβλημα της χώρας, κάνοντας Έλληνες όλους τους αλλοδαπούς; Κάτι τέτοιο είχε ακουστεί από την κ. Διαμαντοπού-λου το πάλαι ποτέ και κάτι τέτοιο εφαρμόστηκε από τον κ. Ραγ-κούση, που όντως εφάρμοσε τέτοια πολιτική.

Οι Ανεξάρτητοι Έλληνες θέτουν βασικές προϋποθέσεις που πρέπει να πληροί ο αλλοδαπός που θέλει να γίνει Έλληνας πολί-της.

Κατ' εμάς, πρέπει να είναι ενήλικος κατά τον χρόνο της υποβο-λής της δήλωσης πολιτογράφησης. Να μην έχει καταδικαστεί τε-λεσίδικα κατά την τελευταία δεκαετία πριν από την υποβολή της αίτησης πολιτογράφησης, να μην εκκρεμεί σε βάρος του από-φαση απέλασης ή άλλη εκκρεμότητα του καθεστώτος νόμιμης πα-ραμονής στη χώρα, να αποποιηθεί της προηγούμενης ιθαγένειάς του –δεν μπορεί να έχει δύο-τρεις ιθαγένειες, πολλές υπηκοότη-τες, ναι, αλλά μια ιθαγένεια- να ασκεί δηλωμένη και νόμιμη επαγ-γελματική δραστηριότητα που του παράσχει δυνατότητα οικονομικής αυτοτέλειας και συντήρησης τόσο του εαυτού του όσο και των μελών της οικογένειάς του και να μην εκκρεμούν οφει-λές του στο κράτος.

Να μην έχει λάβει κανενός είδους κοινωνική βοήθεια ή επιδό-ματος για τα τρία προηγούμενα έτη και κατά τα τελευταία πέντε έτη προ της υποβολής της αίτησης.

Να γνωρίζει επαρκώς την ελληνική γλώσσα, την ελληνική ιστο-ρία και τον ελληνικό πολιτισμό. Να του έχουν γίνει βίωμα, δηλαδή, ώστε να μπορεί να εκπληρώνει τις υποχρεώσεις που απορρέουν από την ιδιότητα του Έλληνα πολίτη.

Σύμφωνα με το άρθρο 1 παράγραφος 2 και 3, με το άρθρο 16 παράγραφος 2, με το άρθρο 21 παράγραφος 1, με το άρθρο 25 παράγραφος 4, με το άρθρο 51 παράγραφος 2, με το άρθρο 108 και το άρθρο 120 του Συντάγματος επάγονται τα εξής:

Οι κύριοι εθνικοί πυλώνες καθοδήγησης των οποιωνδήποτε σχε-δίων τροποποίησης του δικαίου ιθαγένειας είναι δύο. Πρώτον, η συνέχεια του έθνους ανά τους αιώνες, με παράλληλη καλλιέργεια της εθνικής συνείδησης και, δεύτερον, η διατήρηση της κοινωνι-κής συνοχής του έθνους μας με ταυτόχρονη διαφύλαξη του βασι-κού θεσμού της οικογένειας, η οποία αποτελεί θεμέλιο λίθο του έθνους μας και της κοινωνίας μας, η οποία συνίσταται σε κοινωνία Ελλήνων με εθνική συνείδηση και με σεβασμό των ανθρωπίνων δι-καιωμάτων και όχι σε μια απλή κοινωνία πολιτών.

Επομένως κύριο μέλημα του συνταγματικού νομοθέτη, με από-λυτο σεβασμό στην έννοια του έθνους, είναι μεταξύ των άλλων να μεριμνήσει και να διαφυλάξει την εθνική ομοιογένεια του κράτους δια της θεοπίστεως δικαίου ιθαγενείας. Εκτός και θέλει αυτό η Ευ-ρωπαϊκή Ένωση να το καταργήσει, διότι επειδή δεν μπορεί να επι-βάλει την πολιτισμική ένωση, για να κάνει ένωση ουσιαστικά στην Ευρώπη, προσπαθεί δια της απομείωσης πολιτισμικών στοιχείων να δημιουργήσει μια τέτοια ένωση, όπου οι εκλεκτοί θα κρατούν το δικαίωμα του αίματός τους –την ιθαγένειά τους, την αυτονομία τους- και οι υπόλοιποι θα είναι μια απλή κοινωνία πολιτών.

Όσον αφορά τους αλλοδαπούς θέλω να πω ότι τα ολέθρια απο-τελέσματα της συσσώρευσης των αλλοδαπών είναι πολλά. Είναι η έλλειψη ελέγχου των κυκλοφορούντων αλλοδαπών στη χώρα μας, η έλλειψη συνθηκών υγιεινής στα αστικά κέντρα, η μετά-δοση στον ελληνικό πληθυσμό ασθενειών που είχαν κάποτε κα-ταπολεμηθεί και ήταν ανύπαρκτες, η ραγδαία αύξηση της εγκληματικότητας με χρήση σωματικής βίας, η έλλειψη, η αδυ-ναμία επαρκούς περιφρούρησης των εθνικών μας συνόρων, η αύξηση της ανεργίας των Ελλήνων με ταυτόχρονη κατάληψη θέ-σεων εργασίας από αλλοδαπούς εργαζομένους, η απερίσκεπτη και εθνικά επικίνδυνη εισαγωγή αλλοδαπών στα Σώματα Ασφα-λείας και στις Ένοπλες Δυνάμεις, με την κατάργηση της προϋπό-θεσης του ελληνικού γένους.

Είδαμε σήμερα τυχαία φωτογραφία να υπάρχουν Έλληνες στρατιώτες, οι οποίοι να φωτογραφίζονται με τη σημαία της Αλ-βανίας. Και σας ερωτώ: Αυτοί αύριο σε μια εν δυνάμει σύρραξη, η οποία μπορεί να συμβεί –και το απευχόμαστε όλοι- τι θα κά-νουν; Θα είναι με το πλευρό της χώρας ή θα λειτουργήσουν ως δούρειος ίππος μέσα σε αυτήν τη χώρα;

Στο τέλος, το πιο σημαντικό είναι η έλλειψη κοινωνικής συνο-χής, λόγω της παρουσίας στην πολιτική και κοινωνική ζωή της χώρας αλλοδαπών, οι οποίοι στην πλειοψηφία τους δεν έχουν καμία σχέση με τον ελληνικό πολιτισμό, τα εθνικά ιδεώδη, τις ευρωπαϊκές αρχές και αξίες. Παράλληλα η Ελλάδα συνυπέγραψε τη Συνθήκη Δουβλίνου II, χωρίς καμία επιφύλαξη, ενώ θα έπρεπε να ζητήσει υποχρεωτικό καθορισμό ποσοστώσεων των ευρισκο-μένων στη χώρα μας αλλοδαπών στο πλαίσιο του σεβασμού της αρχής της αναλογικότητας, σε σχέση με τον εθνικό μας πληθυ-σμό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κυρία Πρόεδρε, κυρία Υπουργέ, που δεν είστε εδώ ...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Δύο είμαστε.

ΠΑΥΛΟΣ ΧΑΪΚΑΛΗΣ: Ζητώ συγγνώμη.

Θα ήθελα να σας πω ότι οι Ανεξάρτητοι Έλληνες δεν είμαστε ρατσιστές. Έχω εκφράσει τη γνώμη μου κι έχω πει ότι εύχομαι ποτέ να μην αξιώσει ο Θεός έναν άνθρωπο να αναζητήσει την τύχη του, τροφή, στέγη και έρωτα σε ξένη χώρα. Αυτή είναι η θέση μας.

Από εκεί και πέρα, όμως, θα πρέπει να πούμε ότι μας ενδιαφέρει πάρα πολύ η καλλιέργεια της εθνικής συνείδησης και η εθνική συνοχή. Και αυτό είναι το μεγάλο ζητούμενο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Επειδή είπε η κυρία Υπουργός ότι σε λίγο θα γίνουν Έλληνες, θα ήθελα να πω ότι Έλληνας δεν γίνεσαι, γεννιέσαι. Και αν κάποιος θέλει να γίνει Έλληνας, θα πρέπει να υπάρχουν απαιτήσεις υψηλών προδιαγραφών. Και κάτι τέτοιο θα έπρεπε να έχουμε νομοθετήσει. Όμως, δυστυχώς, κάτι τέτοιο δεν το βλέπω.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των ΑΝΕΛ)

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΝΙΚΗΤΑΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ**)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Βάσει των προαναγγελθέντων συναδέλφων παρακαλώ να έρθει ο κ. Γρηγοράκος.

Μέχρι να έρθει ο Λεωνίδας, θα ήθελα να σας παρακαλέσω να μου επιτρέψετε να παρεμβληθεί ο συνάδελφός μου κ. Γιάννης Μπαλάφας, γιατί εμείς δεν έχουμε τη δυνατότητα να μιλάμε σύμφωνα με τον κατάλογο. Εξαρτάται από το πότε θα είμαστε στην Έδρα και πότε όχι.

Αμέσως μετά θα είναι ο κ. Ηλίας Καματερός, η κ. Ιγγλέζη και ο κ. Δημήτρης Κυριαζίδης.

Κύριε Γρηγοράκο, έχετε τον λόγο.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, αισθάνομαι ευτυχής, γιατί κάθε φορά που είστε εδώ, ως συνάδελφος, πάντα έχετε μια «συντεχνία» μαζί μου και πάντα είστε ευγενής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριοι Υπουργοί, σήμερα είναι μια πολύ δύσκολη μέρα, μια μέρα που πιθανόν να φέρει τα πάνω κάτω. Θέλω, λοιπόν, να πω ότι η έκτακτη κλήση του Πρωθυπουργού, του κ. Τσίπρα, στις Βρυξέλλες δεν είναι καλό σημάδι και αυτό γιατί η χώρα εξακολουθεί να είναι σε αχαρτογράφητα νερά.

Η Μεσόγειος δέχεται τόσους πολλούς μετανάστες και έχει γίνει τα τελευταία χρόνια ο τάφος αθώων ανθρώπων, που πεισμένοι από την απελπισία και την απόγνωση πνίγονται στα σύνορα μιας Ευρώπης, η οποία ψάχνει να βρει κι αυτή τον εαυτό της με τις δυσκολίες που περνάει και προσπαθεί να βρει τα βήματά της για μια αλληλεγγύη στους λαούς -τους δικούς της και τους άλλους- και μια άλλη κοινωνική και πολιτική προσέγγιση των προβλημάτων της.

Όμως, παρακολουθούμε το τελευταίο πεντάμηνο μια πολιτική, η οποία είναι πρωτόγνωρη. «Πρώτη φορά αριστερά», αλλά πριν από λίγο εδώ είδα τον συντάιρό σας περί άλλων να τυρβάζει. Σε αυτό το νομοσχέδιο δηλαδή δεν υπάρχει κυβερνητική πλειοψηφία και υπάρχει θέμα δεδηλωμένης. Όπως άκουσα σήμερα εδώ, κανένα κόμμα μέχρι στιγμής δεν έχει εκφραστεί υπέρ του νομοσχεδίου.

Πώς, λοιπόν, κυρία Υπουργέ, όταν κανένα από τα κόμματα - και της συγκυβέρνησης αλλά και τα άλλα της αντιπολίτευσης- δεν έχει ταχθεί υπέρ του νομοσχεδίου, εσείς επιμένετε σε αυτό το νομοσχέδιο;

Κύριε Βούτση, θα σας πω τι συνέβαινε στην «επάρτη» κυβέρνηση Νέας Δημοκρατίας, ΠΑΣΟΚ και ΔΗΜΑΡ. Όταν δεν υπήρχε συμφωνία, κυρία Βούτση, μεταξύ των τριών εταίρων και μετά μεταξύ των δύο εταίρων, ποτέ δεν ερχόταν νομοσχέδιο στη Βουλή.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Έτσι γινόταν.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Έτσι είναι.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Αυτό σημαίνει πολιτική αξιοπρέπεια. Όμως, αυτό σημαίνει, επίσης, κύριε Βούτση, ότι πιθανόν παίζετε πολύ σκληρά το χαρτί της παραμονής στην εξουσία. Είσατε υπεύθυνοι, γιατί φτάσαμε στο παρά πέντε και δεν υπάρχει συμφωνία. Ξοδέψατε άσκοπα το πλεονέκτημα της ανόδου σας στην εξουσία, γεγονός που το κόμμα μου δεν αμφισβήτησε ποτέ, ότι δηλαδή θα είστε το κόμμα της επόμενης εκλογικής αναμέτρησης, όποτε και αν γινόταν.

Αν θυμάμαι καλά από την ενημέρωση του Προέδρου μας του Ευάγγελου Βενιζέλου τότε, είχε συζητήσει με τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης να εκλέξουμε Πρόεδρο της Δημοκρατίας, να βγούμε από το μνημόνιο και να πάμε σε εκλογές. Αλλά πέσατε και κάνατε το ίδιο λάθος, όπως έκανε ο Γεώργιος Παπανδρέου το 2009, όταν πίεσε τον Καραμανλή να πάμε σε εκλογές για Πρόεδρο της Δημοκρατίας και να πάρει την εξουσία. Την πήρε και αντί να πάρει εξουσία, πήρε μια καυτή πατάτα στα χέρια του. Πήγαμε να τη διαχειριστούμε, αλλά οι καυτές πατάτες και τα σίδερα όταν είναι καυτά, δεν διαχειρίζονται εύκολα. Κάνεις λάθη. Εκ των πραγμάτων θα κάνεις λάθη, όταν πας να διαχειριστείς τέτοιες καταστάσεις. Κανείς δεν έχει βγει νικητής.

Κάναμε και τα δικά μας λάθη λόγω αδυναμίας τότε της ηγετικής ομάδας του κόμματός μας και να, λοιπόν, τώρα που κάνετε κι εσείς τα ίδια λάθη. Πέντε μήνες μετά ερχόσαστε με διάφορα νομοσχέδια που καλύπτете πιθανόν πελατειακές σας σχέσεις και με τις εκλογές να επικρέμανται κάθε στιγμή στο ελληνικό κράτος, όχι στα κόμματα της Αντιπολίτευσης. Διότι όταν πάμε σε εκλογές, που πιθανόν να πάμε γρήγορα σε εκλογές, αυτός που θα χάσει θα είναι η Ελλάδα και ο λαός. Κανείς άλλος δεν θα χάσει. Η Ελλάδα θα χάσει.

Τα κυβερνητικά και τα πολιτικά σας στελέχη και τώρα και σήμερα, ενώ ξέρουμε τι έχετε καταθέσει, τα έχουμε κι εσείς τα έχετε, ακόμη πάνε στα κανάλια ή και εδώ από το Βήμα της Βουλής, συμπεριφέρονται λες και είναι ακόμη στην Αντιπολίτευση. Είναι σχολιαστές και πανελίστες γεγονότων. Δεν ξέρουν ότι πιθανώς σε δύο μέρες θα κληθούν εδώ να πάρουν θέση για τα παρακάτω: Για αύξηση των εισφορών από το ΦΠΑ κατά 680.000.000 ευρώ, για το 2016 1,3 δισεκατομμύρια.

Κι εσείς κι εμείς και όλος ο κόσμος ξέρει ότι ο ΦΠΑ είναι ένας οριζόντιος και άδικος φόρος και ότι η αύξηση του ΦΠΑ σημαίνει αντίστοιχη μείωση των εισοδημάτων των πολιτών, ενώ εμείς με το e-mail Χαρδούβελη είχαμε πει ότι δεν θα μειώσουμε τις συντάξεις και τους μισθούς των εργαζομένων.

Αύξηση των ασφαλιστικών εισφορών κατά 3,9%. Τι σημαίνει αυτό; Αύξηση των εργοδοτικών εισφορών κατά 2,9% και αύξηση των εισφορών των εργαζομένων κατά 1%. Δεν είναι μείωση αυτό του εισοδήματος των εργαζομένων; Και βέβαια οι εργοδότες θα καταβάλουν παραπάνω 400.000.000 ευρώ. Ταφόπλακα, λοιπόν, στους εργαζόμενους και τους συνταξιούχους, αλλά ταφόπλακα και στον ιδιωτικό τομέα.

Αυτό θα κληθείτε να ψηφίσετε το σαββατοκύριακο. Θα το ψηφίσετε! Θα το ψηφίσετε! Δεν σας προβοκάρω, αλλά έχω ζησει σε αυτήν την Αίθουσα τόσο πικρές στιγμές και απάνθρωπες που εγώ δεν θέλω να τις ζήσετε. Θέλω να περάσει η συμφωνία, όπως θα τη φέρετε, μια κακή συμφωνία και δεν θέλω ειλικρινά να αισθανθείτε όπως μας κάνατε να αισθανόμαστε τότε. Και δεν θέλω να δω, γιατί εμείς δεν θα επιτρέψουμε σε κανέναν, γιαούρτια, πορτοκάλια και λεμόνια.

Διατήρηση του ΕΝΦΙΑ, αυτού του φοβερού νόμου, του e-mail Χαρδούβελη, 900.000.000 ευρώ και 8,1 δισεκατομμύρια. Το πρώτο μνημόνιο είχε 80% αύξηση της φορολογίας και 20% μείωση των δαπανών. Προσέξτε. Αυτή η πρόταση της Κυβέρνησης έχει 97% αύξηση της φορολογίας και 3% μείωση των δαπανών.

Ακούστε κι ορισμένες αλήθειες. Η Κυβέρνηση το φέρνει αυτό και βγαίνουν τα στελέχη στις τηλεοράσεις και σήμερα το πρωί ήμουν σε μια τηλεόραση και έλεγε ο συνάδελφος από το ΣΥΡΙΖΑ ότι «μειώσαμε το πρωτογενές πλεόνασμα τα 2,5% αντίστοιχα». Ποια είναι η αλήθεια εδώ; Η μείωση του πλεονάσματος προήλθε σε συνάρτηση με την μείωση του ρυθμού ανάπτυξης. Αφού η ανάπτυξη είναι 0 και αυτό το νομοσχέδιο που φέρνεται είναι ένα

νομοσχέδιο, το οποίο ειλικρινά είναι μόνο ύφεση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Η Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι μείωσε δύο βαθμίδες την εισφορά της αλληλεγγύης. Μα, αφού εμείς το είχαμε κάνει αυτό στην προηγούμενη κυβέρνηση. Η Κυβέρνηση λέει ότι διέσωσε τους μισθούς και τις συντάξεις.

Ποια; Αφού με αυτόν τον ΦΠΑ που φέρνει και με όλα αυτά τα μέτρα που παίρνει, και τους μισθούς και τις συντάξεις μειώνει.

Η Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι δεν περιέκοψε μισθούς πάλι και συντάξεις. Η αύξηση των ασφαλιστικών εισφορών και των εισφορών αλληλεγγύης μειώνει τις συντάξεις τελευταία, αυτό το περιβάλλο «η ρήτρα μηδενικού ελλείματος».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε συνάδελφε, διευκολύνετέ με.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Σας διευκολύνω, κύριε Πρόεδρε. Σαράντα λεπτά μίλησε η Υπουργός.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Εντάξει. Όμως, εσείς, επειδή έχετε κάνει εδώ πάνω, ξέρετε τον καημό των συναδέλφων.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Σαράντα λεπτά! Και μου κάνετε τώρα παρατήρηση, κύριε Πρόεδρε; Να μιλάγε είκοσι, να πω εντάξει, να με κατεβάσετε. Όμως, έτυχε να είμαι εδώ. Σαράντα δύο λεπτά! Τελειώνω.

Το νομοσχέδιο αυτό ήταν νομοσχέδιο, το οποίο το είχε φέρει το ΠΑΣΟΚ με πλήρη συνείδηση και χωρίς πολιτικά τερτίπια και δεν υποχώρησε ποτέ σε θέματα πολιτικής, ηθικής και νομικής στήριξης. Είμαστε εδώ, λοιπόν, να λέμε ότι ναι, αυτό το νομοσχέδιο είναι νομοσχέδιο δικό μας και ότι με τη Νέα Δημοκρατία, όταν ήμασταν μαζί στην κυβέρνηση, ήρθαμε πολλές φορές σε ρήξη και αντιπαράθεση, φτιάξαμε ειδική επιτροπή υπό τον κ. Αθανασίου και είχαμε φτάσει σε ένα πολύ καλό σημείο, ούτως ώστε να φέρουμε το νομοσχέδιο να ψηφιστεί.

Σήμερα φέρνετε, λοιπόν, αυτό το νομοσχέδιο και ζητάτε παρατήρηση και παρά την πολιτική συγκυρία να ψηφίσει η Αντιπολίτευση το νομοσχέδιό σας, όταν εσείς δεν μπορείτε να τα βρείτε με τους συγκυβερνώντες σας.

Θέτω, λοιπόν, θέμα δεδηλωμένης. Εάν δεν υπάρξει δεδηλωμένη, αυτό το νομοσχέδιο δεν περνάει.

Ευχαριστώ.

ΣΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα για ένα λεπτό τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Για ποιο πράγμα ζητάτε τον λόγο;

ΣΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Θέλω ένα λεπτό τον λόγο για τη δήλωση που έκανε ο κ. Γρηγοράκος, να ανακοινώσω κάτι εκ μέρους της Νέας Δημοκρατίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο για ένα λεπτό, παρ' ότι δεν αντιλαμβάνομαι ποιο είναι το θέμα.

ΣΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Δεδομένου, κύριε Πρόεδρε, ότι το συγκεκριμένο νομοσχέδιο και ιδιαίτερα το άρθρο 1 και το άρθρο 10, τα οποία αφορούν την ουσία της διαφωνίας της Αντιπολιτεύσεως, πέρασαν από την επιτροπή της Βουλής με την πλειοψηφία του ΣΥΡΙΖΑ και του ΠΑΣΟΚ -γιατί όλα τα άλλα κόμματα καταψήφισαν- και δεδομένου ότι τώρα ο κ. Γρηγοράκος θέτει ζήτημα δεδηλωμένης ως προς το νομοσχέδιο, ασχέτως δηλαδή της επί της αρχής «ναι» θέσης του ΠΑΣΟΚ, αν καταλαβαίνω καλά, ως προς το νομοσχέδιο...

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Ναι.

ΣΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Το ΠΑΣΟΚ λέει «ναι» ως προς το νομοσχέδιο, αλλά λέει ότι δεν μπορεί να περάσει με τις ψήφους της Αντιπολιτεύσεως.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Είναι πολιτική απόφαση.

ΣΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Πρέπει, αν θέλουν, να το ψηφίσουν οι συνεταίροι σας. Όμως, οι συνεταίροι σας -άκουγα πριν τον κ. Χαϊκάλη- που περίπου σας κατηγορήσαν. Όχι μόνο το καταψηφίζουν, αλλά σας κατηγορήσαν και δριμείως.

Άρα, κύριε Πρόεδρε, εμείς ανακοινώνουμε ότι θα διαβουλευθούμε τώρα για το σε ποιο σημείο της διαδικασίας θα τεθεί θέμα

ονομαστικής ψηφοφορίας.

Έχουμε ένα νέο πολιτικό δεδομένο: Ή θα περάσει με τις ψήφους ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ ή δεν θα περάσει. Για να είμαστε όλοι μετρημένοι και συνεννοημένοι και να μην κρύβεται ο κ. Καμμένος πίσω από άλλα κόμματα, κύριε Δημοβόλη.

Γιατί ο κ. Καμμένος εδώ στην προηγούμενη σύνθεση, κύριε Υπουργέ, έχει καταθέσει ο ίδιος και οι Βουλευτές του πρόταση νόμου περί συνολικής καταργήσεως του νόμου Ραγκούση.

Αν θέλει, λοιπόν, ο ΣΥΡΙΖΑ με τον συνεταίρο του, τον κ. Καμμένο, να περάσουν το νομοσχέδιο, έχει καλώς. Αν δεν θέλουν να το περάσουν, απλώς το νομοσχέδιο δεν θα περάσει από τη Βουλή και, άρα, έχει δίκιο ο κ. Γρηγοράκος που θέτει θέμα δεδηλωμένης.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Έχει ζητήσει τον λόγο ο κύριος Υπουργός, προφανώς για να απαντήσει στον κ. Γρηγοράκο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Ναι, ναι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Θερμή παράκληση. Ακούσατε ότι θα πάμε μέχρι τις επτά. Δεν έχουν μιλήσει οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι. Αν αρχίσουν αυτού του είδους οι παρεμβάσεις, με συγχωρείτε, αλλά να σκεφθείτε και τους συναδέλφους που περιμένουν να μιλήσουν. Αυτό είναι το ένα.

Κύριε Γεωργιάδη, η ψηφοφορία, εφόσον η Νέα Δημοκρατία θέλει να κάνει ονομαστική, αυτονόητο είναι ότι έχει δικαίωμα να την κάνει. Θα βγει το αποτέλεσμα και δεν υπάρχει θέμα δεδηλωμένης επί της αρχής του νομοσχεδίου. Το αν μετά μπαίνει θέμα δεδηλωμένης είναι άλλη ιστορία. Όμως, για την ψήφιση του νομοσχεδίου, δεν υπάρχει τέτοιο θέμα. Εκτός αν η Κυβέρνηση βάλει θέμα εμπιστοσύνης. Αλλά αυτό πιστεύω ότι θα το ακούσουμε από τον κ. Βούτση.

Κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο για δύο λεπτά σας παρακαλώ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Ναι, ναι.

Κύριε Πρόεδρε, ως παλαιότερος ημών και πολύ έμπειρος δώσατε μέσα σε ένα λεπτό ήδη την ερμηνεία που υπάρχει σύμφωνα με το Σύνταγμα, τον Κανονισμό κ.λπ..

Δεν υπάρχουν ανάμεσά μας κόμματα περιορισμένης ευθύνης ούτε κόμματα αλά κάρτ. Με αυτήν την έννοια, είναι σαφές ότι η διαδικασία ολοκληρώθηκε στις επιτροπές με κανονική ψηφοφορία, διαφανέστατη επί των ζητημάτων. Και με βάση την πλειοψηφία που διαμορφώθηκε, τις ενστάσεις, το περίμενε κ.λπ. των άλλων κομμάτων ήρθε στην Ολομέλεια.

Άρα, εάν υπάρχει ζήτημα ονομαστικής ψηφοφορίας, να τεθεί από την πλευρά σας. Δεν υπάρχει κανένα θέμα να μην περάσει με πλειοψηφία και μάλιστα με άνετη, όπως πιστεύω, αυτό το νομοσχέδιο.

Ως εκ τούτου, καθένας παίρνει την ευθύνη του. Εάν το ΠΑΣΟΚ θέλει να υπαναχωρήσει με οποιονδήποτε λόγο -δεν λέω πρόσχημα- ως τον καταθέσει, αφού είναι δημόσια η συζήτηση.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Δεν είναι υπαναχώρηση αυτό.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Αλλιώς, δεν έχει κανένα νόημα να μιλάμε με τέτοιον τρόπο για «δεδηλωμένη». Έτσι και αλλιώς η προσπάθεια γίνεται επί της ουσίας. Εγώ μίλησα για ευρύτατη σύγκλιση που μπορεί να επιτευχθεί. Ακούσατε και την εισηγήτρια Υπουργό σε σχέση με τα άρθρα και τη δυνατότητα χωρισμού των δύο άρθρων κ.λπ. ή και οτιδήποτε άλλο, το οποίο θα το συζητήσουμε, όταν φτάσουμε στα άρθρα.

Πάντως, δεν μπορεί η Κυβέρνηση να είναι όμηρος τακτικών επιλογών κομμάτων. Και δεν αναφέρομαι τώρα, βεβαίως, στη σχέση με τους Ανεξάρτητους Έλληνες.

Γνωρίζετε πολύ καλά, κύριε Γρηγοράκο, πως η σημερινή συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ δεν στηρίζεται σε προγραμματικό ντοκουμέντο κοινής προγραμματικής πλατφόρμας, το οποίο θυμάστε ότι εσείς επί μήνες είχατε κάνει μια εργώδη προσπάθεια να διαμορφώσετε.

Στο πλαίσιο, λοιπόν, εκείνης της συμφωνίας, πράγματι, ενώ από την πλευρά σας είχε έρθει ένα νομοσχέδιο, κάνατε τη διαδικασία που είπατε, μέχρι να φτάσετε σε έναν συγκεκριμένο με τον

κ. Αθανασίου.

Εμείς δεν έχουμε τέτοια συμφωνία ή συνεννόηση και για την ώρα τα πηγαίνουμε πάρα πολύ καλά και τιμάμε πάρα πολύ – πραγματικά το λέω – και τους συνεργαζόμενους από τους Ανεξάρτητους Έλληνες.

Σε κάθε νομοσχέδιο διαμορφώνουμε τις πλειοψηφίες μας και τη σύγκλισή μας, έτσι ώστε η Βουλή να προχωρά σύμφωνα με το Σύνταγμα και τον Κανονισμό.

Ευχαριστώ.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Γρηγοράκο, αφού είδα ότι συμφωνήσατε με αυτά που λέμε.

Έχετε τον λόγο για ένα λεπτό και κλείνει η κουβέντα.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, τα πράγματα δεν είναι εύκολα. Είναι μείζον πολιτικό θέμα. Εάν τα ξεπερνάμε έτσι, μια χαρά είμαστε!

Εμείς είπαμε ότι το νομοσχέδιο αυτό στηρίχθηκε από εμάς ιδεολογικά, πολιτικά, κοινωνικά, ηθικά το 2010 και το θεωρούμε κομμάτι του εαυτού μας.

Αυτό το νομοσχέδιο, λοιπόν, το στηρίζουμε γιατί πιστεύουμε ότι είναι δικό μας. Γι' αυτό το ψηφίσαμε επί της αρχής.

Ωστόσο, δεν μπορεί ο ΣΥΡΙΖΑ, φτιάχνοντας αυτή την Κυβέρνηση, η οποία δεν τον στηρίζει – δεν υπάρχει κυβερνητική συνοχή – να βασίζεται σε ψήφους κομμάτων, με τα οποία δεν έχει καμμία, μα καμμία – ειλικρινά – σχέση στην Κυβέρνηση. Δεν μπορεί, δηλαδή, αυτή η Κυβέρνηση να περνάει νομοσχέδια με τις δικές μας ψήφους. Αυτό δεν είναι έντιμο, δεν είναι ηθικό, δεν είναι πολιτικό. Τα νομοσχέδια μπορούν να ψηφίζονται από όλες τις πτέρυγες της Βουλής, αλλά δεν μπορούν να περνάνε νομοσχέδια με πατάριες συμπτράξεις.

Αυτή, λοιπόν, η σύμπραξη που έχει γίνει μεταξύ του ΣΥΡΙΖΑ και των Ανεξαρτήτων Ελλήνων, για εμάς δεν είναι κάτι το φυσιολογικό. Εμείς τουλάχιστον με τη Νέα Δημοκρατία και τη ΔΗΜΑΡ φροντίσαμε τα νομοσχέδια που φέρναμε, εφόσον υπήρχε αντίρρηση, να μην τα φέρνουμε.

Αυτό, λοιπόν, θέλουμε να απαντήσουμε στην Κυβέρνηση: ότι αυτές τις μεγάλες «ταρζανιές», ότι θα μας έχουν εγκλωβισμένους για να περνάνε τα νομοσχέδια και να παίζουν τα πελατειακά τους παιχνιδάκια, δεν θα τις επιτρέψουμε!

Λέμε «ναι» στο νομοσχέδιο, «όχι» στη δεδηλωμένη. Εάν έχει δεδηλωμένη, περνάει το νομοσχέδιο. Εμείς λέμε «ναι» επί της αρχής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Γρηγοράκο, σας παρακαλώ, ολοκληρώστε.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Πριν από λίγο, ο Βουλευτής των ΑΝΕΛ κ. Χαϊκάλης είπε ότι δεν το ψηφίζει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Γρηγοράκο, σας παρακαλώ! Εγώ απάντησα το τι προβλέπει ο Κανονισμός.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Δεδηλωμένη νομοσχεδίων δεν υπάρχει. Υπάρχει δεδηλωμένη της Βουλής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Υπουργέ, δεν σας έδωσα τον λόγο! Εδώ δεν είναι Υπουργικό Συμβούλιο.

Εγώ απάντησα εκ του Κανονισμού και του Συντάγματος. Ο κ. Γρηγοράκος είπε την πολιτική άποψη του κόμματός του, εσείς την πολιτική άποψη της Κυβέρνησης, η Νέα Δημοκρατία θα κάνει πρόταση για ονομαστική και εκεί θα δούμε πώς έχουν τα πράγματα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΑΜΑΒΟΛΙΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, ο κ. Δαμαβολίτης ζητάει τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Δεν έχετε τον λόγο, κύριε Δαμαβολίτη. Δεν είστε καν Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος.

Κύριε Μπαλάφα, παρακαλώ ελάτε στο Βήμα. Και για να μην αδικήσω τον νέο συνάδελφο, μετά τον κ. Μπαλάφα, θα σας δώσω, κύριε Δαμαβολίτη, τον λόγο για ένα λεπτό, για να μην αισθάνομαι άσχημα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΑΛΑΦΑΣ (Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Προ-

φανώς δεν θα μπω στον πειρασμό να μιλήσω για τα γενικότερα ζητήματα, όχι γιατί δεν θα μπορούσα, αλλά γιατί άλλο θέμα συζητάμε σήμερα. Εξάλλου, σύντομα θα γίνει συζήτηση στη Βουλή για τα γενικότερα ζητήματα, ελπίζοντας και προσδοκώντας και αγωνιζόμενοι αυτή η συζήτηση να γίνει επί μίας υπαρκτής και αμοιβαία επωφελούς συμφωνίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εκτός κειμένου θα ήθελα να κάνω μόνο δύο παρατηρήσεις για πράγματα που ακούστηκαν. Από εκεί και πέρα, θα αναφερθώ σε ζητήματα που αφορούν δικές μου απόψεις.

Η πρώτη εκτός κειμένου τοποθέτησή μου είναι όσον αφορά την άποψη που ακούστηκε κάποια στιγμή, ότι μιλώντας για Έλληνες μιλάμε για ορθόδοξους και μόνο. Δηλαδή –ας αφήσουμε τους άλλους– οι καθολικοί Έλληνες, οι Εβραίοι Έλληνες, οι προτεστάντες Έλληνες είναι μειωμένης εθνικής υποστάσεως ή εθνικής εμπιστοσύνης;

ΜΑΞΙΜΟΣ ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Στους εταίρους σας...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΑΛΑΦΑΣ (Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Όχι, λέχθηκε αυτό που σας είπα επί λέξει. Ντροπή! Διότι ξέρουμε πώς στάθηκαν αυτοί οι συμπατριώτες μας, αυτοί οι Έλληνες σε άλλες κρίσιμες εθνικές στιγμές, όταν κάποιοι υποστήριζαν καθόλου εθνικές τάσεις, αλλά συνεργασίες με τους κατακτητές την περίοδο εκείνη.

Το δεύτερο που θα σας πω είναι το εξής και είναι πάλι εκτός κειμένου: Οι αρχαίοι Έλληνες, στους οποίους πολλοί εξ υμών συνεχώς αναφέρεστε, έλεγαν ότι Έλληνα εστί όστις της ελληνικής παιδείας έσχε μάθησιν. Είναι έτσι ή δεν είναι;

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Αυτό λέμε και εμείς, να μάθουμε...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΑΛΑΦΑΣ (Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Έτσι είναι.

Αυτά, λοιπόν, τα περί αίματος ή τα περί «γεννιέσαι Έλληνας, δεν γίνεσαι» και λοιπά, είναι πολύ έξω από τον ελληνικό πολιτισμό.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ: Άλλο το ένα, άλλο το άλλο, μην τα μπερδεύουμε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΑΛΑΦΑΣ (Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα τώρα να αναφερθώ σε όσα έχω προετοιμαστεί να πω.

Νιώθω σήμερα ότι εκπληρώνω ένα καθήκον, καθήκον απέναντι στη συνειδήσή μου, αλλά και σε οικεία πρόσωπα, καθήκον απέναντι σε γνωστούς, καθήκον απέναντι σε αγνώστους, απέναντι στον διάσημο Γιάννη Αντετονκούμπο, αλλά και στην άγνωστη σε εμένα μικρή μαθήτριά που είδα στην πρόσφατη μαθητική παρέλαση στην Αθήνα να κρατά περήφανη την ελληνική σημαία, καθήκον απέναντι στην Καντίτζα Σανκού που κατ'αγεται από τη Σιέρα Λεόνε, στον Οδυσσέα Τσενάι –τον θυμάστε, υποθέτω– που κατάγεται από την Αλβανία και σε δεκάδες χιλιάδες νέους και νέες που μπορεί οι γονείς τους να γεννήθηκαν σε κάθε γωνιά της γης, αλλά οι ίδιοι δεν έχουν γνωρίσει άλλη πατρίδα, ήρθαν σε πολύ μικρή ηλικία στη χώρα μας.

Με τη θετική μου ψήφο στο νομοσχέδιο για την ιθαγένεια ζητώ ένα μεγάλο συγγνώμη από τον Αλβανό δημοσιογράφο Νίκο Άγκο, ο οποίος αναγκάστηκε να μεταναστεύσει στη Σουηδία, αν και για πολλά χρόνια ήταν εργαζόμενος και οικογενειάρχης στην Ελλάδα. Οι δύο του κόρες, είκοσι ενός και είκοσι δύο χρόνων, γεννήθηκαν εδώ, αλλά ακόμα είναι με άδεια παραμονής σε μια χώρα, στην οποία ποτέ δεν μετανάστευσαν.

Ταυτόχρονα, είμαι περήφανος γιατί αυτή η χώρα κατοικείται από πολίτες σαν τον λοχία Αντώνη Δελγιωργή, ο οποίος με κίνδυνο της ζωής του έσωσε δεκάδες ναυαγούς πρόσφυγες σε παραλία της Ρόδου.

Είμαι περήφανος γιατί είναι ελάχιστοι και κυριολεκτικά μικροί –πώς αλλιώς να τους χαρακτηρίσω– αυτοί που χαρακτηρίζουν συνανθρώπους μας ανθρώπινα σκουπίδια και λένε να τους πετάμε στη θάλασσα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όσοι πιστεύουμε –και νομίζω ότι είναι πολλοί σε αυτήν την Αίθουσα που το πιστεύουν– στον κώδικα αξιών, όπως αυτός διαμορφώθηκε μετά τη μεγάλη Γαλλική Επανάσταση, τα μηνύματα της οποίας χρωμάτισαν και τον δικό μας απελευθερωτικό αγώνα, υπερασπιζόμαστε την ελευθερία,

τη διαφορετικότητα, την αδελοφουσίνη, την αλληλεγγύη, τα ανθρώπινα δικαιώματα και ειδικά το δικαίωμα στη ζωή και στην πατρίδα.

Τα παιδιά αυτών που έφθασαν στην πατρίδα μας ζητώντας ένα καλύτερο αύριο έχουν δικαιώματα που στην ενιαία Ευρώπη γίνονται αποδεκτά. Δεν μπορεί να υπερασπιζόμαστε την οικονομική Ευρώπη και να αγνοούμε την Ευρώπη του ανθρωπισμού.

Πέρα δε από την ηθική πλευρά, πέρα από την ιδεολογική πλευρά, υπάρχει και η ρεαλιστική προσέγγιση. Ζούμε σε μια χώρα που, δυστυχώς, γερνά. Η υπογεννητικότητα είναι χαρακτηριστικό όλων σχεδόν των δυτικών κοινωνιών. Στην Ελλάδα πολύ περισσότερο έχουμε και έντονη τη νεανική μετανάστευση. Βέβαια, εδώ να ξεκαθαρίσουμε άλλη μια φορά και να ακουστεί ότι τα παιδιά που γεννήθηκαν στη χώρα μας δεν είναι μετανάστες, δεν έχουν γνωρίσει άλλη πατρίδα, είναι γηγενείς. Έχουμε υποχρέωση να τους εντάξουμε κοινωνικά και οικονομικά, πάντα φυσικά ισότιμα, με ίδιες υποχρεώσεις, με ίδια δικαιώματα, με οφέλη και για τους ίδιους, αλλά και για την ελληνική οικονομία και κοινωνία.

Αυτά τα παιδιά μπορούν και δικαιούνται να γίνουν ισότιμοι πολίτες, οι οποίοι θα βελτιώσουν και την ηλικιακή πυραμίδα της χώρας, θα καλύψουν ανάγκες στην παραγωγή, ιδιαίτερα στην επαρχία, η οποία δυστυχώς εγκαταλείφθηκε για πολλά χρόνια. Μια ματιά στη σύνθεση των σχολείων, δημοτικών, γυμνασίων, λυκείων θα μας πείσει για το επείγον του θέματος.

Επομένως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η απονομή της ιθαγένειας δεν είναι φιλανθρωπία ούτε προνόμιο. Είναι κατά τη γνώμη μου δικαίωμα για τα παιδιά που γεννιούνται και ανατρέφονται στην Ελλάδα, πηγαίνουν σχολείο εδώ, διαμορφώνουν την προσωπικότητά και τη συνείδησή τους ως μέλη της κοινωνίας μας. Και ξέρουμε πως διαμορφώνεται η συνείδηση τα τρυφερά πρώτα χρόνια της ηλικίας -όποιος δεν το ξέρει, ας μιλήσει με ψυχολόγους και άλλους επιστήμονες- ανεξάρτητα επαναλαμβάνω από την καταγωγή των γονέων τους.

Το νομοσχέδιο για την ιθαγένεια ικανοποιεί το περί δικαίου αίσθημα της μεγάλης πλειοψηφίας των πολιτών, αλλά και εξασφαλίζει τις προϋποθέσεις κοινωνικής συνοχής και ενσωμάτωσης.

Σύμφωνα με εκτιμήσεις αφορά περίπου εκατόν πενήντα χιλιάδες ανήλικα τέκνα ή νέους που γεννήθηκαν, ανατράφηκαν και διαμόρφωσαν τη συνείδησή τους στην Ελλάδα. Είναι απολύτως κατανοητό ότι οι αυστηροί αποκλεισμοί που έθετε ο προηγούμενος νόμος περί κτήσης της ελληνικής ιθαγένειας οδηγούσαν με μαθηματική ακρίβεια σε μια κοινωνία με εύθραυστη κοινωνική συνοχή.

Με την πολιτική που χαρακτηρίζει το παρόν νομοσχέδιο θα υπάρχουν και παράπλευρα οφέλη. Ίσως γι' αυτό του γίνεται τόσο μεγάλος πόλεμος του νομοσχεδίου. Δεν θα υπάρχει εύφορο έδαφος ούτε για ρατσιστικές, ναζιστικές αντιλήψεις ούτε εξ' αντανάκλασης για κάθε είδους θρησκευτικούς φανατισμούς σαν τους τζιχαντιστές και όλους αυτούς τους εχθρούς του πολιτισμού και της δημοκρατίας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Β' Αντιπροέδρου)

Η αναχρονιστική αντίληψη του δικαίου του αίματος, σύμφωνα με την οποία ο λαός μιας χώρας είναι σωστό να αποτελείται από άτομα της ίδιας εθνότητας, εκτός από το ανέφικτο του πράγματος, αποτελεί και ακραία ιδεολογική ρητορεία.

Με το νομοσχέδιο αυτό η χώρα μας εναρμονίζεται με τα ευρωπαϊκά πρότυπα κτήσης ιθαγένειας, όπου σαφή και κυρίαρχη θέση καταλαμβάνει το δικαίωμα του εδάφους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με την τροποποίηση διατάξεων του Κώδικα Ελληνικής Ιθαγένειας κάνουμε μια μεγάλη τομή, ένα μεγάλο άλμα από το χτες στο σήμερα. Ξέρουμε καλά ότι το μέλλον ανήκει στις κοινωνίες που θα είναι πλουραλιστικές, ειδικά στις κοινωνίες εκείνες που θα είναι αρμονικές, συνεργατικές, αλληλέγγυες και δίκαιες, κοινωνίες αγάπης, όπως είχε λεχθεί κάποτε, πριν από λίγες ημέρες από κάποια συνάδελφο.

Μια τέτοια Ελλάδα θέλουμε εμείς και σε αυτήν την κατεύθυνση συντείνει νομίζω το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου που σήμερα συζητάμε. Γι' αυτό νομίζω ότι θα ήταν αυτονόητο τουλάχιστον επί της αρχής να ψηφιστεί από μια ευρύτερη πλειοψηφία, ανεξάρτητα από τις επιφυλάξεις που μπορεί να υπάρχουν σε κάποια άρθρα.

Από την πλευρά μου είναι αυτονόητο ότι στηρίζω το νομοσχέδιο αυτό με όλες μου τις δυνάμεις.

Σας ευχαριστώ πολύ.
(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Όπως υπεσχέθη, θα δώσω τον λόγο στον κ. Δαμαβολίτη για ένα λεπτό, ο οποίος, αν και νέος συνάδελφος, είμαι σίγουρος ότι θα πειθαρχήσει στον χρόνο.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε. Έχετε τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΑΜΑΒΟΛΙΤΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Να απαντήσω στον κ. Άδωνι ότι ο κ. Καμμένος δεν κρύβεται. Εκφράζεται μέσα από τον εισηγητή μας, ο οποίος εκφράζει αυτώςια την τοποθέτηση του κινήματός μας.

Να θυμίσω ότι το κίνημά μας είναι η οδός έκφρασης μιας μερίδας πολιτών που κάνει πιστά αυτό για το οποίο πήρε εντολή.

Αν ο κ. Γρηγοράκος έχει μια ανησυχία για την αρχή της δεδηλωμένης, μπορεί εύκολα να θέσει το θέμα. Μπορεί να μην ψηφίσει το νομοσχέδιο -αφού μπαίνει στον πειρασμό- και να το φέρει το θέμα βάσει του Συντάγματος ενώπιόν μας. Από τη στιγμή, όμως, που δεν μπορεί να αποφύγει αυτόν τον πειρασμό και θέλει να το ψηφίσει, πρέπει να υπακούσει σε αυτό το οποίο υπαγορεύει το Σύνταγμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Και εγώ ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Όπως προανήγγειλα, σειρά για να μιλήσουν τώρα έχουν τρεις συνάδελφοι, ο κ. Καματερός, η κ. Ιγγλέζη από τον ΣΥΡΙΖΑ και ο κ. Κυριαζίδης. Μέχρι να έρθει στο Βήμα ο κ. Καματερός, θα ήθελα να προτείνω στους Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους, για να μην πέσετε όλοι en bloc. Μόλις να τελειώσει και ο κ. Κυριαζίδης, να μιλήσουν δύο Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι, να ακολουθεί μια ομάδα τεσσάρων, πέντε Βουλευτών, μετά άλλοι δύο Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι και όχι να μου πέσετε όλοι οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι «πακέτο» και να μου φάτε όλο τον χρόνο και να μη μιλήσουν οι συνάδελφοι. Επομένως μετά τον κ. Κυριαζίδη μιλάει ο κ. Κουτσούκος.

Αν κατάλαβα καλά, κύριε Κουτσούκο, θέλετε να παρέμβετε; Έτσι; Δέχετε να το κάνουμε έτσι;

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ: Εντάξει, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Με διευκολύνετε.

Έχει ζητήσει τον λόγο και ο κ. Παππάς, μετά μιλούν άλλοι τρεις συνάδελφοι. Η κ. Γεροβασιλή βλέπω ότι θέλει και θα ενημερώσω και τους άλλους.

Κύριε Καματερέ, έχετε τον λόγο.

ΗΛΙΑΣ ΚΑΜΑΤΕΡΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε και ιδιαίτερα για τον χειρισμό του ζητήματος, όπου δίνετε την ευχέρεια και στους Βουλευτές να μιλήσουν.

Συναδέλφισες και συνάδελφοι, σήμερα το πρωί πάλι πνίγηκαν έξι Σύριοι ανοικτά της Κω, όταν ανατράπηκε ένα σκάφος. Γιατί το λέω; Γιατί είναι η πολλοστή φορά που γίνεται και το λέω γι' αυτούς που ισχυρίζονται ότι πρέπει να τους διώχνουμε, γι' αυτούς που δεν τους νοιάζει να βλέπουν τις βρεγμένες μανάδες να βγαίνουν από τη θάλασσα και να μην έχουν πού να πάνε.

Το λέω γι' αυτούς που βλέπουν τις μανάδες να κρατούν τα μωρά τους και να μην έχουν γάλα να τους δώσουν και δεν νοιάζονται. Το λέω γι' αυτούς που δεν τους νοιάζει όταν βλέπουν τη μάνα να πνίγεται και την τελευταία στιγμή, ενώ πνίγεται, να δίνει το μωρό της στη διπλανή κοπέλα για να το σώσει.

Μένουν στο νησί μας ακόμα και είκοσι πέντε μέρες νησιτικοί πρόσφυγες και μετανάστες, χωρίς ρεύμα, χωρίς νερό, στο κρύο, στη βροχή, στο λιμάνι, με κίνδυνο να πεθάνουν, ακόμη κι αν γλιτώσουν από τη θάλασσα. Και αυτό γιατί; Γιατί υπάρχουν κάποιοι εξέμπνοι -επιτρέψτε μου να πω αυτή την έκφραση- που νομίζουν ότι αν δεν τους περιθάλψουμε, αν τους αφήσουμε να πνιγούν, τότε δεν θα μας έρθουν άλλοι από απέναντι και θα πηγαίνουν κάπου αλλού. Ίσως τότε, αν τους πνίγουμε κιόλας, να το μάθουν οι απέναντι και να μην έρχονται σε μας, να πηγαίνουν αλλού!

Ίσως είναι και αυτή μία λύση, λες και οι αδιστακτοί άνθρωποι ανθρώνων ζώων νοιάζονται για το πού θα τους στείλουν ή αν

θα πνιγούν. Μάλιστα, έτσι νομίζουν ότι φροντίζουν και τον τουρισμό στα νησιά μας. Δεν καταλαβαίνουν οι ανόητοι ότι έτσι δυσφημίζουν τον τόπο μας, δείχνοντας απανθρωπιά και αφήνοντας τους ταλαίπωρους να ψάχνουν καταφύγιο.

Πού είναι η ελληνική φιλοξενία; Πού είναι η ανθρωπιά; Βέβαια, είναι φοβερή υποκρισία να διδάσκουμε στους υπαλλήλους και να ζητάμε από το προσωπικό να χαμογελάει στους τουρίστες για να δείχνουμε την ελληνική φιλοξενία.

Έχουν μεγάλη ευθύνη οι τοπικές αρχές που δεν συνεργάζονται για την πρώτη υποδοχή των μεταναστών και των προσφύγων και πολύ περισσότερο όταν στοχοποιούν όποιους πολίτες εθελοντές ενεργοποιούνται. Γιατί έχουμε και τέτοια φαινόμενα. Θα έχετε διαβάσει και θα έχετε ακούσει ότι διώκονται στη Μυτιλήνη όσοι έπαιρναν από τον δρόμο πρόσφυγες με τα αυτοκίνητά τους για να τους μεταφέρουν.

Έχουν, λοιπόν, μεγάλη ευθύνη οι τοπικές αρχές που δεν συνεργάζονται, γιατί δεν καταλαβαίνουν ότι είμαστε σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης και πως ευθύνη έχουμε όλοι μας. Έχει όμως ευθύνη και η Κυβέρνηση; Δεν έχω πρόβλημα να σας πω ότι ως έναν βαθμό έχει.

Παρακολουθώ από κοντά όλες τις προσπάθειες των Υπουργών, ιδιαίτερα της Υπουργού μεταναστευτικής πολιτικής που προσπαθεί να συντονίσει τα ασυντόνιστα. Δεν ξέρω πόσες υπηρεσίες είναι συναρμόδιες γι' αυτό το θέμα. Δεν ξέρω πώς μπορεί να τα καταφέρει χωρίς φράγκο, επιτρέψτε μου την έκφραση. Δεν ξέρω πώς μπορεί να τα καταφέρει χωρίς αρμοδιότητες.

Εδώ πρέπει να πούμε ότι η Κυβέρνηση πρέπει να δείξει μεγαλύτερη τόλμη και αποφασιστικότητα. Έχουμε κατάσταση έκτακτης ανάγκης. Εμένα δεν με βολεύουν οι δικαιολογίες που ακούω από τους Υπουργούς από τα διάφορα Υπουργεία. Δεν με βολεύει να μου λένε ότι δεν μπορούν να κάνουν προσλήψεις για να πάνε αστυνομικοί στα νησιά. Δεν με βολεύει να ακούω ότι δεν έχουμε χρήματα για τη σίτιση. Δεν με βολεύει να ακούω ότι δεν έχουμε χρήματα για τα μεταφορικά των αστυνομικών που εθελοντικά θέλουν να πάνε στα νησιά.

Εγώ θα ήθελα ο Υπουργός να μπορεί να πάρει μία διμοιρία ΜΑΤ -αντί να φυλάει απ' έξω τη Βουλή- και να πάει κάτω να βοηθήσει. Έχουμε κατάσταση έκτακτης ανάγκης. Αν γινόταν σεισμός, τι θα κάναμε;

Μας έχουν δεμένους οι διάφορες συμφωνίες και όλος ο μηχανισμός, ο οποίος έχει δημιουργηθεί και πρέπει εμείς να κινηθούμε μέσα σε αυτά τα πλαίσια, τα οποία μας έχουν βάλει, από το ότι δεν μπορούμε να κάνουμε προσλήψεις, όπως είπα πριν, και δεν έχουμε χρήματα, μέχρι και όλες τις γραφειοκρατικές διαδικασίες, τη λεγόμενη ταυτοποίηση κ.λπ..

Θα το ξέρετε, βέβαια, ότι πρέπει να παίρνουμε αποτυπώματα από τους πάντες ούτως ώστε όταν πηγαίνουν στην Ευρώπη και τους πιάνουν εκεί, να μας τους επιστρέφουν με βάση τα αποτυπώματα, γιατί εμείς έχουμε υπογράψει ότι θα είμαστε οι συνοριοφύλακες και οι φύλακες των φυλακών που θέλουν να δημιουργήσουν. Γιατί θέλουν τις χώρες μας φυλακές. Και το είπε πολύ καλά και ο κύριος Υπουργός.

Γίνονται προσπάθειες, αλλά δεν αρκούν, αγαπητοί Υπουργοί της Κυβέρνησης, γιατί θέλει αποφασιστικότητα και τόλμη σε άλλα ζητήματα. Μπορεί να μην έχει άμεση σχέση με το νομοσχέδιο που συζητούμε, αλλά ήθελα να αναδείξω το εξής πρόβλημα και γι' αυτό το λέω: το παράδειγμα της υγείας. Δεν βολεύομαι -όπως πριν είπα για τους μετανάστες- και στα ζητήματα υγείας στα μικρά νησιά. Ήμασταν το Σαββατοκύριακο σε τρία νησιά.

Δεν μπορώ να καταλάβω γιατί δεν μπορούμε να προσλάβουμε γιατρούς και δεν έχουμε λεφτά για τα νοσοκομεία. Δεν μπορώ να καταλάβω γιατί επί έξι μήνες δεν μπορούμε να βρούμε τρόπο να βοηθήσουμε αυτούς τους παρατημένους ανθρώπους στα νησιά.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, τελειώνω, αλλά μου βάλατε μόνο πέντε λεπτά ομιλίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε συνάδελφε, ευνοημένος είστε, γιατί είχα ξεχάσει να βάλω χρόνο και το έβαλα κατ' εκτίμηση. Παρά ταύτα, θα έχετε ένα λεπτό για να ολοκλη-

ρώσετε. Μην ανησυχείτε. Δεν σας αδικώ.

ΗΛΙΑΣ ΚΑΜΑΤΕΡΟΣ: Όχι, τελειώνω. Θα το σεβαστώ.

Θα τελειώσω με το εξής θέμα: Ξέρουμε τα σχέδια τα οποία εξυφαίνονται για την ανατροπή της Κυβέρνησης και από τους ξένους και από τους ντόπιους. Σε αυτά τα σχέδια συμμετέχουν πολλοί από την τοπική αυτοδιοίκηση και χρησιμοποιούν τα ζητήματα, όπως είπα πριν, των μεταναστών και σκόπιμα δεν βοηθούν για να λυθούν, ώστε να τα στρέψουν εναντίον της Κυβέρνησης. Το ίδιο κάνουν και διάφοροι φορείς και φυσικά τα μέσα μαζικής ενημέρωσης που έχουν ως αποκλειστικό στόχο τη φθορά της Κυβέρνησής μας, χωρίς να υπολογίζουν το κόστος για τη χώρα.

Το ίδιο κάνουν, όπως με το μεταναστευτικό, και αξιοποιούν καθημερινά προβλήματα και μάλιστα ψευδώς λένε ότι αυτά δημιουργούνται τώρα με την τωρινή Κυβέρνηση, ενώ είναι υλοποίηση νόμων της προηγούμενης περιόδου: οι παραλίες, τα μπαράκια, οι λειτουργίες των καταστημάτων, τα φορολογικά ζητήματα κ.λπ..

Σε όλη αυτή την κατάσταση, αγαπητοί Υπουργοί της Κυβέρνησης, ένα μόνο στήριγμα έχουμε, αλλά είναι καθοριστικό. Το στήριγμά μας είναι η στήριξη του λαού, που του δώσαμε ως τώρα τη χαμένη περηφάνια του.

Τούτες τις ώρες που εμείς συζητάμε αυτό το νομοσχέδιο για την ιθαγένεια -που έπρεπε αυτά τα ζητήματα να τα είχαμε λύσει πολλές δεκαετίες πριν και έπρεπε να συζητάμε το μεταναστευτικό, το οποίο έθιξα εγώ πριν, γιατί θα είναι το πρόβλημα των επόμενων ετών σε όλη της Ευρώπης και εμάς θα μας «πλακώσει», αν δεν βρούμε λύσεις- η Κυβέρνησή μας παλεύει γι' αυτή την αξιοπρέπεια του λαού μας.

Εγώ εύχομαι, τελειώνοντας, κύριε Πρόεδρε, να έχουμε μια τέτοια εξέλιξη ώστε να μην προδώσουμε την περηφάνια του λαού μας, γιατί ο λαός μας τα μέτρα μπορεί να τα αντέξει ακόμα- τα αντέχει τόσα χρόνια και κάποια μέτρα ακόμα μπορεί να αντέξει- αλλά δεν θα αντέξει να του πάρουμε την περηφάνια.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Να έρθει στο Βήμα η κ. Ιγγλέζη.

Μετά τον κ. Κυριαζή, το πρώτο ντουέτο Κοινοβουλευτικών Εκπροσώπων θα είναι ο κ. Κουτσούκος και ο κ. Παππάς. Θα ακολουθήσουν τρεις συνάδελφοι και μετά η κ. Γεροβασίλη, ο κ. Γεωργιάδης και ενδεχομένως ο κ. Παφίλης. Θα ακολουθήσουν άλλοι πέντε συνάδελφοι και θα κλείσουν οι Κοινοβουλευτικοί -δεν εννοώ στις 19.00', νωρίτερα θα μιλήσουν- με τον κ. Καρκατσούλη από το Ποτάμι και τον κ. Κόκκαλη από τους ΑΝΕΛ. Το λέω για να κάνουν και τον προγραμματισμό τους οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι.

Κυρία συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΙΓΓΛΕΖΗ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, με το υπό ψήφιση σχέδιο νόμου, σχετικά με τον Κώδικα Ελληνικής Ιθαγένειας, αντιμετωπίζεται ένα σημαντικό και πάγιο πρόβλημα στη χώρα μας αναφορικά με την ομαλή ένταξη και ενσωμάτωση των παιδιών των μεταναστών στην ελληνική κοινωνία. Είναι ένα πρόβλημα το οποίο, τόσο ως πολίτη όσο και ως μητέρα, με αγγίζει βαθιά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παιδιά μεταναστών είναι οι καλύτερες φίλες της κόρης μου. Μιλούν το ίδιο καλά ελληνικά με την κόρη μου. Ξέρουν το ίδιο καλά την ελληνική ιστορία. Χορεύουν ελληνικούς παραδοσιακούς χορούς και τραγουδούν ελληνικά παραδοσιακά τραγούδια.

Μπορούμε, λοιπόν, να μιλήσουμε καθαρά για την άρση τής μέχρι τώρα συνεχιζόμενης αδικίας εις βάρος αυτών των παιδιών, αφού αυτά τα παιδιά είτε έχουν γεννηθεί και μεγαλώσει είτε βρέθηκαν σε πολύ μικρή ηλικία στην Ελλάδα, λαμβάνουν την ελληνική παιδεία, αλλά συγχρόνως, δυστυχώς, στερούνται των βασικών δικαιωμάτων και υποχρεώσεων που απορρέουν από την κτήση ιθαγένειας. Πρόκειται για μια προβληματική κατάσταση, την οποία όλα τα δημοκρατικά και ευνομούμενα κράτη οφείλουν να αντιμετωπίζουν, αποφεύγοντας έτσι την περιθωριοποίηση, αλλά και τον ρατσισμό στην ιδιαίτερα ευαίσθητη παιδική και εφηβική ηλικία.

Με τις διατάξεις του συγκεκριμένου νομοσχεδίου, η ελληνική

πολιτεία παύει να εθελotuφλεί στην ύπαρξη μιας μεγάλης ομάδας νέων ανθρώπων που, ενώ διαμορφώνουν ελληνική εθνική ταυτότητα, αναπτύσσουν την προσωπικότητά τους αλλά και τις διαπροσωπικές τους σχέσεις στο πλαίσιο της ελληνικής κοινωνίας, δεν δικαιούνται μέχρι τώρα να αναγνωρίζονται ως ισότιμα μέλη της.

Είναι σημαντικό να τονιστεί ότι με τις παρούσες διατάξεις η Ελλάδα επιτέλους προχωρά μπροστά και αφήνει πίσω της την υστέρηση σε σχέση με την υπόλοιπη Ευρώπη στο φλέγον θέμα των πολιτικών ένταξης μεταναστών και της πρόσβασης στην ιθαγένεια. Αυτό πραγματοποιείται με έναν ορθολογικό και ισόρροπο τρόπο, λαμβάνοντας υπ' όψιν τόσο τα τυπικά κριτήρια ένταξης, όπως νομιμότητα και μονιμότητα, όσο και τα ουσιαστικά με τη μορφή της βούλησης συμμετοχής στο ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα. Έτσι δίνεται μια λύση που είναι ικανή να αντέξει στον χρόνο και είναι σύμφωνη με τις επιταγές του ελληνικού Συντάγματος.

Η ελληνική Κυβέρνηση επιλέγει να μη μεταθέτει στο μέλλον ένα τόσο σημαντικό ζήτημα για την κοινωνική συνοχή και στοχεύει να ξεπεράσει τη δυσλειτουργικότητα, αλλά και την επισφάλεια που δημιουργούσε το μέχρι τώρα ισχύον νομικό πλαίσιο. Φαινόμενα επιλεκτικής μεταχείρισης νέων μεταναστών δεύτερης γενιάς για σκοπούς προβολής της χώρας διεθνώς, παραδείγματος χάριν στον αθλητικό τομέα, όπως αυτά έχουν παρατηρηθεί τα προηγούμενα χρόνια, πρέπει να εκλείψουν.

Το προτεινόμενο νομικό πλαίσιο εξασφαλίζει τη δίκαιη μεταχείριση και τον σεβασμό στα ανθρώπινα δικαιώματα. Βάζει, επίσης, ένα τέλος στην παράδοση αναμονή για απόκτηση ιθαγένειας από τα παιδιά αυτά ως την ενηλικίωση, τη στιγμή που οι πρώτης γενιάς μετανάστες έχουν ορθώς αυτό το δικαίωμα σε πολύ λιγότερα από τα δεκαοκτώ χρόνια.

Περνώντας τώρα στο δεύτερο μέρος του νομοσχεδίου, είναι περιττό να τονιστεί η αναγκαιότητα των προτεινόμενων διατάξεων, μιας και η ενσωμάτωση στο Εθνικό Δίκαιο των δύο οδηγιών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου αποτελεί υποχρέωση της χώρας μας. Ιδιαίτερα σε ό,τι αφορά την οδηγία 2011/98 της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η περαιτέρω καθυστέρηση μεταφοράς των προβλεπόμενων ρυθμίσεων δεν θα μπορούσε να είναι ορθολογική επιλογή, εφόσον η καταληκτική ημερομηνία έχει ήδη παρέλθει.

Μέσα από τη συγκεκριμένη νομοθετική πρωτοβουλία εναρμονίζεται η πολιτική που ακολουθείται στην Ελλάδα με αυτή των υπόλοιπων ευρωπαϊκών κρατών, τόσο σε σχέση με τις άδειες διαμονής και εργασίας σε πολίτες τρίτων χωρών όσο και με τις διαδικασίες που πρέπει να ακολουθούνται κατά την υποβολή των σχετικών αιτήσεων.

Τα πλεονεκτήματα που προκύπτουν είναι φυσικά πολλά και σχετίζονται, τόσο με τη μείωση της γραφειοκρατίας μέσα από λιγότερο σύνθετες και ταχύτερες διαδικασίες όσο και με τη διασφάλιση των αρχών του κράτους δικαίου. Ταυτόχρονα, η υιοθέτηση της αρχής της ίσης μεταχείρισης των πολιτών τρίτων χωρών είναι ίσως μία από τις σημαντικότερες προβλέψεις του παρόντος νομοσχεδίου σε σχέση με το καθεστώς των μεταναστών στη χώρα μας. Βασικά δικαιώματα, όπως η ύπαρξη ενός κατώτατου ορίου ηλικίας για εργασία, η πρόσβαση σε ένα ασφαλές εργασιακό περιβάλλον, η ύπαρξη ωραρίου εργασίας και η δίκαιη αμοιβή, δικαιώματα που έχουν αποκτηθεί με σκληρούς αγώνες, δεν μπορούν και δεν πρέπει να περιορίζονται ή να γίνονται αντικείμενο διακρίσεων σε βάρος των πολιτών τρίτων χωρών.

Παράλληλα, το παρόν νομοσχέδιο θέτει κανόνες και διαδικασίες, αλλά κατοχυρώνει και την ύπαρξη συγκεκριμένων δικαιωμάτων και για τους εποχικά εργαζόμενους στη χώρα μας πολίτες τρίτων χωρών, ενσωματώνοντας στην ελληνική έννομη τάξη την οδηγία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Τα οφέλη απ' αυτήν τη θεσμοθέτηση είναι και πάλι πολλαπλά. Αναφέρω απλώς χαρακτηριστικά τη δυνατότητα μείωσης της παράτυπης εργασίας, αλλά και τη μείωση του κινδύνου εκμετάλλευσης ευάλωτων ομάδων.

Τέλος, οι προωθούμενες αλλαγές στον Μεταναστευτικό κώδικα, με τον εξορθολογισμό, για παράδειγμα, των διατάξεων περί οικογενειακής επανένωσης αλλά και με την πρόβλεψη περί χο-

ρήγησης άδειας παραμονής για ανθρωπιστικούς λόγους, καθιστούν το υπό ψήφιση νομοσχέδιο ολοκληρωμένο, σύγχρονο και ικανό να ανταποκριθεί στις ανάγκες της κοινωνίας και στις περιστάσεις των καιρών.

Θα ήθελα να αναφερθώ στη σύσταση της «Δημόσιας Επιχείρησης Ενεργειακών Επενδύσεων Α.Ε.» που προφανώς έχει ως στόχο να συμβάλει στην εξέλιξη της χώρας μας σε ενεργειακό κόμβο στη Νοτιοανατολική Ευρώπη, διασφαλίζοντας παράλληλα και προωθώντας το δημόσιο συμφέρον.

Ως προς τον στόχο, πρέπει να τονιστεί ότι παρά τις συνεχείς διακηρύξεις των προηγούμενων ετών, καμμία κυβέρνηση δεν επέδειξε την απαιτούμενη αφοσίωση, έτσι ώστε να καταφέρει η Ελλάδα να αναβαθμίσει τη θέση της ποιοτικά στον ενεργειακό χάρτη της Ευρώπης, παρ' ό,τι είναι γνωστό ότι οι μεγάλες ενεργειακές επενδύσεις, όπως αυτές της κατασκευής αγωγών, συμβάλλουν με ποικίλους τρόπους στην ανάπτυξη μίας χώρας, προσφέροντας μεταξύ άλλων θέσεις εργασίας, τεχνογνωσία αλλά και δημόσια έσοδα.

Αυτό το σημαντικό έργο θα πρέπει να αναλάβει η υπό σύσταση δημόσια επιχείρηση με μέριμνα πάντα για τον σεβασμό του περιβάλλοντος και την καλύτερη αξιοποίηση των ευκαιριών προς όφελος της ελληνικής κοινωνίας.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, κάποιοι συγκεντρώνονται έξω από τη Βουλή, με κύριο σύνθημα «Μένουμε Ευρώπη». Μέσα, όμως, σ' αυτήν την Αίθουσα στρέφονται κατά όλων αυτών των βασικών αρχών του ευρωπαϊκού Διαφωτισμού.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Ευρώπη, κύριοι, δεν είναι μόνο η Νομισματική Ένωση. Ευρώπη είναι και τα κεκτημένα ανθρώπινα δικαιώματα. Αν, λοιπόν, είστε τόσο ευρωπαϊστές, όσο ισχυρίζεστε, εσείς που διαρρηγνύετε τα ιμάτιά σας για την παραμονή της χώρας στην Ευρώπη, ιδού πεδίο δόξης λαμπρό να υποστηρίξετε το ευρωπαϊκό κεκτημένο.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ο κ. Δημήτριος Κυριαζίδης, Βουλευτής Δράμας της Νέας Δημοκρατίας, έχει τον λόγο.

Η κ. Καραμανλή ζήτησε να διαγραφεί λόγω εκτάκτου κωλύματος.

Μετά τον κ. Κυριαζίδη, λοιπόν, όπως είπα, θα ακολουθήσει ο κ. Κουτσούκος και ο κ. Παππάς και μετά μία ομάδα τεσσάρων συναδέλφων, δηλαδή ο κ. Χαρακόπουλος, ο κ. Καραναστάσης, ο κ. Καραγιαννίδης και με αμοιβαία μετάθεση ο κ. Αθανασίου. Μετά θα ακολουθήσουν οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι, η δεύτερη ομάδα.

Ορίστε, κύριε Κυριαζίδη, έχετε τον λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Συναδέλφισες και συνάδελφοι, συζητείται σήμερα ένα βασικό νομοσχέδιο, που βεβαίως συνδέεται άρρηκτα και με τη μετανάστευση, με αυτό το μεταναστευτικό πρόβλημα που ταλανίζει, βασανίζει και κινδυνεύει να πλακώσει τη χώρα, όπως είπε ο συνάδελφος κ. Καματερός. Θα αναφερθώ σ' αυτό στη συνέχεια.

Βεβαίως, ακριβώς επειδή είναι τόσο σημαντικό θέμα το μεταναστευτικό, η Νέα Δημοκρατία την Παρασκευή με επίκαιρη επερώτηση συζητά αυτό το ζήτημα, για να δούμε και από την πλευρά της Κυβέρνησης, αλλά και του συγκεντρώνοντος κόμματος, συγκεκριμένες θέσεις, καθώς υπάρχει μία αθρόα εισροή στη χώρα και μία αύξηση της εγκληματικότητας. Είναι στοιχεία τα οποία θα πρέπει να μας βασανίσουν.

Βεβαίως, θα πρέπει να απαντήσουμε όλοι σε ένα ερώτημα – στον εαυτό μας τουλάχιστον, αν όχι δημόσια – σε ένα θέμα που έθεσα και κατά τη συζήτηση του νομοσχεδίου στην επιτροπή: Πόσους αυτή η χώρα μπορεί να σηκώσει και πώς να αντέξει, για να μην πλακωθεί, όπως είπε και ο συνάδελφος κ. Καματερός; Πόσους; Είναι ένα ερώτημα που πρέπει να απαντηθεί, προκειμένου να διασφαλίζονται και αυτοί που εκπροσωπούμε, αλλά και αυτοί που εισέρχονται στη χώρα να ζουν κάτω από ανθρώπινες συνθήκες.

Θα πρέπει να απαντήσουμε, διότι η βάρκα σηκώνει ένα συγκεκριμένο βάρος. Αν την υπερφορτώσουμε, τότε θα πάει αύταν-

δρη. Εδώ χρειάζεται συγκεκριμένη θέση. Την έχουν κάνει όλες οι χώρες, βεβαίως με το δικό τους τρόπο.

Κυρία Υπουργέ, με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις του υπό επεξεργασία σχεδίου νόμου περί κτήσεως της ελληνικής ιθαγένειας από τέκνα των αλλοδαπών, κατά την πρόβλεψη των οποίων εκ μόνου του γεγονότος της φοίτησης αυτών στην Α' τάξη του δημοτικού σχολείου και υπό τον όρο της συνέχισης παρακολούθησης αυτού κατά τον χρόνο υποβολής της αίτησης, χωρίς μάλιστα να διασφαλίζεται η ελάχιστη κατά τον χρόνο φοίτησης του ανηλίκου, παραβιάζεται κατά τρόπο προκλητικό, ευθύ και άμεσο η συνταγματική τάξη.

Ταυτόχρονα δε προκαλείτε, κύριοι της Κυβέρνησης, με τις ατελείς και προβληματικές αυτές διατάξεις την κοινή πείρα και λογική και τον μέσο Έλληνα. Συνάμα, απειλείτε και την ίδια την υπόστασή και την ομοιογένεια του έθνους και της πατρίδας.

Τον όλως προβληματικό δόθεν εκσυγχρονιστικό και προεχόντως αντισυνταγματικό χαρακτήρα των διατάξεων τον γνωρίζετε ήδη. Είναι εξόφθαλμα προβληματικός, πέρα των όποιων προσωπικών θέσεων και αντιλήψεων, για τον απλό λόγο ότι οι προτεινόμενες διατάξεις έρχονται σε αντίθεση με σειρά συνταγματικών διατάξεων, ιστορικών και νομικών παραδοχών, ως έχει ήδη νομολογήσει το ανώτατο ακυρωτικό δικαστήριο.

Τούτο διότι δεν είναι δυνατόν να παρέχεται ως δώρο η ελληνική ιθαγένεια από την πολιτεία χωρίς την ύπαρξη γνησίου δεσμού -τονίστηκε από όλους εδώ μέσα- του αλλοδαπού προς το ελληνικό κράτος και την ελληνική κοινωνία, τα οποία δεν είναι οργανισμοί ασπόνδυλοι και δημιουργήματα εφήμερα, αλλά παριστούν διαχρονική ενότητα με ένα ορισμένο πολιτιστικό υπόβαθρο, κοινότητα με σταθερά ήθη και έθιμα, κοινή γλώσσα, με μακρά παράδοση. Πρόκειται για στοιχεία τα οποία μεταβιβάζονται από γενιά σε γενιά με τη βοήθεια μικρότερων κοινωνικών μονάδων, δηλαδή την οικογένεια, και οργανωμένων κρατικών μονάδων, την εκπαίδευση.

Όπως χαρακτηριστικά αναφέρει και η ολομέλεια του Συμβουλίου της Επικρατείας: «Εάν παραγνωρίζονταν η προϋπόθεση του ουσιαστικού δεσμού και ο νομοθέτης -εναλλασσόμενος στην εξουσία κατά τη θεμελιώδη αρχή του δημοκρατικού πολιτεύματος της αλλαγής των κυβερνήσεων- μπορούσε να τον αγνοήσει και να ελαχιστοποιήσει τα προσόντα κτήσεως της ιθαγένειας, τότε πρακτικώς θα μπορούσε και να προσδιορίσει αυθαίρετως τη σύνθεση του λαού με την προσθήκη απροσδιορίστου αριθμού προσώπων ποικίλης προελεύσεως, με χαλαρή ή ανύπαρκτη ενσωμάτωση».

Με την προτεινόμενη ρύθμιση, δυστυχώς, η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ -και απορώ ελκρινά για τους ΑΝΕΛ- εισάγει ένα κατ'εξοχήν και εξ'ορισμού αυθαίρετο και νομικά αστήρικτο κριτήριο, αυτό της εγγραφής στην Α' δημοτικού και της εξακολούθησης της φοίτησης, ενώ τούτο προφανώς ως εκ της ηλικίας του αλλοδαπού δεν είναι δυνατόν να τεκμηριώνει τον γνήσιο δεσμό του αλλοδαπού προς την ελληνική κοινωνία, δηλαδή την ενσωμάτωσή του σε αυτή που υπό την ανωτέρα εκτεθείσα έννοια ανέφερα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Και εξηγούμαι: Αν το ανήλικο εγγραφεί και φοιτήσει στην Α' Τάξη, μπορεί κατευθείαν να υποβάλει αίτηση; Εάν δεν τελειώσει το σχολείο, τότε τι συμβαίνει; Αποδεικνύει από μόνο του το γεγονός της γέννησης και της φοίτησης αυτού στην Ελλάδα ότι υφίσταται ενσωμάτωση, γνώση της γλώσσας, της ιστορίας μας και ούτω καθ' εξής;

Αυτά πραγματικά είναι κενά, τα οποία αποδεικνύουν όχι μόνο την προχειρότητα των διατάξεων, αλλά και έναν πρωτόγνωρο παραλογισμό. Με δεδομένη δε τη νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας, σύμφωνα με την οποία οι διατάξεις του άρθρου 1 του ν. 3838/2010, του νόμου Ραγκούση, όριζαν μεταξύ άλλων ότι «Το τέκνο αλλοδαπών που γεννιέται και συνεχίζει να ζει στην Ελλάδα από γονείς που διαμένουν μόνιμα και νόμιμα και οι δύο στη χώρα επί πέντε τουλάχιστον συνεχή έτη αποκτά με τη γέννησή του την ελληνική ιθαγένεια ή εφόσον αυτό έχει ολοκληρώσει επιτυχώς την παρακολούθηση έξι τουλάχιστον τάξεων ελληνικού σχολείου στην Ελλάδα και κατοικεί μόνιμα και νόμιμα στη χώρα

αποκτά την Ελληνική Ιθαγένεια από τη συμπλήρωση του εξαετούς χρόνου φοίτησης», είναι αντισυνταγματικές σίγουρα.

Πώς εμείς ερχόμαστε τώρα να πλειοδοτήσουμε και να εισαγάγουμε διατάξεις που κατά πολύ υπολείπονται εκείνων που κρίθηκαν ήδη αντισυνταγματικές; Πώς είναι δυνατόν να παραγνωρίσουμε την απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας; Πώς είναι δυνατόν να παραγνωρίσουμε τις διατάξεις του Συντάγματος, με ποια λογική και ποια σκοπιμότητα;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση προβαίνει σε ένα ιστορικό και εθνικό ατόπημα, πιστεύω για ψηφοθηρικούς και ψευτοπροοδευτικούς λόγους, ακυρώνοντας στην πράξη το γράμμα και το πνεύμα του Συντάγματος, αλλά και τις αποφάσεις της δικαιοσύνης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Επιτρέψτε μου μισό λεπτό ακόμα, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, καλό είναι να αποσύρετε το συγκεκριμένο άρθρο, όπως και αυτό που έχει αναπτύξει το άρθρο 1 και το άρθρο 10, προκειμένου να τύχει της στήριξης και της ψήφισης από πλειοψηφία της Νέας Δημοκρατίας.

Σε κάθε νομοσχέδιο κάνετε αναφορά σε ό,τι αφορά την περιβόητη συμφωνία, με την ελπίδα ότι, εν πάση περιπτώσει, στη θέση που βρίσκεται η χώρα θα υπήρχε μια συνεννόηση, έτσι ώστε να πάμε σε μία τέτοια συμφωνία συλλογικά με μια κοινή αποδοχή.

Αυτό δεν έγινε, κύριε Πρόεδρε, αγαπητές συναδέλφισσες και αγαπητοί συνάδελφοι, με αποτέλεσμα να με αποκλείει από την ψήφιση οποιασδήποτε συμφωνίας, ασχέτως το πώς θα τοποθετηθεί το δικό μου κόμμα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Τον λόγο έχει ο κ. Κουτσούκος.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχει μεγάλο ενδιαφέρον η συζήτηση αυτού του νομοσχεδίου για δύο λόγους. Ο πρώτος λόγος είναι αυτό καθαυτό το θέμα. Ο δεύτερος λόγος είναι γιατί αναδεικνύει τη μεγάλη αντίφαση της ετερόκλητης συμμαχίας ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ που κυβερνάει σήμερα τη χώρα. Ένα αριστερό κόμμα, όπως λέει, με ένα κόμμα του οποίου ο Αρχηγός εμφορείται από τις πιο ακραίες δεξιές απόψεις, φοβικό και συνωμοσιολογικό. Αυτοί κυβερνούν σήμερα τη χώρα και την έχουν οδηγήσει εδώ που την έχουν οδηγήσει.

Όταν, λοιπόν, καταρρεύσει το ψεύτικο κατασκευασμένο δίλημμα «μνημόνιο και αντιμνημόνιο», με βάση το οποίο οι μεν έφτιαξαν κόμματα και οι άλλοι έγιναν εξουσία, τότε θα αναδειχτούν στο βάθος αυτές οι αντιφάσεις, οι οποίες δεν μπορούν σε καμμία περίπτωση να εγγυηθούν μια συνεκτική, προοδευτική πολιτική για τη χώρα και δεν μπορούν να οδηγήσουν τη χώρα μπροστά και θα την κρατούν στάσιμη, αλυσσοδεμένη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα ο κ. Τσίπρας βρίσκεται σε συζήτηση με τους θεσμούς για την οριστική διαμόρφωση της συμφωνίας, με βάση την οποία ο λαός ελπίζει ότι θα γλιτώσουμε την πλήρη καταστροφή, με την οποία τον απειλούσε ο κ. Τσίπρας και η Κυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ.

Αυτή η συζήτηση γίνεται με βάση την πρόταση της Κυβέρνησης. Όποιος δεν την έχει διαβάσει καλά, να πάρει τη σημερινή «ΑΥΓΗ» και να τη μελετήσει στο σύνολο, καταλείπων για να δει ο κ. Καμμένος -ο οποίος δήθεν εκβιάζει και απειλεί ότι δεν θα ψηφίσει τη μείωση του ΦΠΑ στα νησιά- ότι ουσιαστικά ο συνεταιρμός του και Πρωθυπουργός της χώρας είναι αυτός που έχει προτείνει τη μείωση του ΦΠΑ στα νησιά.

Σας θυμίζω ότι αυτή τη μείωση τη θεσπίσαμε εμείς ως ΠΑΣΟΚ το 1987, εκμεταλλευόμενοι τη συνθήκη ένταξης της χώρας που αναφέρεται στη νησιωτικότητα, την οποία βεβαίως την έχουν κι άλλες χώρες, προκειμένου οι νησιώτικοι σχηματισμοί να κρατήσουν τον ανταγωνισμό τους. Διότι χωρίς αυτόν δεν μπορούν να υπάρχουν. Και ακούμε διάφορα περιεργα περί ανταπόδοσης, τα οποία δεν υφίστανται. Είναι φύλλο συκής για να ψηφίσει ο κ. Καμμένος. Γι' αυτό γίνεται αυτή η σκιαμαχία.

Η πραγματικότητα όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι

ότι ο ΣΥΡΙΖΑ που σε συνεργασία με τους ΑΝΕΛ εκβίασε τη μη εκλογή Προέδρου της Δημοκρατίας κατασκευάζοντας ενόχους και κατηγορώντας αργυρώνητους Βουλευτές με το γνωστό «Χαϊ-κάλης gate» και όλα αυτά, είχε τη μοναδική δυνατότητα από τις 25 Γενάρη που έγινε κυβέρνηση -όπως τους είπε ο κ. Βενιζέλος ευχόμενος να πάνε καλά- μέχρι τις 20 Φλεβάρη να αξιοποιήσει τις δικές μας κόκκινες γραμμές για να κλείσει μια συμφωνία, της οποίας το κόστος θα ήταν λιγότερο από το 1/4 των μέτρων που θα μας φέρει εδώ η Κυβέρνηση.

Μπορούμε να συγκρίνουμε εύκολα το 1 δισεκατομμύριο, 1,2 δισεκατομμύρια με τα 8,1 δισεκατομμύρια.

Αυτήν την ευκαιρία, η οποία για να γίνει πράξη έπρεπε να συγκροτηθεί εθνικό μέτωπο, εθνική διαπραγματευτική επιτροπή, την έχασε η Κυβέρνηση εγκλωβισμένη στα προεκλογικά και στα μετεκλογικά ψέματα.

Και ποιος θα τα πληρώσει τώρα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, άσχετα από τους παλικαρισμούς; Ο ελληνικός λαός θα τα πληρώσει. Λέτε το ιδεολόγημα ότι θα τα πληρώσουν οι πλούσιοι. Και οι φτωχοί θα τα πληρώσουν. Γιατί η αύξηση του ΦΠΑ των ειδών λαϊκής κατανάλωσης αφορούν τους φτωχούς. Λέτε το ιδεολόγημα ότι γλιτώσαμε μέτρα 15 δισεκατομμυρίων τη διετία '16 και '17 και θα πληρώσουμε μόνο 8,1. Την καλύβα του χότζα θυμίζει αυτό το πολιτικό στόρι, για να συσπειρώσετε τους Βουλευτές σας. Διότι κάνατε το λάθος -σας το είπαμε στις 20 του Φλεβάρη- ότι επικυρώσατε μνημόνιο χωρίς λεφτά, ενώ είχατε ξεκινήσει διεκδικώντας λεφτά χωρίς μνημόνιο.

Και για να είμαστε συνεννοημένοι, επειδή στον ΣΥΡΙΖΑ έχουν καλές υπηρεσίες στο διαδίκτυο, να αναζητήσουν την ανακοίνωση του ΠΑΣΟΚ με βάση την οποία τέλη Νοέμβρη, αρχές Δεκέμβρη βάλαμε τις δικές μας κόκκινες γραμμές: όχι στη μείωση των μισθών, όχι στη μείωση των συντάξεων, όχι στην άρση της έκπτωσης του ΦΠΑ στα νησιά κατά 30%. Κι εδώ δεν έχουν απλώς παραβιάσει τις δικές μας, έχουν παραβιάσει και τις δικές τους κόκκινες γραμμές.

Και, βεβαίως, είχαμε πάλι την ευκαιρία όταν η κ. Γεννηματά ως νεοεκλεγμένη Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ επισκέφτηκε τον κ. Τσίπρα να του πούμε να πάρει τη μεγάλη απόφαση: Να πει «ναί», στην Ευρώπη, να πει «όχι» στον λαϊκισμό, να σταματήσει τα παιχνίδια. Το έκανε. Εύχομαι να μην είναι πολύ αργά. Το κόστος θα είναι πολύ μεγάλο έτσι κι αλλιώς.

Και ποιος θα κληθεί, αγαπητοί συνάδελφοι, να ψηφίσει αυτήν τη συμφωνία; Η Κυβέρνηση που έχει τη δεδηλωμένη. Ποια είναι η δεδηλωμένη; Οι εκατόν σαράντα εννέα Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ και οι δεκατρείς των ΑΝΕΛ. Έχει, λοιπόν, σημασία να κουβεντιάσουμε σήμερα για τη δεδηλωμένη; Βεβαίως έχει. Γιατί υπάρχουν και πρόθυμοι στη Βουλή να ψηφίσουν, ανεξάρτητα του περιεχομένου της συμφωνίας.

Εμείς έχουμε πει ότι θα την αξιολογήσουμε και ποσοτικά και ποιοτικά για τις επιπτώσεις των μέτρων και προφανώς μέτρα που δεν θα τα ψηφίζαμε όντας στην κυβέρνηση, δεν είμαστε διατεθειμένοι να τα ψηφίσουμε ούτε στην Αντιπολίτευση. Από θέση ευθύνης θα τοποθετηθούμε.

Αλλά θα περιμένουμε την ηγεσία της Κυβέρνησης, τους δύο εταίρους να πάρουν την ευθύνη να πουν στη Βουλή, στις Κοινοβουλευτικές Ομάδες, να ψηφίσουν τη συμφωνία και να καταγραφεί η δεδηλωμένη των εκατόν πενήντα ενός Βουλευτών. Αλλιώς δεν υπάρχει κυβέρνηση την επόμενη μέρα. Το έχετε καταλάβει αυτό;

(Χειροκροτήματα)

Αυτά να τα ακούει ο κ. Βούτσης, που βιάστηκε προηγουμένως να απαντήσει στον κ. Γρηγοράκο. Γιατί το μείζον για μας δεν είναι η δεδηλωμένη σε αυτό το νομοσχέδιο, που έτσι κι αλλιώς υφίσταται. Το μείζον για μας είναι η δεδηλωμένη και η κυβερνητική σταθερότητα μιας κυβέρνησης που θεωρεί ότι είναι περιορισμένης ευθύνης. Κυβερνήσεις ΕΠΕ δεν υπάρχουν. Τον ρόλο του εταίρου περιορισμένης ευθύνης τον παίζει αυτήν τη στιγμή ο κ. Καμμένος. Έχουμε δει κι άλλα έργα με Βουλευτές της Πλειοψηφίας να λένε ότι θα στείλει η Βουλή ένα μήνυμα, αλλά στηρίζουμε την κυβέρνηση.

Αυτά τα πλήρωσαν στην Κύπρο πάρα πολύ ακριβά και να τα πείτε, κυρίες Φίλη, σε όσους τα λένε εδώ στην Ελλάδα. Έχουν ευ-

θύνη οι Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ και πρέπει να την πάρουν εις ολόκληρον, αλλιώς η χώρα θα μπει σε περιπέτεια.

Σε αυτό, λοιπόν, το πλαίσιο έρχεται αυτό το νομοσχέδιο, το οποίο τι είναι; Είναι σάρκα από τη σάρκα του ΠΑΣΟΚ. Είναι ο ν. 3838/10, που τον ψηφίσαμε εδώ, αντιμετωπίζοντας όλο το ρατσιστικό μένος, μόνοι μας.

Προς τιμήν του ΣΥΡΙΖΑ, κυρίες Φίλη, δεν ήσασταν στη Βουλή, αλλά ψήφισε ο ΣΥΡΙΖΑ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Ε, όχι και μόνοι σας.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ: Έχετε δίκιο, κυρίες Παφίλη, κι από άλλους.

Αλλά δεχτήκαμε απειλές. Και ήρθε το Συμβούλιο της Επικρατείας και ακύρωσε το άρθρο 1. Γιατί τι θέλαμε; Θέλαμε αυτό που γίνεται σε όλον τον προοδευμένο κόσμο. Δηλαδή, γεννιέται ένα παιδί σε μια χώρα, παίρνει την υπηκοότητα.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Σε ποια χώρα γίνεται αυτό;

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ: Δηλαδή, τα παιδιά των Ελλήνων μεταναστών που παίρνουν την ιθαγένεια στις άλλες χώρες, είναι παιδιά κατώτερου θεού;

Έναντι αυτού, ακούμε θεωρίες φοβικές, θεωρίες που τα ανθρώπινα δικαιώματα τα θεωρούν αλά καρτ, σε δεύτερη μοίρα. Άκουσα τον εισηγητή των Ανεξάρτητων Ελλήνων να μιλά για παιδιά χαμηλής οικονομικής και κοινωνικής βαθμίδας. Δηλαδή, όταν γεννιέται ένα παιδί είναι χαμηλής βαθμίδας και όχι παιδί του ίδιου θεού. Άκουσα φοβικές απόψεις, που μιλούν για τις αλλαγές που έγιναν τη δεκαετία του '80, όπως είπε ο κ. Χαϊκάλης, όπου αντί για υπηκοότητα μιλάμε για ιθαγένεια. Ναι, ξέρω μερικούς δεξιούς που θα τους κυβερνάει η δεκαετία του '80 και ο Ανδρέας Παπανδρέου, καθώς και κάποιους άλλους που κυνηγούν να τον φθάσουν. Θα τους κυνηγούν όλα αυτά.

Ό,τι είναι ιδεολογικά και πολιτικά «παιδιά» του λαϊκού κινήματος ΠΑΣΟΚ, εμείς δεν θα αφήσουμε να τα υιοθετήσει κανείς άλλος. Δεχόμαστε να το προστατέψουμε και θα το υποστηρίξουμε μέχρι το τέλος. Γι' αυτό είπε ο εισηγητής μας ότι ψηφίζουμε το νομοσχέδιο. Θύμισε και τη δήλωση της κ. Γεννηματά, που ήταν αρμόδια γι' αυτά τα θέματα, όταν ανέβηκε το θέμα στη «ΔΙΑΥΓΕΙΑ» και είπε: «Χαιρετίζουμε την προσπάθεια της Κυβέρνησης, είναι δικό μας έργο, το οποίο διαμορφώσαμε όντας στην Κυβέρνηση, αλλά δεν μπορέσαμε να το ψηφίσουμε. Γι' αυτό και θα το ψηφίσουμε τώρα».

Θα είμαστε, λοιπόν, συνεπείς με αυτά που λέτε. Αυτό δεν σημαίνει ότι δεν θα αναδείξουμε εδώ, στη συζήτηση πως γι' αυτά τα ζητήματα δεν υπάρχει προοδευτική πλειοψηφία. Διότι, γι' αυτά τα ζητήματα υπάρχει ένα ετερόκλητο μέτωπο, του ΣΥΡΙΖΑ και των Ανεξάρτητων Ελλήνων, το οποίο δεν μπορεί να καθοδηγήσει τις τύχες της χώρας.

Άκουσα τον κ. Βούτση, που μίλησε νωρίτερα, στην τοποθέτησή του. Είχαν μεσολαβήσει οι κυβερνητικοί του εταίροι και ο εισηγητής των Ανεξάρτητων Ελλήνων, καθώς και ο κ. Χαϊκάλης. Δεν βρήκε να πει μια λέξη. Μια λέξη! Μας είπε για το μεταναστευτικό, που είναι γενικότερο πρόβλημα στην περιοχή. Συμφωνούμε. Είμαστε στο σταυροδρόμι των μεταναστευτικών ρευμάτων, λόγω των πολέμων, της φτώχειας. Είναι ένα γενικότερο πρόβλημα που πρέπει να αντιμετωπίσουμε στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτό δεν σημαίνει ότι «μεταφέρουμε» τους μετανάστες στην Ομόνοια, για να «λιάζονται», όπως λέει η κυρία Υπουργός. Χρειάζεται μια συγκροτημένη πολιτική και εμείς είχαμε δώσει δείγματα γραφής γι' αυτό. Ο κ. Βούτσης, όμως, για τον κυβερνητικό του εταίρο δεν βρήκε να πει μια λέξη, για όσα ακούσαμε σήμερα. Διότι ο κ. Βούτσης μάς είπε ότι δεν πρέπει να είμαστε φοβικοί, αλλά πρέπει να πηγαίνουμε μπροστά. Προφανώς και συμφωνούμε. Αλλά με ποιους;

Κυρία Υπουργέ και κύριοι της Κυβέρνησης, πρέπει να το καταλάβετε καλά. Εμείς θα είμαστε συνεπείς με τις ιδέες μας, με τις αρχές μας και με τις πολιτικές μας. Μπορεί, επειδή λέμε την αλήθεια να μείναμε ένα μικρό κόμμα, η αλήθεια όμως, αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, δεν μετριέται με την ποσότητα. Η αλήθεια έρχεται κάποια στιγμή που δικαιώνεται. Μετά από πέντε χρόνια θα δικαιωθεί η άποψή μας όταν λέγαμε ότι ο διαχωρισμός μνημόνιο και αντιμνημόνιο είναι πλαστός και δεν θα δεχτούμε - να σας τον πω κι αυτό- να κατασκευαστούν νέες διαχωριστικές

γραμμές μεταξύ των Ελλήνων, όπως «όχι στη λιτότητα», «να στην Ευρώπη». Εμείς θέλουμε «να» στην Ευρώπη, χωρίς λιτότητα. Αυτή είναι η σωστή γραμμή, αυτήν θα υπερασπίσουμε και με βάση αυτήν θα κρίνουμε την πορεία της Κυβέρνησης, αν με το καλό έλθουν τα μέτρα μεθαύριο.

Ευχαριστώ, κυρία Υπουργέ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Χρυσής Αυγής κ. Χρήστος Παππάς.

Ελάτε στο Βήμα, παρακαλώ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Ξεκινώ την τοποθέτησή μου με κάποιες παρατηρήσεις σχετικές με την εισήγηση της Υπουργού κ. Τασίας Χριστοδουλοπούλου.

Άκουσα με προσοχή την κυρία Υπουργό για πάνω από μισή ώρα. Δεν θα αναφερθώ στο γενικότερο ύψος, που μου θύμισε παλαιό καλό ελληνικό κινηματογράφο, καθώς μίλησε -πολύ μελό- για παιδιά δυστυχισμένα, για ανθρωπισμό, για ανθρώπους που δεν έχουν πού να πάνε.

Κυρία Υπουργέ, οι άνθρωποι αυτοί έχουν πού να πάνε. Με ευθύνη των κυβερνήσεων της Νέας Δημοκρατίας, του ΠΑΣΟΚ και τώρα της δικής σας συγκυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ και Ανεξαρτήτων Ελλήνων, έχουν πού να πάνε και όχι τυχαία, αλλά βάσει σχεδίου. Έχουν να πάνε και να έλθουν στην Ελλάδα.

Μας είπε η κυρία Υπουργός για μετανάστες που θέλουν να μείνουν στην Ελλάδα, μετανάστες παλαιάς γενεάς, όπως ανέφερε, δηλαδή αυτούς που διαβιώνουν πολλά χρόνια τώρα -παράνομα, θα προσθέσω εγώ- στην πατρίδα μας.

Είπε για μετανάστες που θέλουν να φύγουν, τους μετανάστες που εισβάλλουν στην πατρίδα μας τώρα, εισβολή για την οποία ο συνάδελφός σας, ο Υπουργός Δημοσίας Τάξεως, ανέφερε χαρακτηριστικά: «Τριακόσιες χιλιάδες μετανάστες να μας στείλει από τα σύνορα η Τουρκία, θα καταστραφεί η χώρα». Έχει δίκιο. Η χώρα θα καταστραφεί προτού προλάβει η κ. Χριστοδουλοπούλου και αυτή είναι η αλήθεια. Δεν θα προλάβουν να παραμείνουν επτά χρόνια οι εισβολείς που έρχονται τώρα στην Ελλάδα για να κάνουν τα παιδιά τους Έλληνες, μόνο και μόνο για τον λόγο ότι σε επτά χρόνια και μ' αυτό τον νόμο, που φέρνετε σήμερα εδώ, δεν θα υπάρχει Ελλάδα.

Για να καταλάβει ο κόσμος, που μας ακούει, τον καταστροφικό, ανθελληνικό νόμο που θα ψηφίσετε σ' αυτήν εδώ την Αίθουσα, σας μεταφέρω μία σημερινή είδηση, η οποία αφορά παιδιά μεταναστών πρώτης γενεάς, κατά την κ. Χριστοδουλοπούλου. Αλβανοί φαντάροι που υπηρετούν στον Ελληνικό Στρατό σχηματίζουν με τα χέρια τους τον αλβανικό αετό.

Διαβάζω: «Με στόχο την ελληνική ιθαγένεια και τα οφέλη που προκύπτουν απ' αυτήν, πολλοί Αλβανοί κάνουν τη στρατιωτική θητεία τους στην Ελλάδα. Το κακό είναι πως κανείς δεν ξέρει κατά πόσο έχουν την ελληνική συνείδηση ή, τουλάχιστον, σέβονται αυτήν τη χώρα που τους έδωσε τόσες ευκαιρίες στη ζωή τους. Υπάρχει και ένα χειρότερο σενάριο, να είναι και ανθελληνες που απλώς επωφελούνται για μία ακόμη φορά την ακακία ή την αγαθοσύνη μας». Το καταθέτω για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Χρήστος Παππάς καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Κυρίες και κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, οι πιο πολλοί από σας είστε άριστοι γνώστες του μαρξισμού και του λενινισμού και δεν είστε μόνο εσείς. Υπάρχουν και στα υπόλοιπα κόμματα. Βρίθει η Νέα Δημοκρατία και από Βουλευτές και από συμβούλους που ήσαν κατά το παρελθόν συνεπείς μπολσεβίκοι.

Ο Λένιν, λοιπόν, είχε πει: «Οι αστοί θα μας προσφέρουν οι ίδιοι το σκονί για να τους κρεμάσουμε». Παραφράζοντας τα λόγια του, να πω ότι εσείς και οι αστοί θα προσφέρετε και με τον παρόντα νόμο οι ίδιοι το σκονί στους εισβολείς που θα κρεμάσουν τους Έλληνες και θα διαλύσουν την πατρίδα.

Ο Εισηγητής μας κ. Αρβανίτης ανέφερε εμπειριστικά και ως νομικός στη σκόπιμη υπερασπίστικη των πραγμάτων εκ μέρους σας, σχετικά με τους όρους και τις ερμηνείες των όρων «ιθαγένεια» και «υπηκοότητα». Θεωρείτε όλοι σας σχετικά με το

συζητούμενο νομοσχέδιο πως δεν υπάρχει κανένα ζήτημα, καμμία ένσταση και όλοι το αποδέχστε στην ουσία του, παρ' όλες τις μικρές διαφορές που προσπαθούν ασθμαίνοντας οι ομιλητές της Νέας Δημοκρατίας να επισημάνουν, προκειμένου να κατευνάσουν τη λαϊκή οργή. Επί της ουσίας συμφωνούν. Επί κάποιων άρθρων «για τα μάτια του κόσμου» λένε πως διαφωνούν. Οι μόνοι που αντιδρούν κατ' ουσίαν σ' αυτό τον νόμο είναι οι χρυσαυγίτες.

Λένε, λοιπόν, οι διάφοροι εδώ από εσάς ότι ιθαγένεια και υπηκοότητα είναι το ίδιο. Γνωρίζουν οι εμπνευστές αυτού του σχεδίου ποια είναι η διαφορά μεταξύ των δύο αυτών όρων; Εμείς καλοπροαίρετα να θεωρήσουμε πως δεν γνωρίζουν, αν και υπάρχουν μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα πολλοί που θεωρούνται έγκριτοι νομικοί.

Υπηκοότητα: Ο νομικός και πολιτικός δεσμός που συνδέει το άτομο ως πολίτη ενός κράτους με το κράτος αυτό. Ιθαγένεια: Ο νομικός και πολιτικός δεσμός που συνδέει το άτομο ως πολίτη με το κράτος στο οποίο ανήκει.

Συνειδητοποιείτε τη διαφορά μεταξύ των δύο όρων; Στην υπηκοότητα έχουμε να κάνουμε απλά με τον πολιτικό δεσμό ανάμεσα στον πολίτη και το κράτος, ενώ στην ιθαγένεια έχουμε να κάνουμε με τον πολιτικό δεσμό ανάμεσα στον πολίτη και το κράτος στο οποίο αυτός ανήκει, δηλαδή στο κράτος του, την πατρίδα του. Ιθαγενείς είμαστε εμείς, οι Έλληνες, στην πατρίδα μας, εδώ που είναι οι ρίζες μας. Με το να δοθεί ελληνική ιθαγένεια και όχι υπηκοότητα, οι ξένοι καθίστανται αυτομάτως ιθαγενείς. Τόσο απλό, τόσο ανόητο, αλλά και τόσο προδοτικό και ανθελληνικό.

Το ερώτημα είναι για ποιον λόγο, ενώ όλοι στην Ευρώπη και στις Ηνωμένες Πολιτείες έχουν απόδοση υπηκοότητας, εμείς είμαστε τόσο γενναιόδωροι και δίνουμε ιθαγένεια. Αυτή είναι μία βασική μας αντίθεση και επικαλούμαστε το άρθρο 1 παράγραφος 2 του Συντάγματός μας, που μιλά για λαϊκή κυριαρχία. Με την παροχή ιθαγένειας στους αλλοδαπούς πλήττετε βάναισα τη λαϊκή κυριαρχία και ξέρετε τους λόγους για τους οποίους την πλήττετε.

Η Χρυσή Αυγή είναι η μοναδική πολιτική δύναμη, η οποία αγωνίζεται για την προάσπιση της εθνικής μας ταυτότητας και αντιστέκεται.

Αντιστέκεται με κάθε νόμιμο μέσο στον επιβαλλόμενο μαρξιστικό και φιλελεύθερο εθνομηδενισμό.

Ό,τι νομοσχέδιο και να φέρετε ενάντια στη βούληση του ελληνικού λαού, ενάντια στην αλήθεια που λέει ότι η Ελλάδα ανήκει στους Έλληνες, στην πράξη αλλά και στην εξέλιξη των πραγμάτων στη χώρα μας θα ακυρωθεί από αυτόν τον ίδιο τον λαό.

Αγωνείτε και τρέμετε τη βούληση του λαού και δεν έχετε τη δημοκρατική ευαισθησία για ένα τόσο σπουδαίο θέμα να το θέσετε στην κρίση του, να κάνετε ένα δημοψήφισμα, γιατί γνωρίζετε εκ των προτέρων το αποτέλεσμα του.

Σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες, όπως για παράδειγμα στο Λουξεμβούργο, οι κάτοικοι του πρόσφατα και σε ποσοστό 78% δήλωσαν ένα ηχηρό «όχι» στην επέκταση των εκλογικών δικαιωμάτων των ξένων, που μένουν περισσότερο από δέκα χρόνια στο Λουξεμβούργο.

Το καταθέτω για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Χρήστος Παππάς καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Κυρίες και κύριοι, όπως γνωρίζετε, η Χρυσή Αυγή έχει κατηγορηθεί πολλές φορές για τις θέσεις της και στο ζήτημα της λαθρομετανάστευσης από πρόσωπα, οργανώσεις που έχουν σαφείς και εκπεφρασμένους δεσμούς με σιωνιστικά παράκεντρα εξουσίας. Είναι γνωστό ότι οι συλλήψεις και οι φυλακίσεις του Αρχηγού των Βουλευτών και των μελών της Χρυσής Αυγής πραγματοποιήθηκαν κατόπιν προτροπής του American Jewish Committee, του παγκοσμίου εβραϊκού κογκρέσου και των προέδρων τους, Ντέιβιντ Χάρις και Ρόλαντ Λόντερ.

Ακόμα και η κ. Μέρκελ, με την οποία συναγελάζεστε -δεξιοί και αριστεροί- πληρώνει την αντιρατσιστική αγωγή των Ελλήνων με δωρεάν εκδόσεις, με εκδόσεις που πραγματοποιούνται με πόρους του γερμανικού Υπουργείου Εξωτερικών, όπως αυτή η σχε-

τική έκδοση για τη μετανάστευση στην Ελλάδα του Ιδρύματος «Ρόζα Λούξεμπουργκ» –το διαβόητο ίδρυμα-, γνωστού κατήγορου της Χρυσής Αυγής.

Θα σας δώσω το ντοκουμέντο για τα Πρακτικά τελειώνοντας, μόλις το βρω. Έχω πολλά να σας καταθέσω σήμερα.

Αφού, λοιπόν, οι οδηγίες αυτών των οργανώσεων αποτελούν το ευαγγέλιο, βάσει του οποίου ζυγίζεται η δημοκρατικότητα και το δικαίωμα του λόγου των Βουλευτών του ελληνικού Κοινοβουλίου, εγώ, κύριε Πρόεδρε, θα σας προτείνω να ακολουθήσει η χώρα μας το παράδειγμα αυτών που βάζουν τους νόμους της δημοκρατικότητας, της ανεκτικότητας και της σύγχρονης δημοκρατίας. Τα στοιχεία που θα καταθέσω προέρχονται από τη μη κυβερνητική οργάνωση «Ινστιτούτο Διεθνών Υποθέσεων», το οποίο ίδρυσε ο κομμουνιστής Αλτιέρο Μαρτίνι, ένας από τους πρωτεργάτες και ιδρυτές της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ο βασικότερος συντελεστής της ολοκληρωμένης πρότασης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, για μια ομοσπονδιακή Ευρωπαϊκή Ένωση. Το σχέδιο αυτό ονομάστηκε «σχέδιο Σπινέλι».

Και στο σημείο αυτό για κάθε ενδιαφερόμενο θα καταθέσω στα Πρακτικά τις σχετικές πληροφορίες και το ιστορικό για το υπάρχον, δυστυχώς σε εξέλιξη, σχέδιο της εθνικής διάλυσης και του κοινωνικού ιστού ολόκληρης της Ευρώπης, του περιφημου «Σχεδίου Κουντενχόβερ-Καλλέργη» για τη γενοκτονία των λαών της Ευρώπης. Όποιος θέλει να μάθει και να ανοίξει τα μάτια του, ας μελετήσει.

Τα καταθέτω για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Χρήστος Παππάς καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Το σύστημα χορήγησης πολιτικού ασύλου, μετανάστευσης και χορήγησης της ιδιότητας του πολίτη στο Ισραήλ ακολουθεί τους νόμους που δημιουργήθηκαν για να διαφυλαχθεί ο εβραϊκός χαρακτήρας του κράτους. Διευκολύνει την είσοδο μετανάστη, εφόσον έχει τουλάχιστον έναν παππού Εβραίο, ο οποίος έχει δικαίωμα να μετανάστεύσει και να γίνει πολίτης του Ισραήλ. Ταυτόχρονα, αποτρέπει τη μετανάστευση ατόμων οποιασδήποτε άλλης προέλευσης.

Επομένως, αντίστοιχα στην Ελλάδα, εσείς που προσκυνάτε όλους αυτούς, οι οποίοι είναι διώκτες της Χρυσής Αυγής, θα πρέπει να διευκολύνετε αποκλειστικά την είσοδο Ελλήνων -το γένος-μεταναστών, που θέλουν να παλιννοστήσουν στην πατρίδα μας και να απορρίψετε οποιονδήποτε άλλον εισβολέα ή μετανάστη.

Τελικά αυτοί που καταφέρνουν παράτυπα να μπουν στο Ισραήλ, οι μετανάστες, ξέρετε πώς αντιμετωπίζουν τον ισραηλινό παράδεισο; Το γνωρίζετε; Το γνωρίζετε, αλλά δεν λέτε τίποτα. Τσιμουδιά!

Θα αναφερθώ και σε ένα άλλο παράδειγμα, το οποίο απηχεί και τις δικιές μας απόψεις.

Το 1971 μιλώντας στον Βρετανό δημοσιογράφο του BBC, έναν μεγάλο οικοδεσπότη του σόου στη Βρετανία, ο πρωταθλητής του μποξ, Κάσιους Κλέι ή αλλιώς Μοχάμεντ Άλι, είχε πει: «Όταν λες ενσωμάτωση, μιλάς για γάμους μεταξύ των φυλών. Είμαι βέβαιος ότι κανείς νοήμων άνθρωπος που βλέπει την εκπομπή σου, κύριε, κανείς λευκός άνθρωπος που έχει τα λογικά του δεν θέλει μαύρα αγόρια ή μαύρα κορίτσια να παντρευτούν τους λευκούς γιους και τις κόρες τους και να παρουσιάζουν ως εγγόνια τους παιδιά μισοκαφέ και με μαλλιά μαύρου».

Στις διαμαρτυρίες του δημοσιογράφου «η κοινωνία μάς έκανε διαφορετικούς» ο Μοχάμεντ Άλι απαντά: «Είμαστε διαφορετικοί. Όχι η κοινωνία αλλά ο θεός μας έκανε διαφορετικούς. Τα περισσότερα θέλουν να είναι με τα περισσότερα. Οι αετοί θέλουν να είναι στα βουνά. Όλα είναι πουλιά, αλλά έχουν διαφορετική κουλτούρα. Στους Πακιστανούς αρέσει ο πολιτισμός τους. Στους Εβραίους αρέσει ο πολιτισμός τους. Ποιος θέλει να ξεπαστρέψει την ωραία μου φυλή και να χάσω την ωραία μου ταυτότητα; Μισείς τους δικούς σου ανθρώπους, αν δεν θέλεις να είσαι αυτός που είσαι. Ντροπιάζεις τον θεό που σε έφτιαξε. Ο θεός δεν έκανε λάθος που μας έκανε όπως είμαστε. Μπορείς να κάνεις ό,τι θέλεις, αλλά η φύση θέλει να είσαι με τους ανθρώπους της δικής σου φυλής. Κι εγώ θέλω να είμαι με τους δικούς μου». Μοχάμεντ

Άλι. Όποιος θέλει να αναζητήσει τη συνέντευξή του.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Χρήστος Παππάς καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ενεργοποιήστε τον αντιρατσιστικό νόμο εσείς, κύριοι του δημοκρατικού τόξου, αλλά ακούστε και τον Μοχάμεντ Άλι. Κι αν σας ξενίζει ο λόγος του ως αντιρατσιστικός, ξεθάψτε τον και δικάστε τον.

Κύριε Μητράκη, ακούστε. Σας ενδιαφέρει πάρα πολύ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΗΤΑΡΑΚΗΣ: Προσωπικά;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Προσωπικά και το κόμμα σας.

Εμείς διαφωνούμε και διαφωνούμε σφοδρώς. Έχουμε άλλη οπτική. Πιστεύουμε, πράγματι, ότι αυτό θα είναι ένα καταστροφικό νομοσχέδιο για την Ελλάδα. Αλλά γιατί θα πρέπει να ακούμε ύβρεις επειδή υπερασπιζόμαστε, παραδείγματος χάριν, την εθνική κοινωνία; Γιατί πρέπει να υβριζόμαστε γι' αυτό; Ναι, υπερασπιζόμαστε την εθνική κοινωνία. Δεν πιστεύουμε στην πολυπολιτισμική κοινωνία. Πιστεύουμε στο εθνικό κράτος. Δεν πιστεύουμε σε ένα συνταγματικό κράτος, το οποίο δεν έχει περχόμενο.

Το ζήτημα είναι το εξής: Η εθνικότητα δεν έχει σημασία. Ισχυριστείτε το, κύριοι συνάδελφοι. Πείτε το. Η εθνικότητα δεν έχει σημασία. Δεν έχει σημασία για την ιθαγένεια. Δεν έχει σημασία για τη συμβίωση, δεν έχει σημασία για την κοινωνική συγκρότηση. Δεν έχει σημασία για την ταυτότητα. Δεν έχει σημασία τελικώς για την ίδια τη συγκρότηση του εαυτού.

Ο τελευταίος που έχει διαβάσει μισή σελίδα από τη φιλοσοφία της γλώσσας θα σας πει το εξής: «Συγκροτούμε τον εαυτό μας μέσα από λέξεις και οι λέξεις είναι γλώσσα, είναι πολιτισμός, ο πολιτισμός είναι εθνική ταυτότητα». Ξαφνικά την βγάλατε από την εικόνα, λες και δεν έχει σημασία. Γιατί δεν ενσωματώθηκαν, κύριε Πρόεδρε, οι Άραβες στο Παρίσι; Γιατί δεν ενσωματώθηκαν μετά από τόσα χρόνια οι Τούρκοι στη Γερμανία; Γιατί δεν ενσωματώθηκαν οι μουσουλμάνοι στην Ολλανδία, οι οποίοι σήμερα την ώρα που μιλάμε προβαίνουν σε φόνους εκδικητικότητας λόγω θρησκείας; Εγώ σας λέω, κύριοι συνάδελφοι, κάτι απλό. Αυτή τη στιγμή η πλειοψηφία, με τη στήριξη του ΣΥΡΙΖΑ, θα ψηφίσει κάτι το οποίο θα βρούμε μπροστά μας τα επόμενα χρόνια ως καταστροφή της εθνικής κοινωνίας».

Τα ανωτέρω λόγια απηχούν απόλυτα τις απόψεις μας, στις οποίες εμμένουμε έναντι οποιουδήποτε τιμήματος, απόψεις τις οποίες διεκδικούμε, απόψεις για τις οποίες διωκόμαστε.

Τα ανωτέρω λόγια -θα σας τα δώσω για τα Πρακτικά της Βουλής- είναι η τοποθέτηση του κ. Μαυρουδή Βορίδη κατά τη συζήτηση του νόμου Ραγκούση πριν λίγα χρόνια στην Αίθουσα αυτή.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Χρήστος Παππάς καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Θα συνεχίσω, κύριε Πρόεδρε και τελειώνω, με τον έτερο Καππαδόκη. Αναφέρω:

«Μου κάνει τρομακτική εντύπωση κι απευθύνομαι κυρίως σε συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας, οι οποίοι υποκρίνονται προφανώς, όπως καταλάβαμε όλοι από την προηγούμενη συζήτηση για την ψηφοφορία επί της ενστάσεως αντισυνταγματικότητας, όπου δυστυχώς η Νέα Δημοκρατία για άλλη μια φορά συντάχθηκε με την πλευρά του πολυπολιτισμού ψηφίζοντας υπέρ της συνταγματικότητας του νόμου και δεν έχει καν καταλάβει η Νέα Δημοκρατία, ακόμα και αυτή η δήθεν «νέα» Νέα Δημοκρατία του κ. Αντώνη Σαμαρά -σήμερα καταλάβαμε πόσο νέα είναι- ότι η συζήτηση που κάνουμε σήμερα εδώ είναι κατ' εξοχήν πολιτική και ιδεολογική και δεν σηκώνει αυτή η συζήτηση τερτίπια του τύπου "τέτοια είπαν οι εισηγητές μας τότε δεν θέλουμε δέκα χρόνια να γίνουν επτά, να γίνουν επτάμισι".

Δεν συζητάμε αυτά, κύριοι συνάδελφοι, σήμερα. Συζητάμε το αν θα αποφασίσει το εθνικό μας Κοινοβούλιο, η Βουλή των Ελλήνων με την ψήφο της να μετατρέψει το έθνος-κράτος των Ελλήνων, την εθνική κοινωνία των Ελλήνων όπως δημιουργήθηκε μετά την Επανάσταση του 1821 σε ένα πολυπολιτισμικό και πολυφυλετικό μόρφωμα. Αυτό συζητάμε εδώ σήμερα. Δεν συζη-

τάμε τεχνικές λεπτομέρειες. Συζητάμε ίσως την πιο βαθιά ιδεολογική συζήτηση που έχει γίνει σε αυτό το Κοινοβούλιο τις τελευταίες δεκαετίες.

Λυπούμαι πάρα πολύ που η Νέα Δημοκρατία, η οποία θα έπρεπε να εκπροσωπεί την πλευρά την εθνική, βάσει της ιστορίας του κόμματός της και των ψηφοφόρων της, επέλεξε για άλλη μια φορά να μείνει στο πλευρό της νέας τάξης πραγμάτων και του πολυπολιτισμού».

Τάδε έφη Άδωνις Γεωργιάδης, στην ίδια συζήτηση με τον κ. Βορίδη, ο σημερινός Κοινοβουλευτικός σας Εκπρόσωπος. Θα τρίζουν τα κόκκαλα του μεγάλου Έλληνα δημιουργού Ευγενίου Σπαθάρη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Παππά, πρέπει να ολοκληρώσετε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Κυρίες και κύριοι, λέγεται ότι οι νόμοι φτιάχνονται για να εφαρμόζονται. Σωστό. Αυτό όμως γίνεται σε ένα ευνοούμενο και ευημερούν κράτος δικαίου.

Όπως όλοι εσείς του λεγόμενου δημοκρατικού τόξου μάς έχετε διδάξει πώς να καταστρατηγούνται οι νόμοι από το 1974 έως σήμερα, ακολουθώντας λοιπόν το δικό σας παράδειγμα, έστω και για μια φορά ακολουθώντας τη δική σας τακτική, λέμε ότι γράφουμε στα τελευταία των υποδημάτων μας τον λαθρονόμο σας, αυτόν τον παράνομο αντισυνταγματικό νόμο. Αυτό τον νόμο εμείς τον σκίζουμε! Πάρτε τον! Εσείς, κύριοι, δεν θα ξεσκίσετε τον ελληνικό λαό και την πατρίδα! Δεν έχετε κανένα δικαίωμα!

Αυτό το σπίτι, κυρία μου, έχει πατρίδα, έχει ιδιοκτήτη εδώ και χιλιάδες χρόνια. Δεν θα υποθηκεύσετε εσείς αυτό το σπίτι με τις συμφωνίες σας με τους τοκογλύφους και πολύ περισσότερο δεν θα αλλάξετε νοικοκύρη. Νοικοκύρης, κυρίαρχος σε αυτήν την πατρίδα, σε αυτό το σπίτι ήταν, είναι και θα είναι ο ελληνικός λαός. Δεν θα φέρετε εσείς νέους ιδιοκτήτες. Δεν θα φέρετε νέους μουσαφραίους, λαθραίους και εισβολείς.

Κυρία Τασία, πάρτε τους στο σπίτι σας, αν θέλετε, αν είστε τόσο συμποινάρα, αν είστε τόσο ευαίσθητη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Παππά, στην κυρία Υπουργό δεν απευθύνετε και λέτε «κυρία Τασία».

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Ορίστε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Για λόγους ευγενείας στην κυρία Υπουργό δεν μπορείτε να απευθύνετε ως «κυρία Τασία», θα απευθύνετε ως «κυρία Χριστοδουλοπούλου».

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Τασία Χριστοδουλοπούλου δεν λέγεται;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Είπατε το ένα, δεν είπατε το επόμενο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Εν τη ρύμη του λόγου. Η ευγένεια είναι πάντοτε...

Να πούμε, όμως, ότι λινάτσα, παραπέτασμα καπνού είναι αυτή η συμπόνοια που δήθεν δείχνετε για τα μάτια του λαού.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Εμείς γεννηθήκαμε -και τελειώνω, κύριε Πρόεδρε- και θα πεθάνουμε Έλληνες. Έχουμε τον λαό στο πλευρό μας, το γνωρίζετε. Εμείς αγωνιζόμαστε για την πατρίδα. Το γνωρίζετε πολύ καλά. Γνωρίζετε τη δυναμική μας, τη δυναμική του εθνικιστικού κινήματος και για αυτό μας πολεμάτε. Μας πολεμάτε με κάθε νόμιμο και παράνομο μέσο. Εμείς μένουμε Ελλάδα -είναι και ο τίτλος της εφημερίδας μας σήμερα «Μένουμε Ελλάδα»- εσείς να πάτε αλλού.

Τέλος, να ενθυμίστε όλοι σας ότι δεν θα σας αφήσει ο ελληνικός λαός να κάνετε κάτι τέτοιο. Υπάρχει Γουδή. Όχι το Γουδή του Ζορμπά, όχι το Γουδή του Κινήματος 1909, αλλά το άλλο. Αυτό είναι από τον λόγο του κ. Λοβέρδου, στην Αίθουσα αυτή στις 19-6-2015, αναφερόμενος στην προοπτική χρεοκοπίας και αλλαγής νομίσματος, κάτι που ταιριάζει όμως απόλυτα στην οδυνηρή προοπτική της καταστροφής της Ελλάδος και του ελληνικού έθνους από την ψήφιση του παρόντος νομοσχεδίου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ολοκληρώστε, κύριε Παππά.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Αν ο κ. Λοβέρδος, ζητάει Γουδή και προτρέπει τον ελληνικό λαό σε Γουδή για την αλλαγή νομίσματος και δεν ακούγεται κιχ σε αυτήν την Αίθουσα, εμείς τι θα πρέπει να ζη-

τήσουμε συγκριτικά με το παρόν νομοσχέδιο, όπου επιχειρείται όχι η αλλαγή νομίσματος, αλλά η αλλαγή ενός ολόκληρου λαού; Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κατ' αρχάς, επειδή ο κ. Παππάς μίλησε δεκαοκτώ λεπτά, εξυπακούεται ότι του προσθέτω τη δευτερολογία του και δεν έχει δευτερολογία.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Βεβαίως.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Δεύτερον, θα μου επιτρέψετε να πω ότι οι νόμοι που ψηφίζονται από το ελληνικό Κοινοβούλιο δεν σκίζονται!

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Ανυπακοή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Σε κάποιους αρέσουν και σε κάποιους δεν αρέσουν, αλλά δεν σκίζονται νόμοι που ψηφίζονται δημοκρατικά από το ελληνικό Κοινοβούλιο Προχωρούμε. Τον λόγο έχει ο κ. Μάξιμος Χαρακόπουλος.

ΜΑΞΙΜΟΣ ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε σήμερα ένα πραγματικά κρίσιμο νομοσχέδιο, που σχετίζεται με ένα από τα πλέον δυσπλήτιστα προβλήματα που αντιμετωπίζει η χώρα μας, αυτό της μετανάστευσης.

Είναι ένα πρόβλημα που απειλεί να μετατραπεί σε βόμβα μεγάλων και να τινάξει στον αέρα την ήδη εύθραυστη κοινωνική μας συνοχή, με ό,τι αυτό συνεπάγεται για το αύριο της Ελλάδας, ιδίαιτερα σε ένα ρευστό γεωπολιτικό περιβάλλον, με πολεμικές συγκρούσεις εν εξελίξει και με γείτονες που ολοκάθαρα δρουν υπό το πρίσμα επικίνδυνων εθνικισμών.

Τα συζητούμε αυτά σήμερα, κύριε Πρόεδρε, λόγω της ακατανόητης κυβερνητικής σπουδής, την ώρα της δραματικής κορύφωσης μιας πεντάμηνης, οιονεί διαπραγματεύσεως για συμφωνία με τους εταίρους, ένα ακόμη επεισόδιο σε ένα διαρκές ρεσιτάλ ανευθυνότητας και ανωριμότητας από πολιτικές δυνάμεις που παραπλάνησαν και παρέσυραν τον ελληνικό λαό, με μοναδικό σκοπό να πάρουν την εξουσία.

Και τι καταφέρατε, κύριοι της συγκυβέρνησης, με την άφρονα τακτική σας; Βυθίσατε την πολιτική ζωή της χώρας για μήνες στην αβεβαιότητα, κλονίσατε την πραγματική οικονομία, την οδηγήσατε σε κώμα, προκαλέσατε κραχ στο τραπεζικό σύστημα με τον πανικό που σπείρατε στους καταθέτες, κηρύξατε εσωτερική στάση πληρωμών που την πληρώνουν-όλες και οι υγιείς-επιχειρήσεις, γυρίσατε το δείκτη της ανάπτυξης σε αρνητική τροχιά.

Είπατε ότι θα σκίζατε τα μνημόνια με μιας, με έναν νόμο, με ζουρνάδες και νταούλια, θα μοιράζατε λεφτά που είχαν κοπεί από τους κακούς μνημονιακούς. Και τι κάνατε; Επιλέξατε για πέντε ολόκληρους μήνες να παίζετε θέατρο, «βαρουφάκια παίγνια», «δημιουργικές ασάφειες» και άλλα φαιδρά.

Και ποιο είναι το αποτέλεσμα σήμερα; Με την πλάτη κολλημένη στον τοίχο, η Ελλάδα, με την υπογραφή του Πρωθυπουργού παρακαλώ, να προτείνει μέτρα 7,9 δισεκατομμυρίων ευρώ, εσείς που ανατρέψατε την προηγούμενη κυβέρνηση για 980 εκατομμύρια. Και ακόμα δεν γνωρίζουμε τι άλλο θα μπει στην ασήκωτη λίστα των μέτρων. Όμως και από αυτά που γνωρίζουμε, είναι βέβαιο ότι θα πληγούν όλοι και μηνπροσπαθείτε να παραπλανήσετε.

Η δραματική αύξηση του ΦΠΑ στα τρόφιμα, σε εισιτήρια, σε είδη πλατιάς κατανάλωσης, στην εστίαση, η αύξηση των κρατήσεων στα ασφαλιστικά ταμεία, θα πλήξουν πρωτίστως τα λαϊκά στρώματα, για τα οποία, υποτίθεται, εσείς, οι υπερασπιστές των αδυνάτων, κόπτεστε. Το χειρότερο, όμως, όλων είναι ότι τα μέτρα σας θα χτυπήσουν την καρδιά της οικονομίας, τον ιδιωτικό τομέα. Ο φοροβομβαρδισμός θα ισοπεδώσει ό,τι έχει απομείνει όρθιο, στέλνοντας ακόμη περισσότερους στην ανεργία.

Και ακόμη δεν γνωρίζουμε τι τελικά θα φέρει η συμφωνία σας για το χρέος, για τη χρηματοδότηση, για επιπρόσθετα μέτρα που πρόκειται να παρθούν στην πορεία, όπως η πιθανολογούμενη ραγδαία αύξηση της φορολογίας στους αγρότες.

Θα ανέμενα, έστω και τώρα, μία λέξη αυτοκριτικής από κείνους που με περισσή ευκολία χαρακτηρίζαν «γερμανοτσολιάδες» τους υποστηρικτές του e-mail Χαρδούβελη, των μόλις 980 εκατομμυρίων ευρώ, εσείς, που εισηγήσατε μέτρα των 8 δισεκατομμυρίων ευρώ, είστε η υπερήφανη εθνικά Κυβέρνηση;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, την ίδια ανευθυνότητα, την ίδια ελαφρότητα που δείχνει άγνοια κινδύνου, έλλειψη επίγνωσης του ζητήματος και σοβαρές ιδεολογικές εμμονές, έχει το υπό συζήτηση νομοσχέδιο για την απόδοση ιθαγένειας σε μετανάστες. Και το συζητούμε τη στιγμή που τα νησιά του Αιγαίου βουλιάζουν κυριολεκτικά από δεκάδες χιλιάδες πρόσφυγες αλλά και λαθρομετανάστες, που περνούν στη χώρα μας. Οι εικόνες προκαλούν ντροπή και αγανάκτηση.

Αντί να ασχοληθούμε με αυτά τα σοβαρά, γιατί δεν μπορεί να θεωρηθεί σοβαρή πολιτική μόνο η μεταφορά με τα πλοία στο λιμάνι του Πειραιά και μετά για «ηλιοθεραπεία» στην Ομόνοια, τρέχετε -μη χάσετε- να δώσετε το «χαμπέρι» ότι η Ελλάδα «άνοιξε» και περιμένει όλους και ότι εδώ υπάρχει η καλή ευκαιρία να πάρεις ιθαγένεια ή άδεια ευρωπαϊκού κράτους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι αδιανόητο η Ελλάδα, που είναι μία από τις βασικές πύλες εισόδου μεταναστών στην Ευρώπη, να θεσπίζει τη χαλαρότερη νομοθεσία για την απόδοση ιθαγένειας.

Κανείς δεν έχει αντίρρηση ένας άνθρωπος που γεννήθηκε εδώ, πήγε σχολείο, αποφοίτησε, είναι ενήλικος, αγαπάει την Ελλάδα, νιώθει την Ελλάδα ως πατρίδα του να πάρει την ελληνική ιθαγένεια. Άλλο όμως αυτό και άλλο να λες ότι την ιθαγένεια την παίρνει ένα παιδί απλά και μόνο γιατί εγγράφεται στην Α' δημοτικού. Αυτό ανατρέπει κάθε κανόνα λογικής. Τι πολιτισμικούς δεσμούς, τι βαθύτερη σχέση μπορεί να έχει δημιουργηθεί σε αυτή την ηλικία; Εάν δεν ολοκληρωθεί η διαμόρφωση της προσωπικότητας του ανθρώπου, πώς μπορεί να αποφασίσει εάν θέλει να είναι το ένα ή το άλλο;

Αυτό που προτείνει το νομοσχέδιό σας για το σχολείο είναι φύλλο συκής, είναι γραφειοκρατικό άλλοθι. Ας μην κρυβόμαστε πίσω από το δάκτυλο. Σκοπός σας είναι η μαζική απόδοση ιθαγένειας. Και αυτό διαφαίνεται και από άλλες πρόνοιες του νομοσχεδίου, όπως η διευκόλυνση της οικογενειακής επανένωσης -που συνιστά εξοργιστική πρόκληση για παράνομη είσοδο στη χώρα γυναικών με παιδιά, ώστε να πάρουν άδεια παραμονής- και η μείωση του χρόνου που προβλέπεται για την απόδοση ιθαγένειας για εξαιρετικούς λόγους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι στιγμές που βιώνει η χώρα είναι κρίσιμες και θα είναι κρίσιμες ακόμη και αν υπάρξει η εκκολλαπτόμενη επώδυνη συμφωνία, ακόμα και αν ψηφιστεί. Μπορεί να γλιτώσουμε -όπως ελπίζουμε- την καταστροφή, ο γολγοθάς όμως δεν τελείωσε και με πολιτικές, όπως αυτές που προωθεί ανεύθυνα και αστόχαστα η συγκεκριμένη συγκυβέρνηση, ο αγώνας για τη σωτηρία θα κρατήσει πολύ ακόμη.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κι εγώ, κύριε Χαρακόπουλε, για τη συνέπεια στον χρόνο.

Τον λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Απόστολος Καραναστάσης από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΡΑΝΑΣΤΑΣΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, κυρία Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο που συζητούμε σήμερα αναφέρεται σε ένα θέμα σύμφυτο με την ίδια την ύπαρξη του νεότερου ελληνικού κράτους, ενός κράτους που στους δύο περίπου αιώνες της ύπαρξής του έζησε και ζει για πολιτικούς, οικονομικούς ή άλλους κατά περίπτωση λόγους την εσωτερική μετανάστευση, την αποδημία, την προσφυγιά αλλά και την παλιννόστηση μεγάλων τμημάτων του πληθυσμού του.

Να θυμίσω απλά το προσφυγικό κύμα που ακολούθησε τη Μικρασιατική Καταστροφή, τη μαζική μετανάστευση εργατικού δυναμικού προς την Αμερική και την Ευρώπη στα χρόνια του Μεσοπολέμου, αλλά και στην πρώτη εμφυλιοπολεμική δεκαετία, την αυτοεξορία συμπολιτών μας την περίοδο της χούντας, αλλά και την τωρινή μαζική φυγή νέων ανθρώπων στο εξωτερικό, στην προσπάθειά τους να γλιτώσουν από την πρωτοφανή οικονομική και ανθρωπιστική κρίση που μαστίζει τη χώρα μας τα τελευταία πέντε χρόνια.

Εδώ θα μπορούσα να κάνω μια αναφορά σε όλους αυτούς τους συναδέλφους που δεν ακουμπάνε το πρόβλημα της σημερινής συζήτησης, αλλά έρχονται στην κουβέντα για τη μεγάλη

προσπάθεια που κάνει αυτή τη στιγμή ο Πρωθυπουργός σε μια διαπραγμάτευση, η οποία είναι για μίας μακράς πνοής λύση του ελληνικού προβλήματος για να μπει επιτέλους η χώρα σε μια πορεία ανάπτυξης, καθώς πραγματικά η πορεία αυτή τα τελευταία χρόνια υπήρξε καταστροφική.

Ταυτόχρονα, τα τελευταία είκοσι πέντε χρόνια, η Ελλάδα έχει γίνει χώρα υποδοχής μεταναστών είτε από όμορες είτε από μακρινότερες χώρες. Και αυτοί για λόγους αντίστοιχους με αυτούς που περιέγραφα για τους Έλληνες που μεταναστεύουν στο εξωτερικό, εγκατέλειψαν τις εστίες τους και αναζητούν στην Ελλάδα καταφύγιο ζωής και εργασίας ή τρόπο να συνεχίσουν το ταξίδι επιβίωσης σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες.

Πόλεμοι, όπως στη Συρία, φονταμενταλισμός, όπως στο Αφγανιστάν, εμφύλιες διαμάχες και ανυπαρξία φυσικών πόρων στην Αφρική ή απλά αναζήτηση δουλειάς και καλύτερων συνθηκών διαβίωσης από τις όμορες χώρες, έστειλαν και στέλνουν στη χώρα μας μεγάλα κύματα πολιτικών προσφύγων, οικονομικών μεταναστών αλλά και τυχοδιωκτών.

Πρόκειται, λοιπόν, για ένα πρόβλημα διαχρονικό, παγκόσμιο, απέναντι στο οποίο πρέπει η κάθε χώρα και βασικά ο λαός της, είτε πρόκειται για χώρα υποδοχής είτε για χώρα που αιμορραγεί πληθυσμιακά, να τοποθετηθεί με περίσκεψη, χωρίς ρατσιστικούς αφορισμούς, αλλά λαμβάνοντας υπ' όψιν την κατάσταση του δικού της ιθαγενούς πληθυσμού και να αποφασίσει με ποιες διαδικασίες και σε τι αριθμούς θα ενσωματώσει τους ανθρώπους αυτούς στην τοπική κοινωνία.

Το βέβαιο είναι, όπως γράφεται και στην αιτιολογική έκθεση που συνοδεύει το νομοσχέδιο, ότι τα όρια της πολιτικής κοινότητας έχουν πάψει να είναι στατικά. Ποιος είναι ο δήμος κατά την αρχαιοελληνική του έννοια; Ποια είναι, δηλαδή, η σύνθεση της πολιτικής κοινότητας που υφίσταται και δραστηριοποιείται σε έναν χώρο; Είναι ένα θέμα που αγγίζει τον πυρήνα αυτού που λέμε «λαϊκή κυριαρχία» με την αστική έννοια του όρου και συνεπώς άπτεται του θεμελιώδους προβλήματος κάθε κοινωνίας, που είναι η αποτελεσματική διερεύνηση της δημοκρατίας.

Η πολιτική κοινότητα προκύπτει εξ αντικειμένου από την κοινή βούληση ανθρώπων που ζουν μαζί και, συνεπώς, αφορά έναν μεγάλο αριθμό αλλοδαπών που είναι ριζωμένοι σε έναν τόπο και πρωτίστως τα παιδιά τους που γεννιούνται, ανατρέφονται και εκπαιδεύονται σ' αυτόν τον τόπο, διαμορφώνοντας εθνική ταυτότητα όμοια με αυτήν των ιθαγενών κατοίκων.

Η κοινή βούληση αυτών των ανθρώπων να ανήκουν σε ένα έθνος ανεξάρτητα από την καταγωγή τους συγκροτεί τον λαό και θεμελιώνει την ενότητα στην πορεία του προς το μέλλον, με σεβασμό όμως στην ιστορία και την πολιτιστική του κληρονομιά.

Όμως, η ενσωμάτωση αυτών των ανθρώπων πρέπει να γίνει συντεταγμένα και με ξεκάθαρους κανόνες, ώστε αυτός ο σεβασμός να διασφαλίζεται. Ήταν, λοιπόν, προφανής η ανάγκη της σύνταξης ενός νομοσχεδίου που να ρυθμίζει τα θέματα της ιθαγένειας, βελτιώνοντας τον υφιστάμενο Κώδικα Μετανάστευσης και Κοινωνικής Ένταξης μετά και την απόφαση της ολομέλειας του ΣτΕ για τον προηγούμενο νόμο, να ενσωματώνει στην ελληνική νομοθεσία τις σχετικές οδηγίες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και να ρυθμίζει την εκκρεμότητα της δυνατότητας κτήσης της ελληνικής ιθαγένειας για τέκνα αλλοδαπών, που γεννιούνται στην Ελλάδα και για αλλοδαπούς, που έχουν αποφοιτήσει από ελληνικά σχολεία στη χώρα μας.

Όμως, δεν μπορώ να μην τονίσω -είναι αλήθεια για το κόμμα μου, το, ΣΥΡΙΖΑ- ότι παρ' όλο που μεσολάβησαν δύο χρόνια από την απόφαση του ΣτΕ κατά της συνταγματικότητας του προηγούμενου σχετικού νόμου και παρά την όξυνση του προβλήματος κατά τα χρόνια αυτά, έπρεπε να έρθει ο ΣΥΡΙΖΑ στην Κυβέρνηση για να νομοθετήσει τα αυτονόητα, σύμφωνα με τις αξίες του πολιτισμού του 21^{ου} αιώνα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καλούμαστε σήμερα να νομοθετήσουμε για χιλιάδες παιδιά που μεγαλώνουν σαν τα παιδιά μας. Κάνουν τις ίδιες παρέες με τα δικά μας. Είναι οι διπλανοί των παιδιών μας, οι συμμαθητές και οι συμμαθήτριά τους, οι φίλοι και οι φίλες τους, παιδιά που συχνά δεν ξέρουν άλλη πατρίδα από την Ελλάδα, παιδιά που μιλούν, σκέπτονται και συμπεριφέρονται σαν κι εμάς. Ήταν πολύ συγκινητικές κάποιες

στιγμές κατά τη συζήτηση στην επιτροπή για όσους ήταν εκεί με εκπροσώπους μεταναστών να μιλούν συγκροτημένα και να αναπτύσσουν τις απόψεις τους με ελληνικά, ενδεχομένως, καλύτερα από τα δικά μας.

Εδώ θα πρέπει να πούμε ότι κατά την άποψη πολλών συναδέλφων του ΣΥΡΙΖΑ, με την οποία κατ' αρχάς δεν διαφωνώ, το νομοσχέδιο είναι πιο συγκροτημένο απ' ό,τι περιμέναμε. Στα χρόνια που απαιτούνται για την κτήση της ιθαγένειας και σε άλλες λεπτομέρειες, ακόμη και στη διατύπωση, θα το ήθελα σε πιο προοδευτική κατεύθυνση.

Πρέπει, όμως, να συνυπολογίσουμε την απόφαση του Συνταγματικού Δικαστηρίου της χώρας για τον προηγούμενο σχετικό νόμο, απόφαση που η ευνομούμενη πολιτεία και το κράτος δικαίου δεν μπορούν να αγνοήσουν. Υπ' αυτό το πρίσμα είναι συγγνωστή η αυτοσυγκράτηση του νομοθέτη στην προσπάθεια να έχουμε ένα νόμο, που και λύση στα προβλήματα θα δίνει και στο χρόνο θα αντέξει και δεν θα κινδυνεύει να χαρακτηριστεί αντι-συνταγματικός.

Επιτέλους, κύριε Πρόεδρε, η ιθαγένεια παύει να θεωρείται βραβείο ή έπαθλο για μία δύσκολη και μακρόχρονη προσπάθεια ενσωμάτωσης των μεταναστών στην ελληνική κοινωνία. Γίνεται πια, το χέρι που απλώνει η ελληνική κοινωνία στους μετανάστες, η αγκαλιά που τους ανοίγουμε, αναγνωρίζοντας μια υπάρχουσα κατάσταση, ένα δεσμό υφιστάμενο, με σκοπό την ισότιμη μεταχείριση και την συμπεριληψη ανθρώπων, εν προκειμένω παιδιών, που το πλάνο της ζωής τους είναι θεμελιωμένο εδώ. Γι' αυτό και θα πρέπει αυτά τα παιδιά, τα παιδιά της λεγόμενης δεύτερης γενιάς, όσο το δυνατόν νωρίτερα να πάψουν να αισθάνονται Έλληνες δεύτερης κατηγορίας ή Έλληνες εν αναμονή.

Θα ήθελα να κάνω μία αναφορά και στο άρθρο 13 του νομοσχεδίου, που αφορά στην ίδρυση της δημόσιας ανώνυμης εταιρείας με σκοπό την ανάληψη επενδύσεων σχετικών με τις αναπτυξιακές δομές της χώρας και βασικά με την κατασκευή και διαχείριση αγωγών φυσικού αερίου. Θα ήθελα να τονίσω τη σπουδαιότητα αυτού του άρθρου για την ελληνική οικονομία, που διαχρονικά και πόσω μάλλον στη σημερινή δυσμενή συγκυρία είναι υποχρεωμένη να ανακαλύπτει και να αξιοποιεί στο έπακρο κάθε ενεργειακή ευκαιρία που προσφέρεται στη χώρα είτε αφορά σε δικούς μας φυσικούς πόρους –ΑΠΕ, παραδείγματος χάριν- είτε σε συμφωνίες με άλλες χώρες, όπως η πρόσφατη συμφωνία που συνήφθη από την Κυβέρνησή μας με τη Ρωσία για τον αγωγό φυσικού αερίου.

Κύριε Πρόεδρε, κυρία Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν θα επεκταθώ παραπάνω από όσα σας προανέφερα. Σε τούτη την επί της αρχής συζήτηση, θα ήθελα συμπερασματικά να πω κλείνοντας την τοποθέτησή μου ότι το νομοσχέδιο είναι στη σωστή κατεύθυνση, οι διατάξεις με όσες παρατηρήσεις προανέφερα είναι δίκαιες και έρχονται να καλύψουν ένα σημαντικό κενό μετά τη γνωστή απόφαση του Σ.τ.Ε., θεραπεύοντας στο μέτρο του δυνατού ένα σοβαρό κοινωνικό πρόβλημα. Γι' αυτό, ψηφίζω το νομοσχέδιο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από τη πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ο συνάδελφος κ. Χρήστος Καραγιαννίδης έχει τον λόγο.

Θα μιλήσετε από τη θέση σας;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΙΔΗΣ: Ναι, κύριε Πρόεδρε, ευχαριστώ.

Για πολλοστή φορά παρουσιάζεται μια διαφορετική εικόνα από τις συνεδριάσεις που γίνονται στην αρμόδια επιτροπή σε σχέση με την Ολομέλεια. Καταλαβαίνω ότι υπάρχει ένας επικοινωνιακός λόγος που γίνεται αυτό αλλά δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα.

Σύμφωνα και με τα Πρακτικά και την ψήφιση στην αρμόδια επιτροπή, θεωρώ ότι υπήρξε μια κοινή αποδοχή και μια κατανόηση του ζητήματος από το σύνολο του δημοκρατικού τόξου ότι το συγκεκριμένο νομοσχέδιο απαντά σε προβλήματα που πρέπει να αντιμετωπιστούν. Και απαντά με τέτοιο τρόπο –συγκροτημένο, αν θέλετε, να τον πω– που δεν θα δίνει το περιθώριο σε καμμία αμφισβήτηση για τη νομιμότητα και τη συνταγματικότητα του.

Επειδή έχουμε το προηγούμενο του Συμβουλίου της Επικρατείας και επειδή δεχόμαστε τις αποφάσεις των ανωτάτων δικα-

στηρίων, αυτό το νομοσχέδιο κάνει ένα βήμα μπροστά, ώστε να διευθετήσουμε πράγματα που θα έπρεπε να διευθετηθούν από το 2010, με τον προηγούμενο νόμο, και πράγματα που στην Ευρώπη έχουν λυθεί εδώ και δεκαετίες.

Δυστυχώς και το ΠΑΣΟΚ με το ν.3838/2010, δεν επιχείρησε να τον εφαρμόσει. Εκεί είχαμε το εξής εξαιρετικό. Η επόμενη κυβέρνηση συνεργασίας Νέας Δημοκρατίας-ΠΑΣΟΚ και ΔΗΜΑΡ, μόνο με τη διαρροή της απόφασης από το Σ.τ.Ε. πάγωσε το νόμο και αυτό είχε ένα αρνητικό αποτέλεσμα για τα παιδιά που ήταν ήδη στη διαδικασία απόκτησης της ιθαγένειας.

Έρχεται, λοιπόν, το σημερινό νομοσχέδιο να απαντήσει σε αυτά τα ζητήματα. Και αν βγάλουμε απέξω τις ναζιστικές κραυγές, αν βγάλουμε απέξω των ακροδεξιών της Νέας Δημοκρατίας, κριτική στο νομοσχέδιο επί της ουσίας του δεν γίνεται.

Να σας δώσω ένα παράδειγμα. Γίνεται μεγάλη κουβέντα γιατί ένα παιδί μπορεί να αποκτήσει την ιθαγένεια στην Α' δημοτικού. Συγγνώμη αλλά αν δεν την αποκτήσει στην Α' δημοτικού και την αποκτήσει στην ΣΤ' δημοτικού ή στα δεκαοκτώ του χρόνια, από τα έξι του χρόνια μέχρι τα δεκαοκτώ του ή τα δώδεκά του, τι ιθαγένεια θα έχει;

Ένα παιδί που έχει γεννηθεί στην Ελλάδα, ένα παιδί που θα παρακολουθήσει το ελληνικό σχολείο, ένα παιδί που θα κινηθεί μέσα στην ελληνική κοινωνία και θα έχει εικόνες και ακούσματα από την ελληνική κοινωνία εσείς λέτε ότι δεν μπορεί να το κάνει αυτό γιατί θα αλλοιώσει το σχολείο.

Σκέφτεστε σε ποια θέση είναι τα παιδιά στην Α' δημοτικού και μέχρι να φτάσουν στην ΣΤ' δημοτικού ή μέχρι να γίνουν δεκαοκτώ χρονών τι αντιμετώπιση έχουν μέσα στα σχολεία; Ξεχνάτε τα επεισόδια με τις σημαίες; Ξεχνάτε τα επεισόδια παιδιών που «κρεμάστηκαν στα μανταλάκια», γιατί είχαν αλλοδαπούς γονείς;

Αυτό δεν θέλετε να το αντιμετωπίσουμε; Αυτό δεν ζητάμε ως ελληνική κοινωνία να αντιμετωπίσουμε; Να δούμε, λοιπόν, ποια είναι η πραγματικότητα πέρα από τις επικοινωνιακές στραταγικές; Να δούμε ποια είναι η πραγματικότητα της ελληνικής κοινωνίας τώρα.

Ακούστηκε, επίσης –και μάλιστα από ένα νομικό– ένα εξαιρετικό καινοφανές επιχείρημα ότι σε περιόδους κρίσης –το θέτω ως ζήτημα, για να αντιληφθούμε τι λέγεται μέσα στην Ολομέλεια– όπως ζούμε τώρα, ανθρωπιστικής, οικονομικής, πολιτικής κρίσης στη χώρα, τα δικαιώματα των Ελλήνων πολιτών θα πρέπει να είναι πιο ψηλά από τα δικαιώματα των αλλοδαπών και άρα θα πρέπει να δούμε πρώτα τα ανθρώπινα δικαιώματα των Ελλήνων και μετά τα υπόλοιπα.

Είναι δυνατόν να ακούγονται τέτοιες κουβέντες εδώ μέσα; Ξέρετε ποτέ επιχειρήθηκε αυτό; Τη δεκαετία του '40, όπου οι Εβραίοι ξαφνικά δεν είχαν δικαιώματα, γιατί ήταν σε μια χώρα σε κρίση και σε πόλεμο. Είναι δυνατόν να ακούγονται επιχειρήματα του τύπου «ζυγίζουμε σε μια ζυγαριά, ανάλογα με τι ιθαγένεια έχει σε μια χώρα, ποιος έχει και αν έχει ή δεν έχει δικαιώματα; Μπορούμε να πάμε έτσι μπροστά; Μπορούμε να προχωρήσουμε με αυτόν τον τρόπο;

Το άλλο που ακούγεται –και επίσης αν δεν ήταν στα όρια της ανοησίας και επικίνδυνο ταυτόχρονα, θα μπορούσαμε να το δούμε και ως χιούμορ– είναι ότι έχουν αυξηθεί –λέει– οι μεταναστευτικές ροές, γιατί βγήκε στην Κυβέρνηση ο ΣΥΡΙΖΑ και το μάθανε σε αυτές τις χώρες κι επειδή άνοιξαν τα σύνορα, έρχονται όλοι στην Ελλάδα.

Να πω το πρώτο επιχείρημα. Γνωρίζετε το πρώτο εξάμηνο του 2014 –γιατί μέχρι τότε υπάρχουν στοιχεία– πόσους ανθρώπους είχαμε που εγκατέλειψαν τις εστίες τους; Ήταν πενήντμισι εκατομμύρια. Γνωρίζετε από τα πενήντμισι εκατομμύρια αυτών των ανθρώπων πόσοι ήρθαν στην Ευρώπη – όχι στην Ελλάδα, στην Ευρώπη; Ήρθαν εξακόσιες χιλιάδες. Και αυτό εσείς θεωρείτε ότι έγινε επειδή ο ΣΥΡΙΖΑ κέρδισε την Κυβέρνηση;

Να σας πω κάτι, γιατί είναι προσωπική μου εμπειρία. Ο εισαγγελέας από τη Συρία που γνώρισα, ο οποίος έφυγε με κίνδυνο της ζωής του και έθεσε σε κίνδυνο τη ζωή των τριών παιδιών του και της γυναίκας του, ήρθε στην Ελλάδα, γιατί άκουσε στη Συρία που ήταν ότι ο ΣΥΡΙΖΑ είναι στην Κυβέρνηση και άφησε όλο το βίός του και την τύχη του και τη ζωή του εκεί πέρα, φορτώθηκε τρία παιδιά, περπάτησε δεν ξέρω και 'γω

πόσες χιλιάδες χιλιόμετρα, πέρασε το Αιγαίο και ήρθε εδώ, επειδή άκουσε ότι ο ΣΥΡΙΖΑ είναι Κυβέρνηση.

Θα πείτε επιτέλους κάποιο σοβαρό επιχείρημα, να κάνουμε και μια κουβέντα της προκοπής; Να κάνουμε και μια κουβέντα, η οποία θα αξίζει τον κόπο, να μας διορθώσει και να διορθωθούμε και ως Κυβέρνηση;

Θα πείτε κάποια στιγμή -γιατί δεν θα το πείτε, θα σας το πω εγώ τώρα σε λίγο- πόσο κοστίζει η απέλαση στην Ευρώπη; Κόστισαν 11,3 δισεκατομμύρια ευρώ οι απελάσεις στην Ευρώπη. Ξέρετε πόσο κοστίζει η τεχνολογική υποστήριξη για να έχουμε όλα αυτά που έχουμε στην Ευρώπη-«φρούριο»; Κοστίζει 1,3 δισεκατομμύρια ευρώ. Ξέρετε πού μπορούσαμε να τα διαθέσουμε αυτά τα λεφτά;

Και επιτέλους, ως Νέα Δημοκρατία, αυτά τα χρήματα που πήρατε από την Ευρώπη για να κάνετε αυτά τα στρατόπεδα του αίσχους, αξιολογήσατε τι ακριβώς έχουν αποφέρει; Υπάρχει το εξής μεγαλειώδες επιχείρημα. Βάλαμε τον φράχτη στον Έβρο και κόψαμε τις μεταναστευτικές ροές. Αμ δε! Τις πολλαπλασιάσατε στα νησιά. Ο φράχτης στον Έβρο στοίχισε 3,1 εκατομμύρια ευρώ. Κάνετε κάτι;

Κλείνω με αυτό. Τριάντα χιλιάδες μετανάστες δεν θα έρθουν στη χώρα να σας μαγαρίσουν. Τριάντα χιλιάδες μετανάστες δεν θα σας τρομάξουν. Πνίγηκαν στη Μεσόγειο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Λοιπόν, κλείνουμε αυτήν την ενότητα των συναδέλφων, μετά από αμοιβαία μετάθεση που έχει γίνει στον κατάλογο, με τον κ. Αθανασίου και ακολουθεί μετά η Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ, η κ. Γεροβασιλή, και μετά ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας, ο κ. Γεωργιάδης.

Κύριε Αθανασίου, έχετε τον λόγο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήταν πολύ πιο απλά τα πράγματα και δεν θα χάναμε τόσο πολύ χρόνο, εάν πράγματι υπήρχε αυτή η διαφορά των εννοιών υπηκοότητα και ιθαγένεια, η οποία στο τέλος της δεκαετίας του '50 άρχισε να εγκαταλείπεται. Θυμόμαστε οι παλαιότεροι ότι στις ταυτότητές μας λέγαμε «υπηκοότητα τάδε».

Γιατί το λέω αυτό το πράγμα; Μου δόθηκε η ευκαιρία να το αναλύσω διεξοδικά στην επιτροπή. Δεν θα σας κουράσω τώρα στην Ολομέλεια. Η ιθαγένεια, είναι ένα φυσικό γεγονός που δείχνει από πού κατάγεται φυσικά κάποιος. Ενώ η υπηκοότητα είναι μια πολιτική πράξη, η οποία χορηγείται από την πολιτεία στους ξένους, στους αλλοδαπούς που βρίσκονται στη χώρα μας, σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που θέτει ο νομοθέτης. Εν πάση περιπτώσει και στο Ευρωπαϊκό Δίκαιο και στην Ελλάδα έχει επικρατήσει αυτό. Μάλιστα στο Σύνταγμα τώρα γίνεται λόγος μόνο για ιθαγένεια. Αυτό ως *de lege ferenda* θα μπορούσαμε να το ισχυριστούμε αργότερα.

Τώρα θα ήθελα να μωω σε κάτι που είπε ο κ. Βούτσης και έχει δίκιο. Τι είπε ο κ. Βούτσης; Ότι στα παράλια της Τουρκίας, υπάρχουν περίπου τρία με τριιάμισι εκατομμύρια μετανάστες.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Και της Ιορδανίας.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Τι κάνει η Τουρκία για να τους αναχαιτίσει; Πολύ περισσότερο, όταν υπάρχουν δεσμεύσεις, υπάρχει συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Τουρκίας, για να επανεισάγονται να επανεισέρχονται οι μετανάστες στην Τουρκία – πράγμα που δεν το κάνει. Υπάρχει συμφωνία της Τουρκίας με την FRONTEX, για να κάνει επιτόπιους ελέγχους στο έδαφός της.

Η ελληνική Κυβέρνηση, τι έκανε προς αυτήν την κατεύθυνση για την εφαρμογή αυτών των συμβάσεων; Πρόσφατα είχε πάει και ο Υπουργός Εξωτερικών της Ελλάδος στην Τουρκία. Δεν είδαμε από τον Τύπο, κύριε Βούτση, εάν ετέθη αυτό το θέμα, ένα θέμα το οποίο είναι ένα ευρωπαϊκό ζήτημα.

Ήδη σύμφωνα με τα στοιχεία τα οποία έχει η βάση δεδομένων της Ελληνικής Αστυνομίας, πρέπει να σας πω ότι το πρώτο πεντάμηνο του 2014, που το 2014 είχαμε τον πόλεμο στην Συρία, στην Ελλάδα είχαν έρθει παρανόμως έξι χιλιάδες τετρακόσιοι εξήντα επτά μετανάστες από τις διάφορες χώρες. Το πρώτο πεν-

τάμηνο του 2015, μέχρι και τον Μάιο, ο αριθμός αυτός ανήλθε στις σαράντα πέντε χιλιάδες εκατόν τριάντα τρεις. Δηλαδή είχαμε μια αύξηση περίπου 600%.

Τώρα να δούμε το πως λειτουργεί το θέμα της απονομής της ιθαγένειας. Αυτό που αναφέρεται και στη διεθνή βιβλιογραφία, είναι αν το θέμα της απονομής ιθαγένειας –λέω πια ιθαγένεια, γιατί αυτό έχει επικρατήσει- είναι ζήτημα ανθρωπιστικό ή εθνικό. Μην μεπρεδούμε το ανθρωπιστικό όταν αναφέρεται κανείς φιλανθρωπικά σε κάποιον ο οποίος είναι μετανάστης. Αυτό είναι ένα άλλο ζήτημα.

Και θα δούμε για τα παιδιά τι μπορούσε να γίνει μέχρι να αποκτήσουν την ιθαγένεια, όπως εμείς ισχυριζόμαστε. Απλούστατα θα είχαν μια μόνιμη άδεια διαμονής στη χώρα μας και δεν θα υπήρχε κανένα πρόβλημα, με ό,τι αυτό συνεπάγεται στη μόρφωσή τους και στην ιατροφαρμακευτική τους περίθαλψη.

Το ζήτημα, όμως, είναι εθνικό. Αυτό το λένε όλες οι ευρωπαϊκές χώρες. Ανήκει στο εσωτερικό δίκαιο κάθε πολιτείας. Κάποιος ο οποίος έχει τις προϋποθέσεις που η πολιτεία θέτει, μπορεί να αποκτή την ιθαγένεια. Δεν συνιστά, λοιπόν, δικαίωμα, κύριε Μπαλάφα, όπως είπατε του ενδιαφερομένου αλλά κυριαρχική αρμοδιότητα του κράτους. Ανήκει, δηλαδή, στην αποκλειστική δικαιοδοσία του εκάστοτε κράτους, σύμφωνα με το εσωτερικό του δίκαιο, που θέτει τους κανόνες.

Το σχέδιο το οποίο είχαμε εκπονήσει εμείς αλλά δεν ψηφίστηκε, όπως σας εξηγήσαμε, γιατί υπήρχε μια διαφορετική άποψη στη συγκυβέρνηση τότε, στηρίζεται σε δύο άξονες. Και αυτοί οι άξονες, όπως θα σας εξηγήσω, ακολουθούνται από τις περισσότερες ευρωπαϊκές χώρες.

Ο πρώτος, είναι η διακρίβωση του γνήσιου εξατομικευμένου δεσμού που πρέπει να έχει ο μετανάστης με την Ελλάδα, με την ελληνική κοινωνία, το να έχει ασπαστεί τη γλώσσα, τα ήθη, τα έθιμα και να έχει ενταχθεί. Δηλαδή δεν δίνουμε την ιθαγένεια, όπως θέλει το νομοθέτημα, με την ελπίδα κάποιος να ενταχθεί στην ελληνική κοινωνία αλλά αφού έχει ενσωματωθεί στην ελληνική κοινωνία και εξακριβωθεί αυτό, δίνουμε την ιθαγένεια ως επιβράβευση. Όχι με την ελπίδα, λοιπόν, να ενταχθεί.

Το δεύτερο, είναι η εξατομίκευση της κρίσης για την απόκτηση της ιθαγένειας, μιας κρίσης η οποία στηρίζεται, όπως είπα, στην αρμονική κοινωνική και πολιτισμική ένταξη του μετανάστη στην ελληνομάθειά του. Δηλαδή κι αυτό πρέπει να γίνεται με αξιολογικά στοιχεία.

Τώρα, στα άρθρα δεν θα αναφερθώ. Για τα άρθρα θα συζητήσουμε στην κατ' άρθρον συζήτηση.

Επί του νομοσχεδίου πρέπει να πούμε το εξής, ότι είναι λάθος που πολλοί συνάδελφοι λένε: «Αφού οι γονείς μένουν πέντε χρόνια στην Ελλάδα και στη συνέχεια θα γίνουν έντεκα τα χρόνια αυτά, όταν θα πάει το παιδί στο σχολείο, γιατί δεν μπορούμε να λέμε ότι έχουν ενταχθεί;». Μα είναι απλούστατο Δεν αποβλέπουμε στην απονομή ιθαγένειας στους γονείς. Αυτό είναι τεράστιο λάθος και ακούμε να λέγεται συνέχεια. Αποβλέπουμε στην απονομή της ιθαγένειας στο τέκνο. Είναι δύο διαφορετικά πράγματα.

Και αυτό που είπατε, κυρία Υπουργέ, για το τι είπε το Επιστημονικό Συμβούλιο της Βουλής, σας λέω ότι το Επιστημονικό Συμβούλιο της Βουλής –και απορώ γιατί- δεν παίρνει σαφή θέση.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΗΤΑΡΑΚΗΣ: Ποτέ δεν παίρνει.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Ακούστε να δείτε τι λέει: «Η νέα ρύθμιση δεν αποδίδει την ελληνική ιθαγένεια στο αλλοδαπό τέκνο από τη γέννηση αλλά και λόγω γέννησης την κρίσιμη στιγμή που το παιδί εισάγεται στο ελληνικό σχολείο ύστερα από έντεκα χρόνια νόμιμης διαμονής του γονέα, εκ των οποίων τα πέντε προ της γέννησής του» κ.λπ.. Δηλαδή, πρέπει να συμπληρωθούν και αν έχει γεννηθεί έξω –δεν είναι εδώ η κυρία Υπουργός- δέκα χρόνια.

Μα αυτό στηρίζεται σε εσφαλμένη προϋπόθεση. Δεν μας ενδιαφέρουν καθόλου τα χρόνια που ζει ο γονιός εδώ. Στο παιδί αποβλέπουμε.

Αντίθετα, υπάρχει ένας άλλος κίνδυνος.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, τελειώνω. Αν θέλετε, μια ανοχή, όπως και

στους άλλους συναδέλφους, γιατί νομίζω ότι είναι βασικά αυτά που λέω, κατά την άποψή μου.

Λέει ο νομοθέτης ότι ο γονιός πρέπει να μένει μόνιμα και νόμιμα στην Ελλάδα για τα χρόνια αυτά, για να αποκτήσει την ιθαγένεια. Αν την πάρει το παιδί την ιθαγένεια αυτή και στη συνέχεια οι γονείς για οποιονδήποτε λόγο απώλεσουν το δικαίωμα νομίμως να ζουν στην Ελλάδα, τότε γίνεται μεγάλη κατάχρηση στη διάταξη αυτή, διότι τα παιδιά λειτουργούν ως άγκυρες.

Μάλιστα, στις Ηνωμένες Πολιτείες τα λένε «παιδιά-άγκυρες», τα οποία για να είναι ενωμένη η οικογένεια, παρασύρουν στη συνέχεια και τους γονείς. Αυτό μπορεί να γίνει και όταν ο ένας ο γονιός μόνο μένει μόνιμα στην Ελλάδα, οπότε το «παιδί-άγκυρα» παρασύρει και τον δεύτερο γονέα, πράγμα το οποίο αντιλαμβάνεστε τι προβλήματα μπορεί να δημιουργήσει.

Πέρα από αυτό τώρα, υπάρχει και άλλη αντινομία στο νομοσχέδιο. Υποθέστε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δύο παιδιά που γεννιούνται σήμερα. Το ένα από Βούλγαρους γονείς στην Ελλάδα γεννιέται σήμερα και ένα άλλο παιδί από Βούλγαρους γονείς που γεννιέται στη Φιλιππούπολη, στη Σόφια. Το παιδί που γεννήθηκε εδώ, μόνο με την εγγραφή του στο δημοτικό σχολείο αποκτά την ιθαγένεια. Εάν το παιδί που την ίδια μέρα γεννήθηκε στη Βουλγαρία, έλθει μετά από δύο ημέρες εδώ, γιατί πρέπει να βγάλει εννιά χρόνια σχολείο; Το ένα μόνο με την εγγραφή του αποκτά ιθαγένεια και για το άλλο, λέτε, εννιά χρόνια. Βλέπετε, λοιπόν, πού οδηγεί αυτή η βιαστική και, επιτρέψτε μου να πω, χωρίς σκέψη νομοθέτηση.

Πολύ περισσότερο πάλι, αν προσφύγει κανείς στο Συμβούλιο, στο Ανώτατο Δικαστήριο, μπορεί να κηρύξει αντισυνταγματική τη διάταξη, για τον απλούστατον λόγο ότι δεν μπορεί τα Ελληνόπουλα με ρητή συνταγματική διάταξη να πηγαίνουν σχολείο υποχρεωτικά εννιά χρόνια και τα παιδιά των αλλοδαπών μόνο με την εγγραφή τους να αποκτούν την ελληνική ιθαγένεια.

Βεβαίως, η άλλη αντινομία, για την οποία μου δόθηκε η ευκαιρία να πω και στην επιτροπή, είναι ότι εάν οι γονείς μένουν πέντε χρόνια στην Ελλάδα, το παιδί μόνο με τη γέννησή του εγγράφεται στο δημοτικό σχολείο. Αν μένουν, όμως, οι γονείς τέσσερα χρόνια και εντεκάμισι μήνες, τότε οι γονείς πρέπει να έχουν άλλα δέκα χρόνια στην Ελλάδα. Λέμε ακρότητες, που αυτά, ενδεχομένως, μπορεί εάν...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Υπουργέ, ας τελειώνουμε, έτσι;

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Τελείωσα, κύριε Πρόεδρε. Είχα πάντοτε την ευτυχία στις τελευταίες τέσσερις ομιλίες μου να προεδρεύετε αλλά και την ατυχία να μη μου αρκεί ο χρόνος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Όχι και ατυχία με συν τρία λεπτά.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Τελειώνω και ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Συνεπώς μπορεί να έχετε και πρόβλημα με το Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, σε περίπτωση που υπάρχει αυτή η διαφορά. Αν δεν έχουμε ακύρωση από το Ακυρωτικό Δικαστήριο της Ελλάδος, μπορεί να έχουμε ακυρώσεις από το Δικαστήριο του Στρασβούργου.

Τέλος, θέλω να πω το εξής. Τα παιδιά μπορούν να προστατευθούν, κύριε συνάδελφε, όπως είπατε για το τι θα γίνουν τα παιδιά, με το να τους χορηγούμε άδεια διαμονής. Θα τους εξασφαλίζουμε μέχρι να έρθει η ώρα για να αποκτήσουν την ιθαγένεια, ούτως ώστε να μην κινδυνεύουν ούτε με αυτήν ούτε με την άλλη διάταξη της συνένωσης της οικογένειας.

Τέλος, είχαμε έτοιμη διάταξη για τους ομογενείς. Γιατί δεν μπορούν τα παιδιά και οι ομογενείς μας από τις χώρες της πρώην Σοβιετικής Ένωσης, να αποκτήσουν ιθαγένεια; Σας είχαμε διάταξη και το είχα πει και στην κυρία Υπουργό. Φέρτε αυτήν τη διάταξη. Γιατί δεν μπορούμε να αποδώσουμε ιθαγένεια σ' αυτούς που έχουν το ελληνικό αίμα μέσα τους και χρειάζεται μια διαδικασία είτε στις προξενικές αρχές είτε αλλού; Δεν μπορώ να καταλάβω. Δηλαδή, δίνουμε ιθαγένεια σ' ένα παιδί αλλοδαπών που θα γεννηθεί στην Ελλάδα και δεν δίνουμε στους ομογενείς μας.

Δεν θέλω να πω ότι τα παιδιά αυτά, στα οποία θέλετε να δώσετε ιθαγένεια, είναι περίπου διακόσιες τριάντα τέσσερις χιλιάδες -διακόσιες τριάντα τέσσερις χιλιάδες τώρα, γιατί ο νόμος θα

ισχύσει αναδρομικά- είναι εν δυνάμει ψηφοφόροι. Όμως, και οι ομογενείς μας, εφόσον πιο πολύ ζουν εδώ, θα ήταν και αυτοί εν δυνάμει ψηφοφόροι. Δεν μπορώ να καταλάβω, γιατί στη μία περίπτωση σας συμφέρει και στην άλλη όχι.

Κύριε Πρόεδρε, ευχαριστώ για την ανοχή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Να δούμε πότε θα έλθει το νομοσχέδιο για την επιστολική ψήφο των Ελλήνων της Αμερικής, της Αυστραλίας, του Καναδά. Δεν άκουσα γι' αυτούς τους Έλληνες να ειπωθεί κουβέντα. Άκουσα μόνο για άλλους.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, και αυτό το νομοσχέδιο έτοιμο είναι για την ψήφο των ομογενών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Υπουργέ, σας παρακαλώ.

Βασίζόμενος στη συντροφική αλληλεγγύη της κ. Γεροβασίλη και στην ευγενική αλληλεγγύη του κ. Γεωργιάδη, θα ήθελα να παρακαλέσω να προηγηθεί ο κ. Λάππας, για λόγο που δεν μπορώ να ανακοινώσω, αφού μίλησε στον γιατρό και όχι στον Προεδρεύοντα.

Θα σας παραχωρήσουμε τοπ λόγο για επτά λεπτά, κύριε Λάππα αλλά θα τον τηρήσετε επ' ακριβεία. Δεν θα εκμεταλλευτείτε τους δύο συναδέλφους.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ας πάει και λίγο παραπάνω, δεν πειράζει.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΛΑΠΠΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Μετά από πολύ μεγάλες νομικές, πολιτικές και ιδεολογικές περιπέτειες, έρχεται επιτέλους προς συζήτηση στη Βουλή το νομοσχέδιο για την ιθαγένεια. Είναι ένα σοβαρότατο ζήτημα, γιατί ανάγεται στη δημοκρατία και στο κράτος δικαίου.

Το ζήτημα της ιθαγένειας δεν έχει πίσω του μόνο περιπέτειες αλλά και αγώνες. Γιατί ο αγώνας για την ιθαγένεια, όπως λέγαμε και στην επιτροπή, είναι αγώνας για τη δημοκρατία, τα ατομικά δικαιώματα και την κοινωνική συνοχή.

Έχει χυθεί πολύ μελάνι και έχει γίνει πολύς λόγος για το τι ακριβώς είπε το Συμβούλιο της Επικρατείας με την υπ' αριθμόν 360/2013 απόφασή του. Πριν πάμε σε αυτήν την προσέγγιση, να δούμε τέλος πάντων τι σημαίνει στο χώρο του δικαίου και ιδίως του δημοσίου δικαίου η ιθαγένεια.

Ως γενική έννοια είναι μια νομική κατασκευή, μέσω της οποίας συγκροτείται η σχέση μεταξύ ενός ανθρώπου και ενός κράτους. Ειδικότερα, στο δημόσιο δίκαιο, η ιθαγένεια είναι ο δημοσίου δικαίου δεσμός ενός ατόμου προς μια πολιτεία, στον λαό της οποίας αυτός ανήκει.

Αυτή είναι η επιστημονική προσέγγιση και αυτός ο ακριβής επιστημονικός νομικός ορισμός της ιθαγένειας. Αυτή η κλασική έννοια της ιδιότητας του πολίτη, έχει να κάνει με το καθεστώς ενός ατόμου σε σχέση με συγκεκριμένα δικαιώματα και υποχρεώσεις και τη δυνατότητα συμμετοχής του πολίτη στους θεσμούς του κράτους. Τονίζω την έννοια της συμμετοχής.

Δηλαδή, σημαίνει να αναγνωριζόμαστε από το κράτος σαν ισότιμα υποκείμενα ενός κράτους δικαίου. Γι' αυτό έχει επικρατήσει και διεθνώς στον χώρο του δημοσίου δικαίου ότι ο αγώνας για την ιθαγένεια, είναι αγώνας για την υπόθεση της ιδιότητας του πολίτη. Θα σας πω παρακάτω τι σημαίνει «ιδιότητα του πολίτη».

Ο ορισμός αυτός της ιθαγένειας συνάδει και με το περιεχόμενο της έννοιάς της που προσδίδει και η Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την ιθαγένεια. Ακούστε, λοιπόν, τι αναφέρει το άρθρο 2 αυτής: «Η ιθαγένεια είναι ο νομικός δεσμός που συνδέει το άτομο με το κράτος», τονίζοντας τη φράση «και δεν αποτελεί ένδειξη εθνικής καταγωγής του».

Παρακάτω, η ίδια σύμβαση, στο άρθρο 5 αναφέρει: «Οι κανόνες του δικαίου των κρατών-μελών που αφορούν την ιθαγένεια, δεν πρέπει να περιλαμβάνουν διατάξεις ή οποιαδήποτε πρακτική που συνιστά διάκριση για λόγους φύλου, θρησκείας, φυλής, χρώματος, εθνικής ή εθνοτικής καταγωγής».

Εκτός όμως από αυτήν την στενή και αυστηρή νομική έννοια της ιθαγένειας, υπάρχει και μια άλλη έννοια, η λεγόμενη εμπειρική. Είναι αυτή η άλλη διάσταση της έννοιας της ιθαγένειας, που συναρτάται με μια ταυτότητα της ιδιότητας του πολίτη με τη μορφή της αυτοσυνειδησίας και του αυτοπροσδιορισμού, τον

οποίο αποκτούν τα μέλη μιας κοινότητας στην καθημερινότητά τους.

Αυτή είναι μια διυποκειμενική και διαλογική διαδικασία, που αποκτάται μέσα από το να είναι κάποιος μέλος μιας συγκεκριμένης κοινότητας, μέσα από την αλληλεπίδραση με άλλους, τη συμμετοχή στα κοινά, την παιδεία και τον πολιτισμό.

Η μορφή αυτής της ιδιότητας του πολίτη, αποτελεί μέρος της κλασικής δημοκρατικής παράδοσης της συμμετοχής, τονίζοντας τη λέξη. Η συμμετοχή έχει λάβει την έννοια στον χώρο του δικαίου από την Σάσκια Σάσεν της άτυπης ιδιότητας, από δε τον Τζέιμς Τάλυ της συνεργατικής ιδιότητας.

Αυτή ακριβώς η έννοια, περιλαμβάνει τρόπους συμμετοχής στα δημόσια πράγματα, χωρίς απαραίτητη αναφορά στη θεσμική ιδιότητα. Είναι μια έννοια, που ξεκινά από την προϋπόθεση ότι τα άτομα γίνονται πολίτες μέσω της συμμετοχής τους στα κοινά, μέσω των καθημερινών τους πρακτικών.

Έτσι, λοιπόν, το ζήτημα της ιθαγένειας, είναι πρωτίστως ζήτημα δημοκρατίας και από τον τρόπο αντιμετώπισής του αναδεικνύεται η ποιότητα και το εύρος του κράτους δικαίου. Αφορά ολόκληρη την κοινωνία και όχι μόνο μερικούς ευαίσθητους πολίτες και μόνο τους μετανάστες.

Υπό την έννοια αυτή, προσλαμβάνει καθολικό πλέον αίτημα το παρόν νομοσχέδιο να καλύψει το τεράστιο νομικό, κοινωνικό και κοινωνιολογικό κενό που δημιούργησαν δύο πράγματα. Πρώτον η απόφαση 460/2013 του Συμβουλίου της Επικρατείας και δεύτερον, η αβελτηρία του ελληνικού κράτους, που μετά την απόφαση παραμένει αδρανές και δεν ρυθμίζει το ζήτημα.

Τι είπατε άλλωστε η απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας; Ξέρετε πολύ καλά ότι πριν από την ολομέλεια του Συμβουλίου της Επικρατείας, είχε εκδοθεί μια απόφαση από το Δ' Τμήμα αυτού. Εκεί η νομική επιχειρηματολογία του τμήματος, απέρρεε αποκλειστικά με βάση την αρχή του δικαίου της καταγωγής ή του αίματος, του *jus sanguinis*.

Τέτοιο πράγμα όμως δεν αποδέχθηκε η Ολομέλεια. Κατ' αρχάς λέει ότι ο καθορισμός των προσώπων που εντάσσονται στο λαό ως κυρίαρχο όργανο του κράτους, ανήκει στην κυριαρχική –παρακαλώ– αρμοδιότητα του κράτους, στον εθνικό νομοθέτη, ο οποίος μάλιστα δεν περιορίζεται από κανένα διεθνές ή εγχώριο όργανο ή θεσμό δικαίου ως προς το δικαίωμά του να ορίζει τις προϋποθέσεις και τις διαδικασίες κτήσεως της ελληνικής ιθαγένειας. Αυτά κατ' αρχήν.

Άρα, αυτό εδώ το Σώμα εδώ, η Βουλή, είναι η απόλυτα κυρίαρχη, έχει το κυριαρχικό δικαίωμα να καθορίζει τους όρους και τις προϋποθέσεις κτήσης της ελληνικής ιθαγένειας.

Ενώ αυτό αποδεχόταν κατ' αρχήν το Σ.τ.Ε. και θα περίμενε κανείς, ιδίως νομικός, με βάση τη νομική επιχειρηματολογία, να καταλήγει σε ένα «διά ταύτα» που θα λέει ότι η Βουλή είναι το μοναδικό και το κυρίαρχο όργανο, κάνει μία αντιστροφή της επιχειρηματολογίας και ένα άλμα νομικό –θα έλεγα εγώ– όπου ερμηνεύει το άρθρο 4 του Συντάγματος 3 του Συντάγματος ως εξής.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Τι λέτε τώρα; Το ένα καλύπτει το άλλο. Στην περίπτωση 10...

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΛΑΠΠΑΣ: Όχι, κύριε Αθανασίου, ακούστε. Τι κάνει, λοιπόν, αυτό το άρθρο; Το είπαμε και στην επιτροπή, κύριε Αθανασίου. Προϋποθέτει πλέον σαν ελάχιστο όρο και όριο των σχετικών νομοθετικών ρυθμίσεων και θεωρεί αναγκαία την ύπαρξη, πέραν των τυπικών προϋποθέσεων, –που είναι αρμόδια, όπως δέχεται το ίδιο το ΣτΕ, να το καθορίσει η Βουλή ως το κυρίαρχο όργανο του ελληνικού κράτους– ενός ουσιαστικού δεσμού, δηλαδή δέχεται ότι επιβάλλεται μία εξατομικευση κατά την κρίση της κτήσεως ή μη ιθαγένειας.

Εν πάση περιπτώσει, αυτό είπε ότι είναι η απόφαση του ΣτΕ. Αφ' ενός πρέπει να υπάρχει το δικαίωμα και να θεωρείται ότι εμείς θα νομοθετήσουμε με τυπικά και ουσιαστικά προσόντα και αφ' ετέρου, πρέπει να αναγνωρίζεται ως βασική κυριαρχική αρχή και δικαίωμα στη Βουλή να το πράξει αυτό.

Στην απόφαση αυτή του ΣτΕ, όμως, κύριε Αθανασίου και κύριοι συνάδελφοι, δικηγόροι κυρίως, υπήρχε μία ισχυρότατη μειοψηφία δεκατριών συμβούλων, μεταξύ των οποίων και δύο Αντιπροέδρων, οι οποίοι –τι είπαν;– είπαν αυτό που κατ' αρχάς δέχθηκε η πλειοψηφία, ότι δηλαδή για τον ορισμό της ιθαγε-

νείας, αποκλειστικά αρμόδια για να θέτει τις προϋποθέσεις, τα κριτήρια και τα προσόντα είναι η Βουλή, είναι το κράτος. Μάλιστα, εκεί κάνει και μία επιχειρηματολογία η μειοψηφία και λέει ότι ουσιαστικά έρχεται το δικαστήριο να υπαρπάζει κυριολεκτικά μία αρμοδιότητα, κύριε Αθανασίου, που ανήκει στο κράτος και στη Βουλή.

Η μειοψηφία, έκανε μάλιστα και μία αναφορά στο παρελθόν και είπε ότι το Σύνταγμα του 1944 όριζε ότι «πολίται είναι όσοι απέκτησαν ή θα αποκτήσουν τα χαρακτηριστικά του πολίτη κατά τους νόμους του κράτους» και τίποτε άλλο. Δεν θέτει καμμία άλλη προϋπόθεση. Έτσι, η μειοψηφία είπε ότι η Βουλή δεν υποχρεώνεται καθόλου να αναζητήσει πέραν των τυπικών προϋποθέσεων και ουσιαστικό δεσμό με το ελληνικό κράτος. Μάλιστα, λέει ότι διαφορετικά το δικαστήριο μέσω του δικαστικού ελέγχου, ουσιαστικά θα υποκαταστήσει ανεπιτρεπώς, καθ' υπέρβαση δηλαδή του συνταγματικού ρόλου, τη Βουλή στην άσκηση των καθηκόντων της. Άρα, πρέπει να συνεκτιμήσουμε και την άποψη της μειοψηφίας.

Αυτό κάνει, λοιπόν, το νομοσχέδιο: ισορροπεί ανάμεσα στην τήρηση της επιχειρηματολογίας της απόφασης της πλειοψηφίας του ΣτΕ και την ανάγκη ανάλογα με τη ρύθμιση.

(Στο σημείο αυτό χτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Όσον αφορά ένα τελευταίο θέμα, ακούστε, κυρίες και κύριοι, υπήρχε μία διαφωνία στο γιατί από την Α' Δημοτικού και όχι μετά την αποφοίτηση από το δημοτικό. Αυτό, κατ' αρχάς, από νομική άποψη δεν έχει καμμία σημασία. Και ξέρετε γιατί; Διότι από την ώρα που θέλει κάποιος να αποκτήσει την ελληνική ιθαγένεια, είναι υποχρεωμένος με βάση το ν. 2910/2001, να διαδράμει όλη την εννεαετή εκπαίδευση. Απλώς το πρώτο έτος το θέτει, σύμφωνα με την αιτιολογική έκθεση –γιατί;– γιατί επιβάλλονται ψυχολογικοί, παιδαγωγικοί, κοινωνιολογικοί λόγοι στην Α' δημοτικού, έτσι ώστε το παιδί περνώντας από χρόνο σε χρόνο την υποχρεωτική εννεαετή εκπαίδευση, να μη στιγματίζεται ως παιδί μετανάστη, διότι αφού μετέχει της ελληνικής παιδείας πρέπει να αισθάνεται Έλληνας.

Το τελευταίο που θέλω να πω, κύριε Πρόεδρε –και κλείνω είναι ότι...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Τελειώστε, όμως. Τρεις φορές είπατε «τελειώνω».

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΛΑΠΠΑΣ: Έχει κατά κόρον λεχθεί, κύριε Πρόεδρε, ότι δήθεν στην Ευρώπη ή στα ευρωπαϊκά κράτη, μεταχειρίζονται κάπως διαφορετικά το θέμα της κτήσης ιθαγένειας. Εγώ σας λέω ότι όχι μόνο διαφορετικά αλλά πολύ ευεϊκόστερα από ό,τι το παρόν νομοσχέδιο μεταχειρίζονται το θέμα στη Γερμανία, στη Γαλλία, στην Ολλανδία, στην Ιρλανδία.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Λέει στο δέκατο όγδοο έτος...

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Το δέκατο όγδοο λέει, χρειάζεται να έχεις δικαιοπρακτική ικανότητα.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΛΑΠΠΑΣ: Διαβάστε τα, τα λέει η μειοψηφία, διαβάστε τη μειοψηφία, κύριε Αθανασίου. Το νομοσχέδιο διαπνέεται, επίσης, εκτός από νομικά διλήμματα και από έντονο ανθρωπιστικό χαρακτήρα.

Κύριε Αθανασίου, θυμάστε τον Πρωταγόρα στη νομική επιστήμη, «χρημάτων πάντων άνθρωπος». Αυτό έγινε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Η κ. Όλγα Γεροβασίλη παρακαλώ να ακτινοσκοπήσει ως ακτινολόγος συνάδελφος το νομοσχέδιο.

ΟΛΓΑ ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ: Θα κάνω τη διάγνωση, κύριε Πρόεδρε!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν από λίγη ώρα ακούστηκε μία έντονη συζήτηση, όσον αφορά τη διαφορά απόψεων μεταξύ του ΣΥΡΙΖΑ και των Ανεξαρτήτων Ελλήνων. Έχουμε να σας πούμε, λοιπόν –σε όσους από το ΠΑΣΟΚ και τη Νέα Δημοκρατία προσπάθησαν να διαρρήξουν με έναν τρόπο αυτήν τη σχέση, χρησιμοποιώντας τη μη ταύτισή μας στο θέμα της ιθαγένειας– ότι πιστεύουμε –και φαίνεται κιόλας– ότι το πρόβλημά σας δεν είναι αν εμείς συμπίπτουμε ή δεν συμπίπτουμε στα θέματα της ιθαγένειας. Προφανώς, ποσώς σας αφορά αυτό.

Σας αφορά το ότι εμείς μέχρι και σήμερα –και θα συνεχίσουμε– αποτελούμε μια ισχυρή, συμπαγή κυβερνητική πλειοψηφία, η οποία είναι αποφασισμένη. Είναι αποφασισμένη, με όλες της τις διαφορές –οι οποίες δεν μας χωρίζουν-, να προχωρήσει και να βγάλει τη χώρα από τα αδιέξοδα στα οποία εσείς τη φέρατε.

Επομένως, σαφώς δεν υπάρχει θέμα δεδηλωμένης πάνω σε ένα νομοσχέδιο. Το Σύνταγμα της χώρας καθορίζει τι σημαίνει αυτό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είμαστε σήμερα σε μια στιγμή πολύ καθοριστική για τη χώρα μας, μετά από μια δύσκολη, επίπονη για όλους μας και για τον ελληνικό λαό διαπραγματευτική διαδικασία. Βρεθήκαμε πολύ κοντά –και προχθές- στην επίτευξη μιας συμφωνίας.

Θέλω να είμαι απόλυτα ειλικρινής. Η πρόταση που κατατέθηκε εκ μέρους της ελληνικής Κυβέρνησης ως βάση συμφωνίας, δεν είναι κομμάτι του προγράμματος του ΣΥΡΙΖΑ. Προσπαθήσαμε και προσπαθούμε να πάρουμε χώρο, να πάρουμε χρόνο στην αρχή μιας εξίσου δύσκολης και επίπονης πορείας, με ένα χαρακτηριστικό, τη σταθερή προσήλωση στο στόχο, μιας πορείας με στόχο την οικονομική και παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας και την ευημερία του ελληνικού λαού.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΛΥΚΟΥΔΗΣ**)

Η προσήλωση στο στόχο, ξέρετε, είναι εγγύηση επιτυχημένης τετραετούς πορείας. Αυτήν τη διαδρομή θα τη διανύσουμε όπως και μέχρι σήμερα, μαζί με τον ελληνικό λαό.

Διαπραγματευτήκαμε σκληρά, όπως είχαμε δεσμευτεί, εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης, για μια λύση βιώσιμη προς όφελος και της Ελλάδας και της Ευρώπης.

Διαπραγματευτήκαμε σκληρά, με αφετηρία συσσωρευμένες παθολογικές σαράντα ετών, πάνω στα συντρίμια πέντε μνημονιακών χρόνων, πολιτικές επιλογές που έφεραν και ονοματεπώνυμα και υπογραφές. Πολλές από αυτές τις υπογραφές και από αυτά τα ονοματεπώνυμα, είναι μέσα σε αυτήν την Αίθουσα.

Κάποιοι είναι εδώ για να τορπιλίσουν την εθνική προσπάθεια. Και για να είμαι επίσης ειλικρινής, αυτήν τη στιγμή η ελληνική Κυβέρνηση δεν έφερε ως πρόταση αυτό που ήθελε να φέρει αλλά αυτό που μπορούσε πραγματικά να προτείνει.

Τι μπορούσε να κάνει εν μέσω οικονομικής ασφυξίας, τεχνητών και πραγματικών αδιεξόδων, εκβιασμών και παρασκηνιακών σεναρίων που εξυφαινονταν εις βάρος της ελληνικής Κυβέρνησης και τελικά εις βάρος του ελληνικού λαού;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα η προσοχή μας είναι στραμμένη και στις δύο πλευρές.

Από τη μια βρισκόμαστε σήμερα εδώ για να συζητήσουμε ένα πολύ σοβαρό πρόβλημα, όπως είναι το ζήτημα της ιθαγένειας για τα παιδιά που γεννήθηκαν ή ζουν και μεγαλώνουν σε αυτήν τη χώρα και παράλληλα παρακολουθούμε με πολύ μεγάλη αγωνία όσα συμβαίνουν στις Βρυξέλλες, στην προσπάθεια επίτευξης μιας αμοιβαία επωφελέους συμφωνίας.

Η χώρα μας, η Κυβέρνησή μας, κατέθεσε την πρότασή της, μια σαφή, πλήρη πρόταση, η οποία αποσκοπεί σε μια βιώσιμη συμφωνία, σε μια βιώσιμη λύση. Η ελληνική Κυβέρνηση, έχει διανύσει τον δρόμο που της αναλογούσε σε αυτήν τη διαδρομή. Για την ακρίβεια, έχει διανύσει περισσότερο από αυτό που πραγματικά της αναλογούσε.

Είναι ώρα να αναλάβουν και οι εταίροι μας, οι δανειστές μας τις ευθύνες τους απέναντι και στον ελληνικό λαό αλλά και σε ολόκληρη την Ευρώπη και στο ευρωπαϊκό όραμα.

Εμείς κάνουμε το βήμα. Βήμα, όμως, στο κενό δεν θα κάνουμε. Δεν θα σύρουμε τον χορό στον αέριο κύκλο της ύφεσης και της λιτότητας. Όποιος ναρκοθετεί αυτήν την πορεία είτε αυτός βρίσκεται μέσα στη χώρα είτε έξω είτε αφορά την οικονομική πολιτική είτε αφορά τη μεταναστευτική πολιτική είτε όποια πολιτική θέλετε -διότι όλες είναι συνδεδεμένες-, ας πάρει και τις ευθύνες του.

Και βεβαίως και εδώ μέσα θα πρέπει κάποιοι να ξεκαθαρίσουν τη θέση τους, για να δούμε τελικά και τίνος τα συμφέροντα προσπαθούν να εξυπηρετήσουν. Κάποιοι δίνουν την εντύπωση πως σέρνουν τον χορό μαζί με το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και τους δανειστές. Είναι οι ίδιοι που μίλησαν για πλεονάσματα

ύψους 1,5% και έγιναν διάφοροι υπολογισμοί επ' αυτού, ενώ σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ είναι 0,4%, δηλαδή ανύπαρκτα.

Είναι οι ίδιοι, που αν ήταν σήμερα ακόμα στην κυβέρνηση, θα είχαν θυσιάσει άλλες πέντε χιλιάδες εργαζόμενους, που είχαν υποσχεθεί να απολύσουν και αυτό στο όνομα της ανεργίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς κινούμαστε στον αντίποδα. Οι δικές μας, ας το πούμε, εξοικονομήσεις, αναφέρονται σε μία λογική που έχει αναδιανεμητικό πρόσημο σε μεγάλο βαθμό, που δεν περικόπτει επιπλέον τις δημόσιες δαπάνες, που καλεί να συνεισφέρουν οι πλούσιοι αλλά όχι μόνον οι πλούσιοι, αλλά και κάποιοι που μπορούν να αντέξουν και να συνεισφέρουν περισσότερο σε αυτήν τη συγκεκριμένη χρονική συγκυρία.

Θα πρέπει σε αυτό το σημείο να δούμε, τι έκανε μέχρι την παρουσίαση αυτής της πρότασης η ελληνική Κυβέρνηση. Πρώτον, επέστρεψε στην πολιτική. Η πολιτική μπήκε στο κέντρο της συζήτησης και των διαπραγματεύσεων, κάτι που μέχρι σήμερα δεν είχε συμβεί από τις προηγούμενες κυβερνήσεις και ούτε αρθρωνόταν τέτοιος λόγος.

Διεθνοποιήσαμε το πρόβλημα. Καταστήσαμε σαφές ότι το πρόβλημα δεν είναι μόνο ελληνικό. Ανοιξαμε τη συζήτηση -και την απλώσαμε πολύ- για τη βιωσιμότητα του χρέους και καταστήσαμε σαφές ότι καμμία συμφωνία δεν έχει προοπτική, αν η χώρα αναγκάζεται συνεχώς να παίρνει δάνεια για να αποπληρώνει τα δάνειά της.

Η πρόταση προβλέπει χαμηλά πρωτογενή πλεονάσματα 1% και 2% για το 2015 και το 2016 αντίστοιχα, έναντι 3% και 4,5% που είχε ήδη συμφωνηθεί από την προηγούμενη κυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου. Μόνο για το 2016, η οικονομία απαλλάσσεται από μέτρα ύψους 8,2 δισεκατομμυρίων ευρώ. Δεν επιβαρύνονται επιπλέον τα χαμηλά και τα μεσαία στρώματα. Επιβαρύνονται μεν αλλά όχι περισσότερο.

Η Κυβέρνηση, δεν έκανε υποχωρήσεις στα εργασιακά, σε μισθούς και συντάξεις. Επίσης, θα πρέπει να δούμε όχι μόνο πόσο κοστολογούνται τα μέτρα, αλλά και ποιους πραγματικά αφορούν. Όπως σας είπα πριν, προσπαθούμε. Η πρότασή μας έχει έναν αναδιανεμητικό χαρακτήρα μεταξύ και των πλούσιων στρωμάτων αλλά και αυτών που μπορούν να συνεισφέρουν περισσότερο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση καθ' όλη τη διάρκεια και επίπονη αυτήν περίοδο, δεν σταμάτησε να νομοθετεί για όσα έχει προεκλογικά υποσχεθεί. Πρόκειται για παρεμβάσεις που αφορούν τη θεσμική θωράκιση του κράτους, την αποκατάσταση του αισθήματος δικαίου και την ενδυνάμωση της κοινωνικής συνοχής.

Ένα τέτοιο νομοσχέδιο είναι και αυτό σήμερα. Είναι ένα νομοσχέδιο, που αντιμετωπίζει στοιχειωδώς ένα πρόβλημα που χρονίζει, που δίνει κοινωνική υπόσταση σε χιλιάδες παιδιά που μέχρι σήμερα δεν υπήρχαν για την πολιτεία και που αποκαθιστά την ισονομία και την ισοπολιτεία στη χώρα μας.

Για μας, η απόδοση της ιθαγένειας δεν είναι έπαθλο που θα πάρει κάποιος στο τέλος μιας μακράς διαδρομής κοινωνικής ενσωμάτωσης. Δεν είναι ούτε δώρο ούτε προνόμιο κάποιων εις βάρος κάποιων άλλων. Είμαστε στον αντίποδα της αντίληψης που εκφράστηκε και από τον τότε Υπουργό Δικαιοσύνης, τον κ. Αθανασίου, που είχε πει «η ιθαγένεια δεν είναι δικαίωμα κανενός, είναι στην ευχέρεια του κράτους να τη χορηγεί σε ανθρώπους που πληρούν απαραίτητες προϋποθέσεις». Εμείς είμαστε στον αντίποδα.

Για μας, η απόδοση της ιθαγένειας είναι μία αυτονόητη υποχρέωση της ελληνικής πολιτείας και νομοθετούμε για το αυτονόητο. Ξέρετε ότι υπάρχουν μερικά προβλήματα που τα λύνει η ζωή και θα έπρεπε εμείς να τα έχουμε λύσει πριν τα λύσει η ζωή. Αυτό το πρόβλημα έχει λυθεί στα θρανία, εκεί που κάθονται οι μαθητές και μαθαίνουν μαζί τα γράμματα στο ελληνικό σχολείο.

Θέλω να θυμίσω, όμως, ότι και αυτά τα αυτονόητα, δεν ήταν τόσο αυτονόητα στο πρόσφατο παρελθόν. Το λέω, για να θυμηθούμε λίγο πως φθάσαμε εδώ, να θυμηθούμε σε ποια αδιέξοδα, πολιτικά και κοινωνικά, μπορεί να οδηγήσει μία μισαλλόδοξη και ξενοφοβική ρητορεία και κυρίως όταν αυτό μετουσιώνεται σε εφαρμοσμένη πολιτική. Να θυμηθούμε τι σημαίνει η οντότητα

ενός παιδιού, ενός νέου ανθρώπου, να εξαρτάται από έναν αλόγιστο και κοντόφθαλμο πολλές φορές πατριωτισμό, να εξαρτάται από φυλετικές θεωρήσεις, να καθορίζεται από την περιφρόνηση για κάθε άλλο λαό και έξαλλη υπερηφάνεια για κάθε τι ελληνικό-«εθνικό».

Θα τα θυμηθούμε αυτά λίγο σήμερα και ας μην αρέσει σε πολλούς συναδέλφους. Θα ανατρέξουμε στο ν.3838/2010, που προσπάθησε να βάλει ένα τέλος στην ομηρία χιλιάδων παιδιών, που κινήθηκε σε προοδευτική κατεύθυνση και γι' αυτό τότε ο ΣΥΡΙΖΑ τον στήριξε.

Ποια ήταν, όμως, τα αποτελέσματα από την εφαρμογή αυτού του νόμου μέχρι τη στιγμή της αναστολής του; Αιτήθηκαν ιθαγένειας σαράντα χιλιάδες άτομα και την απέκτησαν περίπου δεκατρείς χιλιάδες πεντακόσια άτομα. Αυτό είναι το φοβερό νούμερο που επικαλούνταν τότε οι ξενόφοβοι και που, κατά την άποψή τους, θα αλλοίωνε τη σύνθεση των σχολείων, του Στρατού και γενικά της ελληνικής κοινωνίας!

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Σε πολύ λίγο θα τελειώσω.

Αυτός, λοιπόν, ο νόμος «πάγωσε» με προσωπική εντολή του Πρωθυπουργού, πριν καν δημοσιευτεί η ακυρωτική απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας. Δυο μήνες πριν τη δημοσίευση της απόφασης κι ενώ τα χαρτιά εκατοντάδων παιδιών ήταν έτοιμα, ο τότε Υπουργός Δικαιοσύνης, ο κ. Αθανασίου, «πάγωσε» τη διαδικασία, αφήνοντας μετέωρα τα παιδιά και τις οικογένειές τους.

Αυτό, κύριε Γεωργαντά, ήταν αυταρχισμός. Αυτό ήταν το αυταρχικό και όχι το νομοσχέδιο αυτό, όπως εσείς το χαρακτηρίσατε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ: Δεν είπα αυτό, δεν την είπα αυτήν τη λέξη.

ΟΛΓΑ ΓΕΡΟΒΑΣΙΑΗ: Επίσης, ο τότε Πρωθυπουργός –το θύμισαν και άλλοι- υποδέχτηκε τότε τον Γιάννη Αντετοκούνμπο που είχε μόλις επιλεγεί για την δεκαπεντάδα του NBA και πληρούσε τις προϋποθέσεις με το νόμο αυτό να πάρει την ελληνική ιθαγένεια αλλά κι αυτό είχε λήξει έτσι άδοξα, όταν μπήκε σε αναστολή ο νόμος.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Κι επίσης, τότε θυμάμαι χαρακτηριστικά ότι η Ελληνική Ένωση για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου σημείωσε ότι πανηγυρίζουν κι αυτοί, που αν ο Γιάννης δεν ήταν ταλαντούχος μπασκετμπολίστας, δεν θα θεωρούσαν ποτέ ότι αξίζει να είναι Έλληνας.

Και αυτά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν ήταν τυχαίες κινήσεις. Την περίοδο εκείνη, συντελείτο μια μετατόπιση της πολιτικής της Νέας Δημοκρατίας ακόμη πιο δεξιά, με στόχο τότε την άντληση ψήφων από το ακροδεξιό πατριωτικό ακροατήριο που είχε τη δική του, ας πούμε, εκλογική πελατεία. Και δεν ήταν μια μεμονωμένη κίνηση. Αναφέρθηκαν κι άλλες κινήσεις –δεν θα τις επαναλάβω- όπως και στην τροπολογία που ήρθε για τα Σώματα Ασφαλείας, ότι πρέπει να είναι καθαροί το γένος κ.λπ..

Και βέβαια, εκείνη τη στιγμή, όλο αυτό στηρίχθηκε και από μεγάλο κομμάτι των μέσων μαζικής ενημέρωσης, ρίχνοντας αρκετό νερό στον μύλο του κοινωνικού αυτοματισμού.

Σήμερα δεν έχουμε την ίδια συζήτηση. Έχουμε μια μετατόπιση που είναι ευχάριστη, γιατί μετατοπίζει το ζήτημα στο «με ποιους όρους» και όχι ακριβώς στο «αν πρέπει». Αυτή είναι μια σημαντική εξέλιξη.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Αυτό, λοιπόν, το νομοσχέδιο για την απόδοση της ελληνικής ιθαγένειας, την ενσωμάτωση των δυο οδηγιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τις μεταβολές στις διατάξεις του Μεταναστευτικού Κώδικα, συμβάλλει αρκετά στην προστασία των παιδιών, ώστε να ζήσουν με ασφάλεια και αξιοπρέπεια στη χώρα που αισθάνονται ως πατρίδα τους, να σταματήσει η στυγνή εργασιακή εκμετάλλευση, να ενισχυθεί η κοινωνική συνοχή και ο αλληλοσεβασμός.

Για εκείνους που επιμένουν σε μια ξενοφοβική ρητορεία, δεν νομίζω ότι έχουμε να πούμε πολλά.

Τελειώνω σε δευτερόλεπτα, κύριε Πρόεδρε.

Θέλω μόνο ακόμη κάτι να πω. Αυτοί που προσπαθούν ευκαι-

ριακά να καταχραστούν την ελληνική ιστορία και τον πολιτισμό, σπιλώνουν με τη στάση τους –ελπίζω όχι ανεπιστρεπτι- το ήθος, την ιστορία και τις παραδόσεις ολόκληρου του ελληνικού λαού.

Καλώ όσους έχουν αποφασίσει ή έχουν επιφυλαχθεί γι' αυτό το νομοσχέδιο να το στηρίξουν.

Σας ευχαριστώ πολύ. Ευχαριστώ και για την ανοχή ως προς τον χρόνο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστούμε, κυρία συνάδελφε.

Τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Σπυρίδων-Άδωνις Γεωργιάδης, για δώδεκα λεπτά.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Είχα σκοπό να ξεκινήσω διαφορετικά αλλά θα πιαστώ από την τελευταία αναφορά της κ. Γεροβασίλη για τον αρχαίο ελληνικό πολιτισμό, τον ελληνικό πολιτισμό κ.λπ..

Ακούστε, λοιπόν, επειδή αυτά τα θέματα μάλλον δεν τα ξέρετε καλά και πέφτετε θύμα σκόπιμης διαστρέβλωσης από την Αριστερά, όπως σε όλα. Στην αρχαία Αθήνα, είχαν αντιμετωπίσει το ίδιο ακριβώς πρόβλημα που συζητάμε σήμερα, ακριβώς το ίδιο. Τι είχε συμβεί;

Η αρχαία Αθήνα, είχε έναν μικρό πληθυσμό της τάξεως των τριάντα-σαράντα χιλιάδων ανθρώπων, εις το οποίο οι πολίτες που συμμετείχαν στην εκκλησία του δήμου ήταν περίπου δέκα χιλιάδες. Όταν, όμως, η Αθήνα επέτυχε και έγινε παγκόσμια δύναμη, ο πληθυσμός αυξήθηκε και έφτασε περίπου τις τριακόσιες χιλιάδες. Ήρθαν πάρα πολλοί στην Αθήνα, οι οποίοι ονομάζοντο μέτοικοι και αυτοί μάλιστα πλήρωναν τον αντίστοιχο φόρο, το μετοίκιον.

Ετέθη, λοιπόν, το εξής ερώτημα. Τώρα που αυξήθηκε ο πληθυσμός, θα δώσουμε σε αυτούς τους μετοίκους οι οποίοι συμμετέχουν, πληρώνουν και φορολογούνται, αυτό που λέμε σήμερα ιθαγένεια; Δηλαδή, θα μπουν αυτοί οι νέοι συμπολίτες μας εις την εκκλησίαν του δήμου των Αθηνών, τη δημοκρατία που όλοι θαυμάζουμε;

Την απάντηση τη γνωρίζουμε, γιατί την έχει διασώσει ο Αριστοτέλης εις το έργο του «Αθηναίων Πολιτεία». Εκεί, λοιπόν, αναφέρει το νόμο τον οποίο εισήχθη ο Περικλής –ο ηγέτης της δημοκρατικής μερίδας- εις την τότε εκκλησία του δήμου, εξέχοντες πολίτες της οποίας ήταν –και τον υπερψήφισαν- κάποιον άγνωστο προφανώς σε εσάς, όπως ο Σωκράτης, ο Ευριπίδης, ο Σοφοκλής, ο Αισχύλος και άλλοι παρόμοιοι τίτάνες του πνεύματος. Φαντάζομαι να μην τους λέτε φασίστες. Τι πρότεινε τότε, λοιπόν, ο Περικλής;

Μέχρι τότε, εις την αρχαία Αθήνα για να γίνεις Αθηναίος πολίτης, κυρία Υπουργέ, –αφού σας αρέσει η αρχαία Ελλάδα- θα έπρεπε να είχες μόνο πατέρα Αθηναίο. Μόνο πατέρα Αθηναίο! Δηλαδή, μόλις γεννιόταν ένα παιδί από έναν πατέρα Αθηναίο, αυτός και ένας μάρτυρας που είχε, πήγαινε στο μητρώο και έλεγε «αυτό το παιδί που γέννησε η κυρία τάδε, είναι το δικό μου». Και αυτό το παιδί γραφόταν στα μητρώα της οικείας φυλής και όταν έφτανε στα δεκαοκτώ του χρόνια και εκπλήρωνε τις στρατιωτικές του υποχρεώσεις, ορκιζόταν εις τα όπλα τα ιερά και γινόταν Αθηναίος πολίτης.

Όταν, λοιπόν, έφτασαν οι Αθηναίοι ακριβώς στο ίδιο δίλημμα που είμαστε εμείς σήμερα, ο δημοκράτης Περικλής άλλαξε τον νόμο και ο νέος νόμος που εισήχθη τότε και υπερψηφίστηκε από την εκκλησία του δήμου, είναι γνωστός στην Ιστορία ως «ξυμοφ νόμος». Το «ξυμοφ νόμο» γράφεται με όμικρον ξύμο και περισημένον. Είναι δικός αριθμός.

Δηλαδή, θα πρέπει από εδώ και μπρος, είτε ο δημοκράτης Περικλής, για να γίνεις Αθηναίος πολίτης, όχι να έχεις μόνο πατέρα Αθηναίο που ίσχυε μέχρι τότε αλλά και μητέρα Αθηναία. Δηλαδή από εδώ και μπρος, θα είναι δυσκολότερο να γίνεις Αθηναίος πολίτης από ό,τι πριν.

Γιατί το έκαναν αυτοί οι αρχαίοι Αθηναίοι; Γιατί είπαν. Θέλουν όλοι να έρθουν στην Αθήνα και να ζήσουν γιατί τους αρέσει η πολιτεία μας; Πολύ ευχαρίστως. Εμείς όμως κάνουμε κουμάντο. Γιατί κάνουμε εμείς κουμάντο; Γιατί δεν πήγαμε εμείς στη δική τους πόλη. Ήρθαν αυτοί στη δική μας πόλη. Γιατί ήρθαν αυτοί

στη δική μας πόλη; Γιατί εμείς ήμασταν σοφότεροι, ήμασταν εξυπνότεροι, ήμασταν καλύτεροι και φτιάξαμε καλύτερη πολιτεία, την οποία αυτοί ζηλεύουν και θέλουν να έρθουν να ζήσουν μαζί μας. Αφού επιλέγουν από μόνοι τους, λοιπόν, να έρθουν να ζήσουν μαζί μας –είπε ο Περικλής– αναθέτουν σε εμάς τη διακυβέρνησή τους.

Και έτσι μετά από το 453 π.Χ. που ψηφίστηκε ο συγκεκριμένος νόμος, στην αρχαία Αθήνα, δεν μπορούσε πια να είναι Αθηναίος πολίτης κάποιος που δεν ήταν και με τους δυο γονείς του Αθηναίους.

Άρα, κοντολογίς, αφήστε την αρχαία Ελλάδα απ' έξω. Δεν σας παίρνει. Αυτά τα οποία λέτε τώρα εσείς είναι κομμουνιστικο-αριστεριστικά, στη λογική του διεθνισμού και τού ότι δεν υπάρχουν έθνη και είμαστε όλοι το ίδιο και δεν μας αρέσουν τα σύνορα και είμαστε παιδιά όλοι του ίδιου πλανήτη και τέτοια. Αυτά με την αρχαία Ελλάδα δεν έχουν καμμία σχέση. Είναι δικά σας, να τα χαίρεστε. Παρακαλώ πολύ αφήστε την αρχαία Ελλάδα απ' έξω.

Πάμε λίγο τώρα να δώσω μια σύντομη απάντηση στον κ. Παππά. Βέβαια, δεν τον βλέπω τώρα εδώ. Ποιος σας είπε ότι εγώ έχω αλλάξει αυτά που λέω; Ακούσατε τον κ. Βορίδη να έχει αλλάξει αυτά που λέει; Δεν κατάλαβα το ύψος της κριτικής. Όσα έλεγα τότε, ακριβώς τα ίδια κατά κεραία τα υπογράφω και σήμερα. Ούτε κόμμα δεν αλλάζω.

Προσέξτε όμως, γιατί μάλλον διαστρεβλώσατε την πραγματικότητα. Η Νέα Δημοκρατία τότε –εγώ τότε ήμουν στον ΛΑΟΣ– κατεψήφισε το «νόμο Ραγκούση». Δεν τον υπερψήφισε. Μπορεί να είχαμε διαφορά ως προς το ύψος αλλά και τώρα έχουμε διαφορά ως προς το ύψος με πολλούς συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας. Εγώ έχω πιο έντονο ύψος.

Είς την πολιτική ουσία, η Νέα Δημοκρατία τότε υπερψήφισε το «νόμο Ραγκούση» και δεν το ήξερα; Τον κατεψήφισε! Και αργότερα ο Αντώνης Σαμαράς ως Πρωθυπουργός, όταν βγήκε η σχετική απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας –αν θυμάστε– και κατηγορήθηκε τότε ο ΣΥΡΙΖΑ, «πάγωσε» την εφαρμογή του νόμου το ίδιο μεσημέρι. Στις 10.00' το πρωί βγήκε η απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας και στις 12.00' είχε εκδοθεί εγκύκλιος από το γραφείο του Πρωθυπουργού και «πάγωσε» ο σχετικός νόμος. Ποια είναι, λοιπόν, η κατηγορία προς τη Νέα Δημοκρατία;

Η Νέα Δημοκρατία και ως Αντιπολίτευση καταψήφισε και ως κυβέρνηση δεν τον εφήρμοσε. Άρα, γιατί να χαλάμε τις καρδιές μας;

Πάμε τώρα στους ΑΝΕΛ. Μη γελάτε, κύριε Δαμαβολίτη, είναι πολύ σοβαρό το θέμα. Γιατί εσείς δεν ήσασταν εδώ στην προηγούμενη σύνθεση.

Έχει μόλις εκλεγεί ο Σαμαράς κυβέρνηση με το Βενιζέλο και τον Κουβέλη τότε. Δεν είναι καν η πρώτη εβδομάδα, δέκα μέρες είχαν περάσει και κάνει ο κ. Καμμένος μία συνέντευξη Τύπου εδώ στη Βουλή. Εκ δεξιών, ποιος νομίζετε, κυρία Χριστοδουλοπούλου και κύριε Βούτση, ότι ήταν; Θα σας σοκάρω. Ο συνάδελφός σας Υπουργός Τέρενς Κουίκ. Από δίπλα! Ξέρετε την αιτιολογική έκθεση. Να καταργηθεί ο νόμος Ραγκούση, ότι είναι διεθνιστικός, ότι καταργεί την έννοια του έθνους κ.λπ.. Και μάλιστα εδώ στη Βουλή κατέθεσαν την πρόταση νόμου τους, που ήταν η πλήρης κατάργηση του νόμου Ραγκούση.

Προσέξτε τώρα που είναι το πρόβλημα.

Ή ο κ. Τσίπρας και η Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ υπολογίζουν τον κ. Καμμένο ως συγκυβερνήτη και τον σέβονται ή όχι. Αν τον υπολογίζουν και τον σέβονται, δεν έπρεπε να έχει κατατεθεί αυτό το νομοσχέδιο.

Πάμε στη δική μας περίοδο διακυβέρνησεως. Εμείς θέλαμε να καταργήσουμε τον νόμο Ραγκούση. Το ΠΑΣΟΚ ήθελε να διατηρήσει τον νόμο Ραγκούση. Τι αποτέλεσμα είχε; Δεν ήρθε ποτέ σχετική νομοθετική πρωτοβουλία στη Βουλή. Για ποιον λόγο; Διότι τα δυο κόμματα που συγκυβερνούσαμε, δεν συμφωνούσαμε.

Προφανώς, εμείς μπορούσαμε να περάσουμε τον νόμο Ραγκούση με ψήφους τότε των ΑΝΕΛ, παραδείγματος χάριν. Όμως, όταν έχεις έναν κυβερνητικό εταίρο, δεν τον έχεις μόνο για να του μοιράζεις καμιά καρεκλίτσα και να ευχαριστιέται, για να του παίρνεις τις ψήφους στη Βουλή και να περνάς νομοσχέδια που

θέλεις. Του δείχνεις και ένα σεβασμό. Αυτό λέγεται συνεννόηση κυβερνητικών εταίρων.

Το είπε πολύ ωραία ο Πρόεδρός σας, κύριε Δαμαβολίτη, με το προεκλογικό του σποτ με τα τρενάκια, αν θυμάστε, όπου ερχόταν ο Πάνος και έλεγε: «Κατάλαβες Αλέξη!».

Άρα, πολλοί ψήφισαν τότε Καμμένο, σκεπτόμενοι ότι, αν ο Τσίπρας πάει να φέρει ένα νομοσχέδιο σαν το σημερινό, πάει να βγάλει το τρενάκι από τις ράγες, δηλαδή, θα εμφανισθεί ο Πάνος Καμμένος και θα του πει «Αλέξη μου, εδώ κάνεις λάθος» και θα έβαζε το τρενάκι καλά στις ράγες, δηλαδή, θα αποσυρόταν το νομοσχέδιο.

Εδώ δεν συνέβη αυτό. Εδώ ο κ. Αλέξης Τσίπρας, για να είμαστε δίκαιοι και ειλικρινείς, έγραψε τον κ. Πάνο Καμμένο εις τα παλαιότερα των υποδημάτων του και ενώ ήταν γνωστή και εκπνερασμένη η αρνητική θέση του κ. Καμμένου, τόσο τον υπολογίζει, τόσο τον σκέπτεται και τόσο τον σέβεται που έφερε στην Ολομέλεια το νομοσχέδιο.

Εδώ τώρα πήγατε να κάνετε μια πολιτική απάτη, ένα πολιτικό τέχνασμα. Το είχε κάνει το κόμμα σας και στο νομοσχέδιο για το τζαμί στην Αθήνα, στο Βοτανικό. Τι, δηλαδή, πήγατε να κάνετε; Προσέξτε τι πήγατε να κάνετε. Βέβαια, σας πιάσαμε τώρα και αυτό δεν θα γίνει. Πήγατε να πείτε, «εμείς δεν ψηφίζουμε το νομοσχέδιο» –οπότε θα είναι ευχαριστημένοι οι ψηφοφόροι σας ότι να, ο Πάνος Καμμένος, το καλό το παιδί, καταψηφίζει το νομοσχέδιο– αλλά αυτό το κάνετε με τη βεβαιότητα ότι δεν θα χάσει ο Καμμένος την καρέκλα του Υπουργού Αμύνης, που τόσο του αρέσει, γιατί το νομοσχέδιο θα περάσει με ψήφους του ΠΑΣΟΚ και του Ποταμιού. Άρα, ο Καμμένος θα λείι στους δικούς σας «εγώ το καταψήφισα», το νομοσχέδιο θα περάσει, άρα ο ΣΥΡΙΖΑ θα είναι ευχαριστημένος και ο Καμμένος θα είναι Υπουργός Άμυνας, που τόσο του αρέσει.

Όχι, κύριε Δαμαβολίτη –και μη γελάτε καθόλου– αυτό δεν σας βγήκε, γιατί τώρα έχουμε μια εκπνερασμένη πολιτική θέση. Η Νέα Δημοκρατία λέει «όχι», εσείς λέτε «όχι», το ΠΑΣΟΚ λέει «όχι», αν λέτε εσείς «όχι» –λέει ότι συμφωνεί, αλλά λέει «όχι», αν λέτε εσείς «όχι»– το Ποτάμι λέει «όχι», αν λέτε εσείς «όχι», το ΚΚΕ λέει «όχι», η Χρυσή Αυγή λέει «όχι». Άρα, πόσους έχει...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Δεν λέει «όχι» το ΚΚΕ. Λέει «παρών». Πού το βρήκατε αυτό;

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: «Παρών». Το ίδιο είναι. Δεν έχει σημασία.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Άλλο είναι αυτό. Δεν καταψηφίζει.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ: Τα «ναι» προσμετρώνται.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: «Παρών», βρε παιδιά! Συγγνώμη, «παρών». Άρα, τι γίνεται; Πού είναι η δεδηλωμένη των εκατόν πενήντα ενός που χρειάζεται; Δεν υπάρχει.

Αν μου πείτε ότι θα αφήσετε να περάσει το νομοσχέδιο με το «παρών» του ΚΚΕ, γιατί πέφτει το εκατόν πενήντα ένα και πηγαίνει παρακάτω, αυτό έχει ένα ενδιαφέρον. Με αυτό επιστρέφουμε λίγο στο σποτ. Άρα ο Καμμένος μαζί με το ΚΚΕ, κάνει το χατίρι του ΣΥΡΙΖΑ.

Για να δούμε τώρα τι θα κάνει ο Πάνος Καμμένος. Διότι, προφανώς, αυτό το νομοσχέδιο δεν είναι ένα οποιοδήποτε νομοσχέδιο. Όπως καλά και σωστά έγραφε η αιτιολογική έκθεση των ΑΝΕΛ τότε, αυτό το νομοσχέδιο έχει να κάνει με την ίδια την ύπαρξη του ελληνικού έθνους. Αυτά λέγατε τότε και φαντάζομαι ότι ο Πάνος Καμμένος, αυτό το αξιο παλικάρι, την επιβίωση και την ύπαρξη του ελληνικού έθνους την έχει πάνω από το να είναι αυτός Υπουργός Αμύνης. Δεν μπορώ να φανταστώ το ανάποδο.

Άρα, θα μετρηθούμε εδώ τώρα και θα δούμε τι γίνεται και ποιος είναι για την καρέκλα και ποιος είναι για τις ιδέες. Και ακόμα δεν φτάσαμε στο μνημόνιο. Αφήστε να φτάσουμε στο μνημόνιο, για να δούμε και τα χειρότερα!

Η κ. Γεροβασίλη έκανε μια ουσιαστική λανθασμένη τοποθέτηση. Στα νούμερα δεν είστε δυνατόι –όχι εσείς προσωπικά, αλλά όλο το κόμμα σας– και είναι λογικό να μην είστε δυνατόι, γιατί είστε Αριστεροί και ζείτε στον κόσμο της ουτοπίας. Να ξέρετε ότι η διαφορά Δεξιάς-Αριστεράς είναι αυτή. Ο Αριστερός, ζει στον φανταστικό κόσμο, πάντα συζητά για το τι θα ήθελε να συμβάλει. Ο Δεξιός, εμείς δηλαδή, ζούμε στον πραγματικό κόσμο και κοιτάζουμε να δούμε τι μπορεί να γίνει.

Πάμε να δούμε τα νούμερα, που είναι του πραγματικού κόσμου. Όταν ζητούσατε από το Σαμαρά να έχει 3% πρωτογενές πλεόνασμα, δηλαδή να μαζέψει 5,4 δισεκατομμύρια, για να αφαιρέσει από το χρέος -5,4 δισεκατομμύρια θα αφαιρούσαν από το χρέος με το 3% πρωτογενές πλεόνασμα- μας ζητούσαν μέτρα ενάμισι δισεκατομμυρίου. Εμείς στείλαμε το περίφημο e-mail Χαρδούβελι με τα 800 και τους είπαμε ότι, αν δεν πιάσετε αυτό που σας λέμε, τον Ιούνιο θα πάρουμε και τα άλλα 700, ενώ εκείνοι έλεγαν «θέλουμε ενάμισι δισεκατομμύριο». Δεν τα βρήκαμε. Τα υπόλοιπα είναι ιστορία. Όμως, αυτοί μας ζητούσαν ενάμισι δισεκατομμύριο. Άρα, τι έλεγαν; Ότι από μόνοι μας μαζεύαμε τα 4 δισεκατομμύρια περίπου.

Τώρα με σας, με το στόχο στο 1%, σας ζητούν να μαζέψετε 1,8 δισεκατομμύρια ευρώ. Εμάς μας ζητούσαν 5,4 δισεκατομμύρια ευρώ, εσάς 1,8 δισεκατομμύρια ευρώ. Δηλαδή, στο χρέος μας έχουμε και 3,6 δισεκατομμύρια ευρώ παραπάνω, εφ' όσον πέφτει ο στόχος. Δηλαδή, θα πρέπει να δανειστούμε από κάπου και 3,6 δισεκατομμύρια ευρώ, για να καλύψουμε το χρέος που μας λείπει. Δεν σας λένε τώρα «αφού κατεβήκαμε 3,6 δισεκατομμύρια ευρώ, μείον 1,5 δισεκατομμύρια ευρώ, αφαιρέστε και άλλα 2,1 δισεκατομμύρια ευρώ μέτρα». Δεν σας λένε αυτό. Τι σας λένε; Πάρτε 4 δισεκατομμύρια ευρώ μέτρα τώρα. Προσέξτε, για να μαζέψετε 3,6 δισεκατομμύρια ευρώ λιγότερα, σας ζητάνε 3 δισεκατομμύρια ευρώ περισσότερα μέτρα τον χρόνο. Περιέργο; Καθόλου.

Δεν σας κυνηγά κανένας, όπως νομίζετε, ούτε καμμία συνωμοσία υπάρχει. Απλούστατα, είστε εντελώς ανίκανοι, γιατί από τη μέρα που κυβερνήσατε μέχρι σήμερα, η ελληνική οικονομία που πήγαινε με 3% ανάπτυξη το 2015, άρα μάζευε πρωτογενώς τα λεφτά που της έλειπαν, έχει γυρίσει σε μείον 2% ύφεση. Άρα, τώρα εσείς ξεκινάτε την αφετηρία σας από πιο πίσω, γιατί δεν ξέρετε να κυβερνάτε. Για μένα αυτό είναι λογικό και το γνώριζα από πριν ότι δεν ξέρετε. Απλώς, οι ψηφοφόροι μας δεν το ήξεραν και μηπεδεύτηκαν στις 25 Ιανουαρίου. Όμως, αυτά συμβαίνουν.

Κατά συνέπεια, έχετε καταφέρει το αμίμητο και χρέος να έχουμε περισσότερα και μέτρα να έχουμε περισσότερα. Όλα αυτά τα νούμερα που είπα, μάλιστα, είναι χωρίς τις σημερινές προτάσεις.

Είδα και τον κ. Βούτση προηγούμενος, γιατί, ξέρετε, το μείζον με τη σημερινή συζήτηση, είναι ότι την κάνουμε εν κενώ. Δηλαδή, τώρα εδώ ταιριάζει η αρχαία ελληνική παροιμία -μιας και ξεκινήσαμε τις παροιμίες με τα αρχαιοελληνικά- «των οικιών ημών εμπίπραμένων, ημεῖς ἄδομεν». Εδώ καίγεται ο πλανήτης για την Ελλάδα, έχει πάει ο Πρωθυπουργός και του ζητούν άλλα 7 δισεκατομμύρια ευρώ μέτρα στο κεφάλι -του ζητούν 3 δισεκατομμύρια ευρώ, συν 4 δισεκατομμύρια ευρώ ισοδύναμα, άρα 8 δισεκατομμύρια ευρώ συν 7 δισεκατομμύρια ευρώ μάς κάνουν 15 δισεκατομμύρια ευρώ- και εδώ συζητάμε αν η ιθαγένεια στα παιδιά θα είναι με την Α' Δημοτική ή με τα εννέα χρόνια. Είναι σημαντικό θέμα αλλά δεν είναι της ημέρας, που δεν ξέρουμε αν θα λειτουργεί το ελληνικό κράτος την άλλη εβδομάδα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Εδώ, δηλαδή, υπάρχει ένα στοιχείο πολιτικής, παντελούς ελλείψεως συσχετίσεως με την πραγματικότητα εκ μέρους του ΣΥΡΙΖΑ. Τώρα, θα περίμενε κανείς ότι όλοι οι θεσμοί του κράτους θα ασχολούνταν με το πως θα σώσουμε το κράτος μας. Κι εδώ συζητάμε τώρα για τις ιδεοληψίες του ΣΥΡΙΖΑ!

Άρα, λοιπόν, αφήστε κάτω τα νούμερα. Θάλασσα τα έχετε κάνει! Για να ξέρει ο κόσμος, όσο συνεχίζετε αυτήν τη δήθεν ηρωική διαπραγμάτευση, έχω υπολογίζει ότι μας κοστίζει η ηρωική σας διαπραγμάτευση 50 έως 70 εκατομμύρια ευρώ την ημέρα. Τόσα πληρώνουμε για να βλέπουμε τον Βαρουφάκη να προχωρά στον πλανήτη με τα πουκάμισα έξω και να λέει «ουάου»! Είναι λίγο ακριβό. Δεν ξέρω, μου φαίνεται λίγο ακριβό. Θάλασσα τα έχετε κάνει!

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επαναληπτικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Προσέξτε, κύριε Βούτση. Σας άκουσα προηγούμενος. Δεν σας φταίνει κανένας ούτε καμμία συνωμοσία υπάρχει. Το ότι η ελληνική οικονομία πηγαίνει με μείον 2% είναι δικό σας αποτέλεσμα.

Εσείς το κάνατε. Θα φέρω μάλιστα και ένα παράδειγμα -και μ' αυτό θα κλείσω- για το πως το κάνετε τώρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κύριε συνάδελφε, σας παρακαλώ να συντομεύσετε.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Σε ένα λεπτό ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Έρχεται στο παρόν νομοσχέδιο ο κ. Κουρουμπλής και καταθέτει αυτήν την τροπολογία. Θέλω να δω αν θα συζητηθεί, γιατί είναι εκπρόθεσμη και η κυρία Πρόεδρος είχε πει ότι εκπρόθεσμες τροπολογίες σε άσχετα νομοσχέδια, δεν πρόκειται να γίνουν δεκτές. Περιμένω να δω τι θα πει η κυρία Πρόεδρος στο διαδικαστικό θέμα. Όμως, εγώ δεν θα μείνω στο διαδικαστικό.

Λέει ο κ. Κουρουμπλής, λοιπόν, ότι πρέπει να αλλάξουν οι διοικήσεις των νοσοκομείων και μάλιστα αζημίως. Ξέρουν όλοι ότι θα πάνε στα δικαστήρια, θα δικαιωθούν και θα πάρουν τις αποζημιώσεις τους, γιατί δεν μπορεί να αλλάξει την επαγγελματική σχέση του ανθρώπου με νόμο αναδρομικά επί βλαπτικής σχέσεως. Αυτό δεν γίνεται. Άρα, όλοι αυτοί θα πληρωθούν εις το ακέραιο τα χρήματά τους από τα ελληνικά δικαστήρια, καθώς υπάρχει πάγια νομολογία του Αρείου Πάγου γι' αυτό.

Ακούστε, όμως, τώρα ποια είναι η αιτιολογία. Λέει «...αφ' ετέρου τη δυσλειτουργία που υφίσταται και θέτει σε μεγάλο κίνδυνο την προστασία του δικαιώματος της υγείας των πολιτών, λόγω της αδυναμίας άσκησης εκ μέρους των διοικητών των καθηκόντων τους».

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επαναληπτικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Πρώτον, αν ήμουν διοικητής εγώ, θα έκανα και μία αγωγή για συκοφαντική δυσφήμιση στον κ. Κουρουμπλή, στον κ. Ξανθό και σε όσους Υπουργούς υπογράφουν την τροπολογία. Θα σας έκανα αγωγή για να πληρώσετε, διότι εδώ πλήττετε την τιμή και την υπόληψη ανθρώπων. Οι διοικητές σάς φταίνε, αν υπολειμματούργουν τα νοσοκομεία, γιατί το πρώτο τετράμηνο, αντί για 628 εκατομμύρια ευρώ, τους έχετε δώσει 43 εκατομμύρια ευρώ;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επαναληπτικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Προσέξτε, κύριοι συνάδελφοι, τα νούμερα. Η κακή μνημονιακή κυβέρνηση με τον κακό Γεωργιάδη, το πρώτο τετράμηνο πέρυσι, είχε δώσει στα δημόσια νοσοκομεία 628 εκατομμύρια ευρώ. Η κ. Γεροβασιλή, κατηγορούσε ονομαστικά τον Γεωργιάδη ότι τα υποχρηματοδοτεί. Ο καλός Κουρουμπλής της Κυβερνήσεως κοινωνικής σωτηρίας, στο ίδιο χρονικό διάστημα το 2015, έδωσε 43 εκατομμύρια ευρώ, από 628 εκατομμύρια ευρώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κύριε συνάδελφε, έχετε φθάσει στα δεκαέξι λεπτά.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Τώρα, η κ. Γεροβασιλή περιέργως δεν τα βλέπει να υποχρηματοδοτούνται. Τα βλέπει μια χαρά τα νοσοκομεία.

Έλα, όμως, που δεν είναι μια χαρά!

Και σε ποιον τα ρίχνει ο κ. Κουρουμπλής; Εις τους διοικητές. Πώς το έκανε αυτό; Με αυτό θα κλείσω, κύριε Πρόεδρε. Σας το αφιερώνω. Το δείχνω και στην κάμερα, το δείχνω και στη Βουλή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κύριε συνάδελφε, πάντως, πρέπει να τελειώσετε.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κλείνω.

Σήμερα, λόγω του νόμου Κατρούγκαλου, επιστρέφουν στα δημόσια νοσοκομεία όλοι οι επίορκοι γιατροί που είχαν πιάσει με φακελάκι. Όλοι οι γιατροί που είχαν πιάσει με φακελάκι, σήμερα έπιασαν δουλειά στα δημόσια νοσοκομεία, διότι ο κ. Κατρούγκαλος είπε ότι όσοι έχουν βγει με αυτοδίκαιη αργία αυτομάτως επιστρέφουν.

Και έτσι, αν ξέρετε κανέναν γιατρό στην περιοχή σας που πιάστηκε με φακελάκι, μπορείτε να τον βρείτε σήμερα στα νοσοκομεία, έπιασε δουλειά λόγω του νόμου Κατρούγκαλου.

Καταθέτω και τα σχετικά δημοσιεύματα στα Πρακτικά

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Σπυρίδων-Αδωνίς Γεωργιάδης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Και αυτήν τη συγκεκριμένη μέρα...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κύριε συνάδελφε, είστε στα δεκαεπτά λεπτά. Να σεβαστούμε και αυτούς που ακολουθούν.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: ...βρήκε ο κ. Κουρουμπλής την ευκαιρία να καταθέσει την τροπολογία για τους διοικητές του ΕΣΥ.

Ε, πάει πολύ με την υποκρισία του ΣΥΡΙΖΑ! Ε, πάει πολύ! Ακόμα και τα φακελάκια τα αθώωσατε. Να δω τι άλλο θα κάνετε και ποιους θα κατηγορήσετε σήμερα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε συνάδελφε.

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Αθανάσιος Παφίλης έχει τον λόγο για δώδεκα λεπτά.

Παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι, λίγη προσοχή στον χρόνο, γιατί ακολουθούν πάρα πολλοί συνάδελφοι.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Κύριε Πρόεδρε, μου επιτρέπετε;

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, ο κ. Βούτσης θέλει να μιλήσει.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, πότε θα...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Δεν σας άκουσα. Τι είπατε;

ΗΛΙΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ: Εξ όσων γνωρίζουμε, όπως μας είχαν ενημερώσει, θα μιλούσαν δύο Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι, μετά κάποιοι ομιλητές και μετά πάλι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ε, λοιπόν!

ΗΛΙΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ: Έτσι μας είχαν πει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Αυτό ακριβώς, γίνεται τώρα.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ: Δεν γίνεται αυτό ακριβώς, αλλά τέλος πάντων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Μιλάνε δύο Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι τώρα και ακολουθούν οι άλλοι συνάδελφοι.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ: Λανθασμένη ενημέρωση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Σας παρακαλώ, κύριε συνάδελφε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Κύριε Πρόεδρε,...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ορίστε, κύριε Υπουργέ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Ίσως μετά τον κ. Παφίλη, για να γίνει η δυάδα, να πάρω τη δευτερολογία για πέντε λεπτά, για να αναφερθώ σε σχέση με τα πολιτικά που είπε ο κ. Γεωργιάδης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Εντάξει, κύριε Υπουργέ. Απλώς, είναι πολύ μεγάλος ο κατάλογος των συναδέλφων σας και δεν θα μιλήσουν.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Το γνωρίζω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Και αυτό δεν βοηθάει τον διάλογο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Εντάξει, να μιλήσω για τρία λεπτά μετά τον κ. Παφίλη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Εντάξει, κύριε Υπουργέ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κύριε Παφίλη, έχετε τον λόγο για δώδεκα λεπτά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Δεν πρόκειται να πάω, κύριε Γεωργιάδη, στην αρχαία Αθήνα. Η ιστορία έχει πολλές πλευρές. Θα έχει ενδιαφέρον μια φορά να συζητήσουμε για την ιστορία σ' ό,τι αφορά αυτά τα θέματα αλλά θα πάμε στο σήμερα.

Μετανάστευση, λοιπόν. Τεράστιο θέμα. Δεκάδες εκατομμύρια απελασμένων. Ποια είναι η αιτία; Γιατί φυσικά μετανάστευση στην ιστορία υπήρχε πάντα. Σήμερα η έκρηξη του μεταναστευ-

τικού ρεύματος, ιδιαίτερα στην περιοχή μας, με τι συνδέεται; Γιατί φεύγει ο κόσμος;

Πρώτον, φεύγει για τους πολέμους. Γιατί, ξέρετε, αυτός που είναι σίγουρος ότι θα σκοτωθεί στη χώρα του, θα ρισκάρει έστω 10% να φύγει για να γλυτώσει. Σωστά;

Ποιος εξαπολύει τους πολέμους; Τι κλάψες είναι αυτές που κάνετε εδώ μέσα; Από τη μια πλευρά στηρίζετε τους πολέμους της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του ΝΑΤΟ και λέτε «Ζήτω η Ευρωπαϊκή Ένωση και το ΝΑΤΟ!», πήγατε πρώτοι στη Λιβύη, όπως σας το ζήτησαν, και κλαίγεστε τώρα για τα αποτελέσματα. Αυτή δεν είναι η πραγματικότητα;

Έρχεστε και λέτε τώρα «πόσους χωράει η Ελλάδα», τη στιγμή που συμμετέχετε, σηκώνετε και τα δύο χέρια και ψηφίζετε και δίνετε τα πάντα και στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στο ΝΑΤΟ, για να εξαπολύουν πολέμους, που έχουν φυσιολογική συνέπεια ο κόσμος να φεύγει για να γλυτώσει τη ζωή του. Υποκρισία!

Και εδώ πρέπει να κρίνονται όλες οι πολιτικές δυνάμεις, από το τι στάση κρατούν πάνω σε αυτό. Και εδώ δεν υπάρχει το «ξέρετε, είναι η πραγματικότητα». Η πραγματικότητα υπάρχει αλλά την πραγματικότητα παλεύεις να την ανατρέψεις και να την αλλάξεις.

Δεύτερον, η ληστρική εκμετάλλευση από τις πολυεθνικές και από το ντόπιο κεφάλαιο. Εδώ υπάρχουν χώρες παράδεισοι από άποψη πλουτοπαραγωγικών πηγών, από άποψη παραγωγής αγροτικής και άλλων φυσικών καλλωνών και ο κόσμος είναι νηστικός. Γιατί; Γιατί τους καταληστεύουν οι ξένες πολυεθνικές και η ντόπια αστική τάξη.

Τι θέση παίρνετε πάνω σε αυτό; Είστε με το καπιταλιστικό σύστημα. Γιατί αυτό είναι το καπιταλιστικό σύστημα. Επομένως, κάθε πολιτική δύναμη έτσι πρέπει να κρίνεται.

Εμείς, λοιπόν, παλεύοντας για την ανατροπή αυτού του βάρβαρου συστήματος, του ιμπεριαλιστικού συστήματος, του ίδιου του καπιταλισμού, λέμε ότι οι εργαζόμενοι πρέπει να μείνουν στις χώρες τους, να παλέψουν, για να ανατρέψουν αυτό το βάρβαρο σύστημα και να πάρουν την εξουσία στα χέρια τους. Αυτό, όμως, δεν μπορείτε να το επιβάλετε, και έχετε τα μεταναστευτικά ρεύματα. Και από εκεί και πέρα -θα πω μετά- αρχίζουν οι μεγάλες ιδεολογικές διαφορές.

Και εδώ βλέπεις και τον σκοταδισμό στο μεγαλείο του. Οι ξένοι είναι καλοί, όταν δουλεύουν. Είναι καλοί, όταν παράγουν, όταν τους πληρώνουμε μισά μεροκάματα. Τότε είναι καλοί! Όταν, όμως, διεκδικήσουν, δεν είναι!

Άρα, εδώ ο διαχωρισμός δεν είναι ούτε στη φυλή ούτε στο αίμα ούτε στην εθνικότητα ούτε τίποτα. Μιλούν οι φασίστες για το αίμα. Για ποιο αίμα μιλάτε τώρα; Σοβαρολογείτε; Το 2015 μιλάμε για αίμα;

Και να πω και κάτι, γιατί υποσχέθηκα να το πω. Στο Στρατόπεδο «Σαλασπίρις» έξω από τη Ρίγα, πέθαναν εκατό χιλιάδες άνθρωποι. Δολοφονήθηκαν. Τους άφησαν στο κρύο, στους μείον 40 βαθμούς. Μεταξύ αυτών ήταν επτά χιλιάδες παιδιά, που οι ντόπιοι συνεργάτες των Γερμανών -γιατί οι Γερμανοί έφυγαν- τα έστειλαν στο θάνατο, κάνοντάς τους κάθε μέρα μεταγγιστή αίματος και πηγαίνοντάς τα στα γερμανικά νοσοκομεία για τους τραυματίες των Γερμανών στο Ανατολικό μέτωπο. Τότε το αίμα δεν έπαιζε ρόλο. Αυτός είναι σκοταδισμός, μαυρίλα! Ποιος μπορεί να τα λέει αυτά σήμερα; Μόνο αυτοί που παριστάνουν τους εθνικιστές, αλλά πιστεύουν σ' αυτήν τη θεωρία του Χίτλερ περί της ανώτερης φυλής.

Ποια είναι, λοιπόν, η πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης; Διότι άκουσα τον κ. Βούτση σε έναν λόγο καταγγελτικό, σε έναν λόγο με οίστρο. Έτσι είναι τα πράγματα. Η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι αυτή που εξαπολύει πολέμους και δημιουργεί όλα αυτά. Όμως, εσείς λέτε ότι αυτή η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι μονόδρομος. Και μάλιστα λέτε ότι χάλασε. Δεν χάλασε. Τέτοια ήταν πάντα. Απλώς άλλαξαν οι συνθήκες και έγινε πιο επιθετική. Κυριάρχησε.

Επομένως, τα δάκρυα -δεν θέλω να πω ότι είναι κροκοδείλια- δεν έχουν καμιά πρακτική αξία, όταν λες στον λαό ότι αυτοί που κάνουν αυτά, αυτά και αυτά και φέρνουν αυτά, είναι ο μόνος δρόμος στον οποίο μπορούμε να βαδίσουμε.

Συρία. Εκατομμύρια Σύριοι. Γιατί; Ποιος στήριξε τον ISIS; Ποιος στέλνει πληρωμένους μισθοφόρους; Δεν είναι η Ευρωπαϊκή

Ένωση; Δεν είναι οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής; Δεν είναι το Κατάρ, με το οποίο κάνουμε και ωραίες συμφωνίες; Δεν είναι η Σαουδική Αραβία;

Σύμμαχοί σας είναι, κύριε Γεωργιάδη όλοι αυτοί! Αυτοί είναι οι σύμμαχοί σας! Αυτοί δημιούργησαν το πρόβλημα στη Συρία κατά του Άσαντ –υποτίθεται- και να, τα αποτελέσματα του σκοταδισμού! Δεύτερη επανάληψη της ιστορίας, όπως με τους Ταλιμπάν. Γι' αυτούς δεν βγάξετε κουβέντα. Και τι πρέπει να γίνει, δηλαδή; Πολυβόλα; Τι; Βύθισμα; Τι;

Επομένως, λοιπόν, για να έχει πρακτική αξία η διαμαρτυρία για όλα αυτά, εξαρτάται από το ποια πολιτική ακολουθείς. Ή πειθαρχείς ή λες «δεν πειθαρχώ, φεύγω και πάω αλλού».

Τα ίδια συμβαίνουν και με το Δουβλίνο II. Όταν ήρθε το Δουβλίνο II στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, μόνο εμείς είπαμε «κατά» και μας κατηγορούσαν όλοι για καθυστερημένους. Μας είπαν ότι δεν βλέπουμε τη νέα πραγματικότητα. Αυτό μας είπαν, όταν είπαμε ότι θα δημιουργήσει τεράστιο πρόβλημα ασφυξίας στην Ελλάδα και ότι είναι απαράδεκτο. Και σήμερα έρχεστε όλοι και παρά το γεγονός ότι έρχεστε, δεν βάζετε θέμα να καταργηθεί, έστω και με απειθαρχία πέρα από τα επιμέρους πράγματα που γίνονται.

Πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης, λέει. Ακούστε ποιοι είναι οι εταίροι σας, όχι οι δικοί μας! Υπήρξε στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο συζήτηση και οδηγία για τα έξυπνα μυαλά από τις τρίτες χώρες. Αυτό είναι μνημείο! Αυτή, λοιπόν, έλεγε ότι θα κάνουμε εισαγωγές των έξυπνων μυαλών στην Ευρωπαϊκή Ένωση αλλά σε καμμία περίπτωση δεν θα αμείβονται το ίδιο με τους Ευρωπαίους, ακόμα κι αν –συμπληρώνω εγώ- είναι καλύτεροι.

Αυτή είναι η Ευρωπαϊκή Ένωση! Σ' αυτήν ορκίζεστε, μ' αυτήν διαπραγματεύεστε όλοι, σ' αυτούς καλείτε τον ελληνικό λαό να υποταχθεί σήμερα, αντί να πείτε «φτάνει πια», «τέλος», «αυτό δεν μπορεί να το κάνετε».

Και τι ζητάτε, κύριε Βούτση; Φιλερηνική πολιτική; Φιλερηνική πολιτική ζητάτε από την Ευρωπαϊκή Ένωση; Δηλαδή είναι σαν να λέτε τώρα ότι θα κάνετε τον καπιταλισμό δίκαιο! Θα τον κάνετε να καταργήσει την εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο, γιατί ο πόλεμος είναι η προέκταση της πολιτικής με άλλα μέσα. Πόλεμος γίνεται καθημερινά. Απλώς, όταν φτάνει σε αδιέξοδο, γίνεται και πόλεμος για το μοίρασμα και το ξαναμοίρασμα των αγορών.

Δεν θέλω να σχολιάσω τις τοποθετήσεις των Ανεξάρτητων Ελλήνων, που μάλλον προσομοιάζουν με άλλη παράταξη του Κοινοβουλίου.

Εμείς, λοιπόν, ψηφίζουμε «παρών» στο νομοσχέδιο. Γιατί ψηφίζουμε «παρών», πρέπει να το ξεκαθαρίσουμε. Το δικό μας «παρών» δεν έχει σχέση με τα υπόλοιπα.

Ψηφίζουμε «παρών», πρώτον, για τις δύο ευρωπαϊκές Οδηγίες, οι οποίες υπάρχουν και ενσωματώνονται. Εδώ φαίνεται ότι δεν μπορείτε να κάνετε αλλιώς. Παρά τις προτάσεις που κάναμε, δεν τις κάνατε αποδεκτές, γιατί έχετε σημαία την Ευρωπαϊκή Ένωση. Κατατέθηκαν συγκεκριμένες προτάσεις που δεν είναι επαναστατικές. Είναι δημοκρατικές. Έτσι θα τις πω, για να μην πω αστικο-δημοκρατικές. Είναι κάποιες αλλαγές, στις οποίες οι περισσότεροι συμφωνούν αλλά δεν τολμάτε να το κάνετε αυτό.

Δεύτερον, θέλουμε να βάλουμε δύο θέματα και στην κυρία Υπουργό.

Λέει, λοιπόν, ότι υπάρχει και ο έλεγχος της επικινδυνότητας. Συμφωνούμε. Για σοβαρά ποινικά, όπως παραδείγματος χάριν, είναι κλοπή, ληστεία κ.λπ., συμφωνούμε. Το «αντίσταση και συκοφαντική δυσφήμιση και αλληλεγγύη» γιατί δεν το βγάξετε; Σας το προτεινάμε. Τι σας δεσμεύει; Ξέρετε με αυτήν την κατηγορία δικάστηκαν εργαζόμενοι από ελληνικό δικαστήριο, γιατί έγραφαν ότι οι εργοδότες εκμεταλλεύονται τους εργαζόμενους.

Δεύτερον, στα θέματα της πολιτογράφησης, πρέπει να συμφωνούν, λέει, με το συγκεκριμένο οικονομικό και πολιτικό σύστημα. Τι είναι αυτό; Πιστοποιητικό κοινωνικών φρονημάτων; Δηλαδή, ένας που δεν του αρέσει, είναι εδώ βέβαια, δεν μπορεί να κάνει αλλιώς ή θέλει να το αλλάξει. Τι είναι αυτά; Αυτά γιατί δεν τα βγάξετε; Λέω επιγραμματικά ορισμένα πράγματα.

Τέλος, για να μιλήσω και για τα υπόλοιπα, υπάρχει και το θέμα των δύο οδών. Μίλησε αναλυτικά ο Γιώργος ο Λαμπρούλης. Για το θέμα των εποχικά απασχολούμενων, σας είπαμε μια σειρά επιχειρήματα. Μα είναι δυνατόν ο εργοδότης να μην τους πλη-

ρώνει και να την πληρώνουν οι εργάτες; Πώς το δέχεστε αυτό το πράγμα; Δεν λέω τώρα ιδεολογικά κ.λπ., εντάξει να το συζητήσουμε. Απλά, πρακτικά. Φέρνει καταγγελία ένας εργαζόμενος, δεν τους πληρώνει και δεν βρίσκουν το δίκιο τους. Βρίσκουν και τον μπελά τους από πάνω! Γιατί αυτό το δέχεστε; Επειδή είναι η ευρωπαϊκή οδηγία. Γιατί δεν το αλλάξετε; Περιμένουμε. Έχετε χρόνο ακόμα. Αν θέλετε και τολμάτε, μπορείτε να το αλλάξετε.

Για το θέμα της ιθαγένειας είπαμε τη γνώμη μας, ποια είναι η καλύτερη λύση. Αυτό έχει μια προϋπόθεση, όμως. Να έχει όλα τα δικαιώματα. Η δική μας η θέση είναι να αποκτάται τελικά, όταν ενηλικιωθεί. Με ποια προϋπόθεση; Ότι θα έχει όλα τα δικαιώματα, από την στιγμή που γεννιέται. Καταλαβαίνουμε ότι εδώ δεν γίνεται αυτό.

Ωστόσο, επειδή με το νομοσχέδιο, με το άρθρο 1, δίνεται η δυνατότητα σε περισσότερους, εμείς θα το ψηφίσουμε το άρθρο 1 και το λέμε και επίσημα. Γιατί σε αντίθεση με εσάς, δεν έχουμε δεσμεύσεις άλλου είδους για τις παρατηρήσεις που έκανα προηγούμενα. Εσείς δεν δέχεστε τίποτα που μπορεί να πάει λίγο παραπέρα από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Πάμε τώρα στην επικαιρότητα. Έχουμε μια διαφαινόμενη συμφωνία. Εμείς λέμε ότι θα είναι λαϊκός νόμος για τον λαό, για τη λαϊκή οικογένεια. Γιατί; Γιατί ό,τι και να πείτε προστίθενται και νέα μέτρα στα ήδη υπάρχοντα. Κι εδώ όχι αλημνείες. Υπάρχουν ήδη βάρβαρα μέτρα από τις προηγούμενες κυβερνήσεις και από τα προηγούμενα μνημόνια. Ναι ή όχι; Τα καταργείτε; Όχι. Φέρνετε καινούργια; Ναι. Πόσα είναι; Οκτώ δισεκατομμύρια.

Θα πω και παρακάτω. Λέτε, λοιπόν, οκτώ δισεκατομμύρια αλλά τα τέσσερα θα τα πληρώσουν οι μεγάλοι. Θα το σχολιάσω αυτό. Τα τέσσερα δεν είναι καινούργια; Συν τα προηγούμενα δεν είναι αντιλαϊκά μέτρα; Μα καλά, κοροϊδεύετε τον κόσμο ότι δεν θα υπάρξουν μειώσεις στους μισθούς και στις συντάξεις; Κι εσείς και η Νέα Δημοκρατία, δηλαδή, γιατί κι αυτοί το ίδιο θα έκαναν –θα πω μετά- κι ας φωνάζουν τώρα κι ας χαίρονται. Δεν θα αυξηθούν οι έμμεσοι φόροι; Πρακτικά, δηλαδή, όταν αυξηθούν οι έμμεσοι φόροι, ο ΦΠΑ, δεν θα μειωθεί αντικειμενικά η αγοραστική δύναμη των εργαζομένων; Θα μειωθεί. Δεν μειώνεται ο μισθός; Όταν αυξάνονται οι εισφορές στους μισθούς, στις συντάξεις, δεν θα μειωθεί; Θα μειωθεί.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δώστε μου και τη δευτερολογία, γιατί θα φύγω μετά. Έχω μια υποχρέωση.

Λέτε «μεταφέρουμε τα βάρη στα υψηλότερα στρώματα». Είναι αλήθεια ότι τα μεταφέρετε στα υψηλότερα στρώματα; Για να δούμε. Πρακτικά να δούμε. Καταργείτε καμιά φοροαπαλλαγή απ' αυτές τις σκανδαλώδεις που υπάρχουν όλα τα προηγούμενα χρόνια; Μήπως καταργήσατε καμμία απ' τις πενήντα επτά των εφοπλιστών, παραδείγματος χάριν, οι οποίοι λέγατε ότι δίνουν 15 εκατομμύρια -και ο Πρωθυπουργός τα έλεγε- ενώ οι μετανάστες δίνουν τόσα; Καμμία. Καταργείτε όλα τα προνόμια από τους αναπτυξιακούς κι απ' όλους τους υπόλοιπους νόμους; Όχι.

Τι κάνετε; Βάζετε μια έκτακτη εισφορά. Ξέρετε, αυτό δεν έγινε πρώτη φορά, έγινε και επί κυβέρνησης Σημίτη, σε περίοδο ανάπτυξης, ο οποίος ανέβασε και το ποσοστό φορολογίας και έβαλε και έκτακτη εισφορά. Επομένως, είναι μια σταγόνια στον ωκεανό.

Ποια είναι η πραγματικότητα; Ότι αυτά θα τα μετακυλήσουν στους ίδιους τους εργαζόμενους και το κυριότερο, ότι θα τα πάρουν εις διπλούν και εις τριπλούν από τα διάφορα αναπτυξιακά πακέτα. Γι' αυτό και ο ΣΕΒ και οι υπόλοιποι λένε ότι η συμφωνία είναι θετική. Είναι τα 35 δισεκατομμύρια που τα περιμένουν από το ονομαζόμενο πακέτο Γιούνκερ, συν όλα τα υπόλοιπα από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων. Επομένως, μη λέτε ότι είναι κοινωνικά δίκαια, επειδή σε μια φάση και προσωρινά -ενώ τα αντιλαϊκά είναι μόνιμα- λέτε ότι κτυπάτε και το μεγάλο κεφάλαιο.

Εμείς, λοιπόν, λέμε «όχι» στη συμφωνία. Ο λαός πρέπει να μπλοκάρει αυτήν τη συμφωνία με την κινητοποίηση. Καμμία αναμονή. Όλοι στο δρόμο, τα συνδικάτα, οι πάντες με αιτήματα κατάργησης των μνημονίων, ανάκτηση των απωλειών.

Μαξιμαλισμός; Αυτά δεν λέγατε προεκλογικά; Εσείς, που είστε σήμερα Κυβέρνηση, αυτά δεν λέγατε; «Κατάργηση μνημονίων, ανάκτηση απωλειών». Τώρα; Τι λέτε; «Επώδυνη αλλά έντιμη συμ-

φωνία». Επώδυνη, για ποιον; Για το λαό. Είστε, δηλαδή, στα ίδια, στην ίδια γραμμή. Έντιμη, για ποιον; Για την Ευρωπαϊκή Ένωση, τους δανειστές, τους τοκογλύφους, τους γδάρτες και όλα αυτά που λέγατε; Για ποιον είναι έντιμη, εφόσον φέρνετε και νέα μέτρα;

Μάλιστα, το χειρότερο είναι ότι το φορτώνετε στο λαό. Λέτε πως ο λαός δεν θέλει τη ρήξη. Αυτό είναι σαν τη θεωρία του γάτου. Από τη μια, του λέτε ότι δεν υπάρχει κανένας άλλος δρόμος έξω από την Ευρωπαϊκή Ένωση -άρα δεν μπορούμε να πάμε σε ρήξη- και από την άλλη, λέτε ότι ο λαός δεν θέλει τη ρήξη.

Εσείς του λέτε για τη ρήξη; Του λέτε «έξω από τη Ευρωπαϊκή Ένωση»; Όχι. Τόσα χρόνια αυτό κάνετε. Και στις διαδηλώσεις η κοινή βάση των διαδηλώσεων που κάνει το ευρωπαϊκό ονομαζόμενο μπλοκ -ευρωπαϊκό είστε κι εσείς και η Νέα Δημοκρατία- εκεί συναντιέται. Οι μεν λένε «ζήτη η νέα συμφωνία της Κυβέρνησης αλλά μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση» και η Νέα Δημοκρατία λέει «μένουμε ευρώ», καθώς και οι υπόλοιπες δυνάμεις. Στην πραγματικότητα, καλείτε το λαό να υποταγεί σε αυτήν τη βαρβαρότητα.

Τι άλλο πρέπει να δει ο ελληνικός λαός; Εμείς του λέμε να μη φοβάται αλλά να έχει εμπιστοσύνη στις δυνάμεις του. Η Ελλάδα είναι πλούσια χώρα. Ο ελληνικός λαός και οι εργαζόμενοι είναι μορφωμένοι. Έχει γεωστρατηγική θέση. Αυτός δουλεύει, αυτός παράγει και οι άλλοι του κλέβουν τον πλούτο. Μπορεί να πάει σε ρήξη, σε ανατροπή, έξω από την Ευρωπαϊκή Ένωση, να πάρει τον πλούτο στα χέρια του. Θα ζοριστεί αλλά θα ζοριστεί γι' αυτόν και όχι για τα μεγάλα μονοπώλια.

Και αν θέλετε, για να απευθυνθώ και στο ΣΥΡΙΖΑ -όχι στην Κυβέρνηση- η μεγαλύτερη κατηγορία που έχουμε εναντίον σας, είναι ότι είστε ανακόπη στο ριζοσπαστισμό του ελληνικού λαού και προσφέρετε υπηρεσία στο σύστημα. Όταν 30% σήμερα με όλες αυτές τις συνθήκες, την τρομοκρατία, την προπαγάνδα λέει να φύγουμε από την Ευρωπαϊκή Ένωση, εσείς του λέτε: «Δεν υπάρχει τέτοιος δρόμος. Θα μείνετε ντε και καλά». Στην πραγματικότητα, λοιπόν, αυτό κάνετε. Εγκλωβίζετε τον κόσμο στο ίδιο το σύστημα.

Όσο για τα άλλα κόμματα, βλέπω πολλές χαρές και κριτική για τον ΣΥΡΙΖΑ. Εμείς τα είπαμε προεκλογικά. Τα άλλα κόμματα τι λένε; «Θέλουμε μια συνολική βιώσιμη συμφωνία, που δίνει λύση στο ελληνικό πρόβλημα».

Καμμία λύση δεν θα δώσει. Ίσα-ίσα που θα ανοίξει ο δρόμος για νέους εκβιασμούς στο επόμενο διάστημα, γιατί η κατάσταση κυρίως και κύριοι Βουλευτές, άσχετα τι λέει ο καθένας, μέσα στην Ευρώπη είναι άσχημη. Οξύνονται στο έπακρο οι αντιθέσεις. Η κρίση δεν ξεπερνιέται. Η Κυβέρνηση εμπλέκεται μέσα σε αυτές τις αντιθέσεις.

Μέχρι που έγινε και το απίστευτο: Καμμία κυβέρνηση μετά το '74, ούτε Νέας Δημοκρατίας, μεικτές κ.λπ., δεν τόλμησε να δώσει νέα βάση. Και έρχεστε εσείς και λέτε «νέα βάση του ΝΑΤΟ στην Κάρπαθο». Επαναλαμβάνετε τα της Ιταλίας, που καμμία ιταλική κυβέρνηση μετά το '70 δεν τόλμησε να επεκτείνει τη βάση της Βιτσέντσας και την επέκτεινε η κυβέρνηση Πρόντι, με τα δύο ονομαζόμενα κομμουνιστικά κόμματα της Ιταλίας.

Άρα η υπερήφανη και σκληρή διαπραγμάτευση είναι ένας μύθος για εμάς. Γιατί, όταν αποδέχεσαι τις αρχές της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όταν αποδέχεσαι το χρέος συνολικά, όταν αποδέχεσαι σύμφωνο για το ευρώ και άλλα χειρότερα τα οποία έρχονται -όπως είναι η οικονομική διακυβέρνηση και αυτά που θα αποφασίσουν την Πέμπτη και σκιάζονται εδώ κάτω από το ελληνικό πρόβλημα, κάτι το οποίο είναι λογικό- όταν αποδέχεσαι όλα αυτά, τι περιμένεις;

Εσείς είπατε ότι η Ευρώπη αλλάζει. Εμείς είπαμε ότι αλλάζει και γίνεται χειρότερη. Ποιος είχε δίκιο, εμείς ή εσείς; Καλλιερνήσατε αυταπάτες στον ελληνικό λαό ότι αλλάζει η Ευρώπη και ότι με μια καλύτερη διαπραγμάτευση θα λύσετε το πρόβλημα. Αυτό δεν είπατε; «Η ελπίδα έρχεται». Ποια ελπίδα; Δεν τους βλέπετε;

Κι εσείς χαίρεστε, γιατί αποτυγχάνει ο ΣΥΡΙΖΑ; Μα, στην ίδια γραμμή κινείται. Και εσείς να ήσασταν...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΗΤΑΡΑΚΗΣ: Καθόλου. Εμείς τα πληρώνουμε. **ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ:** Γίνεται συζήτηση για το e-mail Χαρδούβελ. Το e-mail Χαρδούβελ θα ήταν μέχρι τον Ιούνιο και

μετά θα ερχόταν το μεγάλο «πακέτο» -για να μην χρησιμοποιήσω καμμία άλλη λέξη- και όλοι μαζί πάση θυσία στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Ακούστε, για να το ξεκαθαρίσουμε: Η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι αυτή. Όταν λες «ναι», αποδέχεσαι αυτήν που υπάρχει κι όχι κάτι που μπορεί να φαντάζεσαι. Και αυτή δεν πρόκειται να αλλάξει. Όλη η ιστορία το δείχνει. Αλλιώς, έξω από την Ευρωπαϊκή Ένωση με λαϊκή εξουσία, με τον κόσμο να έχει την εξουσία, με μονομερή διαγραφή του χρέους. Αυτήν τη ρήξη -και όχι ρήξη- «μαϊμού»- χρειάζεται ο ελληνικός λαός και τον καλούμε να έχει εμπιστοσύνη.

Τα πράγματα αλλάζουν. Ο ένας είναι ο δρόμος της υποδούλωσης και ο άλλος είναι ο δρόμος της πραγματικής αξιοπρέπειας που σημαίνει ότι αυτός που παράγει τον πλούτο, τον κατέχει κιόλας, διευθύνει την οικονομία, τη σχεδιάζει σε όφελος του λαού κι όχι σε όφελος των μονοπωλίων.

Γι' αυτό καλούμε τον λαό να ανοίξει το δρόμο, να συμπαραταχθεί με το ΚΚΕ παρά τις διαφωνίες που μπορεί να έχει, να συμπαραταχθεί με το ταξικό λαϊκό κίνημα, να φτιάξει μια μεγάλη λαϊκή συμμαχία που μπορεί να είναι ισχυρή, πανίσχυρη. Αυτή φοβούνται και αυτή μπορεί να ανοίξει δρόμους για τον ίδιο τον λαό κι όχι γι' αυτούς που κατέχουν την εξουσία, δηλαδή τα μονοπώλια και το κεφάλαιο.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο για τέσσερα λεπτά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Δεν θα αναφερθώ στην απολογητική του κ. Γεωργιάδη σε σχέση με τη δική του θητεία και την πολιτική -δεν είναι προσωπικό το θέμα- που ακολούθησε εκ μέρους της προηγούμενης συγκυβέρνησης στο χώρο της υγείας, μία πολιτική που θυμόμαστε πάρα πολύ καλά ότι μέσα σε λίγες μέρες μετέφερε στα μη συνταγογραφούμενα φάρμακα εκατομμύρια σκευάσματα, για να ξεκινήσει η διαδικασία του δώρου και των αντίστοιχων απαιτήσεων των δανειστών προς το εμπόριο, ή μία πολιτική που οδήγησε σε τρομακτικά κενά τα νοσοκομεία, σε διάλυση και σε κλείσιμο νοσοκομείων και σε μία δραματική κατάσταση.

Πριν από μία εβδομάδα, όπως γνωρίζουμε όλοι, ο Υπουργός Υγείας μη αρκούμενος στις τεσσερις χιλιάδες θέσεις για διορισμούς, που μέσα σ' αυτές τις δύσκολες συνθήκες η Κυβέρνησή μας προωθεί για το χώρο της υγείας, και θεωρώντας ότι είναι πολύ λίγο αυτό το νούμερο, αιτήθηκε και απαίτησε με ειδικό ταξίδι που έκανε και με συζητήσεις και αναγκάσει τουλάχιστον δέκα με δώδεκα χιλιάδες θέσεις για τη στελέχωση των νοσοκομείων. Ούτε θα αναφερθούμε στο πεντάευρο που δεν υπάρχει πια και σε μία σειρά από άλλα μέτρα και βέβαια στα εκατοντάδες εκατομμύρια που έχουν δοθεί αυτό το διάστημα όπου πράγματι λειτουργούν τα νοσοκομεία. Αφήστε το αυτό, είναι μία ειδική κουβέντα.

Θα αναφερθώ -γι' αυτό πήρα τον λόγο, κύριε Πρόεδρε- σε κάτι που με κατάπληξε είδα εκ μέρους του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου της Αξωματικής Αντιπολίτευσης. Σήμερα, τέτοια ώρα, υπήρξε μία άκρως αποκαλυπτική, πλήρης συνηγορία στις απαράδεκτες κυνικές και αντιλαϊκές απαιτήσεις των δανειστών που αυτήν την ώρα, από το πρωί σήμερα -αλλά και χθες και προχθές- τίθενται μπροστά στη χώρα μας. Δεν βρήκε μία λέξη, όπως δεν είχαν βρει και στο προηγούμενο διάστημα, αν και ενδιάμεσα ο Αρχηγός της Νέας Δημοκρατίας είχε κάνει κάποιες κινήσεις, κάποιες δηλώσεις.

Σήμερα, λοιπόν, την ίδια ώρα που και στο ιταλικό κοινοβούλιο ακόμα ο κ. Ρέντσι πριν από μία ώρα αναφέρθηκε ανοικτά λέγοντας πως υπάρχουν χώρες και μπλοκ στην Ευρωπαϊκή Ένωση που θέλουν τη χώρα μας εκτός Ευρώπης και σπρώχνουν για να γίνει κάτι τέτοιο, δεν βρήκε ο κ. Γεωργιάδης μία κουβέντα να πει για τις απαράδεκτες απαιτήσεις των εταίρων δανειστών και για την απαράδεκτη κατάσταση που έχει δημιουργηθεί εδώ και πέντε μήνες στη χώρα μας.

Δόθηκαν 6,1 δισεκατομμύρια ευρώ σε χρέη μέσα σ' αυτούς

τους πέντε μήνες, όταν η χώρα για δέκα και μισό μήνες δεν έχει πάρει ένα ευρώ απ' αυτά που μας ανήκουν. Δεν λέω από τα υπεσχημένα, δεν λέω με βάση το πρόγραμμα και το μνημόνιο που είχατε υπογράψει, αλλά για χρήματα και δισεκατομμύρια τα οποία οφείλονταν ή ήταν του ελληνικού προϋπολογισμού και τα γνωρίζετε πάρα πολύ καλά: το 1,2, το 1,9 και άλλα και άλλα.

Έτσι έχουμε φτάσει σ' αυτό το σημείο, μέσα από μια απaráδεκτη πολιτική σύσφιξης, ασφυξίας που επιχειρείται να μπει προς τη χώρα μας. Η Κυβέρνηση με τη συναίνεση και τη στήριξη του ελληνικού λαού όλων των αποχρώσεων, θα έλεγα, αντιστέκεται σθεναρά και εκφράζει αυτήν τη λαϊκή θέληση να μη σκύψει το κεφάλι ο ελληνικός λαός και να μην συνεχίσει σ' αυτήν την κατρακύλα στην οποία τον οδηγούν κάποιες δυνάμεις στο στρατηγικό σχέδιο, το λεγόμενο time out, για το οποίο θέλουν να γίνει μια ειδική οικονομική ζώνη όλη η Βαλκανική με 250 και 300 ευρώ μεροκάματα και με υπηρεσίες χαμηλής απόδοσης για τουρισμό, σ' αυτό το στρατήγημα που έχει βεβαίως σχέση και με τις γενικότερες μεταξύ τους αντιθέσεις σε σχέση με την αρχιτεκτονική της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Επ' αυτού γίνεται μια σκληρή, σκληρότατη αντιπαράθεση, σύγκρουση.

Ο ελληνικός λαός αιμορραγεί και αυτούς τους πέντε μήνες, αλλά γνωρίζει πάρα πολύ καλά -διότι βλέπει και πώς κυβερνάει αυτή η Κυβέρνηση- ότι είναι θυσίες που πραγματικά με τη συναίνεσή του τις κάνει, για να φτάσουμε σε μια τίμια και πραγματική διαπραγμάτευση και μια συμφωνία που θα ανοίξει αναπτυξιακούς, επενδυτικούς και άλλους δρόμους προόδου για τη χώρα μας.

Αυτήν τη στιγμή, λοιπόν, έχει κορυφωθεί για πολλοστή φορά θα έλεγα. Εν όψει της 30^{ης} Ιουνίου που λήγει το πρόγραμμα υπάρχει μια ιδιαίτερη ένταση. Όλοι καταλαβαίνουμε τις συνέπειες αυτής της σύγκρουσης που διεξάγεται. Έρχεται ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας επί δεκαοκτώ λεπτά και σφυροκοπάει την Κυβέρνηση ότι μονομερώς ευθύνεται για την πίεση στην οποία βρίσκεται η χώρα, ο λαός μας, μπροστά στις συζητήσεις που γίνονται στις Βρυξέλλες; Το θεωρώ απολύτως απαράδεκτο. Και στην καλύτερη περίπτωση θα ήθελα να το χρεωθεί ο κ. Γεωργιάδης προσωπικά και όχι όλη η παράταξη της Νέας Δημοκρατίας.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κύριε Γεωργιάδη, να συνεννοηθούμε για κάτι. Καταλαβαίνω ότι έχουν γίνει αναφορές στο πρόσωπό σας. Εντάξει.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Βεβαίως.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΗΤΑΡΑΚΗΣ: Η τελευταία είναι καθαρά προσωπική.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Από την άλλη μεριά, παρακαλώ να συνεννοηθούμε για μια στοιχειώδη επαφή με την πραγματικότητα.

Συζητάμε το νομοσχέδιο για την ιθαγένεια προφανώς σε μια περίοδο όπου και άλλα πολύ σοβαρά θέματα είναι πάνω στο τραπέζι. Αν αρχίσουμε τώρα την πολιτική αντιπαράθεση των επιχειρημάτων, κύριε Γεωργιάδη, θα ανταπαντήσει ο Υπουργός. Περιμένει με υπομονή ο κ. Παναγιώταρος να τελειώσουν οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Δυο λεπτά θέλω. Η Βουλή είναι ζωντανό πράγμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Έχουμε επτά κόμματα επί δυο Κοινοβουλευτικούς Εκπρόσωπους το καθένα, μας κάνει δεκατέσσερις. Να μιλήσει και κανένας Βουλευτής.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Σε μένα αναφέρθηκε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Παρακαλώ για ένα λεπτό.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κατ' αρχάς, κύριε Υπουργέ, ως προς αυτά τα λεβέντικα, ότι αντιστέκεστε και τέτοια, σας διαβάζω την επιστολή του κ. Τσίπρα. Το μεταφράζω κατευθείαν για λόγους χρόνου: Θα ήθελα να σας ενημερώσω ότι η απάντηση της ελληνικής κυβέρνησης στις απαιτήσεις της τρόικας, στους θεσμούς όπως τους λέτε, για την κάλυψη του δημοσιονομικού κενού του 2015 και του 2016 -το διαβάζω στα αγγλικά γιατί έχει ενδιαφέρον- «has been absolute and complete»,

έχει γίνει, δηλαδή, απόλυτη και πλήρης. Η συμμόρφωσή σας δηλαδή, με την υπογραφή του Αλέξη Τσίπρα στις απαιτήσεις της τρόικας ήταν απόλυτη και πλήρης. Άρα, αφού έχετε στείλει επιστολή με την υπογραφή σας ότι η συμμόρφωσή σας με την τρόικα είναι απόλυτη και πλήρης, παρακαλώ η παλιά αντιμνημονιακή ατζέντα να αρχίσει να φεύγει σιγά-σιγά για να επιστρέψουμε στην πραγματικότητα.

Δεύτερον, καλώς ήρθατε στην πραγματικότητα. Τώρα καταλάβατε από τον κ. Ρέντσι ότι υπάρχουν δυνάμεις στην Ευρώπη που μας θέλουν εκτός ευρώ; Όταν σας το λέγαμε εμείς όλα τα προηγούμενα χρόνια και λέγαμε «βάλτε λίγο πλάτη και μη φωνάζετε συνέχεια, γιατί υπάρχουν δυνάμεις στην Ευρώπη που θέλουν να μας βγάλουν έξω» ξέρετε τι λέγατε; «Κανείς δεν μπορεί να μας βγάλει από το ευρώ» και «λέτε ψέματα». Το έχετε πει και εσείς προσωπικά εδώ. Τώρα ξαφνικά καταλάβατε ότι υπάρχουν τέτοιες δυνάμεις;

Δεν κατάλαβα, κύριε Βούτση. Όταν κυβερνούσε ο Σαμαράς και έλεγε στο ΣΥΡΙΖΑ «έλα βάλε λίγο πλάτη», εσείς μας βρίζατε για γερμανοτσολιάδες προσκυνημένους και τώρα μας λέτε πέμπτη φάλαγγα, γιατί δε σας βάζουμε πλάτη που εσείς δε μας βάζατε; Άρα, ας πείσουν λίγο οι τόνοι.

Τι είπα; Για να γίνει σαφές. Δυστυχώς είναι η πραγματικότητα. Τα έχετε κάνει θάλασσα. Πιο θάλασσα δε γίνεται.

Γιατί σε σχέση με τα λεφτά που δεν έχουμε πάρει και που είπατε ότι από πέρσι τον Αύγουστο δεν έχουμε πάρει τίποτα, σας υπενθυμίζω ότι ο δικός σας Υπουργός Οικονομικών έλεγε ότι δεν θέλουμε αυτά τα λεφτά. Και την πρώτη φορά που πήγε στο Eurogroup είπε: «δεν θέλουμε τα λεφτά». Και στην υπογραφή του που έβαλε στη συμφωνία της 23^{ης} Φεβρουαρίου είπε: «δεν θέλουμε τα λεφτά».

Αφού, λοιπόν, είπατε τριακόσιες φορές ότι δεν θέλετε τα λεφτά και αφού κατηγορούσατε εμάς ότι έχουμε καταντήσει τη χώρα σαν τον ναρκομανή που περιμένει τη δόση του -λέω αυτά που έλεγε ο κ. Τσίπρας, πριν αναλάβει την πρωθυπουργία- τώρα έρχεστε και μας λέτε: «Καλά, δεν βλέπετε ότι δεν μας δίνουν τα λεφτά;». Μα, αφού δεν τα θέλατε και αφού μας βρίζατε όταν εμείς καταφέραμε και τα παίρναμε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κύριε συνάδελφε, νομίζω ότι έγιναν κατανοητά τα επιχειρήματά σας.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Άρα, κύριε Βούτση, ακούστε. Τώρα συναντιόμαστε στους δρόμους του μνημονίου, ενός μνημονίου όμως από το οποίο εμείς βγάλαμε την Ελλάδα. Γιατί αν εμείς ήμασταν τώρα στην εξουσία, η Ελλάδα θα είχε βγει από το μνημόνιο, ενώ τώρα με εσάς στην εξουσία η Ελλάδα μπαίνει σε μεγαλύτερο, σκληρότερο και πιο μακροπρόθεσμο μνημόνιο.

ANNA ΒΑΓΕΝΑ: Είναι προσωπικό θέμα αυτό;

(Θόρυβος στην Αίθουσα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κύριε συνάδελφε, συζητάμε το νομοσχέδιο για την ιθαγένεια.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κατεβάστε τους τόνους και ξεκινήστε με μια συγγνώμη προς τη Νέα Δημοκρατία, αλλά κυρίως με ένα μεγάλο συγγνώμη προς τον ελληνικό λαό τον οποίο και εξαπατήσατε.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Πάντως, συμμεριστείτε και τη δυσκολία του συναδέλφου που προεδρεύει. Μην πιέζετε τόσο έντονα...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Με συγχωρείτε, κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο για μισό λεπτό.

Με τη δευτερολογία σας, κύριε Γεωργιάδη, επιβεβαιώσατε απολύτως την απροκάλυπτη συνηγορία στην πρόταση των δανειστών, η οποία απορρίφθηκε από την ελληνική Κυβέρνηση προδώρου. Τίποτα άλλο δεν σας λέω.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κύριε Παναγιώταρε, έχετε τον λόγο.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κατ' αρχάς, πριν ξεκινήσω να σχολιάσω και εγώ τα όσα είπαν

οι προλαλήσαντες, θα πρέπει να υπενθυμίσω σε διάφορους ελληνόφωνους ότι Έλληνας γεννιέσαι, δεν γίνεσαι και ας το πάρετε χαμπάρι. Ό,τι και να γίνει, αυτό δεν αλλάζει.

Ο κ. Γεωργιάδης πριν αναφέρθηκε και είπε «εμείς οι δεξιοί» αναφερόμενος στην Νέα Δημοκρατία, «εσείς οι αριστεροί» αναφερόμενος στο ΣΥΡΙΖΑ. Και εμείς προσθέτουμε: Και εμείς οι Έλληνες, οι οποίοι βάζουμε πάνω από τα μνημόνια τα οικονομικά το ζήτημα της πατρίδος και την προσπάθεια από κάποιους να αλλοιώσουν το χαρακτήρα αυτού του έθνους.

Φέρνετε, κύριοι της Κυβέρνησης, ένα εντελώς παράλογο εθνοκτόνο νομοσχέδιο, το οποίο προσπαθείτε να το στηρίξετε πάνω σε εντελώς τυχαία γεγονότα, όπως είναι το δίκαιο του τόπου και όχι το δίκαιο του αίματος που για χιλιάδες χρόνια τώρα ήταν ο στυλοβάτης, ο προστάτης του έθνους μας σε όλες τις δύσκολες -και όχι μόνο- στιγμές του.

Χρησιμοποιείτε με εντελώς αυθαίρετο τρόπο δικές σας θεωρίες και αμπελοφιλοσοφίες προκειμένου να μετατρέψετε σε δεδομένα αυτές τις φιλοσοφίες από τις οποίες βγάζετε εντελώς παράλογα και λάθος συμπεράσματα.

Ακούσαμε στη διάρκεια των διαβουλεύσεων στις επιτροπές, αλλά και σήμερα στην Ολομέλεια από την κυρία Υπουργό ότι τα παιδιά αυτά έχουν γνήσιους δεσμούς με την Ελλάδα και ότι αυτά τα παιδιά έχουν ενσωματωθεί και ότι δεν ακολουθούν την κουλτούρα των γονιών τους.

Λάθος, λάθος, λάθος! Η πραγματικότητα σας διαψεύδει πανηγυρικά και με το ντοκουμέντο, το οποίο ο κ. Παππάς σας έδωσε, όπου αλβανικής καταγωγής φαντάροι, που υπηρετούν στον ελληνικό στρατό «ενσωματωμένοι» στην ελληνική κοινωνία, σχηματίζουν με τα χέρια τους τον ξεπουπουλιασμένο αλβανικό αετό, το ίδιο που έκαναν και κάποιοι ποδοσφαιριστές αλβανικής καταγωγής, το ίδιο που έκαναν κάποιοι αρσιβαρίστες και πάει λέγοντας, για πολύ ταπεινά κριτήρια. Και πραγματικά, αφού τελείωσε το αντικείμενο για το οποίο ήθελαν την ελληνική υπηκοότητα, τώρα βγάζουν τον πραγματικό τους εαυτό. Αυτοί οι δεσμοί δεν είναι καθόλου γνήσιοι, είναι ευκαιριακοί και μόνο.

Κύριε Υπουργέ, είπατε για τον Οδυσσέα Τσενάι. Θα σας πω μόνο μια κουβέντα από αυτά που έχει πει ο Οδυσσέας Τσενάι και είναι πάρα πολλά: «Δεν αισθάνομαι Έλληνας. Με έβαλαν να πω το αντίθετο, όταν ήμουν μικρός!»

Και το γεγονός ότι ο Οδυσσέας Τσενάι διαπρέπει -εντός ή εκτός εισαγωγικών- σε ένα πανεπιστήμιο ιδιωτικό της Αμερικής με μία υποτροφία, δείχνει ότι είναι προδιαγεγραμμένη η μοίρα του, ασχέτως αν είναι καλός μαθητής ή όχι -ξέρουμε πώς λειτουργούν αυτά- και πού θα καταλήξει μετά από λίγο καιρό ο Οδυσσέας Τσενάι. Κι αν λέγεται Οδυσσέας. Ρωτήστε να δείτε ποιο είναι το πραγματικό μικρό του όνομα, για να δούμε. Το λέω για να καταλάβετε ότι δεν ενσωματώθηκε ποτέ και ότι τότε έγινε όλη αυτή η ιστορία με την ελληνική σημαία γιατί ο νομοθέτης, όταν έφτιαχναν αυτόν τον άγραφο νόμο ότι ο καλύτερος μαθητής θα πρέπει να σηκώνει την ελληνική σημαία, δεν είχε υπ' όψιν του ότι στην πατρίδα μας θα έρθουν εκατομμύρια λαθρομετανάστες, οι οποίοι θα μπορούσαν κι αυτοί να σηκώνουν για το χαβαλέ τους την ελληνική σημαία, για την οποία δεν τους καίγεται καρφί.

Επίσης, βλέπουμε τι γίνεται με τους νέους τρίτης, τέταρτης, πέμπτης γενιάς στην Αμερική, στην Ευρώπη, όπου, αντί να ενσωματώνονται, υπερισχύει το DNA -η δύναμη του αίματος- και αποκτούν πολύ περισσότερο τη συνείδηση της πατρίδας, που είχαν οι παππούδες τους και οι προπαππούδες τους, απ' ό,τι αυτοί που ενδεχομένως δεν την έχουν ζήσει ποτέ. Αυτό δείχνει ότι πάντοτε το DNA του αίματος υπερισχύει οποιασδήποτε άλλης φιλοσοφίας, όπως αυτής της οποίας θέλετε να μας επιβάλετε.

Και κάτι ακόμα. Αν όλοι αυτοί που θέλετε να τους δώσετε την ελληνική ιθαγένεια, να πάρουν ένα ελληνικό διαβατήριο, είχαν τη δυνατότητα να διαλέξουν μεταξύ ενός ελληνικού κι ενός γερμανικού ή ενός αγγλικού ή ενός αμερικανικού διαβατηρίου, πιστεύετε ότι θα διάλεγε έστω και ένας από αυτούς το ελληνικό διαβατήριο; Όχι. Γι' αυτό, λοιπόν, μην μας πουλάτε φούμαρα για δεσμούς και για ενσωμάτωση.

Είπατε -φύγατε, κυρία Υπουργέ- ότι «συμφωνούμε στο μείζον». Ποιοι συμφωνείτε; Μεταξύ σας συμφωνήσατε. Αν κάνετε

ένα δημοψήφισμα, θα «φάτε πόρτα» από τον ελληνικό λαό που όμοια δεν θα έχετε ματαδεί. Κι απ' ό,τι φαίνεται, λόγω της Χρυσής Αυγής θα έχουμε ωραίες εξελίξεις και στο εν λόγω νομοσχέδιο.

Είπατε, κυρία Υπουργέ ότι «βάζει σε προτεραιότητα τα παιδιά και το μέλλον τους». Εις βάρος του μέλλοντος ενός ολόκληρου έθνους, του ελληνικού. Και αν είναι να τα βάλουμε στο ζύγι, προτιμούμε το μέλλον του ελληνικού έθνους από το μέλλον αυτών των παιδιών. Και αν θέλετε τόσο πολύ και αγαπάτε αυτά τα παιδιά, να τους δώσετε κάποια αστικά δικαιώματα, να τους δώσετε έναν έπαινο, να τους δώσετε κάτι άλλο, όχι την ελληνική ιθαγένεια.

Είπατε, επίσης -δικά σας λόγια- ότι βλέπουμε ότι όλο το νομοσχέδιο περιστρέφεται γύρω από την ελληνική παιδεία, το οποίο για σας αποτελεί ένα κριτήριο. Αυτοί έτσι τυπικά να μπουν στην Α' δημοτικού και να φύγουν στην Ε' δημοτικού, να πάρουν ένα διαβατήριο, να πάρουν άδεια παραμονής οι γονείς τους και όλα καλά. Αλήθεια, το ζήτημα της ποιότητας; Διότι η ελληνική παιδεία αυτήν τη στιγμή δεν κάνει Έλληνες τους Έλληνες, φανταστείτε πόσω μάλλον κάποιους οι οποίοι δεν είναι Έλληνες και απλώς συμμετέχουν στα ελληνικά σχολεία.

Και κάτι ακόμα, επειδή πολύς λόγος γίνεται κατά καιρούς για τον Ισοκράτη. Βέβαια, το έχετε καταλάβει μάλλον και τώρα το έχετε βάλει στην πάντα. Για όσους έχετε διαβάσει τον Ισοκράτη, τι λέει με απλά λόγια; «Έλληνες είναι όσοι από τους Έλληνες μετέχουν της ημετέρας παιδείας». Πολύ αυστηρά τα κριτήρια.

Είπατε ότι «γίνεται στο πλαίσιο της νομιμότητας». Πώς γίνεται αυτό; Με την παράνομη είσοδο εκατομμυρίων λαθρομεταναστών που στην πορεία με μαϊμού χαρτιά από επίορκους αστυνομικούς, δημοσίους υπαλλήλους, πήρανε χαρτιά; Αυτή είναι η νομιμότητα;

Είπατε ότι λάβατε υπ' όψιν το Συμβούλιο της Επικρατείας. Το είδαμε αυτό. Δεν θα διαβάσω την απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας, γιατί δεν έχω χρόνο. Το μόνο που λάβατε υπ' όψιν σας είναι οι δικοί σας άνθρωποι, οι διάφορες ΜΚΟ που χρηματοδοτούν αδρά τους δικούς σας ανθρώπους, που βρίσκονται στην Κυβέρνηση είτε ως Υπουργοί είτε ως επιστημονικοί συνεργάτες κ.λπ.. Το ίδιο και οι ανεξάρτητες αρχές, το ίδιο και οι κοινότητες των λαθρομεταναστών. Το μόνο που σας ενδιαφέρει είναι να προλάβετε -γιατί ξέρετε ότι από το Συμβούλιο της Επικρατείας και αυτό το νομοσχέδιο, αν περάσει, θα καταργηθεί- να ελληνοποιήσετε όσο το δυνατόν περισσότερους εκ των αλλοδαπών που θέλουν να πάρουν την ελληνική ιθαγένεια.

Κι εδώ επιτρέψτε μια μικρή παρένθεση σχετικά με το «χέρι» που έβαλε ο Αντιπρόεδρος στον κ. Παππά για το σκίσιμο του μόνου. Μα, εδώ ολόκληρος Πρωθυπουργός έσκισε τα μνημόνια δύο χρόνια, το σκίσιμο δυο χαρτιών σας πείραξε;

Είπατε ότι οι νέοι μας δεν μπορούν να εκμεταλλευτούν τις δυνατότητες που τους δίνονται. Ενώ οι Έλληνες που φύγουν κατά χιλιάδες στο εξωτερικό εκμεταλλεύονται όλες τις δυνατότητες που τους παρέχει το ελληνικό κράτος.

Θέλετε το νομοσχέδιο να μείνει και να πετύχει. Πώς; Με αυτά τα οποία φέρατε; Δεν πρόκειται να πετύχει καθ' οιονδήποτε τρόπο.

Βλέπουμε ότι στο εν λόγω νομοσχέδιο, στη σελίδα 4 της αιτιολογικής έκθεσης, χρησιμοποιείτε τον όρο «εθνική ταυτότητα». Βλέπουμε a la carte χρησιμοποίηση όρων που τους απεχθάνεστε, τους σιχαίνεστε.

Όπως, επίσης, χρησιμοποιείτε a la carte, όπως είπα και ο κ. Αρβανίτης, την περίπτωση του Ισραήλ. Για εφαρμόστε ό,τι εφαρμόζει και το Ισραήλ στην πατρίδα του για το ζήτημα της ιθαγένειας! Ή χρησιμοποιείτε τώρα τον Πούτιν. Τον αγαπήσατε ξαφνικά. Για δείτε τι κάνει η Ρωσία στα συγκεκριμένα ζητήματα!

Μιλήσατε για κράτος δικαίου και σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Ποιων δικαιωμάτων, των Ελλήνων που εδώ και δεκαετίες από τους λαθρομετανάστες τούς έχει γίνει ο βίος αβίωτος και από τα μνημόνια;

Μιλήσατε για άδεια διαμονής σε όσους θέλουν να επενδύσουν. Μόνο οι τζιχαντιστές έχουν κεφάλαια. Μιλήσατε ότι θα παίρνουν την ιθαγένεια όσοι είναι θύματα ενδοοικογενειακής βίας. Μα, στις κοινωνίες τους είναι καθημερινό φαινόμενο, είναι παραδοσιακό φαινόμενο και εμείς ξαφνικά θα πρέπει να το πά-

ρουμε στην καμπούρα μας;

Είπατε ότι ήρθαν αυτοί για να ριζώσουν. Ναι, για να ξεριζώσουν εμάς. Ε, λοιπόν, δεν θα σας γίνει. Μιλήσατε για καθολική συμμετοχή και δημοκρατία στη λήψη των αποφάσεων. Αναφερθήκατε στο πρόβλημα των ενσήμων. Αλλά όλα αυτά δεν κάνουν πουθενά. Η ιθαγένεια δεν είναι κάτι νομικό και αφηρημένο και μην το συγχέετε με τα πολιτικά δικαιώματα.

Και επαναλαμβάνουμε, ισχύει για το άρθρο 4 του Συντάγματος -που το επικαλεστήκατε και στην επιτροπή- ό,τι ισχύει και στο ζήτημα της σημαίας. Πού να ήξερε ο νομοθέτης ότι θα έχουμε τριάντα εκατομμύρια παράνομων λαθρομεταναστών, ισλαμιστών στη συντριπτική τους πλειοψηφία, στην πατρίδα μας εν έτει 2015; Απαιτούμε σεβασμό στο Σύνταγμα και την ιστορία μας. Δρομολογείτε με όσα κάνετε νομιμοποίηση και μονιμοποίηση ισλαμικής κοινότητας με ό,τι αυτό συνεπάγεται. Τα βλέπετε καθημερινά.

Εξάλλου, όπως είπατε εσείς, κυρία Υπουργέ, -πολύ σωστά το είπατε- ζουν εδώ σαν Έλληνες. Εσείς το είπατε «σαν Έλληνες», γιατί δεν είναι Έλληνες και δεν θα γίνουν ποτέ.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Συγχωρέστε με ένα λεπτό.

Την ίδια ώρα η Ευρώπη που επί της ουσίας καταργεί τη Συνθήκη Σένγκεν, η Ουγγαρία, που δεν είναι χώρα υποδοχής λαθρομεταναστών, καταργεί μονομερώς τη Συνθήκη Δουβλίνου II και πάει λέγοντας και εσείς ζείτε σε άλλο κόσμο. Μέχρι τώρα έχει στοιχίσει 11.000.000.000 στην Ευρωπαϊκή Ένωση μόνο η επαναπροώθηση.

Είναι τιμή μας που -όπως λέτε- η Χρυσή Αυγή είναι η μοναδική πολιτική δύναμη που είναι απέναντι σε αυτό το νομοσχέδιο. Γιατί αυτή είναι η πραγματική ουσία. Και οι ΑΝΕΛ -όπως είπαν τράι πολλοί εκ των προλαλησάντων ομιλητών- δεν μπορούν να βγάλουν την ουρά τους απ' έξω μην ψηφίζοντας το συγκεκριμένο νομοσχέδιο. Εδώ θα πρέπει να βάλετε κόκκινες γραμμές και όχι ψεύτικες και ροζουλί δήθεν γραμμές για μνημόνια και για άλλες ιστορίες.

Όλοι εσείς -κλείνοντας- είστε οι φανατικότεροι θιασώτες της παγκοσμιοποίησης σε όλα τα επίπεδα, είτε ως έμμισθα όργανα ΜΚΟ, Διεθνών Οργανισμών, ανεξαρτήτων αρχών είτε λόγω των ιδεολογιών σας είτε γιατί τα προσωπικά χούγια πολλά από εσάς υπερισχύουν της πατρίδος. Επιθυμείτε την εξάλειψη αξιών όπως πατρίδα, θρησκεία, οικογένεια, Ορθοδοξία.

Είστε οι καλύτεροι συνοδοιπόροι των εχθρών της πατρίδας, της Τουρκίας, η οποία τρίβει τα χέρια της που βλέπει αυτήν τη στιγμή να μπαίνουν εκατοντάδες χιλιάδες λαθρομετανάστες που μας τους βάζει μέσα και εσείς να τους υποδέχεστε με ανοιχτές αγκάλες και να τους νομιμοποιείτε. Και όλα αυτά γιατί μισείτε την Ελλάδα. Είστε πολύ μικροί εάν νομίζετε ότι με αυτό το νομοσχέδιο θα αλλάξετε τον ρου της ιστορίας.

Και τελειώνοντας, Έλληνες γεννιέσαι, δεν γίνεσαι.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από τη πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να συνεννοηθούμε για την επόμενη ώρα που μας μένει, μέχρι τις 19.00'. Θα μιλήσουν δύο συνάδελφοι ακόμα, ο κ. Μητράκης και ο κ. Γρέγος. Θα ακολουθήσουν οι δύο Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι, ο κ. Καρκατσούλης και ο κ. Κόκκαλης. Και εάν μείνει το τελευταίο επτάλεπτο ή οκτάλεπτο, θα μιλήσει ο συνάδελφος κ. Μουσταφά. Δεν μπορούμε να προχωρήσουμε, παρά μόνο έτσι.

Μία παράκληση, οι δύο συνάδελφοι που ακολουθούν, ο κ. Μητράκης και ο κ. Γρέγος, να μείνουν στο επτάλεπτο, διότι δεν θα προλάβουν να μιλήσουν οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι των δύο άλλων κομμάτων. Και αυτό δεν θα είναι δίκαιο.

Ορίστε, κύριε Μητράκη, έχετε τον λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΗΤΡΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η διακυβέρνηση του τόπου απαιτεί πρώτον να αναγνωρίζουμε τα προβλήματα, να θέτουμε προτεραιότητες και να βρίσκουμε λύσεις.

Σε αυτό το πλαίσιο καλωσορίζω τη δημιουργία του Υπουργείου για το μεταναστευτικό θέμα. Πράγματι πλέον είναι ένα Υπουργείο που χρειάζεται. Αλλά ποιο είναι το κύριο πρόβλημα

σήμερα; Ποιο είναι το μείζον; Είναι το θέμα της ιθαγένειας; Αυτό είναι το μείζον θέμα μεταναστευτικής πολιτικής;

Ίσως κάποιοι συνάδελφοι στο ΣΥΡΙΖΑ το πιστεύουν. Δεν το πιστεύουν, όμως, οι συγκυβερνώντες των ΑΝΕΛ. Και νομίζω ότι -το είπε και ο Κοινοβουλευτικός μας Εκπρόσωπος- στο πλαίσιο μιας συγκυβέρνησης θα πρέπει να υπάρχει ένα κοινό πλαίσιο. Αλλά αυτό είναι ένα εσωτερικό σας θέμα που πρέπει να το δείτε, κυρίως καθώς έρχονται και άλλα θέματα προς συζήτηση πιθανόν τις επόμενες ημέρες.

Ποιο, λοιπόν, είναι το μείζον θέμα; Το μείζον θέμα είναι οι μεταναστευτικές ροές, οι οποίες έχουν εξαπλασιαστεί στη χώρα μας το 2015 σε σχέση με το 2014. Και είναι το θέμα της επίκαιρης επερωτήσεως που η Νέα Δημοκρατία φέρνει στην Ολομέλεια την Παρασκευή.

Ο όγκος των ροών είναι παράγων που καθορίζει τελικά και την πολιτική μας για την ιθαγένεια. Γιατί εντελώς διαφορετικά νομοθετείς σε μια χώρα που έχεις ελάχιστες ροές και διαφορετικά πρέπει να νομοθετείς σε μια χώρα που έχει ένα τεράστιο πρόβλημα παράνομης, παράτυπης μετανάστευσης.

Γι' αυτό η Νέα Δημοκρατία επιμένει και στην ανάγκη εννεαετούς βασικής εκπαίδευσης για τα παιδιά που ζητούν την ελληνική υπηκοότητα, για να αποδείξουν στην πράξη ότι έχουν δεσμούς με τη χώρα μας και δεύτερον ότι έχουν φτάσει στην κατάλληλη ηλικία για να μπορούν οι ίδιοι να επιλέξουν αν θέλουν την ελληνική υπηκοότητα.

Θυμίζω ότι η υπηκοότητα είναι κυριαρχικό δικαίωμα ενός κράτους, δεν είναι δικαίωμα κανενός που μπαίνει στη χώρα μας. Είναι δικό μας δικαίωμα να επιλέξουμε εάν θέλουμε και πότε να απονεύσουμε την ελληνική ιθαγένεια.

Πρέπει, όμως, να τονίσω ότι αυτήν τη στιγμή υπάρχει ένα πολύ μεγάλο πρόβλημα. Η χώρα μας είναι ο ευκολότερος προορισμός στην Ευρώπη για τους παράνομους μετανάστες, η ασφαλέστερη χώρα για να περάσουν, η πιο φιλόξενη και με το σημερινό νομοσχέδιο την κάνουμε ακόμα πιο φιλόξενη, ενώ βλέπετε, κύριε Υπουργέ, ότι η Κυβέρνηση αυτήν τη στιγμή αντιμετωπίζει τεράστια προβλήματα στην ανθρωπιστική διαχείριση των ροών που υπάρχουν προς τη χώρα μας.

Είπε κάποιος συνάδελφος πριν από τον ΣΥΡΙΖΑ: «Μα, νομίζετε ότι αυτός που βρίσκεται στο εξωτερικό κάνει επιλογή του πού θα πάει;». Φυσικά και κάνει, όχι αυτός, αλλά τα οργανωμένα κυκλώματα, οι λαθρέμποροι, αυτοί που όλοι συμφωνούμε σ' αυτήν την Αίθουσα ότι είναι εγκληματίες, αυτοί επιλέγουν να τους πάνε εκεί που θα μπουν εύκολα, εκεί που δεν υπάρχει δόγμα αποτροπής, εκεί που η Κυβέρνηση δεν εφαρμόζει τις συμφωνίες επαναπροώθησης και αυτοί οι δυστυχείς άνθρωποι -γιατί είναι δυστυχείς άνθρωποι- έρχονται στη χώρα μας.

Τι λέει σήμερα η Ολομέλεια της Βουλής; Ο ΣΥΡΙΖΑ μόνος του, απ' ό,τι φαίνεται, χωρίς τους ΑΝΕΛ, λέει ότι «εδώ θα είμαστε ακόμη πιο φιλόξενοι, επιλέξτε την Ελλάδα». Δηλαδή τελικά συμβάλλουμε στη μεγιστοποίηση μιας ανθρωπιστικής κρίσης, ενώ το κίνητρό μας είναι να την αντιμετωπίσουμε.

Μιλήσατε για προτεραιότητες και λύσεις. Το άρθρο 13 θέτει ένα πολύ σημαντικό ερώτημα για το παραγωγικό μοντέλο που πρέπει να έχει αυτή η χώρα και μέχρι στιγμής η Κυβέρνηση δεν έχει μιλήσει ούτε στην Ολομέλεια ούτε και στην πράξη για παραγωγικό μοντέλο, αλλά έχει μιλήσει για ένα πλήρες «πάγωμα» της οικονομίας.

Πρέπει να ξεπεράσουμε τα όρια μνημόνιο και αντιμνημόνιο. Όμως, εάν θέλετε να είμαστε ειλικρινείς μεταξύ μας, ο ΣΥΡΙΖΑ είναι ένα κατ' εξοχήν μνημονιακό κόμμα. Γιατί; Γιατί μόνον τα ελπίδα είναι να πάρει τη δόση. Το μόνο του σχέδιο είναι να υπογράψει μια νέα συμφωνία με τους δανειστές. Κατά συνέπεια, είναι ένα μνημονιακό κόμμα. Το αν θα κάνει καλύτερη ή χειρότερη διαπραγμάτευση θα φανεί στην πράξη.

Βέβαια, η πρόταση Τσίπρα μιλά για πολλαπλάσια μέτρα απ' αυτά που προβλέπονταν το 2014. Γιατί; Μα, γιατί «πάγωσε» η ελληνική οικονομία, γιατί δεν υπάρχει παραγωγικό μοντέλο, γιατί δεν προχωρούν οι ιδιωτικοποιήσεις, δεν προχωρούν τα μεγάλα έργα, δεν προχωρούν τα ΣΔΙΤ, δεν προχωρούν τα έργα του fast track, αυτά που το 2014 για πρώτη φορά μετά το 2007 έφεραν τη χώρα μας σε θετικό πρόσημο ανάπτυξης, αυτά που το 2013

και το 2014 για πρώτη φορά από το 1948 έφεραν τη χώρα μας σε θετικό ισοζύγιο εισαγωγών-εξαγωγών, αυτά που το 2014 δημιούργησαν καθαρά ενενήντα εννέα χιλιάδες θέσεις εργασίας, σύμφωνα με την «ΕΡΓΑΝΗ». Σίγουρα δεν φθάνουν, αλλά είχαμε πάρει μία κατεύθυνση. Ο ΣΥΡΙΖΑ, όμως, μας γυρίζει πάλι στη λογική του δημοσίου.

Κύριε Υπουργέ, και να συμφωνούσα μαζί σας, η πραγματικότητα είναι ότι αυτή η Κυβέρνηση δεν έχει τους πόρους, για να κάνει μια πολιτική δημοσίων επενδύσεων. Άρα, ακόμη και να συμφωνήσουμε, που δεν συμφωνούμε, αυτοί οι πόροι δεν υπάρχουν.

Το άρθρο 13 έρχεται εντελώς απροετοίμαστο στη Βουλή. Λέει: Το δημόσιο να δημιουργήσει μια εταιρεία, για να συμμετάσχει σε αγωγούς, λαμβάνοντας το ερέθισμα από το μνημόνιο συνεργασίας που υπέγραψε η Ελλάδα με τη Ρωσία για τον αγωγό Greek Stream.

Όμως, γιατί χρειάζεται γι' αυτό μια δημόσια εταιρεία; Κατ' αρχάς, αυτή η εταιρεία δεν έχει κεφάλαιο. Παίρνει μόνο 1 εκατομμύριο ευρώ. Κατά συνέπεια δεν μπορεί να συμμετάσχει. Εάν τη θέλουμε απλώς για να αποκτήσει δικαιώματα, δηλαδή να αποκτήσει φορολογικά δικαιώματα, να αποκτήσει δικαιώματα από την ποσότητα αερίου που περνά μέσα από την Ελλάδα, να αποκτήσει καλύτερες τιμές η χώρα μας από το αέριο, αυτό δεν χρειάζεται μια εταιρεία, κύριε Υπουργέ, χρειάζεται μια σύμβαση του ελληνικού δημοσίου ή χρήση μιας από τις υπάρχουσες εταιρείες που ήδη λειτουργούν.

Βέβαια, μέσα στο άρθρο βλέπουμε κάτι ασυνήθιστο, ότι την ευθύνη ως μετόχου δεν θα την έχει το Υπουργείο Οικονομικών, που την έχει για όλες τις εταιρείες που συμμετέχει το δημόσιο, αλλά θα την έχει το Υπουργείο Παραγωγικής Ανασυγκρότησης. Μήπως απλώς μοιράζουμε στις συνιστώσες ο καθένας να έχει και από κάτι, για να είναι όλοι χαρούμενοι;

Και το πιο σημαντικό είναι ότι δεν μας απαντάτε τι ρίσκο αναλαμβάνει το ελληνικό δημόσιο, τι εγγυήσεις δίνει ως μέτοχος. Δηλαδή πώς κινδυνεύει η τσέπη του Έλληνα φορολογούμενου, αν τα πράγματα πάνε στραβά; Δεν μας το απαντά αυτό η Κυβέρνηση. Θα μου πείτε, όμως, ότι είναι επείγουσα η ανάγκη και γι' αυτό ήρθε στο νομοσχέδιο σήμερα.

Αν ήταν επείγουσα η ανάγκη, δεν θα προβλέπατε προεδρικό διάταγμα για την ίδρυση που θα σας πάει μετά το Σεπτέμβριο ή τον Οκτώβριο, θα είχατε προβλέψει μέσα στο νόμο το καταστατικό, αλλά έγινε λίγο πρόχειρα αυτή η δουλειά, χωρίς σχέδιο. Και με όλες αυτές τις εταιρείες και με όλες αυτές τις συμμετοχές του δημοσίου τελικά οδηγηθήκαμε στην κρίση.

Θα πω και ένα τελευταίο για την εκπρόθεσμη τροπολογία 178/67 για τους διοικητές των νοσοκομείων. Τι λέει ο κ. Κουρουμπλής; Να έχει δικαίωμα να τους απολύσει όποτε θέλει, χωρίς αποζημίωση. Είναι δεδομένο ότι τα δικαστήρια θα τους δώσουν αποζημίωση. Απλώς ο κ. Κουρουμπλής θα πει «εγώ δεν το ήξερα, τα δικαστήρια φταίνε, δεν φταίω εγώ, δε ζημίωσα εγώ το ελληνικό δημόσιο με την επιλογή μου».

Το πιο σημαντικό όποιος διαβάσει την τροπολογία είναι να δει ποια είναι η καταργούμενη διάταξη. Τι καταργούμε; Το παρόν πλαίσιο τι λέει; Λέει τριετείς συμβάσεις και κάθε χρόνο αιτιολογημένα μπορεί το Υπουργείο να τους απολύσει χωρίς αποζημίωση. Αυτή είναι η καταργούμενη διάταξη. Άρα, αν θέλει ο κύριος Υπουργός έναν διοικητή που δεν κάνει τη δουλειά του, με το παρόν πλαίσιο, χωρίς αποζημίωση, τον διώχνει. Αιτιολογημένα! Κι όταν τον διώξει αιτιολογημένα καταλαβαίνετε, κύριε Υπουργέ, δεν θα μπορέσει να πάει στα δικαστήρια και αν πάει, δεν θα δικαιωθεί. Άρα εδώ, δεν μας ενδιαφέρει το κόστος, μας ενδιαφέρει απλώς να βάλουμε άλλους κομματικούς στα νοσοκομεία, για τα οποία είστε πολύ περήφανος, κύριε Υπουργέ, που καταργήθηκε το πεντάευρο. Ίσως είναι και θετικό. Όμως, τα νοσοκομεία αυτή τη στιγμή δεν έχουν δίφραγκο στο ταμείο για γάζες. Σέβομαι από τη μια ότι ο κόσμος μπορεί να μην είχε το πεντάευρο, αλλά με αυτό το πεντάευρο το νοσοκομείο έβγαζε τα καθημερινά του. Έχετε άλλη εναλλακτική για τα καθημερινά; Γιατί η πολιτική δεν είναι καφενείο, η πολιτική δεν είναι μια φιλοσοφική συζήτηση, είναι ευθύνη πράξης και εναλλακτικές.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Ο συνάδελφος κ. Αντώνιος Γρέγος από τη Χρυσή Αυγή έχει τον λόγο για επτά λεπτά.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΓΡΕΓΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Δεν θα απευθυνθώ στην αρμόδια Υπουργό –δεν τη γνωρίζω, δεν θυμάμαι το όνομά της– όχι γιατί είναι μια υπάλληλος του Υπουργείου και εγώ ένας εκλεγμένος Βουλευτής, αλλά γιατί εμείς του πατριωτικού και εθνικού τόξου έχουμε συγκεκριμένες θέσεις, κρίσεις και απόψεις πάνω στα εθνικά θέματα.

Ακούσαμε πάρα πολλά σήμερα, ακούσαμε ακόμη και για αθλητές, για τον Αντετοκούνμπο –ή κάπως έτσι τέλος πάντων– ακούσαμε και για κάποια ζητήματα φυλετικά κατά τα άλλα. Όντως η φύση έχει προικίσει κάποιους ανθρώπους, όπως αυτόν τον Αντετοκούνμπο, να τρέχουν πιο γρήγορα, να πηδάνε πιο ψηλά και κάποιους άλλους στις ομάδες που παίζουν αυτοί οι άνθρωποι να τους δείχνουν πώς να το κάνουν, τους προπονητές τους, που συνήθως είναι λευκοί, αλλά σας λέω και πάλι είναι ζητήματα φυλετικά.

Δεν ξέρω αν εκνευριστήκατε από την κίνηση του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου του κ. Παππά, που έσκισε την αιτιολογική έκθεση και ξεχνάτε ότι κάποιοι άλλοι εδώ μέσα εκσφενδόνιζαν τα μνημόνια εναντίον συναδέλφων τους. Να δειξουμε και στον ελληνικό λαό αυτούς τους κατατρεγμένους «πρόσφυγες». Εδώ τους βλέπετε να αποβιβάζονται και να φωτογραφίζονται με τα smart phone. Και εδώ επίσης. Αυτές τις φωτογραφίες δεν θα τις καταθέσω στα Πρακτικά, τις χρειαζόμαστε μαζί με πάρα πολλές άλλες, για να τις δείχνουμε στον ελληνικό λαό.

Γράφει το νομοσχέδιο στο άρθρο 1: «Το ερώτημα αφορά τον πυρήνα της λαϊκής κυριαρχίας, υποκείμενο της οποίας είναι ο ελληνικός λαός, ο οποίος αποφασίζει τη σύνθεσή του». Μπούρδες! Ντροπή και αίσχος να συγχέεται ο ελληνισμός της διασποράς με τους λαθρομετανάστες.

Μετανάστες, πρόσφυγες, ήταν οι παππούδες μας που πήγαιναν σε βιομηχανικά αναπτυσσόμενες χώρες για να δουλέψουν, δηλώνοντας ακόμα και μόνιμη κατοικία και εργασία και τους κοιτούσαν ακόμα και στα δόντια και εκεί μετέφεραν και τον πολιτισμό μας. Γιατί αυτοί που έρχονται εδώ σαν λαθρομετανάστες δεν μεταφέρουν κανέναν πολιτισμό.

Τολμάτε να αναφέρετε και να σχολιάσετε την ιερή έννοια του έθνους και του αίματος. Αναφέρετε συχνά τη λέξη νόμιμοι μετανάστες. Εδώ να μην ξεχάσουμε να υπενθυμίσουμε ότι ο Σαμαράς άνοιξε τα σύνορα, γεμίζοντας τη χώρα με Αλβανούς κατσαπλιάδες και στη συνέχεια οι υπόλοιποι νομιμοποίησαν παράνομα κάθε καρυδιάς καρύδι, προκειμένου να μαζεύουν ψήφους. Όσο για τις άδειες παραμονής, όλοι γνωρίζουμε πώς τις έδιναν και πώς δίνονται και μάλιστα πολλοί εξοικονόμησαν πάρα πολλά χρήματα από αυτές τις διαδικασίες.

Η μπουρδολογία συνεχίζεται και στα άρθρα 2, 3 και 4. Στο άρθρο 6 τελικά, απ' ό,τι φαίνεται και αποδεικνύεται, κανένα κράτος-μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν τους θέλει στην πραγματικότητα, όπως και στο άρθρο 8 που διαβάζουμε για διαβατήρια και δικαιολογητικά, τα οποία προφανώς είναι πλαστά και ξέρετε πάρα πολύ καλά ότι η απόκρημνή τους αποτιμιάται γύρω στα 1.500 ευρώ. Δίνουν περίπου 5.000 ευρώ αυτοί οι κακόμοιροι πρόσφυγες, όπως τους λέτε εσείς, και άλλα 1.500 για τα ψεύτικα δικαιολογητικά τους.

Ακούσαμε κάτι γραφικά ότι θα θέλαν ένα καλύτερο νομοσχέδιο. Τι δηλαδή; Να παίρνουν την ιθαγένεια μόλις θα βγαίνουν από τα φουσκωτά; Κι από το Ποτάμι ότι οι λαθρομετανάστες –λέει– θα μπορούσαν να είναι και μια επένδυση. Να τους βάλουμε στο Χρηματιστήριο!

Ακούστε, προκαλείτε την οργή ακόμα και των ίδιων σας των ψηφοφόρων. Θα μπορούσαμε να χαρακτηρίσουμε το νομοσχέδιό σας φασιστικό, ρατσιστικό, ανθελληνικό, προδοτικό, αντισυνταγματικό και πάρα πολλά ακόμα.

Ποιος είναι όμως ο στόχος της Κυβέρνησης με αυτό το νομοσχέδιο; Ή καλύτερα, ποιο είναι το σατανικό σχέδιο της Κυβέρνησης; Είναι ένα σχέδιο που είχε εκπονήσει και η προηγούμενη κυβέρνηση.

Στόχος πρώτος: Η οικονομική εξόντωση των Ελλήνων

εργαζομένων. Αυτά θα τα δει ο ελληνικός λαός και θα τα βιώσει μακροπρόθεσμα.

Στόχος δεύτερος: Η ραγδαία αύξηση της ανεργίας, το κλείσιμο των μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων, η αύξηση του παρεμπορίου, η αύξηση της εγκληματικότητας, η διάλυση του κοινωνικού ιστού, η διάλυση της υγείας, η διάλυση της παιδείας, η διάλυση των ασφαλιστικών ταμείων, η διάλυση του τουρισμού, η καταρράκωση του εθνικού φρονήματος, η καλλιέργεια κλίματος διχονοίας και διχασμού, η ισλαμοποίηση της πατρίδας.

Και όλα αυτά τα εγκλήματα διαπράττονται εν πλήρει συνειδήσει των υπογραφόντων και ψηφισάντων το νομοσχέδιο. Και γι' αυτόν τον λόγο κρίνεται απαραίτητη η πολιτική και ηθική καταδίκη όσων ψηφίσουν αυτό το νομοσχέδιο.

Τα προαναφερόμενα μέτρα είναι βέβαιο ότι θα οδηγήσουν και στη σταδιακή βιολογική εξόντωση του μεγαλύτερου τμήματος του ελληνικού πληθυσμού σε συνάρτηση με το τεράστιο δημογραφικό πρόβλημα. Νοσηρά και αρρωστημένα μυαλά, οπαδοί του πολυπολιτισμού χαίρονται σήμερα με την κατάθεση αυτού του νομοσχεδίου.

Βεβαίως, αυτό το νομοσχέδιο θα είναι η ταφόπλακα για τον ΣΥΡΙΖΑ, όπως ήταν ο ΕΝΦΙΑ για τη Χούντα Σαμαρά και Βενιζέλου. Έχουμε χρέος να αντισταθούμε στην ψήφιση αυτού του νομοσχεδίου με μαζικές και αυξανόμενες συγκεντρώσεις, ακόμα και στο γραφείο της αρμόδιας Υπουργού, όχι μόνο εμείς οι Βουλευτές, αλλά όλος ο ελληνικός λαός, με μηνύσεις, με αγωγές.

Γιατί εδώ να υπενθυμίσουμε ότι η συγκεκριμένη Υπουργός δεν είναι εκλεγμένη Βουλευτής. Δεν χρειάζεται άρση της βουλευτικής ασυλίας. Μπορεί οποιοσδήποτε θεωρεί ότι αυτό το νομοσχέδιο είναι επιβλαβές -και είναι όπως πολύ καλά ξέρετε- να πάει να καταθέσει μήνυση και αγωγή εναντίον της.

Αλλά πρέπει να αντισταθούμε και με άλλα μέτρα, όπως τη μη πρόσληψη αλλοδαπών εργατών σε καταστήματα και επιχειρήσεις -πολλοί καταστηματάρχες το πράττουν ήδη αυτό, δεν παίρνουν στις επιχειρήσεις τους αλλοδαπούς εργάτες- και με πάρα πολλά ακόμα.

Λοιπόν, ας δώσουμε από αύριο σε αυτούς τους εισβολείς να καταλάβουν ότι η Ελλάδα δεν θα είναι γι' αυτούς ένας παράδεισος, όπως τους υποσχέθηκαν οι λαθροκινητές. Παράλληλα, ας δείξουμε στα παιδιά μας τις διαφορές μεταξύ των πολιτισμών των λαών, γιατί, όπως ξέρετε πάρα πολύ καλά, άλλο η «Καλύβα του Μπάρμπα-Θωμά» και άλλο η Ακρόπολη.

Ένα είναι βέβαιο, ότι αυτό το νομοσχέδιο-έκτρωμα θα το καταργήσουμε πάρα πολύ σύντομα, όπως θα καταργηθούν και οι λαθροϊθαγένειες. Σήμερα μιλάμε εξ ονόματος ολόκληρου του ελληνικού λαού και όχι ως τρίτη πολιτική δύναμη. Συμπεριωνόμαστε τα εκατομμύρια των Ελλήνων ενάντια στην Κυβέρνηση και το αποδεικνύουμε αυτό με πρόταση για δημοψήφισμα, το οποίο φυσικά δεν θα το ληψίστε να κάνετε, γνωρίζοντας ότι για πρώτη φορά έχετε ολόκληρο τον ελληνικό λαό απέναντί σας. Η στήριξη που ευαγγελίζεστε ότι είχατε χάνεται με την ψήφιση αυτού του λαθρο-νομοσχεδίου.

Εθνικιστικός άνεμος πνέει σε όλη την Ευρώπη. Τα απομεινάρια του μποσελβικισμού θα διαλυθούν πάρα πολύ σύντομα. Οι Έλληνες και Ευρωπαίοι πολίτες θα σπάσουν τα δεσμά, θα ελευθερωθούν και θα νικήσουν.

Ο Λαϊκός Σύνδεσμος Χρυσή-Αυγή μετά την εκλογική συντριβή του ΣΥΡΙΖΑ, όποτε γίνουν οι εκλογές, θα κληθεί να κυβερνήσει τη χώρα, όσους αγωνιστές και αν δολοφονήσει το κράτος και το παρακράτος, όσους και αν φυλακίσει, σε όσους και αν δεν δώσει το δικαίωμα να κάνουν μια ομιλία ή να έχουν μια συμμετοχή σε μία εκδήλωση. Ο ελληνικός λαός θα πυκνώσει τις τάξεις μας. Καλούμε τον ελληνικό λαό να κρατήσει ψηλά το εθνικό σύμβολο, να δώσει έναν αγώνα για μια ελεύθερη Ελλάδα σε μια ελεύθερη Ευρώπη.

Όσο για την συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, για τους μεν πρώτους, σήμερα, ζητώντας δημοψήφισμα να τους ξεμπροστάσουμε και τους εκθέτουμε. Για τους δε δεύτερους, θεωρούμε ότι τουλάχιστον γι' αυτόν τον λόγο και μόνο, που δέχονται να έρθει αυτό το νομοσχέδιο, θα έπρεπε να ρίξουν την Κυβέρνηση. Τι κι αν συμφωνήσατε σε οικονομικά μέτρα; Μετά απ' αυτό το νομοσχέδιο σε λίγα χρόνια δεν θα υπάρχουν Έλληνες για να τα εφαρμόσετε.

Ζητάμε και απαιτούμε την καταπόνηση της Υπουργού, την

άμεση απόσυρση του νομοσχεδίου, τον επανέλεγχο όλων των δικαιολογητικών που έχουν δοθεί -άδειες παραμονής, ακόμα και αστυνομικές ταυτότητες.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Επειδή διώκομαι και εγώ για τις ιδέες μου και για τις ομιλίες που κάνω, όπως και οι υπόλοιποι συναγωνιστές, για μένα και για όλους τους Έλληνες δεν υπάρχουν τέτοιοι πρόσφυγες. Όλοι αυτοί είναι λαθρομετανάστες.

Τέλος, να υπενθυμίσω ότι στο τελευταίο μέρος του νομοσχεδίου υπάρχουν αναρτημένα τα ονόματα των Υπουργών που θα το υπογράψουν. Εμείς θα φροντίσουμε αυτά τα ονόματα να μείνουν αναρτημένα στο διαδίκτυο και δεν πρέπει να τους ξεχάσετε ποτέ.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Ποταμιού κ. Παναγιώτης Καρκατσούλης έχει τον λόγο για δώδεκα λεπτά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο για μισό λεπτό;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ορίστε, κύριε Υπουργέ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Κάτι το οποίο είναι υποχρέωση. Σωστά εσείς δεν το κάνατε, αλλά είμαι σίγουρος ότι το επισημάνετε.

Είναι σαφές πως είναι κυβερνητική πολιτική και συλλογική κυβερνητική ευθύνη κάθε νομοσχέδιο που έρχεται για να ψηφιστεί, όπως και η εφαρμογή του. Με αυτήν την έννοια, θεωρώ εντελώς απαράδεκτη την προσωπική στοχοποίηση που έγινε από τον προηγούμενο ομιλητή προς τη συνάδελφο κ. Χριστοδουλοπούλου με επίκληση μάλιστα ότι πρέπει να πάνε άνθρωποι στο γραφείο της για να διαμαρτυρηθούν από αύριο κ.λπ..

Πρέπει να είμαστε πολύ προσεκτικοί σε αυτά τα ζητήματα, εάν θέλουμε κατ' ελάχιστον να κρατήσουμε την επικοινωνία μας τουλάχιστον σε επίπεδο δημόσιου λόγου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Μα, δεν είναι μόνο αυτό. Και η στοχοποίηση των Υπουργών που υπογράφουν είναι κι αυτό μια παρατυπία η οποία ήταν έξω από κάθε λογική ή κοινοβουλευτική διαδικασία.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

Κύριε Καρκατσούλη, έχετε τον λόγο για δώδεκα λεπτά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΡΚΑΤΣΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρακολούθησα τη συζήτηση γύρω από αυτό το ιδιαίτερος ενδιαφέρον και -θα έλεγα- ζωτικής σημασίας θέμα που έχει να κάνει με την ιθαγένεια και θα έλεγα ότι στην ολοκλήρωση αυτής της πρώτης συζητήσεως τα συναισθήματα τα οποία με διακατέχουν είναι -να το πω κομψά- αμφιθυμικά.

Η πρώτη ερώτηση η οποία μου έρχεται και είναι ρητορική, αλλά θέλω να την απευθύνω και σ' εσάς, είναι: Χωρούν παιχνίδια με τέτοια θέματα; Δηλαδή χωρούν παιχνίδια με το ζήτημα της ιθαγένειας; Χωρούν παιχνίδια με το ζήτημα της διαπραγματεύσεως; Το Ποτάμι λέει «όχι, δεν κάνουμε παιχνίδια».

Τι θέλω να πω και εξηγούμαι ευθύς αμέσως. Το Ποτάμι δήλωσε από την αρχή ότι θεωρεί θετικό το νομοσχέδιο για την απόδοση της ιθαγένειας στα παιδιά της δεύτερης γενιάς και το είπαμε στην επιτροπή και το είπε και η εισηγήτριά μας εδώ, αλλά παρ' όλα αυτά φαίνεται να εξακολουθούν κάποιοι να θέλουν να δημιουργήσουν εντυπώσεις γύρω από τη θέση του Ποταμιού.

Εμείς δηλώνουμε ευθαρσώς ότι ψηφίζουμε το νομοσχέδιο επί της αρχής. Ψηφίζουμε το νομοσχέδιο στα περισσότερά του άρθρα. Διατυπώσαμε μία δική μας πρόταση συγκεκριμένα για την περίπτωση 1Α του νομοσχεδίου που αφορά τα παιδιά που έχουν γεννηθεί εδώ. Και η διαφορά μας είναι η εξής απλή και νομίζω ότι πρέπει να την επαναλάβω, διότι από την άλλη πλευρά και οι συνάδελφοι της Κυβέρνησης έδειξαν επίσης να μην καταλαβαίνουν ακριβώς ποια είναι η δική μας πρόταση. Θα την πω, λοιπόν, ακόμη μια φορά όσο γίνεται πιο συνοπτικά.

Η δική μας πρόταση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι η εξής απλούστατη: Εφόσον το παιδί το οποίο γεννιέται εδώ και θέλει να πάρει την ιθαγένεια πρέπει να αποδείξει, όπως κάθε άλλος, ότι έχει οργανική σχέση με την Ελλάδα και τον ελληνισμό, δηλαδή την ελληνική κοινότητα εννοώ, αυτό το οποίο λέμε εμείς είναι ότι το παιδί πρέπει απ' ενός μεν να ολοκληρώσει τη βασική του εκπαίδευση, ούτως ώστε να ενταχθεί οργανικά στην ελληνική κοινωνία, να μάθει γράμματα με άλλα λόγια και απ' ετέρου -κι αυτό το δεύτερο είναι που μας παραξενεύει, γιατί οι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ κάνουν σαν να μην το ακούνε αυτό- αυτό το οποίο είπαμε είναι ότι η παραμονή των γονιών του ή του γονέα του πέντε χρόνια πριν γεννηθεί το παιδί στην Ελλάδα, συνεχώς να έχουν παραμονή, να είναι νόμιμοι και να είναι και συνέχεια εδώ, αυτό είπαμε ότι θα μπορούσε να αντικατασταθεί με τη νόμιμη παραμονή του γονιού κατά το χρόνο τον οποίο το παιδί πάει να γραφτεί στο σχολείο και εννοείται όταν το παιδί αποφοιτήσει από το σχολείο θα πρέπει ο γονέας να διαθέτει μία νόμιμη άδεια παραμονής στη χώρα.

Ερώτηση: Τι από τα δύο διασφαλίζει καλύτερα την οργανική σχέση του παιδιού; Γιατί για τα παιδιά συζητάμε, αν δεν απατώμαι. Να παραμένουν οι γονείς του πέντε χρόνια πριν γεννηθεί εδώ συνέχεια και χωρίς διακοπή ή να πάει το παιδί στο σχολείο πέντε χρόνια; Τι από τα δύο; Εμείς νομίζουμε ότι η απάντησή μας είναι προφανής. Εμείς θεωρούμε ότι θα γίνει καλύτερα η ένταξη του παιδιού εάν αυτό πάει στο σχολείο και πάει να ολοκληρώσει τη βασική του εκπαίδευση. Δεν καταλαβαίνω τι είναι παράξενο σ' αυτό.

Εν πάση περιπτώσει, ακόμη και αν διαφωνείτε, συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, θα μπορούσε η διαφωνία να μείνει εκεί. Εκείνο το οποίο, όμως, εμείς είδαμε στην συνέχεια αυτής της συζητήσεως είναι ότι υπήρχαν και άλλα θέματα. Δηλαδή, δεν είναι τόσο απλό το θέμα.

Για παράδειγμα, επικαλεστήκατε πολλές φορές και σήμερα και στη συζήτηση στην επιτροπή ότι αναγκαστήκατε να φέρετε αυτό το νομοσχέδιο σ' αυτήν τη μορφή διότι υπάρχει απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας, η οποία απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας δεν έλεγε τίποτα παραπάνω από αυτό το οποίο μόλις προείπα, ότι πρέπει να υπάρχει οργανική σχέση του αιτούντος την ιθαγένεια, εκείνου που παίρνει ιθαγένεια, με την ελληνική κοινότητα και με την ελληνική ταυτότητα.

Αναγκαστήκατε; Δηλαδή, δεν το πιστεύετε και αυτό το «δεν το πιστεύω, αλλά το κάνω», «θα έπρεπε» ή «ξέρετε, αν θα μπορούσα εγώ να φέρω ένα άλλο νομοσχέδιο, θα ήταν κάπως αλλιώς», νομίζω ότι επειδή είστε Κυβέρνηση, δεν σας τιμά. Δηλαδή, δεν είστε ένα κίνημα διαμαρτυρίας να λέτε μία άποψη, η οποία θα είχε την άλφα ή τη βήτα βαρύτητα στο κοινό σας. Εδώ νομοθετείτε και νομοθετείτε για όλο αυτά τα παιδιά και νομοθετείτε υπεύθυνα.

Θα σας ρωτήσω, λοιπόν, το εξής απλό: Πώς φαντάζεστε την εφαρμογή αυτού του νόμου όταν εσείς οι ίδιοι νομοθετώντας, ουσιαστικά λέτε ότι «το κάνω με βαριά καρδιά, δεν το εννοούσα, δεν θα ήθελα να το κάνω, κάπως έτσι»;

Κατά τη γνώμη μας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα πρέπει να είμαστε ξεκάθαροι όταν κάνουμε μία νομοθετική ρύθμιση, όπως αυτή, η οποία αφορά το μέλλον χιλιάδων παιδιών. Και αυτά τα χιλιάδες παιδιά εμείς θέλουμε να ενσωματωθούν στον εθνικό κορμό, θέλουμε να είναι Έλληνες, θέλουμε να είναι μαζί μας και νομίζουμε ότι πρέπει να είμαστε ξεκάθαροι σ' αυτό.

Αυτό το ανέφερα ως παράδειγμα για να πω ότι αυτό το συναίσθημα της αμφιθυμίας με διακατέχει γενικότερα, δηλαδή από τη μια «θέλω, αλλά δεν το εννοώ ακριβώς έτσι, το εννοούσα κάπως αλλιώς». Έχω την εντύπωση ότι αυτό δεν είναι η ποιότητα της πολιτικής που θα απαιτούσε αυτήν τη στιγμή ο τόπος και οι στιγμές, γιατί το ίδιο ακριβώς συμβαίνει, αν παρατηρήσετε, και στο τι ακριβώς διαμειβεται και στο τι συμβαίνει αυτήν τη στιγμή σε σχέση με τη διαπραγμάτευση, η οποία διεξάγεται και η οποία έχει φτάσει σε ένα πάρα πάρα πολύ κρίσιμο σημείο.

Εμείς χαιρετίσαμε -για να λυθεί και εδώ το θέμα- την πρωτοβουλία της Κυβέρνησης να προχωρήσει σε συμφωνία. Θα θέλαμε αυτό να ήταν ξεκάθαρο. Δηλαδή, θα θέλαμε να μην έχουμε μία συμφωνία εξωτερικού, αν μου επιτρέπεται ο όρος και μία άλλη συμφωνία εσωτερικού. Θα θέλαμε, δηλαδή, το ίδιο ακριβώς

σημα να εκπνεύσαν και προς τα έξω και προς τα μέσα. Ένα το κρατούμενο.

Δεύτερον, θα θέλαμε πάρα πολύ αυτή τη συμφωνία να μην ήταν έτσι όπως είναι, δηλαδή να μην ήταν μία συμφωνία η οποία είναι επαχθής για την οικονομία και είναι επαχθής για την κοινωνία.

Αντίλαμβάνομαι ότι τα επιχειρήματα τα οποία παρουσιάσατε εδώ, τα παρουσιάσατε μονομερώς. Δηλαδή, μονομερώς παρουσιάζετε ότι οι δανειστές είναι αυτοί οι οποίοι μονίμως ζητούν και λένε να επιβάλλουν όλο και πιο σκληρά μέτρα. Χωρίς να έχω καμία διάθεση να το αμφισβητήσω, διότι οι δανειστές έκαναν ακριβώς το ίδιο πράγμα και στα προηγούμενα χρόνια και το ίδιο ακριβώς πράγμα κάνουν και τώρα, δεν θεωρώ ότι από τη σκοπιά τη δική τους θα έπρεπε αυτοί να νοιαστούν για πράγματα που εμείς οι ίδιοι θα έπρεπε να έχουμε κάνει.

Εδώ ερχόμαστε να ελέγξουμε τη δική σας αποτελεσματικότητα και να σας κατηγορήσουμε για ολιγωρία όσον αφορά τον σχεδιασμό των πολιτικών, τον σχεδιασμό της διαπραγμάτευσης και το τελικό αποτέλεσμα.

Τι εννοούμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Θα μου επιτρέψετε στον χρόνο που εναπομένει να τοποθετηθώ λίγο και να πω και τις θέσεις του Ποταμιού επ' αυτών.

Θα σας πω τι πιστεύουμε εμείς για τα μέτρα λιτότητας, για τα οποία γίνεται συνεχώς η συζήτηση εδώ και χρόνια. Γίνεται μία πενταετία η συζήτηση, αν, δηλαδή, τα μέτρα λιτότητας άλφα ή βήτα, αν αυτά που πρότεινε το e-mail Χαρδούβελη ή το e-mail Βαρουφάκη ή η λίστα Βαρουφάκη ή δεν ξέρω εγώ τι είναι εκείνα καλύτερα από κάποια άλλα, τα οποία ήταν συγκριτικά λίγο καλύτερα ή λίγο χειρότερα. Εμείς θεωρούμε ότι αυτή είναι μία συζήτηση, η οποία -θα το πω πολύ απλά- δεν μιλάει για την ταμπакιέρα, δεν μιλάει για την ουσία του προβλήματος.

Θα έλεγα ότι η ουσία του προβλήματος χωρίς καμία περιστροφή έχει να κάνει με τις μεταρρυθμίσεις. Δηλαδή, θα ήμασταν σήμερα σ' αυτήν την κατάσταση, εάν είχαν προηγηθεί μεταρρυθμίσεις;

Εάν για παράδειγμα η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ, οι οποίοι κυβέρνησαν τα προηγούμενα πέντε χρόνια, είχαν προχωρήσει τις μεταρρυθμίσεις αποφασιστικά και με τόλμη, θα ήμασταν σήμερα σε αυτήν τη δύσκολη στιγμή που είμαστε;

Δεν εννοώ με αυτό βεβαίως ότι η σημερινή Κυβέρνηση δεν έχει ευθύνες, αλλά αυτή είναι μια άλλη κουβέντα που θα την κάνουμε μετά. Εννοώ ότι οι προηγούμενοι, με τα χίλια ζόρια προώθησαν κάποιες μεταρρυθμίσεις, φθάνοντας σε ένα αποτέλεσμα που θα έλεγα ότι ήταν πολύ αργά και πολύ λίγο.

Υπήρξαν σημειακές μεταρρυθμίσεις και βελτιώσεις θα έλεγα σε ορισμένα πεδία πολύ σημαντικές. Επίσης, υπήρξε μια οριακή ανάταξη της οικονομίας, η οποία όμως μπροστά στο κομματικό συμφέρον αποσιωπήθηκε και εν πάση περιπτώσει παρακάμφθηκε και ξαναπέσαμε σε αυτά τα οποία ξέραμε.

Έχουμε όμως τη νέα Κυβέρνηση, η οποία ήρθε διατρανώνοντας τη θέλησή της ότι θα βγει από αυτήν την πολιτική και θα προτείνει νέα μέτρα, νέες μεταρρυθμίσεις και ουσιαστικές αλλαγές, τις οποίες έχει ανάγκη ο τόπος.

Αντί γι' αυτά, είδαμε μια λίστα φόρων - αυτό τουλάχιστον έχουμε εμείς σαν πληροφορία. Αυτή η λίστα φόρων, γνωρίζετε και εσείς, γνωρίζουμε και εμείς, όπως και το σύνολο του ελληνικού λαού ότι οδηγούν σε εξουθένωση την ελληνική οικονομία και την ελληνική κοινωνία.

Ρωτώ, πού είναι οι μεταρρυθμίσεις; Προς χάριν παραδείγματος, θα ήταν μεταρρύθμιση, εάν ξεκινώντας τη διακυβέρνηση αποφασίζατε να κάνετε κάποια πράγματα: Για παράδειγμα, στο Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης, διαβάζω: «Διακόσιες ογδόντα μία δομές εντός Υπουργείου, εξήντα δύο δομές σε κάθε αποκεντρωμένη διοίκηση, τετρακόσια πενήντα ένα δημόσια νομικά πρόσωπα, ενενήντα τρεις περιφερειακές υπηρεσίες, μια δομή σε κάθε δήμο και πέντε δομές σε κάθε περιφέρεια».

Πείτε μου, σας παρακαλώ γι' αυτές τις δομές, οι οποίες δεν είναι απλά ότι καταναλώνουν δημόσιο χρήμα για τη συντήρησή τους, είναι τι παράγουν και στη συνέχεια αυτό το οποίο παράγουν, ποιες δευτερογενείς επιπτώσεις έχει στο σύνολο της πορείας της χώρας. Χρειαζόμαστε όλες αυτές τις δομές; Το λέω ως παράδειγμα.

Για παράδειγμα, το Υπουργείο Υγείας εποπτεύει τριακόσια δώδεκα δημόσια νομικά πρόσωπα, εκ των οποίων –προσέξτε– μόνο τα εκατόν εβδομήντα έξι είναι φορείς γενικής κυβέρνησης, εκατόν εξήντα τρία είναι νοσοκομεία. Τα υπόλοιπα μπορείτε να μου πείτε τι είναι; Από αυτά, τα εβδομήντα έξι, τα οποία ουδείς γνωρίζει ακριβώς τι κάνουν, επιχορηγήθηκαν πέρυσι με 130.102.244 ευρώ.

Πότε θα ασχοληθείτε με αυτά; Αυτά δεν έπρεπε από την αρχή να είναι η κεντρική σας μέριμνα; Δεν έπρεπε δηλαδή εσείς ως Κυβέρνηση να προωθήσετε αυτές τις μεγάλες μεταρρυθμίσεις, τις οποίες κατά τα λοιπά, όσον αφορά το λεκτικό σκέλος και την επιχειρηματολογία σας, εμείς συμφωνούμε;

Βεβαίως, αυτό είναι το πελατειακό κράτος. Βεβαίως, εδώ είναι η διαπλοκή, βεβαίως, εδώ είναι τα προβλήματα. Βεβαίως, αυτό οικοδομήθηκε στις δεκαετίες που πέρασαν από τα κόμματα τα οποία κυβερνήσαν. Εσείς όμως τι ακριβώς κάνετε; Το συνηρείτε; Παίζετε πάνω σε αυτό; Να πω αυτά τα οποία έχουμε πει ξανά και ξανά;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ολοκληρώνω σε ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Γιατί τέτοια ολιγωρία; Και γιατί από την άλλη μεριά τέτοια διάθεση να τοποθετείτε τους δικούς σας ανθρώπους με αυστηρά κομματικά κριτήρια, για τα οποία έρχεστε και επαίρεστε βεβαίως, φθάνοντας στο σημερινό σημείο για τα νοσοκομεία, το οποίο φυσικά έχει κάνει αίσθηση μεγαλύτερη από όλα τα προηγούμενα. Διότι, φθάνουμε σε σημείο να συζητάμε για ανθρώπους οι οποίοι έχουν αποδεδειγμένα τεθεί εκτός υπηρεσίας, που επανέρχονται στην υπηρεσία με την αιτιολογία ότι έληξε η ποινή τους.

Εν πάση περιπτώσει, αυτό που θέλω να πω ολοκληρώνοντας αυτήν την πρώτη τοποθέτηση, είναι ότι το Ποτάμι ήρθε στην πολιτική σκηνή, προσπαθώντας να κάνει δύο πράγματα: Αφ' ενός να μιλήσει με τη γλώσσα της λογικής και αφ' ετέρου να δείξει το δρόμο των μεταρρυθμίσεων, να επιμείνει στις μεταρρυθμίσεις.

Εμείς δηλώσαμε ότι θα στηρίζουμε την Κυβέρνηση, είπαμε από την αρχή ότι στηρίζουμε την Κυβέρνηση στην προσπάθεια που κάνει να μείνει η χώρα εντός ευρώ. Κατηγορηθήκαμε γι' αυτό ως βασιλικότεροι του βασιλέως και μάλιστα από εσάς τους ίδιους, τους συναδέλφους της Κυβέρνησης, ότι παραείμαστε βασιλικότεροι του βασιλέως.

Εμείς όμως όταν λέγαμε να αποφευχθεί η ρήξη, εννοούσαμε να αποφευχθεί η πιθανότητα η Ελλάδα να οδηγηθεί στη χρεοκοπία και στο παρελθόν. Εσείς δυστυχώς φλερτάρτε με το παρελθόν. Και αυτό που θέλουμε να σας πούμε είναι, έστω και την ύστατη στιγμή να προχωρήσετε, να κλείσετε τη συμφωνία και να πάμε να συζητήσουμε για τα ουσιαστικά, είτε αυτά έχουν να κάνουν με τη διαπραγμάτευση είτε έχουν να κάνουν με το πολύ σοβαρό θέμα της ιθαγένειας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Ποταμιού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων κ. Βασίλειος Κόκκαλης έχει τον λόγο για δώδεκα λεπτά.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΚΚΑΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία και κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αλλιώς ήθελα να ξεκινήσω την ομιλία μου.

Όμως, πρέπει να σηκώσω το γάντι, κύριε Γεωργιάδη. Στα Αρχαία Ελληνικά γνωρίζετε πώς λέγεται η λέξη «θράσος»; Διότι μιλήσατε για Αρχαία Ελληνικά. Δεν υπάρχει, γιατί οι αρχαίοι Έλληνες ήταν και σεμνοί και ταπεινοί. Το συνώνυμον της λέξης «θράσος» στα νεοελληνικά το γνωρίζετε; «Αδωνις Γεωργιάδης». Για ποιο λόγο; Γιατί μας κατηγορείτε ότι έχουμε συνέπεια. Είναι απίστευτο! Μας κατηγορείτε επειδή υποστηρίζουμε τις ίδιες θέσεις που υποστηρίζαμε το 2012. «Συνέπεια» είναι λέξη η οποία...

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Έγινε προσωπική αναφορά, θα απαντήσω.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΚΚΑΛΗΣ: Θα απαντήσετε, γιατί τα λέτε μισά, κύριε Γεωργιάδη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ο Πρόεδρος δίνει τον λόγο, κύριε Κόκκαλη.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΚΚΑΛΗΣ: Δεν άκουσα τι είπατε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ο Πρόεδρος θα δώσει τον λόγο και θα κρίνει αν θα απαντήσει ο κ. Γεωργιάδης.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΚΚΑΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Γεωργιάδη, δυστυχώς γνωρίζετε μισά πράγματα.

Κατ' αρχάς, ο μέτοικος ήταν αυτός που ζούσε στα όρια της αρχαίας Αθήνας και εστερειτό πολιτικά δικαιώματα. Μισά τα είπατε.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Τι είπα εγώ;

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΚΚΑΛΗΣ: Και δεν υπήρχε το μετοίκιον.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Και τι ήταν το μετοίκιον;

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΚΚΑΛΗΣ: Υπαινωθήκατε και πριν –δεν ήμουν στην Αίθουσα– για την αρχή της δεδηλωμένης.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Αφού δεν υπήρχε, το μετοίκιον τι ήταν;

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΚΚΑΛΗΣ: Ακούστε, αν μου πείτε από πού βγαίνει η λέξη «μετοίκιον», κύριε Γεωργιάδη...

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ήταν φόρος. Ποιος τον πλήρωνε;

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΚΚΑΛΗΣ: Κύριε Γεωργιάδη...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Αυτή η συζήτηση είναι πολύ ενδιαφέρουσα. Να την κάνουμε έξω μετά, πίνοντας και καφέ; Αφήστε να συζητήσουμε το θέμα.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΚΚΑΛΗΣ: Τα μισά πράγματα, κύριε Γεωργιάδη...

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Είναι περίεργο να μιλάτε για μία λέξη που δεν υπάρχει.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΚΚΑΛΗΣ: Υπαινωθήκατε ακόμα και συνταγματολόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κύριε Κόκκαλη, μην απαντάτε, σας παρακαλώ. Πρέπει να τελειώσουμε σε δέκα λεπτά.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΚΚΑΛΗΣ: Ακόμα και συνταγματολόγος γίνετε. Υπαινωθήκατε πριν για την αρχή της δεδηλωμένης ότι πιθανότατα να μην την έχει αυτή η Κυβέρνηση. Σας παραπέμπω στη γνωμοδότηση του πρώην κυβερνητικού συνταγματολόγου κ. Βενιζέλου για το πότε μια κυβέρνηση χάνει την αρχή της δεδηλωμένης. Προφανώς δεν ενημερωθήκατε, γιατί αν το ξέρατε, δεν θα υπαινωσώσασταν αυτό.

Τα εν οίκω μη εν δήμω, κύριε Γεωργιάδη. Το κόμμα σας τι θα κάνει στο άρθρο 1Β, όπως διαμορφώθηκε; Θα το ψηφίσει;

Η αδυναμία επιχειρημάτων οδηγεί στο να κατηγορούμε την άλλη πλευρά. Μας κατηγορείτε επειδή έχουμε την ίδια θέση, θέση που είναι αταλάντευτη για την ιθαγένεια.

Υπεισέρχομαι στο νομοσχέδιο. Τις θέσεις μας ως προς το νομοσχέδιο τις ανέπτυξε ο ειδικός αγορητής του κόμματός μας κ. Μαυραγάνης.

Θα επικεντρωθώ στο άρθρο 1, στο οποίο έχει γίνει μια τρομερή παρανόηση. Κατ' αρχήν, δεν άκουσα όλες αυτές τις μέρες εδώ τη λέξη «υπηκοότητα». Τεχνηέντως ακούγεται ότι η λέξη «ιθαγένεια» με τη λέξη «υπηκοότητα» είναι το ίδιο. Δεν είναι ακριβώς το ίδιο. Έχουν τις ίδιες έννοιες συνέπειες και η ιθαγένεια και η υπηκοότητα, αλλά η ιθαγένεια έχει σχέση με το έθνος. Τώρα, αν πειράζει κάποιους η λέξη «έθνος», εμείς δεν φταίμε σε κάτι.

Θα μπορούσε, εφόσον υπήρχε η ανάγκη, κύριε Υπουργέ, να επιβραβεύσουμε μετανάστες, να ενισχυθεί η διαδικασία της πολιτογράφησης σε ενήλικους με τη χορήγηση της υπηκοότητας και όχι η αθρόα πολιτογράφηση μέσω της κτήσης ιθαγενείας.

Προφανώς, παρανοείτε και έχετε ξεχάσει την απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας. Εμείς οι Βουλευτές σας θυμίζω ότι έχουμε ορκιστεί στο Σύνταγμα.

Σας παραθέτω συνοπτικά –συνοπτικότητα– επτά διατάξεις του Συντάγματος, οι οποίες αναφέρουν τη λέξη «έθνος». Το Σύνταγμα το δικό μας λέει τη λέξη «έθνος», δεν τη λέω εγώ, το άρθρο 1 παράγραφος 2 και 3 του Συντάγματος, το άρθρο 4, «Έλληνες είναι όσοι έχουν τα προσόντα που ορίζει ο νόμος», «επιτρέπεται να αφαιρεθεί η ελληνική ιθαγένεια μόνο σε περίπτωση που κάποιος ανέλαβε σε ξένη χώρα υπηρεσία αντίθετη προς τα εθνικά συμφέροντα», άρθρο 21 παράγραφος 1, «η οικογένεια ως θεμέλιο της συντήρησης και προαγωγής του έθνους», άρθρο 18, άρθρο 25 παράγραφος 4.

Συνεπώς επτά διατάξεις του Συντάγματος έχουν μέσα τη λέξη «έθνος». Δεν είναι δική μου ερμηνεία το τι έλεγε η Επιτροπή της

Αναθεώρησης του Συντάγματος το 1975, τα Πρακτικά για το τι σημαίνει «έθνος». Είναι η έννοια που υπερβαίνει χρονικά την εν ζωή κοινότητα των ανθρώπων και τα γεωγραφικά όρια του ελληνικού κράτους. Το έθνος αναφέρεται τόσο στις παρελθούσες όσο και στις μέλλουσες γενιές, τα συμφέροντα των οποίων πρέπει να υπηρξε η κρατική πολιτική αρχή, όπως ορίζει η αρχή της βιωσιμότητας, στο άρθρο 24 του Συντάγματος.

Άκουσα και από το ΚΚΕ ότι τρομάζουν με τον όρο «δίκαιο του αίματος». Μα, ο Έλληνας νομοθέτης το αναφέρει. Δεν το αναφέρουμε εμείς, το δίκαιο της ιθαγένειας το αναφέρει. Ο Έλληνας νομοθέτης, εναρμονιζόμενος πλήρως με τις επιταγές του Συντάγματος που σας ανέφερα, καθιέρωσε το δίκαιο της ιθαγένειας, το οποίο ισχύει αυτήν τη στιγμή που μιλάμε. Το δίκαιο της ιθαγένειας κάνει λόγο πρωταρχικό για το δίκαιο εξ αίματος, ότι αυτός ο οποίος έχει Έλληνα πατέρα δικαιούται να είναι Έλληνας.

Κατ' εξαίρεση περιέλαβε διατάξεις, οι οποίες καθιέρωσαν την πολιτογράφηση ενηλίκων αλλοδαπών αλλογενών, με εξατομικευμένη κρίση συλλογικού οργάνου της διοίκησης. Όποιος, δηλαδή, ενήλικος αλλοδαπός γνωρίζει πολύ καλά την ιστορία, γνωρίζει καλά τη γλώσσα, τον πολιτισμό, βεβαίως και να αποκτήσει, κυρία Υπουργέ, την ελληνική υπηκοότητα και να το ενισχύσουμε και να κάνουμε ακόμα πιο απλή αυτήν τη διαδικασία, την πολιτογράφηση αλλοδαπών αλλογενών.

Εν προκειμένω, όμως, θα μου επιτρέψετε, κυρία Υπουργέ, να πω ότι πρόκειται για μια αθρόα πολιτογράφηση με την κτήση της ιθαγένειας, η οποία είχε γίνει μόνο μετά από πόλεμο. Αυτό που επιχειρείτε να κάνετε έχει γίνει το 1913, όταν πολιτογραφήθηκαν με το νόμο του 1913, τον κυρωτικό της συνθήκης ειρήνης μεταξύ Ελλάδος και Τουρκίας, ο οποίος προέβλεπε την απονομή ελληνικής ιθαγένειας στους κατοικούντες στις πρώην οθωμανικές χώρες που περιήλθαν στην κυριαρχία της Ελλάδος. Από τότε κτήση ιθαγένειας.

Επαναλαμβάνω ότι άλλο είναι η υπηκοότητα, άλλο η ιθαγένεια. Συμφωνούμε, συνηγορούμε να γίνει απλούστερη η διαδικασία της πολιτογράφησης ενηλίκου, ο οποίος αποδεικνύει ότι γνωρίζει ελληνική ιστορία, ελληνική γλώσσα. Το γεγονός ότι είναι κάποιος νόμιμος στην Ελλάδα, το γεγονός ότι εκπληρώνει τα αυτονόητα σημαίνει ότι θα τον επιβραβεύσουμε με την απόδοση της ελληνικής ιθαγένειας; Όχι βέβαια.

Συνεπώς, κρίσιμη είναι η ύπαρξη γνήσιου δεσμού όχι όμως με το κράτος, διότι η υποχρέωσή του αλλοδαπού να είναι νόμιμος είναι αυτονόητη. Κρίσιμη είναι η ύπαρξη γνήσιου δεσμού με το έθνος. Αυτό άλλωστε είτε και η πρόσφατη απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας. Γι' αυτό και οι συγκεκριμένες διατάξεις προσκρούουν ευθέως στις άνω διατάξεις του Συντάγματος. Συνεπώς μια λέξη χαρακτηρίζει ειδικά αυτό το άρθρο, όχι επιμονή, εμμονή. Είναι άκαιρο και αντισυνταγματικό.

Εκτός των άλλων συμβαίνει και το εξής παράδοξο: Επιχειρεί ο νομοθέτης αυτήν τη στιγμή να δώσει σε ανήλικο ιθαγένεια, ενώ ο ενήλικος πατέρας του ή η μητέρα του είτε δεν μπορεί να αποκτήσει υπηκοότητα είτε δεν θέλει. Δεν είναι παράδοξο, κυρία Υπουργέ; Ο νόμιμος εκπρόσωπος του ανήλικου είναι η πολιτεία; Οι γονείς είναι.

Για το γονέα, όπως έρχεται το άρθρο 1, μοναδική προϋπόθεση είναι να είναι νόμιμος. Όμως, για το γονέα δεν λέτε κάτι. Ο γονέας εν προκειμένω είτε δεν θέλει να αποκτήσει την ελληνική υπηκοότητα είτε δεν μπορεί. Κατ' αρχάς δεν έχει δικαιοπρακτική ικανότητα ο ανήλικος. Προσκρούει και σε άλλες διατάξεις εκτός από την προφανή αντισυνταγματικότητα.

Ο ανήλικος δεν έχει τη δικαιοπρακτική ικανότητα να αποδεχτεί την ιθαγένεια όπως επιχειρείται να αποδοθεί με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο. Επαναλαμβάνω, άλλο ιθαγένεια άλλο υπηκοότητα. Να γίνει απλούστερη η διαδικασία, πιο γρήγορες οι εξετάσεις για την απόκτηση της υπηκοότητας. Ναι, συμφωνούμε. Όχι όμως ιθαγένεια.

Κυρία Υπουργέ, νομίζω ότι ένα είναι το συμπέρασμα. Μας κατηγόρησε ο κ. Γεωργιάδης ότι είμαστε συνεπείς. Οι Ανεξάρτητοι Έλληνες και το 2012 και τώρα είναι αταλάντευτοι στις απόψεις τους. Πραγματικά δεν οφείλουμε ιθαγένεια σε κανέναν. Οφείλουμε όμως ισονομία και ισοπολιτεία στους μετανάστες, ίσα δικαιώματα με τους Έλληνες πολίτες. Ιθαγένεια όμως δεν

οφείλουμε.

Επαναλαμβάνω, μήπως οι νομικοί σας σύμβουλοι –και θέλετε να το ξαναδείτε– έχουν μπερδέψει λίγο τις έννοιες της ιθαγένειας και της υπηκοότητας; Γιατί έχουν ακριβώς τις ίδιες έννοιες συνέπειες. Διαφέρουν οι προϋποθέσεις. Γι' αυτό τον λόγο είμαστε αντίθετοι με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο.

Τελειώνοντας θα πω το εξής. Κύριε Γεωργιάδη, θα συμφωνήσω με τον κ. Βούτση. Είστε ο καλύτερος δικηγόρος των δανειστών! Δεν θέλουν κανέναν άλλον. Αυτά είναι τα πρότυπα στον ελληνικό λαό, να παραδίδουμε τα όπλα, να μην κάνουμε καμμία διαπραγμάτευση; Να λέμε ελάτε, καλωσορίσατε στα μνημόνια; Αυτά είναι τα πρότυπα, κύριε Γεωργιάδη; Να μην ψάξουμε το χρέος μας; Να μην ελέγξουμε αν χρωστάμε; Να παραδοθούμε αμαχητί;

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κύριε Γεωργιάδη, πάλι θέλετε τον λόγο; Έκανε αναφορές ο κύριος συνάδελφος στο όνομά σας. Εν πάση περιπτώσει, με σχετική κατανόηση σε πέντε λεπτά πρέπει να τελειώσουμε.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ (Αναπληρώτρια Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Έχουμε ακούσει τον κ. Γεωργιάδη τόσες φορές. Όποτε λέει κάποιος κάτι για αυτόν, παίρνει τον λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Είστε Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Πολύ ζηρώ σας βλέπω, κύριε Διαμαντόπουλε.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κύριε Διαμαντόπουλε, μη στενοχωριέστε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κύριε Γεωργιάδη, σε άλλον απαντάτε. Αν απαντήσετε και στον κ. Διαμαντόπουλο, δεν θα τελειώσουμε ποτέ.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Διαβάσαμε και τη στενοχώρια σας. Θα σας δούμε την ώρα της ψηφοφορίας.

ΜΙΧΑΗΛ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ-ΑΒΡΑΜΗΣ: Και για εμάς μίλησε ο κ. Βούτσης αλλά δεν μας δώσατε τον λόγο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Πάνω από όλα το θράσος υπάρχει στα Αρχαία Ελληνικά. Προσπερνάω τη λέξη και πάω στην ουσία. Στα Αρχαία Ελληνικά υπάρχει και η λέξη ύβρις και το κόμμα σας έχει διαπράξει μια ύβρις. Ποια είναι η ύβρις; Υπεσχέθη στον ελληνικό λαό ότι αν γίνει συγκυβερνήτης, θα σταματάει τον Τσίπρα από αυτά που οι δικοί σας ψηφοφόροι θεωρούν κόκκινες γραμμές.

Τι κάνετε στο παρόν νομοσχέδιο, για το οποίο το δικό σας κόμμα έχει καταθέσει εδώ στη Βουλή νομοσχέδιο που λέει ότι αυτός ο νόμος καταστρέφει το ελληνικό έθνος; Είναι στην αιτιολογική σας έκθεση. Αυτά οι συνεταίροι σας τα γράφουν.

ΗΡΩ ΔΙΩΤΗ: Μα, δεν το ψηφίζουν.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κάνετε ότι δεν βλέπετε.

Ακούστε λοιπόν τι γίνεται τώρα. Ή το νομοσχέδιο αυτό καταστρέφει το ελληνικό έθνος όπως λέγατε...

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΚΚΑΛΗΣ: Τώρα το λέμε;

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: ...και αν καταστρέφει το ελληνικό έθνος, προφανώς δεν μπορείτε να μένετε σε μια Κυβέρνηση που καταστρέφει το ελληνικό έθνος. Δεν μπορείτε να κάνετε και τα δύο. Δεν μπορείτε δηλαδή να στηρίζετε μια Κυβέρνηση που καταστρέφει το ελληνικό έθνος, γιατί τότε θα είστε συνεργοί στο έγκλημα της καταστροφής του ελληνικού έθνους.

Ή λοιπόν πράγματι καταστρέφει το ελληνικό έθνος και η παραμονή σας στην Κυβέρνηση που κάνει αυτό το πράγμα είναι προδοσία, κατά τα δικά σας λεγόμενα ή ήσασταν υπερβολικοί και λέγατε ψέματα ότι αυτό το νομοσχέδιο καταστρέφει το ελληνικό έθνος. Άρα, μπορείτε πολύ εύκολα απλώς να εκφράσετε τη διαφωνία σας με την καταψήφισή του. Δεν μπορείτε όμως, κύριε συνάδελφε, να έχετε και τα δύο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κύριε Γεωργιάδη, τε-

λειώσαμε.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Εφόσον διαπράττετε την ύβρι ...

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κύριε Γεωργιάδη, αυτή τώρα δεν είναι ανταλλαγή επιχειρημάτων. Τώρα κάνουμε λεκτικές κόντρες εδώ. Ευχαριστούμε πάρα πολύ.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ως προς το πρώτο...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Σας ευχαριστώ.

Η Υπουργός κ. Χριστοδουλοπούλου έχει τον λόγο.

Κύριε Γεωργιάδη, σας παρακαλώ πάρα πολύ.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Τώρα πια υπάρχει γραπτός με την υπογραφή του Πρωθυπουργού σας η φράση «συμμορφώθηκαν πλήρως και ολοκληρωτικά στις απαιτήσεις της τρόικας».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Σας παρακαλώ. Σας ευχαριστούμε πάρα πολύ.

Κυρία Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Αφού, λοιπόν, συμμορφώθηκαν πλήρως και ολοκληρωτικά...

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΚΚΑΛΗΣ: Για την «ταμπακίερα» δεν μας είπατε τίποτα.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ (Αναπληρώτρια Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Εντάξει, κύριε Γεωργιάδη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κυρία Υπουργέ, ξεκινήστε γιατί αλλιώς δεν θα μιλήσετε.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ (Αναπληρώτρια Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Έτσι κι αλλιώς δεν σας ακούει κανείς.

Θέλω, κλείνοντας τη σημερινή συζήτηση, να πω ότι παρά τα όσα θα υποστημειώσω αμέσως μετά, θεωρώ ότι το γεγονός ότι δυο τουλάχιστον κόμματα θα ψηφίσουν τελικά το άρθρο 1 είναι μια σοβαρή εξέλιξη για τη συζήτηση που προηγήθηκε στις επιτροπές μας, για την αυθεντικότητα αυτών των ρυθμίσεων που, κατά τη γνώμη μας, ρυθμίζουν μια μεγάλη κοινωνική ανάγκη και δεν έχουν να κάνουν ούτε με εμμονές ούτε με ιδεολογικές αγκυλώσεις που ακούστηκαν εδώ μέσα.

Δεύτερη παρατήρηση που έχω να κάνω είναι ότι όλοι οι εισηγητές οι οποίοι μίλησαν κατάφεραν να κρατήσουν την επιχειρηματολογία τους και τη διαφωνία τους σε ένα επίπεδο σοβαρότητας, γιατί ακριβώς συμμετείχαν σε όλες τις συνεδριάσεις των επιτροπών.

Οι υπόλοιποι, δυστυχώς, ήρθαν εδώ για να πάρουν τα γνωστά λεπτά της τηλεοπτικής εμφάνισης, να ανεβάσουν τους τόνους, να μιλήσουν για ό,τι θυμάται ο καθένας, να κάνουν αντιπολίτευση, να αξιοποιήσουν -κατά τη γνώμη τους- αντιθέσεις, να θέσουν ζητήματα δεδηλωμένης, να μιλήσουν για μια συμφωνία που δεν την ξέρει κανείς και να προκαταλάβουν πολιτικές εξελίξεις που εύχονται να υπάρξουν.

Τέλος, θα ήθελα να πω για τη Χρυσή Αυγή ότι ελπίζω να μην έδωσε το όνομά μου στα τάγματα εφόδου για να με καρατομήσουν, διότι νομίζω ότι έχουν αποθρασυνθεί αρκετά για να έρχονται εδώ και πέρα από τις απόψεις τους που είναι καταδικασμένες να τολμούν να θέσουν και τέτοια ζητήματα.

Σε κάθε περίπτωση, εγώ κάνω μια τελευταία έκκληση η ψηφοφορία επί της αρχής να συγκεντρώσει τη μέγιστη πλειοψηφία, διότι, ευτυχώς, δεν υπάρχουν για την κοινωνία μικρά και μεγάλα ζητήματα. Και η σημασία και η σοβαρότητα που αποδίδουμε στα κατά τη γνώμη μας μικρά ή μεγάλα δείχνει και τη σοβαρότητα που έχουμε ως πολίτικοί.

Έτσι, λοιπόν, όσοι το θεωρούν μικρό, ας φερθούν με τη σοβαρότητα που αξίζει και όσοι το θεωρούν μεγάλο επίσης, ώστε πραγματικά να κλείσουμε τη σημερινή μας συζήτηση με τη σοβαρότητα και την αξιοπρέπεια που της αντιστοιχεί, για να περάσουμε αργότερα στη συζήτηση κατ' άρθρον και να αφήσουμε πίσω μας αυτές τις ανταλλαγές που έγιναν, οι οποίες νομίζω ότι δεν τιμούν το Κοινοβούλιο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Σας ευχαριστούμε, κυρία Υπουργέ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, ζητώ τον λόγο για ένα λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κύριε Παππά, νομίζω ότι δεν αμφισβητείτε ότι διαχειρίζομαι με τη μεγαλύτερη δυνατή προσοχή τη διαδικασία. Σας παρακαλώ πολύ. Ξέρετε ότι τελειώνουμε στις 19.00'.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, ένα λεπτό, σας παρακαλώ. Είναι προσωπικό το θέμα. Είμαι Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Μισό λεπτό, ακούστε με. Έχει κατατεθεί και αίτημα ονομαστικής ψηφοφορίας. Αυτήν τη διαδικασία έχει ζητήσει να τη διαχειριστεί η Πρόεδρος, την οποία και περιμένουμε να έρθει.

Σας δίνω τον λόγο μόνο για ένα λεπτό. Παρακαλώ πάρα πολύ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Θα αναφερθώ σε δύο τινά.

Πρώτον, στον κ. Βούτση που αμέσως μετά την ολοκλήρωση του λόγου του Βουλευτή μας κ. Αντώνη Γρέγου, πήρε τον λόγο και είπε διάφορα πραγματάκια. Θέλετε μια απάντηση, κύριε Βούτση. Ζείτε στην Ελλάδα; Ξέρετε τι γίνεται; Μιλήσατε για στοχοποίηση. Ποια στοχοποίηση, κύριε Βούτση; Τη στοχοποίηση της Χρυσής Αυγής. Έχετε μάθει για τις δολοφονικές απόπειρες εναντίον των μελών μας και υποψηφίων μας; Έχετε ακούσει τον Μπαλτάκο στο γνωστό βίντεο; Έχετε ακούσει τον Σαμαρά στο γνωστό βίντεο; Τους τρεις που θα έρθουν, που μιλά με τον εισαγγελέα; Εμείς στοχοποιούμε; Εμείς που είμαστε στοχοποιημένοι;

Εσείς που υποτίθεται ότι ελέγχετε ένα Υπουργείο. Μόλις μίλησα με τον κ. Πανούση. «Άρτζι μπουρτζι και λουλάς» στο Υπουργείο σας! Δεν ξέρετε τι σας γίνεται σε ό,τι αφορά την αστυνομική προστασία στους Βουλευτές της Χρυσής Αυγής!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Πότε;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Πάμε στην κ. Τασία Χριστοδουλοπούλου.

Κυρία μου, κυρία Υπουργέ, στα χρόνια που θα έρθουν κανείς δεν θα ασχολείται μαζί σας! Κανείς δεν θα ασχολείται μαζί σας, διότι το έργο σας θα ακυρωθεί, το καταστροφικό σας έργο, ο πρώτος νόμος που φέρνεται εδώ.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ**)

Και τις ύβρεις που μας προσάψατε σας τις επιστρέφουμε, αγαπητή κυρία Τασία Χριστοδουλοπούλου!

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Σιγά, ρε φίλε!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Η κυρία Υπουργός έχει τον λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ (Αναπληρώτρια Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Νομίζω ότι το απειλητικό ύφος δεν ταιριάζει σε μια Αίθουσα Κοινοβουλίου. Αφήστε η ιστορία να κρίνει και τα νομοσχέδια και τις απόψεις, όπως θα σας κρίνει και εσάς. Απλώς, εσάς θα σας κρίνει και η δικαιοσύνη, γιατί παραπέμπεστε ως συμμορία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Και εσάς πολύ σύντομα θα σας κρίνει ο ελληνικός λαός!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Μισό λεπτό, κύριε Παππά.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Ό,τι ήταν ο ΕΝΦΙΑ...

(Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Χειροκροτήστε, χειροκροτήστε!

Ό,τι ήταν ο ΕΝΦΙΑ για τον Σαμαρά θα είναι και αυτός ο νόμος για εσάς! Ταφόπλακα!

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Φτάνει πια!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Τον λόγο έχει ο Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ κ. Μουσταφά Μουσταφά.

ΜΟΥΣΤΑΦΑ ΜΟΥΣΤΑΦΑ: Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα είμαι σύντομος, δεν θα καταναλώσω όλο το χρόνο. Απλώς, θέλω να αναφερθώ στο άρθρο 4 του νομοσχεδίου, με το οποίο συστήνεται μια ειδική επιτροπή για τη σύνταξη ολοκληρωμένου σχεδίου του Κώδικα Ελληνικής Ιθαγένειας που θα υποβληθεί στη Βουλή για να ακυρωθεί κατά τη διαδικασία που λέει.

Αυτή η πρωτοβουλία, κυρία Υπουργέ, είναι πολύ σημαντική και ελπιδοφόρα για τον εκσυγχρονισμό και την εκλογίκευση του Κώ-

δικα Ελληνικής Ιθαγένειας και ταυτόχρονα, μια ευκαιρία για την επώλωση πληγών, άρση αδικιών, υλική και ηθική θεραπεία των πληγθέντων από τις καταχρηστικές, σκόπιμες εφαρμογές των άρθρων του Κώδικα Ελληνικής Ιθαγένειας.

Συγκεκριμένα, αναφέρομαι στο άρθρο 19, που με την καταχρηστική του ερμηνεία δεκάδες χιλιάδες άνθρωποι έχασαν την ιθαγένειά τους σε μια στιγμή και κατέστησαν ανιθαγενείς. Πραγματικά, ίσως με μια ριζική αναμόρφωση του Κώδικα Ελληνικής Ιθαγένειας μπορούν να αποκατασταθούν, πρώτα από όλα αυτά ηθικά, αυτοί οι άνθρωποι, γιατί πάρα πολλά θύματα αυτού του άρθρου έχουν αποδημήσει εις Κύριον, άλλοι χάραξαν καινούργια πορεία στη ζωή τους, άλλοι παραμένουν ακόμα ανιθαγενείς, άλλοι είναι στο εξωτερικό και άλλοι είναι στην Ελλάδα. Επειδή έχει τις ιδιαιτερότητές του αυτό το νομοσχέδιο, αυτά τα ζητήματα ας τα συζητήσουμε τότε που θα υπάρξει αυτή η σχετική επιτροπή.

Αγαπητοί συνάδελφοι, αγαπητές συναδέλφισσες, ακούστηκαν πολλές απόψεις στην κριτική που έγινε για το νομοσχέδιο, απόψεις για την ιθαγένεια, για την υπηκοότητα, διότι υπάρχει μια συζήτηση πάνω σε αυτά τα ζητήματα. Υπήρξαν εκτιμήσεις συσχέτισης της ιθαγένειας με την καταγωγή, με τη θρησκεία, με την πολιτισμική ταυτότητα, με το αίμα κ.λπ. Υπάρχουν και οι εκτιμήσεις που αναφέρονται στην αιτιολογική έκθεση του νομοσχεδίου. Αναφέρεται συγκεκριμένα ότι ελληνική πολιτική κοινότητα εξ αντικειμένου προκύπτει από την σύμπτωση των βουλήσεων των ανθρωπών που ενσωματώνονται σε μια εθνική συλλογικότητα.

Επίσης, αναφέρεται στην αιτιολογική έκθεση ότι σφυρηλατεί τους δεσμούς αλληλεγγύης των μελών του πάνω στο κριτήριο της κοινής βούλησης του ανήκειν σ' αυτό ανεξαρτήτως της καταγωγής των ανθρώπων.

Μ' αυτές τις αντιλήψεις, μ' αυτήν την πολιτική και φιλοσοφική προσέγγιση πάνω στις έννοιες της ιθαγένειας, του πολίτη και της πολιτικής κοινότητας, συμφωνώ ως Έλληνας πολίτης και για ιδεολογικούς λόγους, αλλά και ως Έλληνας πολίτης με μία διαφορετική καταγωγή. Νομίζω ότι λυδία λίθος για να γίνει κάποιος πολίτης μίας χώρας είναι η συμμετοχή του στην εκπαιδευτική διαδικασία, στην κοινωνική ζωή του τόπου όπου ζει, στο κοινωνικοπολιτικό γίγνεσθαι.

Με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, αυτό μπαίνει σαν βασικό κριτήριο για την ένταξη αυτών των παιδιών στο εκπαιδευτικό σύστημα της χώρας μας. Είναι μία δοκιμασμένη μέθοδος και παγκοσμίως, αλλά και από την περιοχή μου και για Έλληνες πολίτες που έχουν μία διαφορετική καταγωγή ή ένα άλλο θρήσκευμα.

Ο ίδιος, ως μετέχων της ελληνικής παιδείας, είχα την πορεία που είχα στη ζωή μου και σας είναι γνωστή. Το κυρίαρχο, το βασικό, το καθοριστικό στοιχείο της όλης διαδρομής μου ήταν και είναι πρώτα απ' όλα η ταυτότητα του πολίτη της Ελλάδας, ανεξάρτητα από τις άλλες ταυτότητές μου, είτε είναι καταγωγής είτε είναι θρησκείας είτε είναι πολιτισμού. Τα όσα υπέστην λόγω της διαφορετικότητάς μου, τα υπέστην ως πολίτης αυτής της χώρας και τα όσα κέρδισα, κατάφερα, πέτυχα, μπόρεσα και συνέβαλα στην κοινωνία, τα έκανα ως πολίτης αυτής της χώρας. Είναι η βασική ιδιότητα που καθόρισε και καθορίζει την πορεία μου, τη στάση μου στη ζωή.

Η ιδιότητα του πολίτη, συνάδελφοι και συναδέλφισσες, είναι το ψωμί που τρώμε σ' αυτήν τη γη. Είναι το κοινό καράβι μας σε φουρτούνες και μπουνάτσες. Είναι η ελπίδα και η προοπτική μας. Είναι οι χαρές και οι λύπες που μας επιφυλάσσει η ζωή. Είναι οι συνάνθρωποί μας στα δύσκολα και εύκολα της ιστορίας μας. Πρέπει να έχουμε εμπιστοσύνη στους ανθρώπους ως χώρα με τέτοιο παρελθόν και με τέτοιο πολιτισμό, γιατί η συντριπτική πλειοψηφία των πάσης φύσεως ανθρώπων δεν φτύνουν στο πιάτο που τρώνε.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε τον κ.

Μουσταφά.

Νομίζω ότι είχε μία πολλαπλώς συμβολική αξία να κλείσει έτσι η επί της αρχής συζήτηση του σχεδίου νόμου για τον Κώδικα Ελληνικής Ιθαγένειας. Νομίζω ότι η τελευταία παρέμβαση του κ. Μουσταφά θα έπρεπε να λειτουργήσει παιδαγωγικά προς πολλές κατευθύνσεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είχαμε ανακοινώσει ότι παρατείναμε με ομόφωνη απόφαση του Σώματος τη συνεδρίαση της Ολομέλειας, προκειμένου να μιλήσουν περισσότεροι συνάδελφοι. Την παρατείναμε κατά τρεις ώρες και είχαμε πει ότι θα ολοκληρωνόταν η συνεδρίαση απόψε στις 19.00', προκειμένου να γίνει η ψήφιση επί της αρχής. Χαίρομαι που τουλάχιστον βλέπω αρκετούς και αρκετές συναδέλφους παρόντες και παρούσες.

Τώρα η ώρα είναι 19.10', στις 18.45' κατατέθηκε αίτημα ονομαστικής ψηφοφορίας επί της αρχής από είκοσι πέντε Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας. Δεν είναι παρόντες και παρούσες αυτήν τη στιγμή. Θα αναγνώσω τα ονόματά τους, όχι για να πάρουμε παρουσία, απλώς προς πληρέστερη ενημέρωση:

«Προς το Προεδρείο της Βουλής των Ελλήνων. Σύμφωνα με το άρθρο 72 του Κανονισμού της Βουλής, κάτωθι υπογεγραμμένοι Βουλευτές» –να βάζετε και το υπογεγραμμένες, κύριοι συνάδελφοι- «αιτούμαστε διεξαγωγή ονομαστικής ψηφοφορίας επί της αρχής του νομοσχεδίου: “Τροποποίηση διατάξεων Κώδικα Ελληνικής Ιθαγένειας - Τροποποίηση του ν. 4251/2014 για την προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας στις Οδηγίες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου 2011/98/ΕΕ σχετικά με ενιαία διαδικασία υποβολής αίτησης για τη χορήγηση στους πολίτες τρίτων χωρών ενιαίας άδειας διαμονής και εργασίας στην επικράτεια κράτους-μέλους και σχετικά με κοινό σύνολο δικαιωμάτων για τους εργαζομένους από τρίτες χώρες που διαμένουν νομίμως σε κράτος-μέλος και 2014/36/ΕΕ σχετικά με τις προϋποθέσεις εισόδου και διαμονής πολιτών τρίτων χωρών με σκοπό την εποχιακή εργασία και άλλες διατάξεις”».

Υπογράφουν οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας Άδωνις Γεωργιάδης, Γεώργιος Γεωργαντάς, Ιωάννης Πλακιώτης, Μάκης Βορίδης, Δημήτρης Κυριαζίδης, Γεώργιος Στύλιος, Χρήστος Μπουκώρος, Σταύρος Καλαφάτης, Στέφανος Γκίκας, Θανάσης Δαβάκης, Κωνσταντίνος Τασούλας, Κόνσολας Εμμανουήλ, Κοψαχίλης Τιμολέων, Αθανασίου Χαράλαμπος, Κεφαλογιάννης Ιωάννης, Βούλτεψη Σοφία, Μηταράκης Παναγιώτης (Νότης), Γιόγκας Βασίλης, Κατσαφάδος Κωνσταντίνος, Βρούτσης Ιωάννης, Μαρτίνο Γεωργία, Αυγενάκης Λευτέρης, Κωνσταντίνος Αχιλλέα Καραμανλής, Δημήτρης Σταμάτης, Παναγιωτόπουλος Νίκος.

Η ονομαστική ψηφοφορία θα διεξαχθεί αύριο στις 13.00', προκειμένου να γίνει ο κοινοβουλευτικός έλεγχος που προηγείται.

Η κυρία Υπουργός, βέβαια, μας έχει γνωστοποιήσει ότι θα απουσιάζει λόγω της υποχρέωσής της να βρίσκεται στις Βρυξέλλες αύριο και μεθαύριο για τα θέματα μετανάστευσης. Να της ευχηθούμε καλή επιτυχία.

Κυρία Υπουργέ, μην ξεχάσετε τις δύο διακηρύξεις των Προέδρων Κοινοβουλίων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των Προέδρων Κοινοβουλίων της Ένωσης για τη Μεσόγειο που με απερίφραστο τρόπο διατυπώνουν αυτά που πρέπει να διατρανώνονται στη δημοκρατία και στη σημερινή εποχή.

Θα είναι ο κ. Βούτσης για να εκπροσωπήσει την Κυβέρνηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δέχστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με την συναίνεση του Σώματος και ώρα 19.12' λύεται η συνεδρίαση για αύριο ημέρα Πέμπτη 25 Ιουνίου 2015 και ώρα 09.30', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος κοινοβουλευτικό έλεγχο, συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων και στις 13.00' θα διεξαχθεί η ζητηθείσα ονομαστική ψηφοφορία, σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ